

АНТОН АНТОНОВ—ТОНИЧ
КЛИМЕНТ СИМЕОНОВ
Д-Р ГЕОРГИ ТОМОВ

*Футболен
алманах*

1954

ДЪРЖАВНО ИЗДАТЕЛСТВО „ФИЗКУЛТУРА“

НЯКОИ БЕЛЕЖКИ ПО ИСТОРИЯТА НА ФУТБОЛА

Игри с топка са били известни още на древните гърци и на римляните. Някои от тях са наподобявали сегашния футбол само по основната си идея — да се постигне гол на противниковата група. За игра футбол се споменава за първи път в исторически документи от XII век. В Англия по-късно била практикувана игра, която имала известна прилика с футбола от по-ново време.

Историята на съвременния футбол започва от началото на деветнадесетия век. Около 1830 година, когато футболната игра била застъпена между учениците от редица британски колежи, станало необходимо да се установят единни правила. Няколко опити на нарочно свиквани за тази цел конференции пропаднали. Едва на 25 октомври 1863 година били изработени задължителни за всички тринадесет правила. Най-същественото в тях било, че се забранявало да се играе и с ръце. По такъв начин футболът се отделил от играта ръгби.

В 1871 год. на вратаря било вече позволявано да лови топката с ръце, но само в очертанятия на полето пред вратата. На следната 1872 год. бил уреден първият международен мач по футбол между отборите на Англия и Шотландия. През 1873 год. в правилата за играта футбол било внесено нововъведение — ъгловият удар. Вратите на футболното игрище отначало били очертавани само с два отвесни дирека, които били съединявани горе с въже. Това въже през 1875 год. било заменено с напречна греда. През същата година било внесено ново уточняване на правилата: двата отбора започнали да сменяват своите позиции на терена едва след изтичане на полувремето, а не при всеки отбелязан гол, както е било дотогава. В 1881 год. състезанията започнали да се ръководят вече от официално назначаван футболен съдия. Две години по-късно било определено топката да има установени размери. През 1889 год. в правилата за футболната игра било направено ново изменение: въведен бил единадесетметровият наказателен удар, най-тежкото наказание във футболната игра. Мрежите зад вратите на футболното игрище

били въведени през 1891 год. Три години по-късно, с ново изменение правилата на играта, на вратаря било позволено да играе с ръце в цялото наказателно поле пред вратата си.

През периода 1880—1900 години футболът вече се практикувал в Швейцария, Франция, Дания, Белгия, Германия, Италия, Холандия, Испания, Португалия, Унгария, Австрия, Чехословакия. Започнали да се провеждат и международни срещи. Първото състезание в Европа между отбори на две страни се състояло през 1902 година (срещата Унгария—Австрия).

На 21 май 1904 год. в Париж била учредена Международната федерация по футбол (ФИФА). Футболът бил включен и в програмата на олимпийските игри.

През 1930 год. Международната футболна федерация учреди световно първенство по футбол. Първият турнир се състоя през същата година в Монтевидео.

Промените и допълненията в правилата за футболната игра, които бяха наложени от нейното развитие, завършиха преди началото на нашия век. Основна промяна в стила на футбола внесе едно ново изменение в правилата, направено през 1925 година. То се отнасяше до засадата. Според тази промяна в правилата, нападащият състезател изпадаше в засада, ако в момента, когато му се подаваше топката, той имаше пред себе си по-малко от двама състезатели от противниковия отбор, а не трима, както бе преди. Новото правило даваше възможност на централния нападател да се връзва дълбоко в защитата на противника и това наложи необходимостта да бъде изтеглен назад централният полузащитник и да играе по същия начин, както играят защитниците. Фактически с тази промяна той се превръщаше в трети защитник. Създаде се системата „дубъл ве“, която се практикува от почти всички отбори в целия свят. Футболната игра придоби предимно защитен характер. Първи съветските футболисти вложиха в тази защитна схема активен, нападателен дух.

Членовете на народното правителство Георги Димитров, Васил Коларов и Георги Дамянов по време на почивката в мача България—Ромъния (6 юли 1947 год.)

ФУТБОЛЪТ В БЪЛГАРИЯ

(бележки)

ПЪРВИ ПРОЯВИ

Футболната топка е била внесена в България за първи път през 1896 год. На първия общ юнашки събор в гр. Варна на 9, 10 и 11 април 1900 год. състезанията завършили с игрите „ритни топка“ (футбол) и „подай топка“ (хазена) между Габровското и Свищовското юнашки дружества. През 1907 год. един от учителите при тогавашната Първа софийска мъжка гимназия образувал спортен клуб; учениците практикували с увлечение футболната игра. Две години след това група български младежи, които продължавали образованието си в цариградските колежи, създали там свое футболно дружество — „Футбол

клуб“; през лятната ваканция, когато учениците се завърнали в родината си, на местността „Пустинята“ (където сега е стадионът „Народна армия“ в Парка на свободата) те провели първия футболен мач, наблюдаван с особен интерес от излезлите на разходка софиянци. Около 1909—1913 години футбол в София се практикувал от няколко спортни дружества: „Атлетик“, чието игрище било на мястото на Софийския държавен университет „Климент Охридски“ на бул. „Руски“; в квартала около Руския паметник, който по това време бил почти извън града изникнали дружествата „Развитие“ и „Ботев“; в Трети столичен район бил създаден „Гладстон“; в махалата около казармите на бившите първи и шести пехотни полкове на бул. „Патриарх Евтими“ бил образуван спортен клуб „Левски“; в квартал „Лозенец“ изникнал клуб „Раковски“ и др. Футболът имал прояви и в някои провинциални градове: Варна, Пловдив, Бургас и др. Във Варна например през 1910 год. било създадено дружеството „Спортист“ с игрище в Морската градина.

На 27 юли 1913 год. в София се състоял първият мач „за първенство“ между „Футбол клуб“ и „Славия“ (образуван от обединението на „Ботев“ и „Развитие“). Победил отборът на „Славия“ с 1:0.

През 1912 год. отбор от български студенти, които продължавали образованието си в гр. Лиеж (Белгия), участвувал във футболен турнир, организиран от университета. В първото си състезание българският отбор победил с 11:0 отбора на гръцките студенти, а след това завършил наравно (1:1) срещата със студентите от Испания; това състезание било играно отново и резултатът бил пак равен — 0:0, когато в самия край на мача бил отсден единадесетметров наказателен удар в полза на българския отбор. Испанският отбор протестираше, не се съгласил да бъде изпълнен ударът и напуснал играта; поради това бил присъден служебен резултат в полза на българските студенти. Третият мач бил срещу студентския отбор на Англия. Той бил загубен от българските студенти с 0:1.

През 1919 година в гр. Варна се състоял първият междуградски мач у нас между най-силните футболни отбори от София („Славия“) и Варна („Тича“). Състезанието, играно на 16 юли, завършило с победа за домакините — 3:0.

ОРГАНИЗИРАН ФУТБОЛЕН ЖИВОТ

В края на 1923 година била създадена Българска национална спортна федерация, която започнала подготовката на футболно първенство за цялата страна. Най-първо били определяни първенци в окръзите, които играели помежду си по системата на елиминиранието и излъчвали държавния първенец. През 1937 година бе учредена национална дивизия с 10 отбора от градовете София, Варна, Русе, Бургас, Пловдив и Ямбол. Първенецът бе определян чрез състезания по системата на точките, при две срещи с разменено домакинство. През 1941 год. националната дивизия бе изоставена и първенството се провеждаше в два етапа: състезания в областни дивизии, а след това техните най-добре класирани отбори чрез двойно елиминиранието определяха първенеца на страната.

От създаването на официалното първенство през сезона 1924/1925 год. до 1944 година, първенци на страната са били:

1925 год.	„Владислав“	— Варна
1926 год.	„Владислав“	— Варна
1927 год.	— не бе излъчен първенец поради несъгласие по ръководството на финалната среща между „Славия“ — София и „Владислав“ — Варна.	
1928 год.	„Славия“	— София
1929 год.	„Ботев“	— Пловдив
1930 год.	„Славия“	— София
1931 год.	„АС23“	— София
1932 год.	„Шипченски сокол“	— Варна
1933 год.	„Левски“	— София
1934 год.	„Владислав“	— Варна
1935 год.	„Спортклуб“	— София
1936 год.	„Славия“	— София
1937 год.	„Левски“	— София
1938 год.	„Тича“	— Варна
1939 год.	„Славия“	— София
1940 год.	ЖСК	— София
1941 год.	„Славия“	— София
1942 год.	„Левски“	— София
1943 год.	„Славия“	— София
1944 год.	— първенството не бе довършено.	

КЛУБНИ МЕЖДУНАРОДНИ СРЕЩИ

Те започнаха приблизително по същото време, когато започна и организираното футболно първенство. Началото беше поставено с гостуването в София на известния ромънски фут-

болен отбор „Трикольор“ от Букурещ. В първото си състезание гостите спечелиха срещу отбора на „Победа“, но загубиха следващите две състезания с „Левски“ и „Славия“. След няколко месеци „Левски“ върна визитата в Букурещ, където извоюва нова победа.

Срещите с отбори от чужбина — в страната и извън нея — помогнаха твърде много за напредъка на българските футболисти. Обмяната на чужд опит обаче се съсредоточаваше главно в столицата; редки бяха случаите гостуващ от чужбина отбор да бъде изпратен в някой от провинциалните градове. Международните срещи в провинцията се броеха на пръсти.

От 1923 до 1944 година са играни общо 246 клубни международни футболни състезания.

ПРОЯВИТЕ НА НАЦИОНАЛНИЯ ОТБОР

Международните срещи на националния отбор започнаха около средата на 1924 година. В края на май същата година в Париж се проведеха Осмите олимпийски игри, в които футболен турнир участвуваше и нашата страна. На път за френската столица, нашият национален отбор игра във Виена срещу отбора на Австрия. Това беше неговата първа официална проява. Австрийските футболисти спечелиха мача с 6:0. Неуспешни бяха международните мачове на националния отбор и в редица следващи години. Едва на 12 октомври 1930 год. в срещата с Ромъния в София, бе спечелена първата победа — 5:3.

Заслужилният майстор на спорта Любомир Ангелов

В края на 1931 год. в София се състоя футболен турнир между отборите на България, Югославия, Турция и Гърция. Българският отбор победи Турция с 5:1, Югославия с 3:2 и Гърция с 2:1. На следващата година в Белград се състоя турнирът за Балканската купа. Сборният отбор на нашата страна победи отборите на Ромъния с 2:0, Югославия с 3:2 и Гърция с 2:0 и стана носител на купата. В историята на международните срещи на националния отбор това е един несъмнен успех. Той бе затвърден в края на същата година и с победа

над Турция в Цариград с 3:2. Успешно бе представянето на националния отбор и на Петия турнир за Балканската купа в София през 1935 год.; той победи Гърция с 5:2, Ромъния с 4:0 и завърши състезанието с Югославия наравно — 3:3. Балканската купа бе спечелена за втори път. Почетен резултат — 1:1 — бе постигнат и през 1937 година в мач от предварителния кръг за световно първенство с отбора на Чехословакия. В повечето от международните срещи на националния отбор обаче представянето бе неуспешно. Особено забележителна в това отношение двуцифрената загуба през 1933 год. в Мадрид от отбора на Испания — 0:13, както и загубите, следва след това, на третия турнир за Балканската купа в Букурещ — от Ромъния с 0:7, от Югославия с 0:4.

Следващата таблица дава представа за проявите на националния отбор в периода от 1924 до 9 септември 1944 година:

Срещу	Състезания				големо съотношение
	общо	победи	равни	загуби	
Австрия	2	—	—	2	1:12
Германия	7	1	—	6	9:23
Гърция	11	7	2	2	24:19
Ирландия	1	—	—	1	0:1
Испания	2	1	—	1	4:15
Италия	3	—	2	1	6:10
Летония	1	1	—	—	3:0
Полша	1	—	1	—	3:3
Ромъния	15	4	1	10	29:48
Словакия	1	—	—	1	0:4
Турция	6	2	2	2	15:13
Унгария	15	6	1	8	25:32
Франция	2	—	—	2	4:11
Хърватско	1	—	—	1	0:6
Чехословакия	2	—	1	1	1:7
Югославия	18	4	2	12	29:45
	88	26	12	50	153:249

Някои успехи (с Испания, Италия и Унгария например) са извоювани в полуофициални срещи, при които на националния отбор на България са били противопоставяни „Б“ отбори или областни състави.

СРЕЩИ С ЧУЖДИ ГРАДСКИ ОТБОРИ

Извън международните клубни срещи и състезанията на националния отбор, в споменатия двадесетгодишен период са проведени и 23 мача на софийския градски отбор.

Заслужилният майстор на спорта
Крум Милев

Първата междуградска среща бе през 1927 год. в Цариград; тя завърши наравно — 2:2.

Балансът от състезанията на софийския градски отбор е: 6 победи, 5 равни резултата и 12 загуби, при голово съотношение 33:58.

Състезанията на софийския градски отбор както и другите международни срещи, се уреждаха в повечето случаи заради разходката и за политическите и търгашески сметки, ако състезанието бе в чужбина, а ако състезанието бе на собствен терен — за материалния успех. Грижи за подготовката на отбора обикновено не се полагаха.

ГОСТУВАНЕТО НА „СПАРТАК“ — МОСКВА

През лятото на 1940 година в София гостува за първи път съветски футболен отбор — „Спартак“ от Москва. Той игра две състезания и ги спечели с убедителни резултати: 6:1 срещу отбора на „Славия“, 7:1 срещу градския състав на София. В прегледа за двете срещи със съветските футболисти публикуван на 19 август 1940 год. във в. „Спорт“ (статията е препечатана и във в. „Красний спорт“ — Москва в броя му от 15 септември с. г.) бе отбелязано:

„Двата мача, проведени със съветските футболисти в София, оставят дълбоки следи в нашия спортен живот. Ние няма да говорим за интереса към тези срещи, няма да се спираме и на резултатите от състезанията (въпреки че не е излишно да се отбележи, че такива резултати ние получаваме за първи път на свой терен). Да се вгледаме по-добре в техническата страна на майсторството на съветските футболисти. Необходимо е да се отбележи, че това майсторство се отличава с голямо съвършен-

ство. То се прояви както в колективната игра, така и в играта на всички футболисти поотделно. В тяхната игра нямаше нищо случайно. Като че ли именно тази черта се явява характерна за футболния спорт в Съветска Русия. Това, от което ние бяхме

Първото гостуване на съветски футболисти у нас. Състезателите на „Спартак“ — Москва и „Славия“ — София преди срещата

учудени по време на първото състезание, във втория мач бе показано още по-убедително, още по-отлично и точно. А това показва, че за каквато и да е случайност не може и дума да става... Футболът в страната на вчерашните наши гости е поставен на солидна основа. Там всичко се прави с пълното съзнание, че упоритата работа дава своите положителни резултати. Тези резултати ние имаме възможност да наблюдаваме в двете състезания...

„Човек се възхищава от съвършените произведения на изкуството. А играта на съветските футболисти напомня нещо подобно. Малко е да се каже, че всеки играч бе на своето място. Струва ти се, че постове в отбора са определени в точно съответствие със способностите на всеки играч. Това, разбира

се, не пречеше единадесетте души в отбора да работят и да мислят така задружно и с такова подчертано внимание към стоящите пред всекики задачи, шото се създаваше впечатление, че на футболния терен действа един организъм...

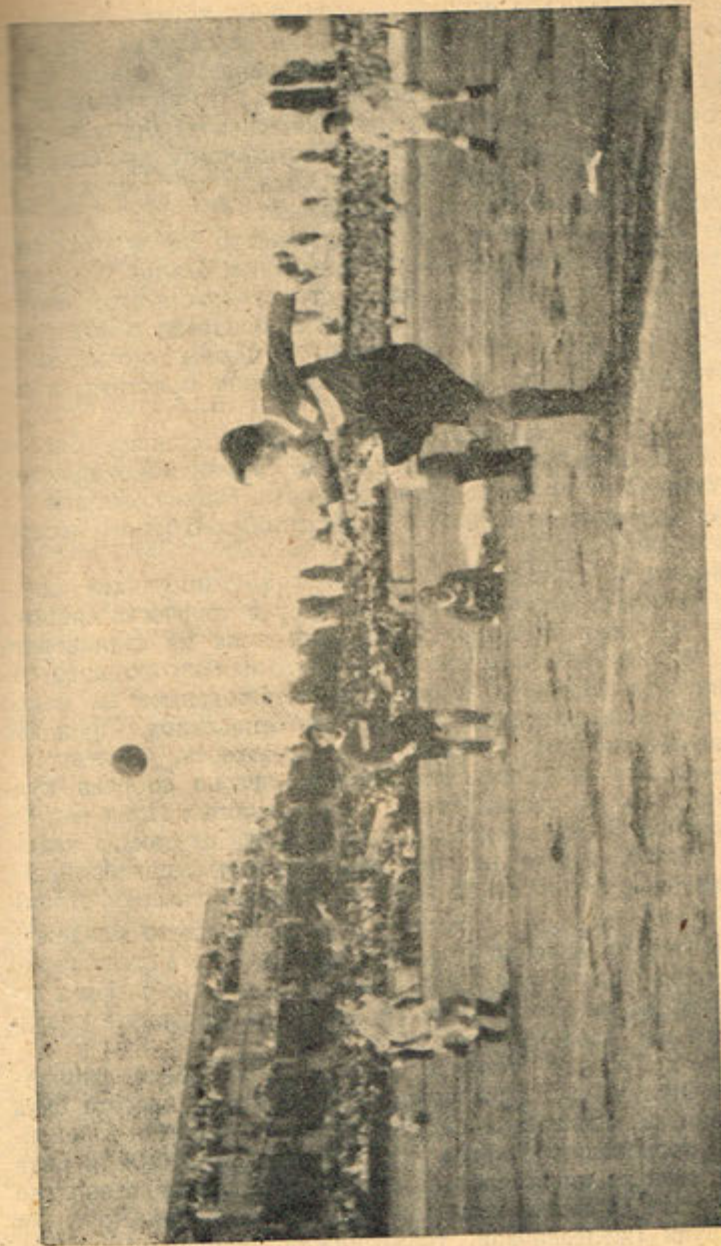
Съветските футболисти показаха високо техническо и тактическо майсторство. Те демонстрираха непознатата за нас по онова време висока класа на съветската футболна школа.

Първите срещи със съветските футболисти обаче не предизвикаха само спортен интерес. Гостуването на съветски спортисти у нас по онова време бе преди всичко важно обществено-политическо събитие.

В нелегалното издание на в. „Работническо дело“, бр. 12, октомври 1940 година, бе поместена статия със заглавие „Гостуването на съветските спортисти“. Тя представлява особен интерес, поради което я предаваме изцяло:

„През август пристигнаха първите представители на спортната младеж от Съюза на съветските социалистически републики. Въодушевлението и радостта сред българския пролетариат и българския трудов народ бяха безкрайни. В деня на идването на скъпите гости, трудешите се от столицата, дълго преди часа на пристигането, запълниха всички улици от края на града до хотел „Славянска беседа“. Повече от сто хиляди трудещи се от София и околността излязоха тоя ден, за да приветствуват съветските спортисти и в тяхно лице — мощния Съветски съюз. Още при появяването на аеропланите над София хилядното множество ги приветствава с „ура“ и ръкоплескания. Работниците напуснаха работа. Занаятчиите и дребните търговци пускаха кепенците и бързаха на улиците и площадите, откъдето ще минат съветските младежи. При появяването на колите с гостите по дадена улица, тутакси усиленият полицейски кордон биваше смятан от хилядното множество, което с „ура“, ръкоплескания и букети обсипваше съветските младежи. Сияещ от радост, всеки се стремеше да се доближи до колите, да се здрависа и да поднесе своите поздравии на съветските спортисти или поне отдалеч да зърне младежите от страната на социализма. Този ден беше голям празник за трудещите се от София. На всеки ъгъл, във всяка фабрика, във всеки дом трудещите се разговаряха с въодушевление само за Съветския съюз.

Разбира се, властта не можеше да не прояви този път своята омраза към трудещите се и към техните гости. Полицията, безсилна да се справи с грамадния ентузиазъм на трудещите се, гонеше и арестуваше посрещачите. Бяха арестувани повече от 200 души, някои от които бяха бити. Вбесяването на

„Спартак“ - Москва — „Славия“ - София 6 : 1. В. Соколов отстранява една от малкото опасности пред вратата на московските футболисти.

полицията стигна своя предел вечерта пред хотел „Славянска беседа“, гдето грамадни маси трудещи се се бяха стекли да причакат гостите. Полицията се нахвърляше с конете върху мирните посрещачи, като газеше и биеше. Но ентузиазмът на трудещите се бе такъв, щото, въпреки всичката бруталност на полицията и въпреки прибягването до помощта на белогвардееца Захарчук и неговите пожарни коли, и тук кордонът бе разкъсан и гостите бурно приветствувани.

През всичкото време на пребиваването си в столицата скъпите гости бяха предмет на непрестанни овации и адмирация. Хиляди приветствия от цялата страна пристигаха, съветските младежи бяха отрупани с хиляди поздравии и подаръци. В столицата пристигнаха делегации от цялата страна, за да приветствуват скъпите гости. От Югославия пристигна също една спортна делегация.

При двете спортни състезания, въпреки скъпите билети, стадионът бе запълнен от трудещите се софиянци и от пристигналите специално за целта провинциалисти. Появяването на съветските спортисти на игрището бе посрещнато с бурни, нескончаеми овации и „ура“.

От играта на съветските спортисти ние получихме представа за голямата бодрост, издържливост и творческа енергия, с която са преизпълнени стоманените тела на сталиновата младеж, за нейния мощен дух. На полето на благородното съревнование ние имаме възможност да наблюдаваме на какво са способни младежите от страната на социализма. Пред нас бяха показани желязна дисциплина и задружност, резултат от колективния дух на съветската младеж, висока спортна култура и владееене на техниката до съвършенство. Пред нас бе демонстрирана игра, по всеобщо признание, от такава класа, каквато никога досега не сме виждали при многобройните посещения на футболисти от разните капиталистически страни.

И не може да бъде другояче. В страната, гдето младежта е под грижите на великия Сталин и на съветската власт, гдето цялата страна бди за младежта и гдето спортът е развит в небивали размери, не може да не се дойде до бляскавите резултати, които ние наблюдавахме.

Разбира се, всичко това не можеше да не вбеси фашистките елементи у нас. При покровителството на властта бяха взети мерки за задушаване ентузиазма на трудещите се и евентуално за провокации. Голяма част от входните билети бяха иззети от разните министерства, които ги раздаваха безплатно на фашистките елементи измежду своите чиновници. Други на големи групи (железничари, трамвайджии, чиновници от Дър-

жавната печатница) бяха доведени под строй и наредени под погледите и командата на своите началници — изпечени фашисти. Полиция от всички видове — тайна и явна, общинска, железничарска и пр. от цялата област бе доведена да „пази ред“. За второто състезание фашистката организация „Отец Паисий“ се беше подготвила организирано да провокира. Една група от стотина души се явиха и заеха вкупом място до музиката, предварително снабдени със стражарски свирки. Но пред грамадния ентузиазъм и голямата дисциплина на трудещите се, всички тези провокации бяха пометени и провокаторите със своите подсвирквания и нападки към съветския рефер (който със своята вещина парира още в самото начало опитите на отделни единици български играчи-фашисти да изродят благородната игра в грубости и ритания) бяха провалени. Провокаторите бяха задавени от ръкоплесканията и гръмкото „ура“ на трудещите се.

Гостуването на съветските спортисти бе един случай българският пролетариат и българските трудещи се да манифестират своята голяма любов, преданост и ентузиазъм към великата страна на социализма, която, под мъдрото ръководство на своите водачи и на великия Сталин, и под закрилата на мощната Червена армия, върви от успех към успех не само в своята мъдра външна политика, а и в полето на духовната и материалната култура. Това бе повод също така, за да могат да видят българските фашисти какво жалко нищожество представляват те пред волята и ентузиазма на трудещите се“.

СЛЕД НАРОДНАТА ПОБЕДА

Девети септември 1944 година разкри широки възможности и за масово разгърнатата физкултурна и спортна дейност.

Футболът стана наистина най-популярната и най-масово застъпена спортна игра всред трудещите се — навсякъде из страната, по градове и села. На базата на масовизацията, на научния поглед изобщо в работата по физкултурата и спорта, на щедрата подкрепа на партията и народната власт — непрекъснато се подобрява учебно-тренировачната дейност, расте спортното майсторство на футболистите. Подготовката вече е поверена на треньори, които завършват специални школи и курсове, които придобиват добра квалификация и в треньорската школа при Висшия институт за физическа култура „Георги Димитров“. Все по-широка става и материалната база.

Футболните прояви в цялата страна предизвикват необикновено голям интерес. И това важи не само за международните

Първата тренировачна лагер-школа на нашите футболисти в Самоков (1946 год.)

състезания, чиито брой расте непрестанно и обхваща не само столичните отбори, както бе в миналото, а и отборите на редица провинциални спортни центрове; огромният интерес към футболните срещи в страната се проявява всекидневно към състезанията за първенство. Това, което в миналото бе рядкост — да има състезания, които да привличат по няколко хиляди души — сега е нещо напълно обикновено за малките градове. Що се отнася до столицата пък, не прави вече впечатление, когато мачове за първенство се наблюдават от десетки хиляди зрители...

Футболът в България след 9 септември 1944 година се отпраща по своя сигурен път на развитие — по пътя на съветските футболисти, по пътя на съветската футболна школа.

БОРБАТА МЕЖДУ НАЙ-ДОБРИТЕ ОТБОРИ

В 1945 година първенството на страната започна с излъчване на най-добрите отбори в съответните области и те, по системата на отстраняването, определиха крайния победител. Почетното звание „първенец по футбол“ извоюва отборът на софийските железничари „Локомотив“.

Отборът на „Локомотив“ (София)—футболен първенец на България за 1945 год. Отляво-надясно: Ст. Недялков (капитан), м. сп. С. Костов, засл. м. сп. Кр. Милев, Н. Делев, Г. Василев, Ст. Ангелов, засл. м. сп. Ст. Орманджиев, П. Серафимов, Л. Христов, Тр. Петков и Ас. Милушев. Отсъствуват: В. Йорданов и П. Георгиев.

Отборът на „Левски“ (София)—републикански първенец за 1946 год.: м. сп. В. Спасов (капитан), Л. Алдев, Б. Ласков, Л. Хранов, П. Москов, Б. Цветков, Ат. Динев, Л. Петров, К. Георгиев, Ар. Димитров и Ст. Никушев.

В следващите години състезанията се провеждаха пак по същия начин. Отборът на софийския „Левски“ спечели званието „републикански първенец по футбол“ за годините 1946 и 1947. През 1948 година първенството на Народна република България по футбол спечели отборът на „Септември при ЦДВ“ — София.

Провеждането на първенството по футбол по такъв начин — със състезания по системата на единично или дори двойно елиминиране — не съдействуваше за постоянно напрегната борба за непрекъснато техническо и тактическо подобрене на отдел

Отборът на „Септември“ при ЦДВ (София) — първенец на републиката за 1948 год. Състав — прави: Б. Стефанов, засл. м. сп. Ст. Божков, Н. Чамаков (капитан), Н. Алексиев, Д. Цветков, Т. Такев (резерва); клекнали: м. сп. М. Манолов, Ст. Геренски, Ст. Минев, Н. Божилов, м. сп. Д. Милянов и К. Богданов.

ните отбори. Нужно беше установяването на такава система за първенство, която да излъчва първенца чрез постоянни състезания между най-добрите отбори от цялата страна. Така се достигна до учредяването през есента на 1948 година на постоянна републиканска група по футбол. Нейният състав беше от 10 отбора, които играеха помежду си по системата на точ-

ките при разменено домакинство. През спортната 1948/1949 година първенството предизвика действително засилен интерес. Класирането в края на сезона бе:

1.	„Левски“	— София	18	15	3	—	44: 8	33
2.	ЦДВ	— София	18	10	4	4	28: 15	24
3.	„Локомотив“	— София	18	8	5	5	25: 17	21
4.	„Славия“	— София	18	9	3	6	29: 20	21
5.	„Спартак“	— София	18	8	5	5	23: 18	21
6.	„Ботев“	— Сталин	18	9	3	6	30: 25	21
7.	„Славия“	— Пловдив	18	4	8	6	16: 21	16
8.	„Марек“	— Ст. Димитров	18	2	4	12	16: 42	8
9.	„Бенковски“	— Видин	18	2	4	12	13: 35	8
10.	„Ботев“	— Бургас	18	2	3	13	15: 38	7

(Цифрите в тази и следващите таблици означават: играни срещи, победи, равни резултати, загуби, голово съотношение, спечелени точки).

Още при първото преглеждане на таблицата за крайното класиране в групата прави впечатление, че и петте софийски отбора са наредени в началото на таблицата. Една друга подробност от таблицата обаче обръща внимание върху това, че между голяма група отбори („Локомотив“, „Славия“, „Спартак“—София и „Ботев“—Сталин) по-предното или по-задно място е определено по съотношението на головете, защото и четирите отбора имат еднакъв брой спечелени точки. Това говори за изравнени сили в групата, за ползата от съществуването на постоянно съревнование между най-добрите отбори: изравняването показва желаниа напредък.

Този състав на първата републиканска футболна група не можа да продължи по-нататъшната борба за първенство. През есента на 1949 година, в изпълнение на историческото решение на ЦК на БКП за състоянието на физическата култура и спорта и задачите на партията в тая област, бе проведена основна реорганизация на физкултурното движение на производствен и ведомствен принцип.

С оглед на това по отношение на новото футболно първенство бяха проведени квалификационни турнири за определяне състава на републиканската група. Интересно преминаха състезанията в софийския квалификационен турнир, където се срещнаха едни от най-добрите отбори в страната. Крайното класиране в този турнир бе:

1.	„Динамо“	7	3	3	1	12:5	9
2.	„Торпедо“	7	3	3	1	10:6	9
3.	„Червено знаме“	7	3	2	2	11:9	8
4.	„Строител“	7	3	2	2	11:12	8
5.	„Академик“	7	2	4	1	10:12	8
6.	ЦДНВ	7	3	1	3	15:11	7
7.	„Спартак“	7	1	3	3	5:11	5
8.	ВВС	7	1	—	6	7:15	2

Най-добре представилите се отбори в съответните квалификационни турнири образуваха републиканската група за следващото първенство, което се вече провеждаше по календарната година. Първенството за 1950 година при това положение се оспорваше от следните десет отбора: „Динамо“, „Строител“, „Академик“, „Народна войска“, „Червено знаме“ и „Торпедо“ — всички от София, „Спартак“ от гр. Сталин, „Торпедо“ от Пловдив, „Торпедо“ от Плевен и „Червено знаме“ от гр. Станке Димитров.

Момент от мача за първенство „Строител“ — „Народна войска“ (1950 год.) Вратарят на армейците П. Георгиев се намесва успешно в играта

ния момент от два отбора от столицата — „Динамо“ и „Строител“. Въпросът бе разрешен в последните срещи. Класирането в групата бе:

1.	„Динамо“ — София	18	12	5	1	36:12	29
2.	„Строител“ — София	18	11	5	2	31:12	27
3.	„Академик“ — София	18	10	2	6	40:20	22
4.	„Народна войска“ — Сф	18	9	4	5	22:12	22
5.	„Спартак“ — Сталин	18	10	2	6	37:27	22
6.	„Черв. знаме“ — София	18	7	2	9	20:29	16
7.	„Торпедо“ — Пловдив	18	5	4	9	19:34	14
8.	„Торпедо“ — Плевен	18	3	6	9	19:27	12
9.	„Торпедо“ — София	18	4	2	12	16:29	10
10.	„Черв. знаме“ — Ст. Дим.	18	2	2	14	9:47	6

Окончателното, крайно класиране в Северната и Южната групи за сезона 1950 година бе:

Северна група

1.	„Торпедо“ — Русе	18	10	4	4	36:15	24
2.	„Динамо“ — Плевен	18	10	4	4	36:17	24
3.	„Динамо“ — Сталин	18	10	4	4	34:17	24
4.	„Строител“ — Коларовг.	18	8	4	6	28:22	20
5.	„Строител“ — Видин	18	7	5	7	26:24	19
6.	„Торпедо“ — Г. Орях.	18	8	2	8	36:38	18
7.	„Строител“ — Свищов	18	6	4	8	25:28	16
8.	„Динамо“ — Враца	18	7	1	10	19:29	15
9.	„Черв. знаме“ — Павлик.	18	5	3	10	18:35	13
10.	„Черв. знаме“ — Силистра	18	3	2	13	11:44	8

Южна група

1.	„Спартак“ — София	18	15	2	1	63:7	32
2.	„Черв. знаме“ — Самок.	18	13	1	4	35:25	27
3.	„Торпедо“ — Ст. Заг.	18	10	5	3	43:27	25
4.	„Торпедо“ — Димитрово	18	9	4	5	44:24	22
5.	„Строител“ — Бургас	18	8	1	9	28:30	17
6.	„Динамо“ — Пазарджик	18	7	3	8	25:33	17
7.	„Динамо“ — Пловдив	18	6	4	8	28:23	16
8.	„Динамо“ — Ямбол	18	5	2	11	23:44	12
9.	„Торпедо“ — Хасково	18	3	2	13	18:57	8
10.	„Черв. знаме“ — Благоевг.	18	1	2	15	21:58	4

Вглеждането в таблиците за окончателното класиране в групите показва, че в „А“ група например три отбора („Академик“ — София, „Народна войска“ и „Спартак“ — Сталин) са еднакво число спечелени и загубени точки и мястото им в градацията се определя по головото съотношение. Същото е положението и в Северната група, където пък борбата за първото

място се водеше до самия край на първенството от три отбора: „Торпедо“—Русе, „Динамо“—Плевен и „Динамо“—Сталин. Трите отбора така и приключиха съревнованието в своята група — с еднакво число точки. И тук най-предното място бе определено с по-добрата голова разлика.

Отборите-първенци на Северната и Южната групи, „Торпедо“—Русе и „Спартак“—София придобиха правото за следната година да участвуват в състава на републиканската „А“ група, на мястото на изпадащите от там, най-зле класирани, „Торпедо“—София и „Червено знаме“—гр. Ст. Димитров.

През 1950 година бе създадена и група на дублиращите отбори. В нея бяха представени организациите и ведомствата, които участваха в състава на „А“ републиканска футболна група. Трябва да се отбележи, че повечето организации подцениха значението на първенството между дублиращите отбори. Вместо да включват в тези отбори млади, надеждни състезатели, които да подготвят като достойна смяна за своите представителни отбори — те образуваха дублиращите състави обикновено с излезли от спортна форма състезатели, дори от такива, които отдавна бяха запуснали футболния терен. На първенството на дублиращите отбори някои спортни организации не гледаха като на особено важно мероприятие. Все по-настойчиви бяха исканията за прекратяване на този шампионат, защото не бил по финансовите възможности и пр. и пр. За това първенството на дублиращите отбори можа да се проведе само една година — 1950. Класирането бе:

1.	„Динамо“ — София	18	17	1	—	47 : 7	35
2.	„Народна войска“ — София	18	11	3	4	56 : 14	25
3.	„Торпедо“ — София	18	10	3	5	31 : 21	23
4.	„Академик“ — София	18	9	2	7	39 : 29	20
5.	„Спартак“ — Сталин	18	9	1	8	28 : 27	19
6.	„Строител“ — София	17	7	2	8	27 : 30	16
7.	„Торпедо“ — Пловдив	18	5	5	8	28 : 33	15
8.	„Черв. знаме“ — Ст. Дим.	18	5	4	9	32 : 29	14
9.	„Черв. знаме“ — София	18	4	2	12	20 : 47	10
10.	„Торпедо“ — Плевен	17	—	1	16	6 : 77	1

От това първенство не се състоя срещата „Строител“—(София) „Торпедо“ (Плевен); независимо от това нейният резултат не влияе на класирането на отборите.

Републиканското първенство за 1951 година бе проведено при увеличен състав на групата „А“ с още два отбора—„Торпедо“ от Димитрово и „Торпедо“ от Русе. Учредена бе и „Б“ републиканска футболна група от 12 отбора.

Класирането в „А“ републиканска футболна група за 1951 година бе:

1.	ЦДНВ — София	22	18	1	3	62 : 7	37
2.	„Спартак“ — София	22	14	8	—	27 : 7	36
3.	„Динамо“ — София	22	9	8	5	37 : 16	26
4.	„Академик“ — София	22	10	6	6	40 : 33	26
5.	„Спартак“ — Сталин	22	10	5	7	40 : 27	25
6.	„Черв. знаме“ — София	22	6	11	5	26 : 21	23
7.	„Локомотив“ — Пловд.	22	7	9	6	21 : 20	23
8.	„Строител“ — София	22	8	6	8	25 : 44	22
9.	„Торпедо“ — Димитрово	22	9	2	11	37 : 36	20
10.	ДНВ — Пловдив	22	6	5	11	26 : 32	17
11.	„Торпедо“ — Плевен	22	1	3	18	16 : 59	5
12.	„Торпедо“ — Русе	22	—	4	18	8 : 83	4

Два отбора — ЦДНВ и „Спартак“ (София) — бяха най-упоритите претенденти за завоюване на първенството. Военният отбор спечели една точка в повече при крайната градация и с това заслужено зае челното място. Съгласно наредбата, двата последни в класацията отбори — „Торпедо“ (Плевен) и „Торпедо“ (Русе) — и най-зле класираният се софийски отбор („Строител“) преминаха автоматически в „Б“ републиканската група. Пак съгласно наредбата, след две квалификационни състезания, които загуби, премина там и предпоследният в класирането софийски отбор („Червено знаме“). Съставът на групата за новото първенство бе попълнен с най-добре класираните се отбори от „Б“ републиканска футболна група: „Ударник“ и „Локомотив“ от София, ВМС (Сталин) и „Спартак“ — (Плевен).

Дванадесетте отбора в „Б“ републиканската футболна група бяха подредени по техните успехи и неуспехи в края на годината така:

1.	„Ударник“ — София	22	51 : 20	36
2.	„Локомотив“ — София	22	46 : 20	33
3.	ВМС — Сталин	22	38 : 18	29
4.	„Спартак“ — Плевен	22	29 : 27	24
5.	„Черв. знаме“ — Павл.	22	34 : 32	23
6.	„Черв. знаме“ — Ст. Димит	22	28 : 32	23
7.	„Торпедо“ — София	22	34 : 33	19
8.	„Локомотив“ — Ст. Загора	22	34 : 35	19
9.	„Черв. знаме“ — Самоков	22	18 : 41	17
10.	„Ударник“ — Коларовград	22	26 : 47	16
11.	„Динамо“ — Пловдив	22	25 : 45	15
12.	„Динамо“ — Сталин	22	31 : 44	10

Отборът на ЦДНА спечелил първото място в страната през 1951 год.
 Прави: засл. м. сп. Ст. Божков, К. Ракаров, м. сп. Г. Насев, м. сп. М. Мано-
 лов, засл. м. сп. Кр. Милев (треньор), м. сп. П. Панайотов, м. сп. Ст.
 Стефанов, Ганчо Василев, м. сп. Д. Миланов, м. сп. Г. Цветков; клекнали:
 П. Михайлов, м. сп. Г. Стоянов, м. сп. Г. Кекеманов, м. сп. Г. Енишейнов,
 А. Миланов, Ст. Геренски, Н. Чакмаков и Г. Русев.

Вратарят на „Ударник“ — М. Минчев предотвратява сериозна опасност
 пред вратата си. (Из мача ЦДНА—„Ударник“, 1952 год.)

Първенството на „А“ републиканска футболна група за 1952 година премина при нестройна програма. Мачовете не се провеждаха в еднакви интервали. Имаше отбори, които играеха по един, най-много два мача, а други в същото време — по 5—6 състезания. Това спъваше не само целенасочената подготовка на отборите; то се отрази и на реалното класиране в края на шампионата.

Дванадесетте отбора от групата се наредиха в крайната градация така:

1.	ЦДНА — София	22	13	7	2	38:12	33
2.	„Спартак“ — София	22	9	8	5	30:13	26
3.	„Локомотив“ — София	22	11	3	8	30:22	25
4.	„Спартак“ — Плевен	22	8	8	6	19:21	24
5.	„Динамо“ — София	22	8	6	8	22:16	22
6.	„Локомотив“ — Пловдив	22	9	4	9	24:26	22
7.	ВМС — Сталин	22	8	6	8	22:32	22
8.	„Ударник“ — София	22	8	5	9	29:22	21
9.	ДНА — Пловдив	22	9	1	12	17:25	19
10.	„Миньор“ — Димитрово	22	7	4	11	26:34	18
11.	„Академик“ — София	22	6	6	10	19:32	18
12.	„Спартак“ — Сталин	22	4	6	12	16:37	14

В „Б“ републиканска футболна група класирането за годината бе:

1.	ВВС — София	26	49:14	40
2.	„Строител“ — София	26	47:22	35
3.	„Черв. знаме“ — Ст. Дим.	26	48:26	35
4.	„Академик“ — Сталин	26	52:23	33
5.	„Черв. знаме“ — София	26	39:20	33
6.	„Спартак“ — Пловдив	26	39:24	33
7.	ДНА — Коларовград	26	44:32	31
8.	„Торпедо“ — Плевен	26	39:36	27
9.	„Черв. знаме“ — Видин	26	26:27	26
10.	„Торпедо“ — София	26	36:43	22
11.	„Строител“ — Бургас	26	25:45	19
12.	„Черв. знаме“ — Павлик.	26	39:56	18
13.	„Черв. знаме“ — Благоевгр.	26	26:63	12
14.	Отбор Димитровград	26	0:78	0

Съставът на „Б“ групата в началото на първенството бе от 16 отбора, но два от тях („Торпедо“ (Русе) и „Локомотив“ (Стара Загора) бяха отстранени заради хулигански прояви на техни състезатели. Последният в градацията — отборът на Димитровград не се яви на повече от състезанията по програмата и затова бяха присъдени много служебни загуби в негова вреда.

Първенството за 1953 година бе проведено отначало със състав от 16 отбора. Републикански първенец за годината стана отборът на „Динамо“—София.

*

Ако се проследят таблиците за класирането на отборите в „А“ републиканска футболна група от 1950 година насам (след провеждането на реорганизацията) първото нещо, което ще направи впечатление, е голямото движение на отбори в групата. За четири първенства през нея са преминали 23 отбора. На второ място обръща внимание фактът, че малка част от отборите са успявали да задържат в следващото първенство извоюваното преди място. В това отношение щастливо изключение правят най-вече отборите на ЦДНА и „Динамо“, които си поделят в тези четири години първото място („Динамо“ — в 1950 и 1953 години, ЦДНА—в 1951 и 1952 години).

Таблицата, която даваме тук, показва движението на отборите в тези четири последователни първенства.

Отбори	Първенства			
	1950	1951	1952	1953
„Динамо“ — София	1	3	5	1
ЦДНА — София	4	1	1	2
„Академик“ — София	3	4	11	
„Строител“ — София	2	8		13
„Спартак“ — Сталин	5	5	12	
„Червено знаме“—София	6	6		
„Торпедо“ Пловдив	7			
„Торпедо“ — Плевен	8	11		
„Торпедо“ — София	9			
„Чер. знаме“—Ст. Дим.	10			15
„Спартак“ — София		2	2	12
„Локомотив“ — Пловдив		7	6	4
„Торпедо“ — Димитрово		9		
„Миньор“ — Димитрово			10	8
ДНА — Пловдив		10	9	11
„Торпедо“ — Русе		12		
„Локомотив“ — София			3	7
„Спартак“ — Плевен			4	6
ВМС — Сталин			7	3
„Ударник“ — София			8	5
„Спартак“ — Пловдив				9
„Академик“ — Сталин				10
ВВС				14

Пролетта на 1945 година.

Прославената съветска войска-освободителка напредваше победоносно към бърлогата на фашизма—Берлин. Една след друга падаха последните прогнили крепости на хитлеризма. Всеки нов ден носеше нови победи за миролюбивия Съветски съюз, за демократичните народи. Краят на войната приближаваше. Наближаваше жадуваният от изстрадалите народи мир.

На 8 март 1945 година в българската столица се състоя физкултурна българо-съветска среща, уредена в чест на пребиваващата в София съветска младежка делегация. Салонът на Военния клуб, сегашният Централен дом на народната армия, бе препълнен. Софийските физкултурници аплодираха сърдечно членовете на делегацията, представители на героичната съветска младеж: Н. Данаилов, майор Рижигов, Г. Воденицкая, Н. Троян, Пенкия. В приветственото си слово подпредседателят на тогавашния Централен съвет за физкултура и спорт Иван Пиянечки подчерта, че чрез взаимни гостувания на съветската и българската младеж ще се допринесе за засилване и закрепване връзката между двете страни, участвували в общата борба, срещу хищния фашизъм.

Героят на Съветския съюз майор Рижигов, посрещнат с нескончаеми ръкоплескания, предаде поздравите на физкултурниците от Съветския съюз. Той запозна софийските спортисти с организацията и състоянието на физкултурата и спорта в СССР. Поставени на научни основи, физическата култура и спортът са достойни на широките народни маси. Съветската социалистическа държава дава щедра подкрепа на физкултурното движение. Десетки милиони са съветските физкултурници. В периода на Отечествената война физкултурата в Съветския съюз придобива още по-голямо значение. В битката срещу хитлеристките завоеватели, съветските физкултурници са на първата бойна линия...

Героят на Съветския съюз майор Рижигов пожела: всеки спортист да бъде верен син на народа си; физическото възпитание да стане народно дело; физкултурните връзки между СССР и България да бъдат здрави и неразривни... Това бе пожелание, което в продължение на много години е било скъпа мечта на българските народни спортисти.

Съветската младежка делегация донесе скъп дар от Съветската войска: сребърно-кристална купа. Поднасяйки я, водачът на делегацията Н. Данилов между другото каза:

„От името на физкултурниците на нашата страна и специално на физкултурниците при Централния дом на Съвет-

ската армия, ви предавам техния горещ, братски, сърдечен привет. Футболистите от ЦДКА поръчаха на нас, съветската младежка делегация, да предадем на българските футболисти тази купа, с желание да бъде предавана на най-добрия футболен отбор в България. Нека нашият дар ви напомня за искрените, славянски другарски чувства на съветските спортисти към българите. Нека кристалът на тази купа ви напомня за чистотата и благородството, а металът — за твърдостта и неразривността на нашата дружба . . .“

Така бе поставено началото на ежегодния футболен турнир за купата на братската дружба, купата, подарена в чест на славната и непобедима Съветска армия-освободителка . . . В тези състезания участвуват ежегодно хиляди футболни отбори от села и градове — представители на физкултурните колективи от заводи, фабрики, предприятия и учреждения, от народната войска, трудослужащите, ведомствата, училищата, от висшите учебни заведения. Традиционният турнир за купата на братската дружба се превръща все повече в най-масовата проява на футбола у нас, превръща се в спонтанна манифестация на сърдечната привързаност на нашия народ към великата съветска страна, към нейната непобедима армия-освободителка. В благородната борба за най-добро представяне отборите обменят ценен опит. Полезното в случая е, че системата на турнира дава възможност на неизвестни отбори да мерят сили с единадесеторки дори от групата на майсторите. И те растат, демонстрират своята непреклонна воля да повишават технико-тактическото си умение, да се учат от своите по-опитни другари.

Такова бе желанието на дарителите! Това е и съдържанието на всекигодишния турнир за купата.

Първият турнир за купата започна още през 1945 година. Десетки хиляди футболисти се включиха с ентузиазъм в благородната борба. Първият финал се състоя на 6 май 1946 год. между отборите на „Левски“—София и „Черноломец“—Попово. Победата завоюва отборът на „Левски“ с 4:1 и стана пръв носител на купата.

На следната година финалът бе проведен на 1 юни. Финалисти бяха „Левски“ (София) и „Ботев“ (Пловдив). Софийанци отново спечелиха двубоя—този път с минимална победа—1:0.

До финалната среща през 1948 година, която се игра на 9 май, достигнаха отборите на „Локомотив“ (София) и „Славия“ (Ченгелов) от Пловдив. Представителят на софийските железничари победи с 1:0 и за първи път стана носител на скъпия дар от съветските физкултурници.

С всеки нов турнир интересът към състезанията за купата на братската дружба нарастваше. Все по-упорита ставаше борбата, особено във финалните срещи. Това пролича на крайното състезание през 1949 година. Правото за носителство на ку-

Представител на Съветската армия, след връчване на купата, поздравява състезателите от отбора-носител „Левски“

пата оспорваха отборите на „Левски“ и ЦДНВ. Първата среща на 8 май, след две продължения от по 15 минути, завърши наравно — 2:2. На 16 май се наложи преиграване, но и то не излъчи победител. Резултатът пак бе 2:2. На следния ден финалът се игра за трети път. В редовните 90 минути победител пак не беше излъчен и това наложи нови две продължения от по 15 минути. Едва сега, след 330-минутна борба, „Левски“ можа да спечели срещата. с 2:1. С това той за трети път стана носител на купата.

Така премина финалната среща и през 1950 година. На 26 ноември двата финалиста — „Динамо“ и Народна войска — не можаха и след 120 минутна борба да излъчат победител. Резултатът бе равен — 1:1. Същото голово съотношение се получи и при преиграването на състезанието на следващия ден. Едва при третия мач, на 3 декември, „Динамо“ победи с 1:0, пак в 120 минутна борба.

Финалната среща за 1951 година бе на 7 ноември, между отборите на ЦДНВ и „Академик“ — София. При изтичането

Интересен момент от финалния мач за купата на Съветската войска през 1949 год. между „Левски“ и ЦДНВ. Геренски е скочил най-високо от всички и лови топката

на редовното време от мача резултатът бе 0:0. Представителите на народната армия постигнаха победен гол в продължението и с това спечелиха ценния дар на съветските физкультурници.

На 9 ноември 1952 година се състоя финалът на седмия турнир за купата на братската дружба. Финалисти бяха отборите на „Ударник“ (София) и „Спартак“ (София). Трудослужащите показаха упорита воля за спечелване победата и я постигнаха с резултат 3:1.

Финалът за 1953 година се състоя на 25 ноември между отборите на „Локомотив“ (София) и „Динамо“ (София). Отборът на транспортните служители победи с 2:1 и с това стана за втори път носител на купата.

Досега са проведени осем турнира за купата, подарена в чест на Съветската армия-освободителка. Носители на купата са били:

1946 год.	„Левски“	—	София
1947 год.	„Левски“	—	София
1948 год.	„Локомотив“	—	София
1949 год.	„Левски“	—	София
1950 год.	„Динамо“	—	София
1951 год.	ЦДНВ	—	София
1952 год.	„Ударник“	—	София
1953 год.	„Локомотив“	—	София

Майсторите на спорта М. Манолов (ЦДНВ) и В. Спасов („Академик“) в борба за овладяване на топката (из финалната среща от турнира за купата през 1951 год.)

Грижите към младите футболисти показват правилно отношение към основния проблем във футбола — да се гледа винаги напред, да се осигурява млада смяна, която ще издигне на по-високо равнище майсторството във футболната игра.

След 9 септември 1944 година в нашата страна започна да се провежда вече редовно републиканско юношеско първенство. Похвални са почините за уреждане местни турнири за купи, плакати и пр., чрез които младите футболисти получават възможност да се обиграват в по-голям брой състезателни прояви. Такъв турнир проведе в столицата през 1950 година Градският комитет за физическа култура и спорт. Най-добре се представи юношеският отбор на „Строител“ (София), който стана носител на „Плаката на мира“. Добър бе и починът да се уреждат състезания и за детски отбори. Пак в София бе проведен турнир за купата на името на най-малкия партизанин Митко Палаузов; на финалната среща детският отбор на „Спартак“ победи „Динамо“ с 1:0 и стана носител на купата. Такива турнири, главно за юноши, се провеждат и на много места в провинцията. Младите футболисти проявяват интерес към състезанията, сами се подготвят за тях, горят от желание да напредват във футбола. Трябва да се отбележи обаче, че не във всички спортни организации се проявява необходимата заинтересуваност към първенствата на юношите. И това важи дори за републиканското първенство. Редица окръжни секции по футбол при комитетите за физическа култура и спорт проявяват осъдително нехайство, не изготвят отрано програмите, не назначават добри съдии, не гледат на юношеското първенство като на особено важен низ от състезателни прояви.

За първи път юношеско първенство по футбол бе проведено през 1947 година. За проявения интерес говори броят на участващите отбори — тринадесет от цялата страна. Заради констатирани нередовности, някои състезания, дори в крайния кръг, бяха анулирани. Първенството бе спечелено от отбора на „Ботев“ — гр. Бяла Слатина.

В следващите две години републиканско юношеско първенство не бе провеждано. То бе подновено през 1950 година. Юношеските отбори — представители на съответните окръзи, показаха добра игра в състезанията. Приятно изненада например отборът на „Червено знаме“ от гр. Ихтиман, който успя да достигне до финала срещу своя съименик от Габрово. Отборът на „Червено знаме“ (Габрово) победи последователно

Отборът на „Ударник“ — София, след победата си във финалната среща за купата на братската дружба (1952 год.)

Сегашният носител на купата — отборът на софийския „Локомотив“, след победния му мач срещу „Динамо“.

„Торпедо“ (Русе) с 3:2, „Строител“ (Коларовград) с 3:1 (в редовните 90 минути резултатът бе равен, 1:1) и на финала „Червено знаме“ (Ихтиман) с 3:2 и стана републикански юношески първенец по футбол.

Юношеският отбор на „Червено знаме“ (Габрово) достигна до финала и през 1952 год. В последната среща от турнира той игра срещу отбора на „Спартак“ (Пловдив). Състезанието се състоя на 5 септември в Пловдив. Младите представители на Габрово превъзходеха в отбраната; тя удържа напора, подпомагаше нападението и то успя да постигне два гола. Около края на състезанието „Спартак“ постигна почетен гол от единадесетметров удар. Състезанието завърши при 2:1. Отборът на „Червено знаме“ (Габрово) стана за втори път републикански първенец.

Най-голям брой отбори (15) участваха в първенството за 1952 година. Първенецът от предната година бе елиминиран на втората среща от крайния кръг. В полуфиналните състезания участваха „Динамо“ (София) — „Червено знаме“ (София) 3:0 и „Ударник“ (София) — „Червено знаме“ (Поморие) 4:0. На финала „Динамо“ победи „Ударник“ с 5:1 и за първи път стана носител на купата за републиканското юношеско първенство по футбол.

Юношеското първенство през 1953 година бе подценено от редица окръжни комитети и спортни организации в страната. Участваха малък брой отбори, а в някои окръзи първенците бяха определени почти без състезания. Някои срещи от крайния кръг бяха анулирани заради нередовности. На финала отборът на „Динамо“ (София) победи „Червено знаме“ (Русе) с 4:1 и за втори път стана републикански първенец.

Досега републикански юношески първенци по футбол са били:

1947 год. „Ботев“	— Бяла Слатина
1950 год. „Червено знаме“	— Габрово
1951 год. „Червено знаме“	— Габрово
1952 год. „Динамо“	— София
1953 год. „Динамо“	— София

НАЙ-ДОБРИТЕ СЕЛСКИ ОТБОРИ

Физкултурата и спортът получиха широка възможност за масово развитие едва след 9 септември 1944 година. Това важи особено за нашето село. Докато в миналото съществуваха в цялата страна само няколко десетки селски спортни

клубове, сега едва ли има село, в което да не е изграден деен колектив на доброволната спортна организация за селското население „Урожай“. Всяка година изникват нови стадиони и игрища на село, изградени с доброволния труд на селяните-кооператори, с помощта на трудово-кооперативните земеделски стопанства и местните народни съвети на депутатите на трудещите се. С прекрасни стадиони се сдобиха селските физкултурници от Ново село (Видинско), Белене (Свищовско), Раднево (Старозагорско), Търнава — (Белослатинско) и много, много други. Селската спортна организация бе създадена в 1952 година, а само след едногодишен живот тя вече здраво укрепнала 4067 физкултурни колективи, в които участваха 251412 младежи и девойки, от които 84830 души носители на значката „Готов за труд и отбрана на НР България“ — I степен, 4626 носители на значката II степен. Все повече расте майсторството на селските физкултурници. То личи във всички техни спортни прояви.

Футболът и на село е най-популярната спортна игра. По данните за 1953 година, в колективите на „Урожай“ са били изградени 3204 секции по футбол, в които активно се проявяват 59146 футболисти.

За първи път републиканско първенство по футбол за селските физкултурни колективи бе уредено през 1950 година. Най-първо бяха проведени състезания по околии. Техните първенци играха за излъчване на окръжен представител. В тези предварителни състезания взеха участие около 2000 отбора. Интересът към крайния кръг нарастваше. В него участваха 12 окръжни представители. До финала стигнаха отборите на с. Джулюница (Горнооряховско) и с. Свобода (Чирпанско). Състезанието се проведе на стадион „Народна армия“ в София, на 12 ноември. Футболистите от с. Джулюница спечелиха състезанието с минимална победа — 1:0. Те станаха първи републикански селски първенец по футбол.

На 7 ноември 1951 година, с финалната среща между отборите на селата Пордим (Плевенско) и Раднево (Старозагорско) завърши второто републиканско първенство между селските физкултурни колективи. Състезанието бе проведено непосредствено преди финала за купата в чест на Съветската армия. Стадионът „Народна армия“ отново беше препълнен от верни приятели на футболната игра. Те наблюдаваха с интерес напрегнатия двубой между футболистите от село и от сърце награждаваха с ръкоплескане всичките им хубави прояви на терена. Състезанието завърши при резултат 3:1 за футболистите от с. Пордим, чийто отбор стана републикански селски първенец за годината.

Дванадесет отбори, представители на съответните окръзи от цялата страна, участваха в третото републиканско селско първенство по футбол през 1952 година. Първенецът от предната година достигна до полуфинала. Там той бе елиминиран след трудно извоювана победа при три преигравания на мача от представителите на с. Бобошево (Софийски окръг) с резултати 1:1, 0:0, 2:1. Отборът на Бобошево достигна до финала. Вторият финалист бе отборът на с. Тополите (Сталински окръг). На 14 ноември в София се игра финалната среща. Победи отборът на с. Бобошево с резултат 3:1 и за първи път стана републикански първенец.

Четвъртото републиканско първенство между селските колективи по футбол през 1953 година завърши с финалната среща между отборите на селата Пордим (Плевенски окръг) и Бяла черква (Търновски окръг). Двата отбора бяха отстранили добре подготвени противници. До финала достигнаха най-подготвените футболисти. Срещата се състоя на 12 октомври. Въпреки делничният ден, прекрасният градски стадион „Васил Левски“ бе събрал множество любители на футбола. Мнозина от тях бяха наблюдавали футболни срещи между селски футболисти и преди. Те знаеха тяхната смислена, правилно провеждана колективна игра. Единият от финалистите — отборът на Пордим, бе предизвиквал аплодисменти на софийската публика преди две години. Ще победи ли той и сега?... Предвижданията се сбъднаха. Представителите на Плевенски окръг спечелиха срещата с 2:1. Отборът на Пордим стана републикански първенец за втори път.

Републикански селски първенци по футбол досега са били:

1950 год. с. Джулюница	— Търновски окръг
1951 год. с. Пордим	— Плевенски окръг
1952 год. с. Бобошево	— Софийски окръг
1953 год. с. Пордим	— Плевенски окръг

Съгласно наредбата за футболното първенство на НР България — републиканският селски първенец по футбол се включва за следващата година в състава на съответната „Б“ републиканска футболна група. През 1953 година първенецът на селските физкултурни колективи „Урожай“ от с. Бобошево, участва в Югозападната „Б“ републиканска футболна група, а през 1954 год. в състава на Северозападната „Б“ републиканска футболна група е включен отборът на с. Пордим — Плевенско.

РЪКОВОДИТЕЛИ НА БЪЛГАРСКИЯ ФУТБОЛ

Бюро на Републиканската секция по футбол:

Заслужил деятел на физкултурата *Стефан Петров* (председател), *Кирил Несторов* (подпредседател), засл. деятел на физкултурата *Кирил Палавеев*, *Асен Константинов*, *Иван Николов*, *Ал. Николов*, *Л. Червенушев*, *Йордан Георгиев* (секретар), *д-р К. Вълчев*.

Председател на футболно-съдийската колегия: *Асен Константинов*.

Председател на треньорския съвет: *Стоян Петров*.

Началник отдел „Футбол“ при ВКФС — *Георги Паскалев*, зам. началник — *Кр. Чакъров*, инспектор — *Ст. Петров*.

Държавен треньор по футбол: засл. м. сп. *Стоян Орманджиев*.

ЗАСЛУЖИЛИ МАЙСТОРИ И МАЙСТОРИ НА СПОРТА

В края на 1951 година, когато Върховният комитет за физическа култура и спорт даде званията „заслужил майстор на спорта“, „заслужил деятел на физкултурата“, „майстор на спорта“ и „отличник на физкултурна работа“, между удостоените с тези почетни звания бяха и редица изтъкнати футболисти и деятели. Званието „майстор на спорта“ е стимул, който е залегнал в Единната републиканска спортна класификация.

Досега званието „заслужил майстор на спорта“ между футболистите е присвоено на:

Любомир Ангелов — дългогодишен състезател от националния отбор, треньор на „Спартак“ (София); *Крум Милев* — дългогодишен състезател в националния отбор, треньор по футбол на отбора на ЦДНА; *Стоян Орманджиев* — държавен треньор по футбол, дългогодишен състезател в националния отбор; *Трендафил Станков* — дългогодишен състезател от националния отбор; *Стефан Божков* — дългогодишен състезател и капитан на националния отбор.

Званието „майстор на спорта“ е присвоено на следните футболисти:

Апостолов Борис	— Динамо (София)
Василев Стоян	— Спартак (София)
Велев Панайот	— Ударник (София)
Георгиев Драган	— Динамо (София)
Горанов Милчо	— Ударник (София)
Енишейнов Георги	— ЦДНА (София)
Захариев Тома	— Спартак (гр. Сталин)
Иванов Никола	— Ударник (София)
Игнатов Игнат	— Ударник (София)

Засл. майстор
на спорта
Стоян Орманджиев

Засл. майстор
на спорта
Трендафил Станков

Засл. майстор
на спорта
Стефан Божков

Инджев Светослав	— Спартак (София)
Капралов Тодор	— Ударник (София)
Кекеманов Георги	— ДНА (Пловдив)
Колев Иван	— ЦДНА (София)
Костов Симеон	— Динамо (София)
Манолов Манол	— ЦДНА (София)
Миланов Димитър	— ЦДНА (София)
Насев Георги	— ВВС (София)
Николов Георги	— Спартак (София)
Пачеджиев Георги	— Строител (София)
Панайотов Панайот	— ЦДНА (София)
Соколов Апостол	— Спартак (Пловдив)
Спасов Васил	— Динамо (София)
Стефанов Стефан	— ЦДНА (София)
Стойчев Георги	— Ударник (София)
Стоянов Гаврил	— ЦДНА (София)
Трайков Любомир	— Спартак (София)
Цветков Георги	— ЦДНА (София)
Янков Михаил	— ЦДНА (София)

ФУТБОЛНИ СЪДИИ

от републиканска и първа категории

В началото на 1954 год. бяха проведени проверочни изпити на всички съдии в страната. Право да ръководят срещите от „А“ и „Б“ футболни групи получиха следните правоспособни съдии:

Републиканска категория

Барутчийски Никола	— София	Стоянов Тодор	— София
Гелев Никола	— София	Таков Йордан	— София
Генов Георги	— Пловдив	Топалов Димитър	— Сталин
Данчев Стефан	— Сталин	Трифонов Георги	— Плевен
Джонев Петър	— Пловдив	Христов Георги	— София
Славов Тодор	— София	Христов Траян	— София
Стаматов Ангел	— Сталин		

На Московския стадион „Динамо“ българският международен футболен съди Йордан Такъв, придружен от помощниците си В. Архипов и В. Щеглов, излиза на терена, за да ръководи срещата ЦДСА (Москва) — София.

Първа категория

Аврамов Атанас	— Сталин	Маринов Георги	— Плевен
Антонов Христо	— Сталин	Маринов Марин	— Бургас
Бохосян Бедрос	— Сталин	Михайлов Милко	— Русе
Бояджиев Иван	— Плевен	Младенов Никола	— София
Вангелов Иван	— Хасково	Нешев Георги	— София
Василев Марко	— Ст. Загора	Огнянов Георги	— София
Грозев Георги	— Плевен	Павлов Симеон	— Пловдив
Димитров Кирил	— София	Пармаков Георги	— Сталин
Димитров Тодор	— Ловеч	Петров Георги	— Сталин

Динов Константин	— София	Петров Живко	— Кола- ровград
Дойчинов Кръстю	— Габрово	Петров Сотир	— Бургас
Дуков Константин	— София	Ралчев Иван	— Сталин
Зарев Фичо	— София	Руменчев Димитър	— София
Зафиров Никола	— София	Савов Тодор	— Враца
Захариев Ненчо	— Габрово	Симеонов Тома	— Ст. Ди- митров
Златарев Андрей	— София	Станчев Васил	— Сили- стра
Иванов Величко	— Пловдив	Стафидов Асен	— Бла- гоевград
Иванов Енчо	— Пловдив	Стоянов Борис	— София
Йорданов Мирчо	— Кю- стендил	Стоянов Никола	— София
Кавалджиев Иван	— Пловдив	Стоянов Петър	— Русе
Камлуров Иван	— Търново	Табakov Михаил	— Кола- ровград
Ковачев Стойчо	— Сталин	Филипов Драгомир	— София
Константинов Ди- митър	— София	Филчев Иван	— Сталин
Кънчев Иван	— Русе	Цветков Цветан	— София
Лекишев Борис	— Пловдив	Чомаков Стоян	— София
Манов Михаил	— София	Янчев Стефан	— София

II.

РЕПУБЛИКАНСКО ПЪРВЕНСТВО ПО ФУТБОЛ 1953 ГОД.

В изтеклото републиканско първенство по футбол участваха рекорден до днес брой футболисти — 146232 души.

Най-добрите отбори в страната бяха включени в „А“ републиканска футболна група. Класираният на първо място измежду тях — „Динамо“ (София) спечели титлата „републикански шампион“ за 1953 година.

За пръв път през тази година бяха създадени 5 републикански групи, съставени от по 12 отбора (Югоизточната група в началото на първенството включваше 13 отбора, но впоследствие ДНА (Хасково) отпадна от борбата и тази група се изравни по броя на отборите си с останалите).

Първенците на петте „Б“ републикански групи през тая година играят на мястото на петте отбора, класирани на последните места в група „А“.

Доста голям интерес бе проявен и към първенствата на групите в окръзите, чиито първенци получиха правото да се състезават през тая година в републиканските групи „Б“.

През изтеклата година бяха проведени и републиканското селско първенство и първенството за юноши, в които направиха първите си стъпки много млади, надеждни футболисти.

ГРУПА „А“

Републиканското футболно първенство за 1953 год. е деветото по ред от 9 септември 1944 год. до днес. До тоя момент републикански първенци са били следните отбори:

1945 год.	„Локомотив“	София
1946 „	„Левски“	София
1947 „	„Левски“	София
1948 „	„Септември“ при ЦДНА	София
1949 „	„Левски“	София
1950 „	„Динамо“	София
1951 „	ЦДНА	София
1952 „	ЦДНА	София
1953 „	„Динамо“	София

За първенство на група „А“ през 1953 год. бяха включени следните 16 отбора: Сборен отбор на София, „Динамо“, „Локомотив“, „Ударник“, Отбор на Софийския гарнизон, „Спартак“, Отбор на военно-въздушните сили и „Строител“ (всички от София), „Локомотив“, „Спартак“ и ДНА (от Пловдив), Отбор на военноморските сили и „Академик“ (гр. Сталин), „Спартак“ (Плевен), „Миньор“ (Димитрово) и „Червено знаме“ (гр. Станке Димитров).

Впоследствие, към средата на първенството, Сборният отбор на София бе изваден от състава на групата, а малко по-късно бе отстранен от участие и отборът на „Червено знаме“ (гр. Станке Димитров), заради непристойни прояви на част от публиката по време на мача му с „Миньор“ (Димитрово).

Нови членове на група „А“ бяха отборите на: ВВС и „Строител“ (София), „Спартак“ (Пловдив), „Академик“ (гр. Сталин) и „Червено знаме“ (гр. Станке Димитров), които влезоха на местата на класираните на последните места в първенството през 1951 година отбори на „Академик“ и „Червено знаме“ (София), „Спартак“ (гр. Сталин), „Торпедо“ (Плевен) и „Торпедо“ (Русе).

Състезанията се провеждаха по системата „всеки срещу всеки“, при взаимни гостувания.

Първенството започна на 14 март със срещата ДНА — „Динамо“ и завърши на 8 ноември с мача „Динамо“ — ВВС. На отбора на „Динамо“ се падна честта да играе първото и последното състезание в първенството за 1953 година. Впрочем последният мач беше решителен за първото място в групата и, побеждавайки с 3:2 своя противник, „Динамо“ успя в последния си мач да завоюва почетното звание „шампион на републиката“.

Отборите взеха участие в републиканското първенство със следните състезатели:

ДИНАМО (София)

Вратари — м. сп. С. Костов и Д. Еленков

Защитници — А. Клева, М. Ангеловски, Д. Илиев, Д. Дойчинов и Д. Димитров

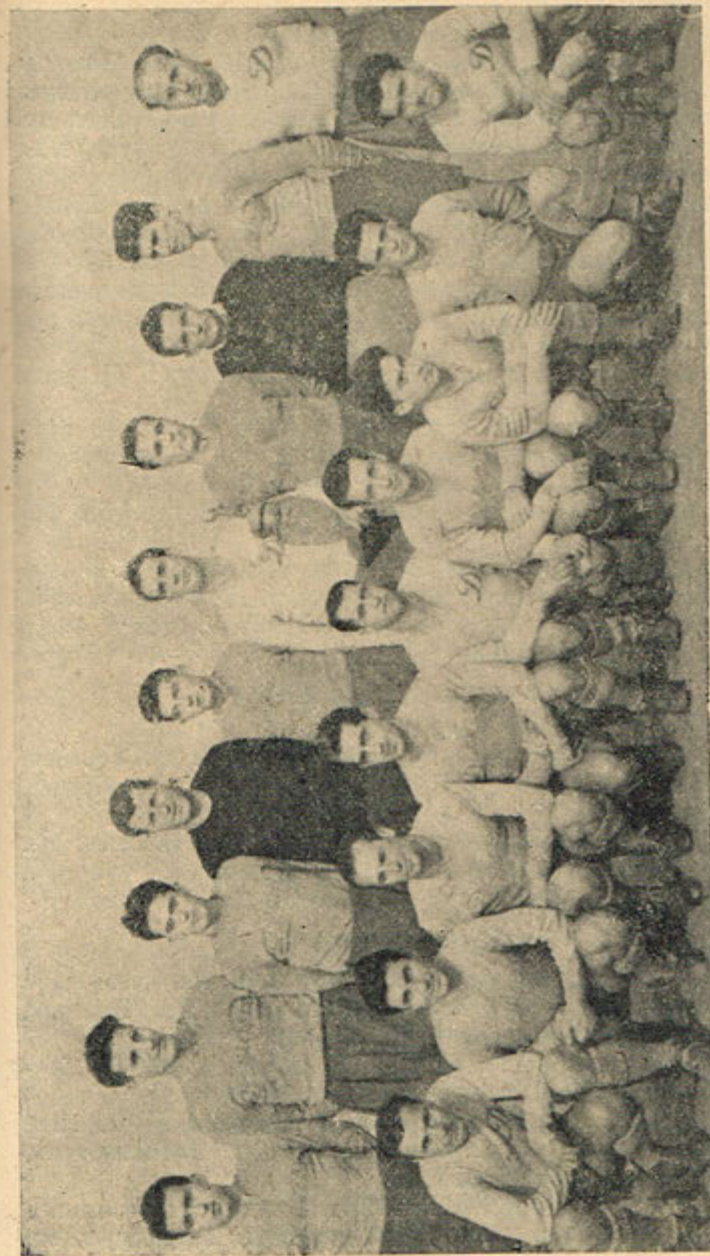
Полузащитници — Ив. Димчев, м. сп. Др. Георгиев, Ал. Кръстев, Ал. Бахчеванджиев и след разпускането на Сборния отбор — Л. Хранов.

Нападатели — м. сп. В. Спасов, Ар. Димитров, Йорд. Томов, Т. Такев, Д. Андонов, В.* Дойчинов, Ив. Георгиев, Ст. Абаджиев, Т. Стоянов, Д. Контев, Г.* Кардашев, Ив. Захариев, Д. Попдимитров.

Треньори: Д. Мутафчиев и Ат. Динев.

ОСГ (София)

Вратари: м. сп. Г. Кекеманов и след разпускането на Сборния отбор Ст. Геренски.

Отборът на „Динамо“ — София, републикански първенец по футбол за 1953 година. Отляво-налясно, прави: Бахчеванджиев, Ангеловски, Абаджиев, м. сп. Костов, Ив. Георгиев, м. сп. Спасов (капитан), Андонов, Еленков, Илиев, Клева; клекнали: Томов, Димчев, Д. Дойчинов, Такев м. сп. Д. Георгиев, Кръстев, В. Дойчинов, Стоянов и Димитров. Отсъствуват: Хранов и Попдимитров.

Защитници: м. сп. Г. Цветков, Д. Димитров, П. Пананов (по-късно К. Ракаров и м. сп. Г. Енишейнов).

Полузащитници: засл. майстор на спорта Ст. Божков. Ат. Цанов, м. сп. М. Манолов и м. сп. Г. Стоянов (всички през по-голямата част от първенството бяха включени в Сборния отбор и в средната линия на ОСГ понякога бяха принудени да играят нападатели: Кр. Янев и др.

Нападатели: П. Михайлов, м. сп. М. Янков, Хр. Цанев, м. сп. Ст. Стефанов, Б. Боянов, Ал. Костов, Т. Тодоров, А. Миланов (по-късно Кр. Янев, м. сп. Ив. Колев и м. сп. П. Панайотов). През отделни периоди от първенството освен тримата бяха викани в сборните „А“ и „Б“ отбори и П. Михайлов, м. сп. М. Янков, м. сп. Ст. Стефанов и А. Миланов).

Треньори: Засл. майстор на спорта Крум Милев и Б. Трънков.

ВМС (гр. Сталин)

Вратари: Ив. Дервентски и Л. Ташев

Защитници: Д. Стефанов, Г. Русев и Т. Николов

Полузащитници: Н. Александров, Ив. Шулев, Бл. Филипов, Ив. Пиргов.

Нападатели: Сп. Киров, В. Досев, Б. Ковачев, К. Богданов, Н. Алексиев, Д. Йовчев, Т. Терзисгоев, Д. Самсаров и Г. Димитров, който по-късно бе извикан в Сборния отбор.

Треньор: Ив. Моканов.

ЛОКОМОТИВ (Пловдив)

Вратари: Н. Аров и Т. Бечиров

Защитници: Д. Станчев, Т. Атлиев, П. Събев, М. Георгиев.

Полузащитници: Хр. Бъчваров, Д. Попов, Ат. Куцев, Хр. Андонов.

Нападатели: А. Кошеров, Н. Милков, Ив. Василев, Ив. Лазаров, Ат. Николов, Г. Панайотов, Ив. Делев.

Треньори: Д. Сарачев и Г. Панайотов.

УДАРНИК (София)

Вратари: Йорд. Йосифов, Хр. Томов и М. Минчев.

Защитници: м. сп. П. Велев, Т. Атанасов, Гр. Тодоров, Ем. Емануилов (по-късно м. сп. М. Горанов).

Полузащитници: Тр. Петков, П. Патев, м. сп. Т. Капалов, М. Христов (по-късно м. сп. Н. Иванов).

Нападатели: Гр. Ахтимов, м. сп. Г. Стойчев, м. сп. Игн. Игнатов, Йорд. Митов, Хр. Евтимов, Ал. Илиев, Г. Гълъбинов, Ив. Кехайов (по-късно Д. Ташков).

По-различно време (освен посочените в скоби състезатели), в Сборните отбори бяха включвани още Йорд. Йосифов, м. сп.

П. Велев, Тр. Петков, П. Патев, Гр. Ахтимов и м. сп. Игн. Игнатов, главно за срещите на „Б“ отбора.

Треньори: Ив. Радоев и М. Николов.

СПАРТАК (Плевен)

Вратари: Н. Пърчанов, Ж. Тодоров и П. Виденов.

Защитници: Г. Йорданов, Н. Богомилов, Д. Спасов, Ст. Цоловски.

Полузащитници: Йорд. Дагнев, Б. Георгиев, Н. Русев.

Нападатели: Ст. Спилов, М. Ганчев, Д. Минчев, Г. Бъчваров, Д. Палев, В. Вулов, Д. Дишовски, Д. Илиев, П. Пенков.

Треньор: К. Господинов.

ЛОКОМОТИВ (София)

Вратари: М. Маринов, Д. Славов, Сп. Андреев и Ив. Кюпев.

Защитници: Ив. Атанасов, Ап. Чачевски, Д. Бачев (по-късно Г. Василев).

Полузащитници: Л. Христов, Т. Финков, Ас. Панайотов, Я. Янков.

Нападатели: Н. Богданов, Г. Берков, В. Бароков, Б. Петрунов, Д. Наков, В. Стефанов, Кр. Ставрев, (по-късно П. Аргиров и К. Благоев)

Треньор: Ат. Ковачев.

МИНЬОР (Димитрово)

Вратари: Ал. Стоилов и Д. Борисов.

Защитници: Т. Евстатиен, Сл. Миленов, П. Лозанов и Ст. Стоилов.

Полузащитници: Н. Шулев, Б. Тасев и Ст. Лишков.

Нападатели: Ив. Данчев, Ж. Карадалиев, П. Владимиров, Ев. Петров, Б. Мицов, Ст. Симеонов, Ол. Павлов, Ст. Чолев.

Треньор: Б. Стоилов.

СПАРТАК (Пловдив)

Вратари: Н. Дамянов и Б. Диев.

Защитници: Ив. Петков, Ат. Манолов, Т. Томов.

Полузащитници: П. Савинов, Г. Щерев, Г. Фурнаджиев, Н. Бакърджиев.

Нападатели: Ив. Сотиров, Цв. Кръстев, Н. Милев, Ф. Арабаджиев, Ив. Барбов, В. Калайджиев, Д. Иванов, Б. Митков.

Треньори: Н. Щерев, после К. Мутафов.

АКАДЕМИК (гр. Сталин)

Вратари: Ев. Пашов и Ил. Белчев

Защитници: Ил. Апостолов, Д. Щерев, Ст. Славов.

Полузащитници: Л. Славейков, Хр. Марков, З. Янков, Хр. Вълканов, Ив. Михайлов, П. Снегаров.
Нападатели: М. Желябов, Ан. Конаков, Д. Халачев, Ст. Съчмалиев, К. Бенов, М. Басев, Ст. Станков, Ат. Инкьов, Сп. Михов.

Треньор: Ил. Апостолов.

ДНА (Пловдив)

Вратари: Хр. Андонов и М. Ангелов.
Защитници: К. Енчев, Л. Пеев, Л. Дамянов.
Полузащитници: Ал. Бахчеванджиев, М. Милоев, Ив. Захариев.
Нападатели: Д. Попдимитров, М. Кожухаров, П. Пеев, Д. Василев, Н. Дечев, Игн. Аврионов.
Треньор: Г. Генов.

СПАРТАК (София)

Вратари: Г. Найденов (към края на първенството м. сп. Ап. Соколов).
Защитници: м. сп. Ст. Василев, П. Дончев, Д. Райков.
Полузащитници: м. сп. Св. Инжев, м. сп. Л. Трайков, Ал. Генов, Йорд. Станимиров, Т. Славов.
Нападатели: К. Костов, Св. Калчев, Т. Диев, Ив. Киров, м. сп. Г. Николов, Р. Каменов.
Освен Соколов, по време на първенството от отбора на „Спартак“ бяха включени, но не в „А“, а „Б“ отбора м. сп. Г. Николов, П. Дончев и Т. Диев.
Треньори: Засл. майстор на спорта Люб. Ангелов и К. Тишански.

СТРОНТЕЛ (София)

Вратар: Г. Соколов.
Защитници: м. сп. Б. Апостолов, М. Михайлов, Д. Панайотов, В. Младенов.
Полузащитници: Р. Априлов, Йорд. Деянов, М. Сотиров, П. Данчев, Цв. Николов.
Нападатели: м. сп. Г. Пачеджиев, Ив. Захариев, Н. Стоянов, Б. Ботев, Игн. Игнатов, В. Такев, Ив. Ангонов, Ал. Тодоров, Ив. Лазов, Ст. Стоичков, Г. Клечков.
Треньор: м. сп. Г. Пачеджиев.

ВВС (София)

Вратари: Хр. Павлов и П. Георгиев.
Защитници: м. сп. Г. Насев, Г. Михайлов, Ст. Цветанов.

Полузащитници: Ив. Александров, Йон. Арсов, Цв. Цветанов, Н. Савов, П. Алексиев.

Нападатели: Ст. Минев, А. Миланов, Г. Василев, Д. Бачев, Цв. Милев, Д. Петков, Ст. Михайлов, М. Несторов, Д. Минчев.

Треньори: Лоз. Коцев и Н. Чакмаков

ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ (гр. Ст. Димитров)

Вратари: М. Васев и В. Димитров.
Защитници: Ал. Василев, Д. Спасов, Др. Гаджов.
Полузащитници: Л. Гущеров, Д. Михайлов, Йорд. Кръстев.
Нападатели: Д. Исаков, Кр. Делибалтов, Л. Коларов, К. Николов, Г. Манов, Ж. Бояджиев, Л. Андонов.
Треньор: Д. Исаков.

Отборите, класирани след девето място, отпаднаха от „А“ група. На тяхното място в първенството за 1954 год. се включиха първенците на петте „Б“ републикански групи: „Завод 12“ (София), „Спартак“ (гр. Сталин), „Торпедо“ (Плевен), „Ударник“ (Ст. Загора) и „Червено знаме“ (Кюстендил).

Интересно е да се проследи борбата на отборите за първенството на „А“ група. Републиканският първенец „Динамо“ взе преднина в точките още в началото на първенството и спечели един аванс, който за мнозина се виждаше достатъчен да му осигури първото място. През втория кръг на първенството обаче „динамовци“ претърпяха последователно няколко несполуки. Отборът на ОСГ, особено след завръщането на играчите му от Сборния отбор, започна да печели победа след победа и в края почти застигна „водача“ в таблицата. И докато през първия кръг от първенството „Динамо“ успя да набере пет точки повече от военния отбор, през втория кръг армейците се реваншираха и оставиха своя съперник на четири точки зад себе си.

Ако се сравни представянето на останалите отбори в първия кръг с представянето им във втория кръг от първенството, веднага бие на очи непостоянната форма на няколко от тях. Така например „Спартак“ (Плевен), който през пролетта бе на четвърто място, за другия полусезон се класира на девето място и в крайното класиране остана шести. Голям упадък показа пловдивският „Спартак“. В таблицата за пролетния полусезон той заемаше третото място, а в тази за есенния — четиринадесетото. Тази променлива форма го прати на деветото място в крайното класиране. Обаче другите два пловдивски отбора —

„Локомотив“ и ДНА започнаха зле и впоследствие се подобриха. Така „Локомотив“ през първия кръг заемаше осмото място в таблицата, а през втория — третото, а ДНА от предпоследен през пролетта, стана осми през есента. И все пак това не можа да му помогне да остане в групата, тъй като в крайното класиране той зае 11-то място.

Поместената по-долу таблица дава представа за класирането на отборите през първия и през втория кръг от първенството

Отбори	Първи кръг			Втори кръг			Крайно класиране		
	м.	т.	г. с.	м.	т.	г. с.	м.	т.	г. с.
Динамо	1	23	23:10	2	20	25:12	1	43	48:22
Отбор Соф. гарнизон	2	18	29:15	1	24	35:8	2	42	64:23
Спартак (Па)	3	17	18:10	14	10	11:19	9	27	29:29
Спартак (Па)	4	17	17:13	9	13	12:16	6	30	29:29
ВМС	5	16	16:12	5	15	13:8	3	31	29:20
Ударник	6	14	16:16	4	16	26:17	5	30	42:31
Локомотив (Сф)	7	14	16:18	6	15	14:14	7	29	30:32
Локомотив (Па)	8	14	16:20	3	17	14:9	4	31	30:29
Миньор	9	13	19:20	7	15	14:15	8	28	33:35
Академик	10	12	16:22	10	13	10:21	10	25	26:43
Спартак (Сф)	11	12	10:18	11	12	14:16	12	24	24:34
Строител	12	11	13:18	12	11	9:11	13	22	22:29
ВВС	13	10	13:15	13	11	13:20	14	21	26:35
ДНА	14	10	12:15	8	14	17:16	11	24	29:31
Червено знаме	15	9	16:28	15	4	7:32	15	13	23:60

В поместената на стр. 56 и 57 таблица са означени резултатите от всички срещи за първенството на „А“ група

Общо за първенството на „А“ републиканска футболна група са изиграни през годината 210 мача (фактически са се провели 201, а останалите са присъдени със служебни резултати).

142 от срещите са завършили с победа (9 служебни), а останалите 68 състезания са завършили с равен резултат.

76 от всичките 142 победи са само с един гол разлика (т.е. около 53,5%), 25 — с два гола разлика, 31 — с три гола, 4 — с четири гола, 4 — с пет гола и по 1 — с шест и седем гола разлика.

Значи от всичките 201 мача, изиграни на терена, 144 са завършили с равен резултат или победа само с един гол (т.е. 71,6%). Очевидно, борбата в болшинството от срещите е била силно оспорвана.

Най-много състезания са завършили с резултат 1:0 (46), после с 0:0 (30), при 1:1 са завършили 25 състезания, при 3:0 — също 25 (от които 9 служебни), при 2:1 — 21 състезания, при 2:0 — 18 състезания и т. н.

Най-голям брой голове са били отбелязани в състезанията

ОСГ — „Спартак“, София	8 гола (7:1)
ОСГ — „Академик“	7 „ (7:0)
„Ударник“ — ДНА	7 „ (5:2)
„Локомотив“ (Пд) — „Червено знаме“	7 „ (4:3)

Момент от последния мач „Динамо“ — ВВС. Вратарят на летшите П. Георгиев ще избие топката, отправена към мрежата му.

Най-големите победи в първенството са постигнали отборите на ОСГ (срещу „Академик“ — 7:0, „Спартак“ (София) — 7:1, срещу „Динамо“ и „Локомотив“ — (Пловдив) — с по 5:0), а също и „Ударник“ — „Локомотив“ (Сф) — 5:0 и „Динамо“ — „Локомотив“ (Пд) — 5:0.

За непостоянната форма на отборите говори и този факт, че „Динамо“, който спечели титлата „републикански първенец“ и „Локомотив“ (Пд), заел четвъртото място в крайното класиране, са губили някои от срещите си с такъв съкрушителен резултат — 0:5.

Без нито един гол са завършили 30 от срещите, което говори за слабата резултатност на много от нашите нападатели.

За отделните отбори най-много голове са отбелязали следните състезатели:

„Динамо“ — м. сп. Андонов (12 гола), ОСГ — м. сп. Стефанов и Цанев (по 9 гола), ВМС — Досев (7 гола), „Локомотив“, (Пловдив) — Василев (8 гола), „Ударник“ — м. сп. Стойчев (7 гола), „Спартак“, (Плевен) — Минчев (14 гола), „Локомотив“, (София) — Берков (7 гола), „Миньор“ — Владимирова (7 гола), „Спартак“, (Пловдив) — Милев (8 гола), „Академик“ — Бенев (6 гола), ДНА — Дечев (7 гола), „Спартак“ (София) — Диев (5 гола), „Строител“ — Захариев, Игнатов и Стоянов — по 4 гола, ВВС — Петков (5 гола) и „Червено знаме“ — Николов (11 гола).

Тук трябва да се каже, че най-добрите наши нападатели, които през по-голямата част от първенството бяха включени в Сборния републикански отбор, нямаха възможността да участват в борбата за званието „най-резултатен нападател“. Някои от тях играха в една малка част от всичките 28 състезания на своите отбори и естествено трудно можеха да направят толкова голове, колкото другите нападатели през цялата година.

Все пак, като не смятаме възпрепятствуванияте „звезди“, най-резултатен от останалите нападатели е плевенчанинът Димитър Минчев, който отбеляза 14 гола за своя отбор — „Спартак“ и 1 гол в полза на ВВС (в който отбор премина към края на първенството).

Най-много голове в един мач са отбелязали следните нападатели:

Цанев (ОСГ) — срещу „Спартак“ (Сф) 4 гола, Минчев („Спартак“, Пл.) срещу „Академик“ и Халачев („Академик“) срещу „Миньор“ — по 3 гола.

Но има и такива „голмайстори“, които са отбелязали голове в мрежата на собствените си отбори. „Рекордьор“ измежду тях е Атанасов („Локомотив“, Пд), който си е вкарал сам 2 гола и то в един и същи мач (срещу „Червено знаме“ в Пловдив). По един път са пратили топката в своята собствена врата и още неколцина състезатели: Ракаров (ОСГ) — срещу „Строител“, Тодоров („Ударник“) — срещу ВМС, Цветков (ОСГ) — срещу „Ударник“, Велев („Ударник“) — срещу „Спартак“, (Пд.) Дамянов (ДНА) — срещу „Академик“, Манолов („Спартак“ Пд.) — срещу „Миньор“, Ангеловски („Динамо“) — срещу ОСГ, Михайлов („Строител“) — срещу „Динамо“, Емануилов („Ударник“) — срещу „Миньор“.

В проведените 210 мача за първенство на „А“ републиканска футболна група (заедно с присъдените със служебни резултати), са отбелязани общо 484 гола (27 служебни). Това означава, че средно на един мач са били отбелязвани по 2-30 гола.

Най-резултатни са се показали нападателите на ОСГ. Те са пратили топката в противниковата врата 64 пъти. Нападателите на „Динамо“ са реализирали 48 гола, а след тях по резултатност се нарежда предната петорка на друг софийски отбор — „Ударник“, която е отбелязала 42 гола.

Мачът ОСГ — „Ударник“, бе изпъстрен с интересни моменти и пред двете врати.

Най-слаба резултатност са проявили нападателите на „Строител“, които са реализирали само 22 от положенията за гол пред противниковата врата. 22 гола в 28 мача — това е твърде малка цифра, която говори, че нападателите на този отбор не могат да се похвалят дори с по един гол средно на мач. Нападателите на „Спартак“ (Сф) са отбелязали само 24 гола, а тези на „Червено знаме“ — 23 (но те са играли 8 мача по-малко от останалите отбори).

Най-добър коефициент от головото съотношение има отборът на Софийския гарнизон — 2-78, следван от „Динамо“ — 2-18, ВМС — 1-45, „Ударник“ — 1-27, „Локомотив“ (Пд) — 1-03, „Спартак“ от Плевен и Пловдив — по 1, „Миньор“ — 0-94, „Локомотив“ (Сф) и ДНА — по 0-93, „Строител“ — 0-75, ВВС — 0-74, „Спартак“ (Сф) — 0-70, „Академик“ — 0-60, „Червено знаме“ — 0-38.

Отборите, които имат коефициент по-малък от 1, са получили в своята мрежа повече голове, отколкото са отбелязали на противника.

Във всичките срещи за първенство на избраната група са били свирени 35 пъти 11-метрови наказателни удари. От тях са реализирани само 23, а 11 са бити лошо или са били спасени от вратарите. Както се знае, във футбола „дузпата“ се смята за 99-процентов гол. За нашите състезатели обаче, това правило не е в сила. Те са реализирали едва 65 на сто от отбелязаните „дузпи“.

Поместената по-долу таблица показва по колко дузпи са спечелили отборите и колко са изпълнени срещу тях. В първата колона са спечелените дузпи, а вдясно — битите от противника срещу отбора. В скоби са поместени превърнатите в голове 11-метрови наказателни удари.

	Спечелени 11 м. нак. удари	Бити в собствената му врата
„Динамо“	4 (2)	2 (1)
ОСГ	3 (2)	2 (1)
ВМС	1 (1)	2 (2)
„Локомотив“ (Пл)	3 (3)	0 (0)
„Ударник“	1 (0)	7 (4)
„Спартак“ (Пл)	5 (2)	1 (0)
„Локомотив“ (Сф)	1 (0)	4 (2)
„Миньор“	6 (5)	1 (1)
„Спартак“ (Пд)	1 (1)	1 (0)
„Академик“	1 (1)	2 (2)
ДНА	2 (2)	3 (3)
„Спартак“ (Сф)	2 (1)	2 (1)
„Строител“	0 (0)	5 (4)
ВВС	5 (3)	1 (1)
„Червено знаме“	0 (0)	2 (2)

От тази таблица се вижда, че най-много дузпи е спечелил отборът на „Миньор“, а след него — „Спартак“ (Пл) и ВВС. Не е без значение да се отбележи, че отборите на „Миньор“, „Спартак“ (Пл) и „Локомотив“ (Пл) са спечелили най-много дузпи измежду провинциалните отбори — общо 14 на брой. От тях 13 са били свирени, когато тези три отбора са играли в своя град и само една, когато са били гости. Този факт не говори много добре за нашите футболни съдии, които все още при известни случаи проявяват малодушие или се стремят да угодишат на отборите-домакини и да се харесат на публиката.

Измежду отборите, срещу които са били маркирани 11-метрови наказателни удари, първо място заема „Ударник“, срещу когото са бити 7 наказателни удари.

От спечелените 5 наказателни удари „Спартак“ (Пл) е отбелязал само 2 гола — съвсем незадоволителен резултат.

От вратарите като най-вещ в спасяването на дузпи се прояви — вратарят на „Ударник“, Йосифов който спаси 3 от битите във вратата му 11-метрови удари.

Безпогрешно са изпълнили задачата си при изпълнението на 11-метровите наказателни удари най-вече: Атлиев („Локомотив“, Пд), Карадалиев („Миньор“) и Фурнаджиев („Спартак“, Пд), които са изпълнили по два 11-метрови наказателни удара и не са пропуснали нито един.

Интересно е, че един от 11-метровите наказателни удари е изпълнен от вратаря на ОСГ — Геренски. Той бе бит майсторски и бе превърнат в гол.

Поместената по-долу таблица показва, колко точки е спечелил всеки от участващите отбори на свой терен и колко на чужд терен:

	Свой терен	Чужд терен	Общо
„Динамо“	22	21	43
ОСГ	23	19	42
ВМС	21	10	31
„Локомотив“ (Пл)	18	13	31
„Ударник“	13	17	30
„Спартак“ (Пл)	21	9	30
„Локомотив“ (Сф)	14	15	29
„Миньор“	14	14	28
„Спартак“ (Пд)	19	8	27
„Академик“	14	11	25
ДНА	12	12	24
„Спартак“ (Сф)	16	8	24
„Строител“	14	8	22
ВВС	15	6	21
„Червено знаме“	10	3	13

Таблицата показва, че за голямата част от отборите решителен фактор е собственият терен и публика. Особено важни са тия фактори за „Спартак“ (Пл), „Спартак“ (Пд), „Спартак“ (Сф), ВМС и ВВС.

Обратно — отборите на софийския „Локомотив“ и особено на „Ударник“ се чувствуват „по-удобно“, когато играят на чужд терен и пред чужда публика.

За някои отбори пък — „Динамо“, „Миньор“, ДНА е съвсем безразлично къде ще играят срещите си — „у дома“ или „на гости“.

Най-голям брой победи измежду всички отбори в група „А“ е спечелил републиканският първенец „Динамо“ — 19. От-

борът на софийския гарнизон е напуснал терена като победител 18 пъти.

„Червено знаме“ е отборът с най-малко победи — 3, а софийските единадесеторки „Спартак“ и „Строител“ са се радвали на победата също така много рядко — само по 5 пъти.

„Динамо“ и ОСГ са отборите с най-малко загуби (по 4). а „Червено знаме“ е бил побеждаван най-често — 18 пъти (8 от тези загуби са служебни). ВВС е отборът, който има най-много истински загуби, регистрирани на терена — 14.

Най-много равни мачове има отборът на софийския „Спартак“ — 14 нерешени срещи от всичко 28 — точно половината. „Локомотив“ (Пд) е вторият „настроен миролюбиво“ отбор — той е завършил с равен резултат 13 от своите състезания.

Най-малко пъти е завършвал с равен резултат републиканският първенец „Динамо“ — 5 пъти, а ОСГ и „Миньор“ имат по 6 равни мача.

Таблицата, която поместваме на стр. 58 дава представа за това, как е варираща формата на различните отбори по време на цялото първенство, в кое време отборът е печелил своите срещи, кога е преживявал криза и пр.

Таблицата показва, че отборът на „Динамо“ е бил в най-добрата си форма в началото на пролетта. Така например, от 4-я до 20-я кръг от първенството (т. е. цели 17 поредни кръга) той не е загубил нито една среща. По непостоянни игри този отбор показва в края на първенството, когато и съставът на отбора стана твърде непостоянен — менеха се различни състезатели.

Обратно — отборът на Софийския гарнизон започна първенството доста неуверено. Това е лесно обяснимо, тъй като почти целият първи състав на отбора бе повикан в Сборния отбор. Впоследствие, когато най-добрите 9 души-състезатели на ОСГ бяха освободени от Сборния отбор и се включиха в собствената си единадесеторка, тя се превърна отново в най-силния и постоянен колектив в страната. В последните 11 кръга от първенството, когато ОСГ игра в пълен състав, той не загуби нито една среща и победи убедително „Динамо“ с 5:0.

Осем кръга непрекъснато не е претърпял неуспех и отборът на софийските транспортни работници „Локомотив“ (между 8-я и 17-я кръг).

„Червено знаме“ има най-дългата безуспешна серия. Цели 9 кръга (от 9-я до 18-я) този отбор не е спечелил нито една от срещите си. Доста дълги „черни“ серии имат и отборите на „Строител“ и „Локомотив“ (Сф), които не са постигнали

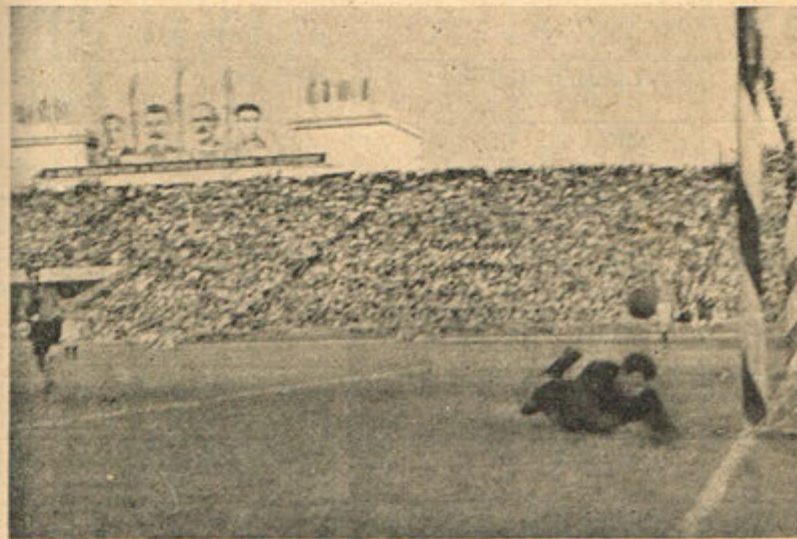
нито една победа в 8 поредни кръга („Строител“ — между 12 и 18-я кръг, а „Локомотив“ между 17-я и 25-я кръг). Единствената победа на последния в 21-я кръг е служебна.

Най-много поредни победи е регистрирал отборът на Софийския гарнизон — 7 на брой.

Нападателят на ОСГ, както споменахме вече, през изтеклата година се проявиха като най-резултатни от всички. А най-здравата отбрана бе тази на ВМС, която е допускала най-малко пъти топката в своята мрежа — 20 пъти.

През 1953 година в „А“ републиканска футболна група взеха участие 7 софийски и 8 провинциални отбори.

Между столичните отбори от една страна и провинциалните от друга са се състояли общо 112 мача. От тях софийските

ОСГ — „Динамо“ 5:0. В тая среща армейските нападатели проявиха добра резултатност. Гол във вратата на Костов.

отбори са спечелили 49, загубили са 34, а 29 са завършили наравно. Тук трябва отново да се припомни, че в това първенство софийските отбори играха без най-добрите си футболисти, които бяха включени в Сборния отбор. Това разбира се не можеше да не се отрази на тяхната стойност.

Класиране 1952	Отбори	Отбор Соф. гарнизон	Спартак (Сф)	Локомотив (Сф)	Спартак (Пл)	Динамо
1	Отбор Софийски гарнизон		7:1 2:2	4:0 3:1	1:3 2:0	0:1 5:0
2	Спартак (Сф)	1:7 2:2		0:1 0:0	0:2 2:3	1:1 0:0
3	Локомотив (Сф)	0:4 1:3	1:0 0:0		1:1 0:0	1:2 0:3
4	Спартак (Пл)	3:1 0:2	2:0 3:2	1:1 0:0		1:1 0:3
5	Динамо	1:0 0:5	1:1 0:0	2:1 3:0	1:1 3:0	
6	Локомотив (Пл)	0:5 0:1	3:3 1:0	2:2 0:0	0:1 2:0	0:2 0:5
7	ВМС	1:0 0:0	0:1 1:2	2:1 0:2	0:1 2:0	0:1 0:0
8	Ударник	1:2 2:2	0:0 4:1	1:2 5:0	2:1 0:0	1:1 1:2
9	ДНА	0:2 0:3	0:0 2:1	1:0 0:1	4:0 0:0	0:1 1:0
10	Миньор	1:1 1:3	0:2 0:0	0:1 1:0	0:0 0:0	1:2 0:1
	Спартак (Пл)	1:2 0:1	1:1 1:0	1:0 0:3	1:1 1:1	1:2 3:0
	Академик (Ст)	0:1 0:7	3:1 0:1	1:3 0:2	0:0 0:3	1:4 0:4
	ВВС	3:0 0:1	0:0 1:1	2:2 1:1	1:1 0:1	0:1 2:3
	Строител	2:2 2:2	0:0 1:1	0:1 1:1	0:3 2:0	3:2 0:1
	Червено знаме	1:2 0:3	0:0 0:3	1:1 0:3	2:2 2:4	0:2 0:3

Забележка: През 1952 год. отборите на Спартак (Пл), Академик

Локомотив (Пл)	ВМС	Ударник	ДНА	Миньор	Спартак (Пл)	Академик (Ст)	ВВС	Строител	Червено знаме	Класиране 1953
0:0 0:0	0:1 0:0	2:1 2:2	2:0 3:0	1:1 3:1	2:1 1:0	1:0 7:0	0:3 1:0	2:2 2:2	2:1 3:0	2
0:3 0:1	1:0 2:1	0:0 1:4	0:0 1:2	2:0 0:0	1:1 0:1	1:3 1:0	0:0 1:1	0:0 1:1	0:0 3:0	12
2:2 0:0	1:2 2:0	2:1 0:5	0:1 1:0	1:0 0:1	0:1 3:0	3:1 2:0	2:2 1:1	1:0 1:1	1:1 3:0	7
1:0 0:2	1:0 0:2	1:2 0:0	0:4 0:0	0:0 0:0	1:1 1:1	0:0 3:0	1:1 1:0	3:0 0:2	2:2 4:2	6
2:0 5:0	1:0 0:0	1:1 2:1	1:0 0:1	2:1 1:0	2:1 0:3	4:1 4:0	1:0 3:2	2:3 1:0	2:0 3:0	1
	0:0 0:0	1:1 1:1	1:0 2:0	2:0 1:1	1:0 1:1	2:2 0:0	0:0 3:0	0:1 0:0	4:3 3:0	4
0:0 0:0		2:0 3:0	2:0 1:1	2:3 1:0	0:0 3:0	0:1 0:1	3:2 1:2	1:0 1:0	3:2 0:0	3
1:1 1:1	0:2 0:3		2:2 5:2	3:2 0:3	0:0 1:1	1:1 0:2	2:0 3:0	1:1 1:0	1:1 3:0	5
0:1 0:2	0:2 1:1	2:2 2:5		1:2 4:1	1:2 0:0	1:0 1:1	0:0 3:0	2:2 0:1	0:1 3:0	11
0:2 1:1	3:2 0:1	2:3 3:0	2:1 1:4		1:1 2:1	2:3 2:0	1:0 0:3	2:1 1:0	4:1 2:1	8
0:1 1:1	0:0 0:3	0:0 1:1	2:1 0:0	1:1 1:2		1:0 1:2	2:1 0:1	3:0 1:0	4:0 1:4	9
2:2 0:0	1:0 1:0	1:1 2:0	0:1 1:1	3:2 0:2	0:1 2:1		2:1 1:0	0:3 0:0	2:2 3:0	10
0:0 0:3	2:3 2:1	0:2 0:3	0:0 0:3	0:1 3:0	1:2 1:0	1:2 0:1		0:0 2:2	3:1 1:0	14
1:0 0:0	0:1 0:1	1:1 0:1	2:2 1:0	1:2 0:1	0:3 0:1	3:0 0:0	0:0 2:2		0:1 0:0	13
3:4 0:3	2:3 0:0	1:1 0:3	1:0 0:3	1:4 1:2	0:4 4:1	2:2 0:3	1:3 0:1	1:0 0:0		15

(Ст), ВВС, Строител и Червено знаме (СтД) бяха в състава на „Б“ РФГ.

Отбор	Изиграни мачове от първенството																											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
Динамо	2	3	5	5	7	9	11	13	15	16	18	20	21	23	25	27	29	31	32	34	36	36	38	38	40	41	41	43
ОСГ	2	3	3	5	6	8	8	10	12	14	16	16	18	19	21	22	22	24	25	27	29	30	32	34	36	38	40	42
ВМС	0	0	2	3	5	7	7	8	8	10	12	14	14	16	16	17	17	18	20	21	21	23	25	27	28	30	31	
Локомотив (Пл)	1	3	3	4	6	7	8	10	11	11	13	14	14	14	16	16	17	18	20	21	23	25	27	28	29	30	31	
Ударник	0	1	2	4	4	5	7	8	9	10	12	13	13	14	15	16	17	17	19	21	23	23	24	24	26	28	30	
Спартак (Пл)	1	2	4	5	6	8	9	11	13	13	14	15	16	18	20	21	21	21	22	24	25	27	27	27	27	29	30	
Локомотив (Сф)	0	1	1	3	3	3	3	5	7	9	10	11	12	14	16	18	20	21	21	22	24	25	26	26	26	27	29	
Миньор	1	3	5	5	6	6	6	6	6	8	10	12	12	13	14	14	15	15	15	17	19	21	23	25	25	27	28	
Спартак (Пл)	2	2	4	6	7	9	10	11	13	14	14	16	17	17	17	18	18	20	20	22	22	23	23	23	23	24	25	
Академик	2	2	2	2	2	3	5	5	6	8	9	10	10	12	14	14	16	17	19	20	21	23	23	23	23	24	25	
ДНА	0	2	2	2	3	5	5	6	6	8	8	9	10	10	12	12	14	16	17	18	20	21	22	22	22	24	24	
Спартак (Сф)	1	2	3	4	5	5	7	8	9	9	10	12	12	12	12	14	15	15	15	17	17	19	20	21	22	23	24	
Строител	1	1	3	4	6	6	6	6	6	8	8	9	10	11	12	13	13	13	15	16	16	17	17	19	19	20	21	
ВВС	2	3	3	4	4	5	5	7	7	7	7	8	9	10	10	12	12	12	14	14	15	15	17	17	19	20	21	
Червено знаме	0	2	3	3	4	4	5	5	7	8	8	8	8	9	9	9	9	10	12	13	13	13	13	13	13	13	13	

Ред на срещите за първенство на „А“ група през 1953 год.

Дата	Място	Отбори	Рез.	На полувремето
14.III.	Пловдив	ДНА — Динамо	0:1	(0:1)
15.III.	Ст. Димитров	Червено знаме — В В С	1:3	(1:2)
.	Пловдив	Спартак — Локомотив (Сф)	1:0	(1:0)
.	Плевен	Спартак — Миньор	0:0	
.	Сталин	ВМС — Академик	0:1	(0:1)
.	София	ОСГ — Ударник	2:1	(2:1)
16.III.	София	Спартак — Локомотив (Пл)	3:3	(1:2)
20.	София	Динамо — Ударник	1:1	(0:0)
21.	София	Строител — ОСГ	2:2	(1:2)
22.	Сталин	Академик — ДНА	0:1	(0:1)
.	Димитрово	Миньор — ВМС	3:2	(2:0)
.	Пловдив	Локомотив — Спартак (Пл)	1:0	(1:0)
.	София	ВВС — Спартак (Сф)	0:0	
23.III.	София	Локомотив — Спартак (Пл)	1:1	(1:1)
28.	Пловдив	Спартак — ВВС	2:1	(0:1)
.	Плевен	Спартак — Локомотив (Пл)	1:0	(1:0)
.	Сталин	ВМС — Локомотив (Сф)	2:1	(1:1)
.	Ст. Димитров	Червено знаме — Строител	1:0	(0:0)
29.III.	София	ОСГ — Динамо	0:1	(0:0)
30.	София	Ударник — Академик, прекратен в 12-та мин. при резултат 0:0		
.	Пловдив	ДНА — Миньор	1:2	(1:2)
1.IV.	Пловдив	Локомотив — ВМС	0:0	
4.	Ст. Димитров	Червено знаме — Спартак (Сф)	0:0	
5.	Димитрово	Миньор — Ударник	2:3	(0:2)
.	София	Строител — Динамо	3:2	(3:1)
6.IV.	София	ВВС — Спартак (Пл)	1:1	(1:1)
.	Сталин	Академик — ОСГ	0:1	(0:1)
11.IV.	Пловдив	Спартак — Червено знаме	4:0	(1:0)
.	София	ОСГ — Миньор	1:1	(0:0)
12.IV.	Сталин	ВМС — ВВС	3:2	(2:2)
.	София	Спартак — Строител	0:0	
.	Пловдив	ДНА — Локомотив (Пл)	0:1	(0:1)
14.IV.	София	Ударник — Локомотив (Сф)	1:2	(0:1)
16.	София	Динамо — Академик	4:1	(1:1)
18.	София	Локомотив — ОСГ	0:4	(0:2)
19.	Димитрово	Миньор — Динамо	1:2	(0:2)
.	Пловдив	Локомотив — Ударник	1:1	(1:1)
.	Ст. Димитров	Червено знаме — Спартак (Пл)	2:2	(2:0)
.	София	Строител — Академик	3:0	(0:0)
20.IV.	София	ВВС — ДНА	0:0	
21.	София	Спартак — Спартак (Пл)	1:1	(0:0)
22.	Сталин	Академик — Червено знаме	2:2	(1:1)
25.	Пловдив	Спартак — Строител	3:0	(1:0)
.	София	Ударник — ВВС	2:0	(1:0)
.	Сталин	ВМС — Червено знаме	3:2	(1:2)
26.IV.	София	Динамо — Локомотив (Сф)	2:1	(0:0)
27.	Сталин	Академик — Миньор	3:2	(3:1)

Дата	Място	Отбори	Рез.	На по- лувре- мето
27.IV.	Плевен	Спартак — Спартак (Сф)	2:0	(1:0)
29.	София	Локомотив — ДНА	0:1	(0:0)
2.V	Пловдив	Спартак — Спартак (Пл)	1:1	(1:0)
	София	Локомотив — Академик	3:1	(1:0)
3.V	Ст. Димитров	Червено знаме — ДНА	1:0	(1:0)
4.	София	ВВС — ОСГ	3:0	(2:0)
5.	София	Спартак — ВМС	1:0	(1:0)
9.	Сталин	Академик — Локомотив (Пл)	2:2	(1:1)
	София	Динамо — ВВС	1:0	(1:0)
	Плевен	Спартак — Строител	3:0	(1:0)
10.V	Димитрово	Миньор — Локомотив (Сф)	0:1	(0:1)
11.	София	Ударник — Червено знаме	1:1	(1:1)
	Сталин	ВМС — Спартак (Пл)	0:0	
	Пловдив	ДНА — Спартак (Сф)	0:0	
16.V.	Пловдив	Локомотив — Миньор	2:0	(0:0)
17.	Ст. Димитров	Черв. знаме — ОСГ	1:2	(0:1)
	Пловдив	Спартак — ДНА	2:1	(0:0)
	Плевен	Спартак — ВМС	1:0	(1:0)
18.V.	София	Строител — Локомотив (Сф)	0:1	(0:1)
19.	София	Спартак — Ударник	0:0	
20.	София	ВВС — Академик	1:2	(1:1)
22.	София	Ударник — Спартак (Пл)	0:0	
23.	Сталин	ВМС — Строител	1:0	(1:0)
	Пловдив	ДНА — Спартак (Пл)	4:0	(4:0)
24.V.	София	ОСГ — Спартак (Сф)	7:1	(1:1)
	Димитрово	Миньор — ВВС	1:0	(0:0)
25.V.	София	Динамо — Червено знаме	2:0	(2:0)
26.	София	Локомотив — Локомотив (Пл)	2:2	(1:2)
30.	София	ВВС — Локомотив (Сф)	2:2	(0:0)
31.	София	Спартак — Динамо	1:1	(0:0)
	Пловдив	Спартак — ОСГ	1:2	(0:2)
	Плевен	Спартак — Ударник	1:2	(0:2)
	Сталин	ВМС — ДНА	2:0	(1:0)
1.VI.	София	Строител — Локомотив (Пл)	1:0	(1:0)
2.	Пловдив	Локомотив — Червено знаме	4:3	(1:0)
4.	София	Строител — Локомотив (Пл)	1:0	(1:0)
6.	Димитрово	Миньор — Червено знаме	4:1	(2:1)
7.	Пловдив	ДНА — Строител	2:2	(1:2)
	Сталин	Академик — Спартак (Пл)	0:0	
	Пловдив	Локомотив — ВВС	0:0	
8.VI.	София	Ударник — Академик (доигр.)	1:1	(1:1)
24.	София	Спартак — Миньор	2:0	(1:0)
25.	София	Спартак — Миньор	2:0	(1:0)
26.	София	Строител — ВВС	0:0	
27.	Пловдив	Спартак — Академик	1:0	(0:0)
28.	Ст. Димитров	Червено знаме — Локомотив (Сф)	1:1	(1:0)
3.VII.	Сталин	Академик — Спартак (Сф)	3:1	(2:0)
5.	Пловдив	Локомотив — Динамо	0:2	(0:1)
	Димитрово	Миньор — Спартак (Пл)	1:1	(0:0)

Дата	Място	Отбори	Рез.	На по- лувре- мето
7.VII.	София	Ударник — ВМС	0:2	(0:2)
8.	София	Локомотив — Спартак (Сф)	1:0	(0:0)
10.	София	Динамо — ВМС	1:0	(1:0)
12.	Пловдив	ДНА — Ударник	2:2	(2:0)
15.	София	ОСГ — Локомотив (Пл)	5:0	(1:0)
16.	София	Ударник — Строител	1:1	(1:0)
	Плевен	Спартак — Динамо	1:1	(1:0)
19.	Сталин	ВМС — ОСГ	1:0	(1:0)
20.	София	Динамо — Спартак (Пл)	2:1	(2:0)
22.	София	ОСГ — ДНА	2:0	(0:0)
27.	София	Локомотив — Спартак (Пл)	3:0	(2:0)
28.	Пловдив	Локомотив — Спартак (Сф)	1:0	(1:0)
29.	Сталин	ВМС — Академик	0:1	(0:1)
31.	София	Динамо — ДНА, отложен в 12. мин.		
1.VIII	София	ВВС — Червено знаме	1:0	(0:0)
2.	Димитрово	Миньор — Спартак (Пл)	0:0	
3.	София	Ударник — ОСГ	2:2	(0:0)
5.	Пловдив	ДНА — ВВС	3:0	(2:0)
	София	Спартак — Академик	1:0	(1:0)
6.	Плевен	Спартак — Черв. знаме	4:2	(3:2)
7.	Димитрово	Миньор — ОСГ	1:3	(0:2)
	Пловдив	Спартак — Ударник	1:1	(1:0)
8.	София	Динамо — Локомотив (Пл)	5:0	(3:0)
9.	София	Строител — Червено знаме	0:0	
10.	София	ОСГ — ВМС	0:0	
	Плевен	Спартак — ВВС	1:0	(0:0)
	Пловдив	ДНА — Локомотив (Сф)	0:1	(0:1)
11.	Димитрово	Миньор — Спартак (Сф)	0:0	
	Сталин	Академик — Ударник	2:0	(2:0)
13.	Пловдив	Локомотив — Строител	0:0	
	Ст. Димитров	Червено знаме — Спартак (Пл)	4:1	(2:0)
14.	Сталин	Академик — Локомотив (Сф)	0:2	(0:1)
15.	София	ВВС — ВМС	2:1	(1:0)
	Димитрово	Миньор — ДНА	1:4	(1:3)
16.	София	Ударник — Спартак (Сф)	4:1	(3:0)
17.	София	Строител — Спартак (Пл)	0:1	(0:0)
18.	Ст. Димитров	Червено знаме — ВМС	0:0	
	София	Динамо — Миньор	1:0	(1:0)
	Плевен	Спартак — Локомотив (Сф)	0:0	
19.	София	Спартак — ДНА	1:2	(0:2)
	Пловдив	Локомотив — Академик	0:0	
21.	София	Ударник — Строител	1:0	(0:0)
22.	Ст. Димитров	Червено знаме — Миньор	1:2	(1:1)

След тази среща отборът на „Червено знаме“ бе изключен от състава на „А“ републиканска група и загуби служебно оставащите си състезания срещу ОСГ, „Динамо“, „Ударник“, „Локомотив“ (Сф), „Спартак“ (Сф), ДНА, „Локомотив“ (Пл) и „Академик“.

Дата	Място	Отбори	Рез.	На полувремето
22.VIII	София	Динамо — Спартак (Пл)	3:0	(2:0)
"	Пловдив	Спартак — ВМС	0:3	(0:0)
23. "	Пловдив	ДНА — Академик	1:1	(1:1)
24. "	София	ВВС — Локомотив (Пл)	0:3	(0:3)
25. "	София	Строител — Спартак (Пл)	2:0	(1:0)
26. "	София	Ударник — Динамо	1:2	(1:1)
"	Пловдив	ДНА — ВМС	1:1	(0:1)
27. "	София	Локомотив — Миньор	0:1	(0:0)
28. "	Пловдив	Спартак — Спартак (Сф)	1:0	(1:0)
30. "	Плевен	Спартак — ДНА	0:0	
2. IX.	Плевен	Спартак — Спартак (Сф)	3:2	(1:2)
3. "	Сталин	Академик — Строител	0:0	
"	Пловдив	Спартак — Миньор	1:2	(0:1)
"	София	ВВС — Локомотив (Сф)	1:1	(0:1)
5. "	София	Ударник — Спартак (Пл)	0:0	
6. "	Димитрово	Миньор — Строител	1:0	(0:0)
7. "	Пловдив	Локомотив — Локомотив (Сф)	0:0	
"	Сталин	ВМС — Спартак (Сф)	1:2	(0:1)
8. "	Сталин	Академик — ВВС	1:0	(0:0)
"	Пловдив	ДНА — Спартак (Пл)	0:0	
10. "	Плевен	Спартак — ОСГ	3:1	(1:1)
11. "	София	Спартак — Динамо	0:0	
"	Сталин	ВМС — Ударник	3:0	(1:0)
"	Пловдив	Локомотив — ДНА	2:0	(1:0)
12. "	София	Локомотив — Строител	1:1	(0:1)
14. "	София	ОСГ — Спартак (Пл)	1:0	(0:0)
15. "	Пловдив	Локомотив — Спартак (Пл)	2:0	(2:0)
16. "	София	Ударник — ДНА	5:2	(4:1)
17. "	София	Строител — ВМС	0:1	(0:0)
"	Димитрово	Миньор — Академик	2:0	(1:0)
18. "	София	Локомотив — Динамо	0:3	(0:2)
19. "	София	Спартак — ОСГ	2:2	(0:1)
20. "	София	ВВС — Миньор	3:0	(0:0)
21. "	София	Строител — ДНА	1:0	(1:0)
22. "	София	Локомотив — Ударник	0:5	(0:1)
23. "	София	Динамо — ОСГ	0:5	(0:1)
"	Сталин	ВМС — Спартак (Пл)	2:0	(0:0)
24. "	Сталин	Академик — Спартак (Пл)	2:1	(0:0)
25. "	София	ВВС — Ударник	0:3	(0:2)
26. "	София	Строител — Динамо	0:1	(0:1)
27. "	гр. Сталин	ВМС — Локомотив (Пл)	0:0	
28. "	София	ВВС — Спартак (Пл)	1:0	(0:0)
29. "	София	Строител — Спартак (Сф)	1:1	(1:1)
1. X.	София	Ударник — Миньор	0:3	(0:2)
4. "	Плевен	Спартак — Академик	3:0	(2:0)
6. "	Сталин	ВМС — Миньор	1:0	(0:0)
7. "	София	Ударник — Локомотив (Пл)	1:1	(1:1)
8. "	София	ОСГ — Строител	2:2	(1:1)

Дата	Място	Отбори	Рез.	На полувремето
8. X.	Плевен	Спартак — Спартак (Пл)	1:1	(1:1)
9. "	София	Локомотив — Спартак (Сф)	0:0	
10. "	Димитрово	Миньор — Локомотив (Пл)	1:1	(0:0)
11. "	София	ОСГ — Академик	7:0	(2:0)
12. "	София	Локомотив — ВМС	2:0	(1:0)
13. "	София	Динамо — ДНА	0:1	(0:0)
14. "	Пловдив	Локомотив — Спартак (Пл)	1:1	(1:0)
15. "	София	ВВС — Строител	2:2	(1:0)
17. "	Пловдив	ДНА — ОСГ поради неявяване на отбора на ДНА, той губи мача с 0:3 (служ.)		
"	Сталин	Академик — Динамо	0:4	(0:1)
20. "	Сталин	ВМС — Динамо	0:0	
"	Пловдив	Локомотив — ОСГ	0:1	(0:0)
21. "	София	ВВС — Спартак (Сф)	1:1	(1:1)
24. "	Пловдив	Спартак — Динамо	3:0	(2:0)
"	София	ВВС — ОСГ	0:1	(0:0)
28. "	София	ОСГ — Спартак (Пл)	2:0	(1:0)
4. XI.	София	Локомотив — ОСГ	1:3	(1:1)
8. "	София	Динамо — ВВС	3:2	(1:0)

След изиграването на последния мач окончателното класиране в „А“ републиканска футболна група доби следния вид

Отбор	Срещи	Победи	Равни	Загуби	Точки	Голово съотношение
1. Динамо (Сф)	28	19	5	4	43	48:22
2. ОСГ (Сф)	28	18	6	4	42	64:23
3. ВМС (Ст)	28	12	7	9	31	29:20
4. Локомотив (Пл)	28	9	13	6	31	30:29
5. Ударник (Сф)	28	9	12	7	30	42:33
6. Спартак (Пл)	28	9	12	7	30	29:29
7. Локомотив (Сф)	28	10	9	9	29	30:32
8. Миньор (Д-во)	28	11	6	11	28	33:35
9. Спартак (Пл)	28	9	9	10	27	29:29
10. Академик (Ст)	28	9	7	12	25	26:43
11. ДНА (Пл)	28	8	8	12	24	29:31
12. Спартак (Сф)	28	5	14	9	24	24:34
13. Строител (Сф)	28	5	12	11	22	22:29
14. ВВС (Сф)	28	6	9	13	21	26:35
15. Червено знаме (Ст. Д.)	28	3	7	18	13	23:60

Ето как би изглеждала една таблица, в която са отбелязани само състезанията, които софийските отбори са играли срещу провинциалните и обратно:

Софийски отбори

	Срещи	Победи	Равни	Загуби	Точки	Голово съотношение
1 ОСГ	16	12	2	2	26	34: 8
2 Динамо	16	12	2	2	26	31: 8
3 Локомотив	16	7	5	4	19	20:10
4 Ударник	16	4	8	4	16	20:22
5 Спартак	16	5	5	6	15	17:17
6 ВВС	16	5	3	8	13	15:19
7 Строител	16	4	4	8	12	10:15

Провинциални отбори

1 ВМС	14	7	2	5	16	15: 9
2 Спартак (Пл)	14	6	3	5	15	15:12
3 Спартак (Пл)	14	5	5	4	15	16:15
4 Миньор	14	5	2	7	12	13:17
5 ДНА	14	4	4	6	12	13:18
6 Локомотив	14	2	7	5	11	11:22
7 Академик	14	4	2	8	10	11:28
8 Червено знаме	14	1	4	9	6	5:25

От таблицата е ясно, че най-леко се справят с провинциалните отбори ОСГ и „Динамо“ и че „спортен враг № 1“ на столичните футболисти е твърдата единадесеторка на ВМС.

Интересно е, че отборът на пловдивския „Локомотив“, който след ВМС се представи като най-добър между останалите представители на провинцията и се класира на четвъртото място в крайното класиране, се представя много неудачно срещу софийските единадесеторки, по-неудачно, да речем, от отбора на ДНА, който изпадна в „Б“ група.

От друга страна недостатъчно подготвените в техническо отношение отбори на „Спартак“ от Пловдив и Плевен имат положителен баланс от срещите си със софийските футболисти. Това се дължи главно на тяхната твърда игра, която особено на собствения им терен, не винаги получава санкции от футболните съдии.

Доста курioзен е и фактът, че столичният „Ударник“, който е бил винаги равностoен противник на най-добрите от-

бори, не е спечелил нито един от четирите си мача срещу далеч по-слабите в техническо отношение отбори на пловдивския „Спартак“ и „Академик“. Причината за неуспехите на „белите“ е това, че те са неустойчив отбор, който не винаги намира какво да противопостави на по-твърд и по борбен противник, а от друга страна и това, че „ударниците“ не винаги проявяват добра морално-волева подготовка.

Критичен момент пред вратата на ОСГ, спасен със смел плонж на Геренски (из мача на армейците срещу „Локомотив“ в Пловдив.)

Софийските отбори са отбелязали на провинциалните 147 гола, а са получили от тях 99. Това говори за по-добрата резултатност на софийските футболисти, а оттук — и за тяхната по-добра техника.

Редом с положителните прояви, които бяха наблюдавани в много от срещите за републиканско първенство, през тая година бяха проявени и редица съществени слабости, които, за съжаление, се отразиха върху нормалния развой на първенството.

Най-голямата грешка, която бе поправена доста късно, бе включването в „борбата за точки“ на Софийския сборен отбор. Да оставим настрана това, че Сборният отбор не можа да има полза от състезанията си в „А“ група, което се видя впоследствие при решителните му мачове за световно първенство, но и това стана причина да бъдат разбити голям брой от добрите отбори на организациите и стана причина във втората половина от първенството отборите да

останат нечетен брой — 15. Това обърка програмата и участниците в „А“ група бяха принудени да играят при тежки условия.

Положението на отборите се отежни още повече от това, че техни състезатели бяха взети за Сборния отбор за дълги месеци не само в началото на първенството, а и по време на почти цялото първенство и често, когато тези състезатели биваха взимани в навечерието на някоя среща, трениорите на ДСО се чудеха с кого да ги заменят, а това, разбира се, пречеше и на техните тактически планове. Тази е и главната причина за непостоянната игра на някои отбори (О С Г, „Ударник“, „Локомотив“ и др.).

През 1953 год. отдел „Футбол“ при ВКФС не можа да изработи и спазва една строго определена програма. Много от срещите се отлагаха по няколко пъти, програмата се променяше постоянно, защото отдел „Футбол“ и РС по футбол не бяха предвидили в своя календар достатъчно свободни дати за тренировачните срещи на Сборния отбор.

Допусна се такова ненормално положение, един и същ играч по време на едно и също първенство да играе в различни отбори. Така, например, Минчев от „Спартак“ (Плевен) в мача на плевенци срещу ВВС отбеляза решителния гол във вратата на ВВС, а не много след това взе участие от отбора на ВВС.

Освен това някои от отборите бяха принудени да играят по няколко срещи в един къс период от време, докато други почиваха със седмици. Това неравномерно произвеждане на рундовете намали до голяма степен интереса към първенството. Стигна се до там, че преди да беше завършил първият кръг, някои отбори играеха вече срещи от втория.

Всички тези слабости направиха първенството до голяма степен ненормално и класирането на отборите — нереално.

За не дотам доброто провеждане на първенството на „А“ републиканска футболна група допринесоха и някои други фактори, като: неиздържаното съдийство в много мачове, проявените грубости от страна на някои играчи в решителните срещи, непристойното държане на публиката в няколко от състезанията и др. При тези случаи, с малки изключения, не бяха взимани бързи и ефикасни мерки и се получи така, че някои значително по-слаби в техническо отношение отбори, притежаващи твърда и дори груба игра, останаха в групата за сметка на други някои млади и много надеждни футболни единадесеторки, които главно поради това, че не им подражаваха в грубостите и се стремеха да покажат качествен футбол.

накрая бяха сполетени от нерадостната съдба — да изпаднат в „Б“ група. Това особено се отнася за ВВС и „Спартак“ (Сф).

От проведеното през 1953 год. първенство на „А“ група може да се направят много полезни изводи. Един от най-важните от тях е, че веднаж завинаги у нас трябва да се установи постоянна, правилна система за провеждане на първенството, с постоянен брой отбори, както за „А“, така и за „Б“ групите, която да не се изменя всяка година. Освен това вредна се оказва тая голяма „вентилация“, която бе допусната през изтеклата година. Изпадането на 6 отбора от групата в никакъв случай не можеше да подтикне отборите към усвояване и показване на качествен футбол, а обратно — хвърляйки ги в безогледна борба за точки, ги подтикваше към забранени начини за игра и стремеж към „победа на всяка цена и с всички средства“.

„Б“ ГРУПИ

Републиканското първенство на група „А“ беше наистина обект на най-голямо внимание. И това е естествено. Срещите между майсторите вълнуваха всички любители на футболната игра в нашата страна, а някои от „най-запалените“ прекараха не една безсънна нощ в размишления и сметки.

Но първенството на петте „Б“ републикански групи също държа в напрежение хиляди привърженици на този или онзи отбор, също донесе не една радост, не едно разочарование.

Шестдесет отбора и близо хиляда футболисти участваха в състезанията за извоюване първото място в петте „Б“ групи, които даваха право на най-добрите от тази година да се наредят между майсторите. Борба за тая висока чест се водеше по всички краища на нашата страна — в Петрич, във Видин, в Силистра, в Харманли и в още няколко десетки наши градове.

Когато всички срещи бяха изиграни, най-достоините пет отбора станаха известни. Сега тяхната задача стана още по-трудна — от тази година да играят с най-добрите десет единадесеторки в страната и да докажат, че спечелването на първо място в групата не е било затова, защото те са били по-малко слаби измежду слабите, а защото те са се готвили най-съвместно и системно, овладявали са техниката и тактиката на модерния футбол проявили са високи морални и физически качества.

Сигурно петте отбора-първенци: „Завод 12“ (София), „Спартак“ (гр. Сталин), „Торпедо“ (Плевен), „Ударник“ (Ст. Загора) и „Червено знаме“ (Кюстендил) ще вложат всичките си сили и цялото си умение да се задържат в групата на майсторите и дори да се борят за почетни места в първенството.

А останалите отбори, някои от които много малко отстъпваха на първенците, през тая година ще се опитат да „поправят поведението си“.

Софийска „Б“ републиканска група

Когато през пролетта първенството на тази група започна, мнозина бяха сигурни, че борбата за първото място ще водят отборите на „Академик“ „Червено знаме“, които през 1952 година взеха участие в групата на най-добрите и имаха в съставите си състезатели, предвиждани дори в републиканските отбори.

Но още в първите си срещи младият отбор на „Завод 12“ даде да се разбере, че не е съгласен с такива предвиждания. Заобиколен от вниманието и грижите на заводските ръководители и целия работнически колектив, този отбор тренираше упорито под ръководството на треньора Димитър Байкушев и печелеше успех след успех. В решителната си среща със „следващия го по петите“ отбор на „Академик“, единадесеторката на „Завод 12“ показа превъзходството си и спечели с резултат 4:2.

Така представителите на Завод 12 завършиха пролетния полусезон начело на таблицата с отличен актив — 9 победи, два равни мача и нито една загуба. Студентите се наредиха зад тях с две точки по-малко, амбицирани през следващия полусезон да наваксат разликата и да излезат начело. Те имаха всички условия за това: отборът им бе рутиниран и в него личеха опитни състезатели и бивши национали, като Трендафилов, Гецов, а треньорът им Б. Каменски работеше с отбора с умение и упоритост.

Към първото място бяха насочени погледите и на други два отбора: на „Червено знаме“ и Висшия институт за физкультура, макар че те загубиха ценни точки и задачата им бе много по-тежка, отколкото на двата челни отбора.

В края на пролетния полусезон в Софийската „Б“ републиканска футболна група се получи следното класиране:

№	Отбор	11 мача	9 поб.	2 рав.	0 заг.	30:11 г	20 т
1.	„Завод 12“	11	9	2	0	30:11 г	20 т
2.	„Академик“	11	8	2	1	28:12	18
3.	„Виф“	11	6	2	3	17:9	14
4.	„Червено знаме“	11	6	1	4	27:15	13
5.	Н-ско подделение	11	5	2	4	13:20	12
6.	Стройобединение	11	3	3	5	19:19	9
7.	Локомотивно-ваг. завод	11	4	1	6	13:18	9
8.	„Чавдар“	11	4	1	6	13:21	9
9.	Завод „Кл. Ворошилов“	11	3	2	6	11:15	8
10.	Завод „6 септември“	11	2	4	5	10:20	8
11.	„Септември“	11	2	3	6	16:20	7
12.	„Торпедо“	11	2	1	8	7:24	5

Първенството на софийската „Б“ група навлезе в най-интересната си фаза, когато водачът на таблицата „Завод 12“, скован от мисълта, че може да бъде постигнат, загуби мача си срещу един от слабите отбори в групата — „Септември“. Тогава към всеки мач на заводския отбор и на отбора на „Академик“ бе проявяван още по-голям интерес. Всяка нова загубена точка от който и да било от двата отбора увеличаваше много шансовете на другия отбор да извоюва първото място.

Тук вече си казаха думата по-разностранныя подготовка и моралните качества на отделните състезатели на двата отбора. Докато студентите в няколко от срещите не издържах, заводските работници проявиха по-голяма физическа издържливост и морална устойчивост, загубените две точки не ги отчаяха, а им възвърнаха амбицията и вярата в крайната победа и те, печелейки една след друга срещите си, се затвърдиха на първото място.

Останалите отбори дълго време преди края на първенството загубиха възможността да се борят за влизане в „А“ група и техните усилия бяха насочени само до спечелването на третото място.

През есенния полусезон класирането на отборите бе следното:

№	Отбор	11 м.	8 п.	2 р.	1 г.	17: 2гола	18 т.
1.	„Завод 12“	11	8	2	1	17: 2гола	18 т.
2.	„Академик“	11	7	3	1	18: 7	17
3.	Н-ско подделение	11	5	2	4	20: 8	12
4.	Виф	11	4	4	3	16:12	12
5.	Завод „Кл. Ворошилов“	11	4	4	3	14:11	12
6.	„Червено знаме“	11	5	1	5	26:16	11
7.	„Чавдар“	11	5	1	5	16:16	11
8.	Завод „6 септември“	11	4	3	4	14:16	11
9.	Стройобединение	11	3	5	3	8:13	11
10.	Локомотивно-ваг. завод	11	3	4	4	14:13	10
11.	„Септември“	11	3	1	7	10:27	7
12.	„Торпедо“	11	0	0	11	0:32	0

През втората половина от първенството се получи изравняване на силите на повечето от отборите в тая група. Така разликата между класираните на трето и на десето място единадесеторки е само две точки.

Като надеждни отбори се очертаха особено „Н-ското подделение“ (треньор М. Николов) и Виф (треньори В. Ангелов и Ст. Петров). Студентите от физкултурния институт бяха най-из-

държливите физически състезатели, но показаха и недостатъчни технически и тактически познания. И още — което е необяснимо за утрешни физкултурни и спортни ръководители.

Софийска „Б“ група

	Завод 12	Акад.	Ч. зн.	ВИФ	Н-ско подд.	Завод Кл. В.	ЛВ завод	Стройобединение	Завод 6 септ.	Чавдар	Септ.	Торп.
Завод 12		4:2 1:1	2:2 2:0	1:0 0:0	1:1 1:0	2:0 3:0	2:1 2:0	3:2 1:0	5:0 3:0	3:0 1:0	4:3 0:1	3:0 3:0
Акад.	2:4 1:1		1:0 2:1	1:1 4:1	6:1 2:0	3:2 0:0	3:2 3:1	1:0 1:1	1:1 0:2	4:1 1:0	2:0 2:0	4:0 2:0
Ч. зн.	2:2 0:2	0:1 1:2		2:1 3:1	6:1 0:3	0:1 1:1	5:0 1:3	4:2 6:0	3:2 5:2	1:2 1:2	4:0 5:0	0:3 3:0
ВИФ	0:1 0:0	1:1 1:4	1:2 1:3		2:1 1:0	2:0 2:0	2:1 1:1	3:0 0:0	0:0 0:1	2:0 2:2	1:2 5:1	3:0 3:0
Н-ско подд.	1:1 0:1	1:6 0:2	1:6 3:0	1:2 0:1		2:0 2:0	2:1 0:0	1:3 1:1	0:0 0:2	2:1 5:1	1:0 6:0	1:0 3:0
Завод Кл. В.	0:2 0:3	2:3 0:0	1:0 1:1	1:2 0:2	0:2 0:2		0:1 1:1	2:2 3:0	2:0 1:1	0:1 1:0	2:1 4:1	1:1 3:0
Л. Ваг. завод	1:2 0:2	2:3 1:3	0:5 3:1	1:2 1:1	1:2 0:0	1:0 1:1		1:0 0:0	0:2 3:1	2:1 1:2	1:1 1:2	3:0 3:0
Стройобединение	2:3 0:1	0:1 1:1	2:4 0:6	0:3 0:0	3:1 1:1	2:2 0:3	0:1 0:0		4:1 1:1	1:1 1:0	2:2 1:0	3:0 3:0
Завод „6 септ.“	0:5 0:3	1:1 2:0	2:3 2:5	0:0 1:0	0:0 2:0	0:2 1:1	2:0 1:3	1:4 1:1		1:3 1:3	1:1 0:0	2:1 3:0
Чавдар	0:3 0:1	1:4 0:1	2:1 2:1	0:2 2:2	1:2 1:5	1:0 0:1	1:2 2:1	1:1 0:1	3:1 3:1		0:5 3:2	3:0 3:0
Септ.	3:4 1:0	0:2 0:2	0:4 0:5	2:1 1:5	0:1 0:6	1:2 1:4	1:1 2:1	2:2 0:1	1:1 0:0	5:0 2:3		1:2 3:0
Торпедо	0:3 0:3	0:4 0:2	3:0 0:3	0:3 0:3	0:3 0:3	0:1 0:3	1:1 0:3	0:3 0:3	1:2 0:3	0:3 0:3	2:1 0:3	

Крайното класиране в софийската „Б“ републиканска футболна група е следното:

1.	„Завод 12“	22 м.	17 п.	4 р.	1 з.	47:13 г.	38 т.
2.	„Академик“	22 „	15 „	5 „	2 „	46:19 „	35 „
3.	ВИФ	22 „	10 „	6 „	6 „	33:21 „	26 „
4.	„Червено знаме“	22 „	11 „	2 „	9 „	53:31 „	24 „
5.	Н-ско подделение	22 „	10 „	4 „	8 „	33:28 „	24 „
6.	Завод „Кл. Ворошилов“	22 „	7 „	6 „	9 „	25:26 „	20 „
7.	Стройобединение	22 „	6 „	8 „	8 „	27:32 „	20 „
8.	„Чавдар“	22 „	9 „	6 „	11 „	29:37 „	20 „
9.	Локомотивно-ваг. завод	22 „	7 „	5 „	10 „	27:31 „	19 „
10.	Завод „6 септември“	22 „	6 „	7 „	9 „	24:36 „	19 „
11.	„Септември“	22 „	5 „	4 „	13 „	26:47 „	14 „
12.	„Торпедо“	22 „	2 „	1 „	19 „	7:56 „	5 „

Според предварително оповестената наредба, първенецът на групата — отборът на „Завод 12“ през 1954 година заема място в „А“ републиканска футболна група.

Североизточна „Б“ републиканска група

В състава на тази група бяха включени също 12 отбора — по два от градовете Сталин, Русе, Коларовград, Толбухин и Силистра и по един от Попово и Нови-пазар.

За разлика от другите групи, където предварително не можеше да се говори за фаворити, в тая група се очакваше, че отборът на „Спартак“ от гр. Сталин ще бъде най-вероятният кандидат за първото място. И то не само защото в състава на „Спартак“ личеха първокласни футболисти, като майсторът на спорта Т. Захариев, бившите национални състезатели Д. Ненчев и Д. Парушев, но главно защото този отбор две години наред бе участвувал в групата на майсторите и това не можеше да не му се отрази благоприятно.

Но първите срещи показаха друго: отборът на коларовградския „Ударник“ се оказа „костелив орех“ за фаворита и завърши пролетния полусезон само с две точки по-малко от него. При това коларовградската нападателна петорка се показва много резултатна — в пет от всичките си единадесет срещи „Ударник“ отбеляза в противниковата мрежа по 4 гола.

Само няколко точки зад тези два отбора, готови да атакуват първите места, бяха единадесеторките на „Септември“ (Толбухин) и „Локомотив“ (Сталин).

Разликата в класата на останалите отбори в групата не бе голяма. Изключение правеше само отборът на ДНА (Силистра), който бе значително по-слаб от всички останали.

Първата половина от първенството завърши при следното класиране на отделните отбори:

1.	„Спартак“ — Сталин	11 м.	9 п.	2 р.	0 г.	31:4 гол.	20 т.
2.	„Ударник“ — Коларовгр.	11 „	8 „	2 „	1 „	28:7 „	18 „
3.	„Септември“ — Толбухин	11 „	8 „	0 „	3 „	26:10 „	16 „
4.	„Локомотив“ — Сталин	11 „	6 „	3 „	2 „	18:11 „	15 „
5.	„Динамо“ — Русе	11 „	4 „	4 „	3 „	12:13 „	12 „
6.	„Черв. знаме“ — Попово	11 „	3 „	4 „	4 „	9:14 „	10 „
7.	„Черв. знаме“ — Силистра	11 „	2 „	4 „	5 „	13:19 „	8 „
8.	„Черв. знаме“ — Толбухин	11 „	1 „	6 „	4 „	7:12 „	8 „
9.	„Локомотив“ — Русе	11 „	3 „	2 „	6 „	8:14 „	8 „
10.	„Черв. знаме“ — Н. пазар	11 „	3 „	1 „	7 „	8:20 „	7 „
11.	„Спартак“ — Коларовгр.	11 „	2 „	3 „	6 „	9:25 „	7 „
12.	ДНА — Силистра	11 „	0 „	3 „	8 „	3:23 „	3 „

Втората половина от първенството се характеризира преди всичко с това, че отборът на „Спартак“ (гр. Сталин), успокоен от положението си в таблицата, с всяка нова среща показваше все по-добра игра и спечели убедително всичките си мачове, с изключение на един. В три от срещите си нападателите на „Спартак“ отбелязаха на противниковите вратари по седем гола, в други две — по пет гола. Те взеха голям аванс в точките и дълго време преди края на първенството челното място в групата им бе осигурено. Представителите на „Локомотив“ от гр. Сталин и от Русе пък показаха чувствително подобрене на своята форма. Особено рязка бе промяната във формата на русенските железничари. Докато през пролетния полусезон те претърпяха много загуби и бяха някъде в „опашката“ на таблицата, през втората част от първенството играха много силно и победиха последователно най-добрите три отбора в групата — сталинските „Спартак“ и „Локомотив“ и коларовградския „Ударник“. Някои други добри тимове, като „Ударник“ (Коларовград) и „Септември“ (Толбухин), които в началото на първенството се бяха наредили непосредствено след „Спартак“, през есента показаха непостоянна форма, огънаха се и загубиха ценни точки, като позволиха на отбора на „Локомотив“ (гр. Сталин) да ги измести по-назад. Особено рязко влошаване на състезателната си форма показа единадесеторката на русенския „Динамо“, който след половината си изиграни мачове бе на пето място, а през есенния полусезон успя да набере само 6 точки и застана на предпоследното място.

Ето и самото класиране на отборите от групата за есенния полусезон:

1.	„Спартак“ — Сталин	11	м.	10	п.	0	р.	1	г.	45: 7 гол.	20	т.
2.	„Локомотив“ — Сталин	11	„	7	„	1	„	3	„	18: 11	15	„
3.	„Локомотив“ — Русе	11	„	5	„	4	„	2	„	14: 10	14	„
4.	„Септември“ — Толбухин	11	„	6	„	1	„	4	„	21: 13	13	„
5.	„Червено знаме“ — Попово	11	„	6	„	1	„	4	„	18: 13	13	„
6.	„Ударник“ — Коларовгр.	11	„	4	„	3	„	4	„	16: 12	11	„
7.	„Червено знаме“ — Силистра	11	„	5	„	1	„	5	„	13: 23	11	„
8.	„Червено знаме“ — Н. пазар	11	„	3	„	4	„	4	„	13: 16	10	„
9.	„Спартак“ — Коларовгр.	11	„	4	„	2	„	5	„	11: 18	10	„
10.	„Червено знаме“ — Толб.	11	„	1	„	5	„	5	„	11: 23	7	„
11.	„Динамо“ — Русе	11	„	2	„	2	„	7	„	9: 20	6	„
12.	„ДНА“ — Силистра	11	„	1	„	0	„	10	„	6: 29	2	„

Най-характерното в тая група бе това, че в нея бяха включени отбори с различна подготовка и различни възможности. Като изключим сталинския „Спартак“ и донякъде следващите го пет отбора, останалите във втората половина на таблицата шест единадесеторки са още далеч от истинското футболно майсторство. Главната причина за това е, че те не водят системна и методична подготовка, защото нямат квалифицирани треньори.

Крайното класиране в Североизточната „Б“ републиканска група е следното:

1.	„Спартак“ — Сталин	22	м.	19	п.	2	р.	1	з.	76: 11 гол.	40	т.
2.	„Локомотив“ — Сталин	22	„	13	„	4	„	5	„	36: 22	30	„
3.	„Ударник“ — Коларовгр.	22	„	12	„	5	„	5	„	44: 19	29	„
4.	„Септември“ — Толбухин	22	„	14	„	1	„	7	„	47: 23	29	„
5.	„Черв. знаме“ — Попово	22	„	9	„	5	„	8	„	27: 27	23	„
6.	„Локомотив“ — Русе	22	„	8	„	6	„	8	„	22: 24	22	„
7.	„Черв. знаме“ — Силистра	22	„	7	„	5	„	10	„	26: 39	19	„
8.	„Динамо“ — Русе	22	„	6	„	6	„	10	„	21: 33	18	„
9.	„Черв. знаме“ — Н. пазар	22	„	6	„	5	„	11	„	21: 36	17	„
10.	„Спартак“ — Коларовгр.	22	„	6	„	5	„	11	„	20: 43	17	„
11.	„Черв. знаме“ — Толб.	22	„	2	„	11	„	9	„	18: 35	15	„
12.	„ДНА“ — Силистра	22	„	1	„	3	„	18	„	9: 52	5	„

Като се взем в таблицата на тази група, правят впечатление няколко неща: голямата разлика в точките на първия класиран и на следващите го отбори — цели 10—11 точки. Това показва, че отборът на „Спартак“ от гр. Сталин е с цяла класа по-добър от останалите членове на групата и няма никакво съмнение, че той е най-достойният от всички да играе от тази година в „А“ републиканска група; второто нещо, което прави впечатление е голямата резултатност на този отбор. Той е отбелязал рекорден брой голове за всички републикански групи — 76, а е допуснал в своята врата само 11 гола. И най-сетне интересно е, че един от отборите на тази група — „Червено знаме“ от Толбухин, е завършил половината от своите състезания (11) с равни резултати — нещо, което наистина рядко се случва.

Северозточна „Б“ група

	Спартак — Ст.	Локомотив — Ст.	Ударник — Кол.	Септември — Толб.	Черв. знаме — Поп.	Локомотив — Русе	Черв. знаме — Сил.	Динамо — Русе	Черв. зн. — Н. Паз.	Спартак — Кол.	Черв. знаме — Толб.	ДНА — Сил.
Спартак — Ст.		1:1 5:1	2:1 1:0	3:1 3:1	1:1 4:1	2:0 0:1	3:0 5:0	3:0 3:0	3:0 3:0	6:0 7:2	2:0 7:1	5:0 7:0
Локомотив — Ст.	1:1 1:5		1:3 1:1	0:1 1:0	3:2 0:1	1:0 0:3	3:2 5:0	0:0 2:0	4:1 2:1	1:1 3:0	1:0 2:0	3:0 1:0
Ударник — Кол.	1:2 0:1	3:1 1:1		1:0 0:2	4:1 1:2	4:0 1:2	1:1 3:1	1:0 2:1	4:0 0:0	4:1 3:0	1:1 1:1	4:0 4:1
Септември — Толб.	1:3 1:3	1:0 0:1	0:1 2:0		3:0 0:2	2:0 3:1	4:0 1:2	4:2 3:0	0:2 5:2	5:1 2:0	3:0 0:0	3:1 4:2
Черв. знаме — Поп.	1:1 1:4	2:3 1:0	1:4 2:1	0:3 2:0		0:1 0:1	1:0 1:2	0:0 4:2	1:0 0:1	1:1 2:1	2:1 1:1	0:0 4:0
Локомотив — Русе	0:2 1:0	0:1 3:0	0:4 2:1	0:2 1:3	1:0 1:0		0:1 2:2	1:1 0:1	3:0 2:2	0:2 0:0	1:1 1:1	2:0 1:0
Черв. знаме — Сил.	0:3 0:5	2:3 0:5	1:1 1:3	0:4 2:1	0:1 2:1	1:0 2:2		2:3 0:2	1:1 2:1	4:1 0:1	1:1 3:2	1:1 1:0
Динамо — Русе	0:3 0:3	0:0 0:2	0:1 1:2	2:4 0:3	0:0 2:4	1:1 1:0	3:2 2:0		1:0 1:1	3:1 0:1	1:1 2:2	1:0 0:2
Черв. зн. — Н. Паз.	0:3 0:3	1:4 1:2	0:4 0:0	2:0 2:5	0:1 1:0	0:3 2:2	1:1 1:2	0:1 1:1		1:0 0:0	0:2 3:0	3:1 2:1
Спартак — Кол.	0:6 2:7	1:1 0:3	1:4 0:3	1:5 0:2	1:1 1:2	2:0 0:0	1:4 1:0	1:3 1:0	0:1 0:0		0:0 3:1	1:0 3:0
Черв. знаме — Толб.	0:2 1:7	0:1 0:2	1:1 1:1	0:3 0:0	1:2 1:1	1:1 1:1	1:1 2:3	1:1 2:2	2:0 0:3	0:0 1:3		0:0 2:0
ДНА — Сил.	0:5 0:7	0:3 0:1	0:4 1:4	1:3 2:4	0:0 0:4	0:2 0:1	1:1 0:1	0:1 2:0	1:3 1:2	0:1 0:3	0:0 0:2	

Северозападна „Б“ републиканска група

Тази републиканска група бе комплектувана от 12 отбора: по два от Плевен, Враца и Свищов и по един от Видин, Горна Оряховица, Габрово, Търново, Михайловград и Павликени.

Първенството на тази група беше характерно с това, че от първия до последния кръг не се знаеше кой ще спечели първото място. За него упорита борба водиха два отбора: „Торпедо“ (Плевен), бивш член на групата на майсторите и „Червено знаме“ (Павликени), твърд отбор, с традиции във футбола, който не веднаж е побеждавал най-добрите плевенски отбори и е бил опасен противник дори и за първите отбори в страната.

„Торпедо“ (Плевен) бе съставен от млади състезатели, почти всички работници в тежката промишленост. Между тях имаше и челници в производството, като десният защитник Стефан Спасов — фрезист-стахановец, който изпълнява производствената си норма средно 158 на сто, левият полузащитник Трифон Георгиев — оксигенист-стахановец, шлосерт-ударник Христо Върбанов и др. Състезателите на този отбор започнаха подготовката си за футболния шампионат още през януари, благодарение на което във всичките си срещи те показаха добра физическа издръжливост.

Рутинираният отбор на „Червено знаме“ (Павликени) разполагаше с по-резултатно нападение, но в замяна на това той се явяваше понякога недостатъчно мобилизиран, в други състезания пък егоистичната индивидуална игра на някои от състезателите пречеше на отбора да използва всичките си възможности и представителите на Павликени губеха скъпи точки, една от които се оказва в края решителна за класирането и ги лиши от първото място.

През пролетния полусезон срещата между тези два отбора завърши с минимална победа на плевенци. Павликенци обаче бяха събрали повече точки от другите си срещи и края на първия кръг завари двата отбора изравнени, като само голото съотношение постави за временен водач на таблицата отборът на „Торпедо“.

Останалите отбори не можеха да претендират за първите две места, но борбата за третото място между три от тях — „Спартак“ (Враца), „Ударник“ (Търново) и „Динамо“ (Габрово) бе също много оспорвана. Тези три отбора завършиха първата половина от шампионата с равни точки.

Не беше известно и кой от останалите отбори ще застане на „опашката“ — „кандидати“ за това незавидно място бяха няколко отбора.

През пролетния полусезон отборите от тази група се класираха така:

1.	„Торпедо“ — Плевен	11 м.	6 п.	5 р.	0 з.	12: 2 г.	17 т.
2.	„Черв. знаме“ — Павликени	11	7	3	1	23: 5	17
3.	„Спартак“ — Враца	11	5	3	3	18: 9	13
4.	„Ударник“ — Търново	11	5	3	3	11: 7	13
5.	„Динамо“ — Габрово	11	4	5	2	11: 9	13
6.	„Черв. знаме“ — Видин	11	3	4	4	14: 12	10
7.	„Академик“ — Свищов	11	3	4	4	8: 8	10
8.	„Динамо“ — Враца	11	4	2	5	9: 11	10
9.	„Септември“ — Михайловгр.	11	3	3	5	9: 15	9
10.	„Локомотив“ — Г. Оряховица	11	2	3	6	7: 16	7
11.	„Строител“ — Свищов	11	2	3	6	4: 15	7
12.	„Ударник“ — Плевен	11	1	4	6	5: 22	6

През втората половина от първенството водачите в таблицата — „Торпедо“, (Плевен) и „Червено знаме“, (Павликени) продължиха борбата помежду си, но решителното значение на всяка загубена точка им повлия, направи ги неспокойни и те показаха по-слаба игра, отколкото в началото. Тяхната хегемония бе разбита, някои от останалите отбори, които през първата половина от първенството се представиха неудачно, сега се наложиха над фаворитите. Изненадващо, но заслужено класираният на девето място през пролетния полусезон отбор на „Септември“, (Михайловград), победи последователно „Торпедо“, (Плевен) с 2:0, а „Червено знаме“, (Павликени) с още поубедителен резултат — 3:0, а „Ударник“, Търново и „Локомотив“, (Горна-Оряховица) победиха плевенци и завършиха наравно с павликенци.

Хубава изненада бе представянето през есенния полусезон на горнооряховския отбор „Локомотив“ (десети през пролетта) и на последния в таблицата — „Ударник“ от Плевен. Тези два отбора в срок от само няколко месеца показаха толкова решително подобрене, постигнаха такива ценни победи, че в есенната таблица събраха толкова точки, колкото може да събере и първенецът — „Торпедо“, (Плевен). Но загубените много точки през първата половина си казаха думата и тези подобрили се решително отбори в края на краищата трябваше да се задоволят с неособено голямо придвижване напред.

Характерното за тая група бе това, че всички единадесеторки, с изключение на „Строител“ — Свищов, през втората половина от шампионата се изравниха по класа и не можеха да се правят предварително никакви предричания за успех на този или онзи отбор.

Не можах да постигнат особен успех отборите на „Динамо“ (Габрово) и „Червено знаме“ (Видин), чиито отбори имат голяма нужда от подмладяване, а така също „Динамо“ (Враца) и „Септември“ (Михайловград), които поради липса на физическа издръжливост, даваха непостоянна игра — веднаж печелеха изненадващо, друг път губеха — също така изненадващо.

Главната слабост на отборите от тая група е слабата резултатност на нападателните линии. В първенството на тая група бяха отбелязани най-малко голове.

Ето и класирането на отборите за есенния полусезон:

1	Торпедо — Плевен	11 м.	6 п.	2 р.	3 з.	16: 8 г.	14 т.
2	Ударник — Плевен	11 „	5 „	4 „	2 „	17:10 „	14 „
3	Локомотив — Г. Оряховица	11 „	5 „	4 „	2 „	15:10 „	14 „
4	Червено знаме — Павликени	11 „	5 „	3 „	3 „	20:18 „	13 „
5	Спартак — Враца	11 „	6 „	0 „	5 „	18:17 „	12 „
6	Септември — Михайловград	11 „	5 „	1 „	5 „	15:13 „	11 „
7	Червено знаме — Видин	11 „	4 „	3 „	4 „	18:18 „	11 „
8	Ударник — Търново	11 „	3 „	4 „	4 „	13:12 „	10 „
9	Академик — Свищов	11 „	5 „	0 „	6 „	13:15 „	10 „
10	Динамо — Враца	11 „	4 „	2 „	2 „	13:16 „	10 „
11	Динамо — Габрово	11 „	3 „	3 „	5 „	5:10 „	9 „
12	Строител — Свищов	11 „	1 „	2 „	8 „	9:25 „	4 „

Крайното класиране на отборите в Северо-западната „Б“ републиканска група е следното:

1	Торпедо — Плевен	22 м.	12 п.	7 р.	3 з.	28:10 г.	31 т.
2	Червено знаме — Павликени	22 „	12 „	6 „	4 „	43:23 „	30 „
3	Спартак — Враца	22 „	11 „	3 „	8 „	36:26 „	25 „
4	Ударник — Търново	22 „	8 „	7 „	7 „	24:19 „	23 „
5	Динамо — Габрово	22 „	7 „	8 „	7 „	16:19 „	22 „
6	Червено знаме — Видин	22 „	7 „	7 „	8 „	32:30 „	21 „
7	Локомотив — Г. Оряховица	22 „	7 „	7 „	8 „	22:26 „	21 „
8	Академик — Свищов	22 „	8 „	4 „	10 „	21:23 „	20 „
9	Септември — Михайловград	22 „	8 „	4 „	10 „	24:28 „	20 „
10	Динамо — Враца	22 „	8 „	4 „	10 „	22:27 „	20 „
11	Ударник — Плевен	22 „	6 „	8 „	8 „	22:32 „	20 „
12	Строител — Свищов	22 „	3 „	5 „	14 „	13:40 „	11 „

Таблица № 3

	Торпедо — Пл.	Черв. знаме — Плав.	Спартак — Вр.	Ударник — Търн.	Динамо — Габр.	Ч. знаме — Видин.	Локомот. — Г. Ор.	Академик — Свищ.	Септември — Мих.	Динамо — Вр.	Ударник — Пл.	Строител — Св.
Торпедо — Пл.		1:0 3:3	1:1 2:1	2:0 0:1	0:0 2:0	1:1 1:0	2:0 0:1	1:0 2:0	1:0 0:2	0:0 3:0	3:0 3:0	0:0 0:0
Черв. знаме — Плав.	0:1 3:3		0:0 4:3	1:1 1:1	1:1 0:1	1:0 2:1	2:1 1:1	3:0 3:1	3:1 0:3	3:0 1:2	6:0 1:0	3:0 4:2
Спартак — Вр.	1:1 1:2	0:0 3:4		0:1 1:2	1:2 2:0	1:1 1:0	3:0 1:5	0:3 2:1	5:1 3:1	2:0 3:0	2:0 0:2	3:0 1:0
Ударник — Търн.	0:2 1:0	1:1 1:1	1:0 2:1		0:0 1:2	1:0 2:3	2:0 1:1	1:1 0:1	0:1 1:3	2:1 0:0	3:0 0:0	0:1 4:0
Динамо — Габр.	0:0 0:2	1:1 1:0	2:1 0:2	0:0 2:1		1:2 0:0	2:1 0:0	0:0 1:0	0:0 0:2	2:1 0:0	0:3 1:1	3:0 0:1
Ч. знаме — Видин	1:1 0:1	0:1 1:2	1:1 0:1	0:1 3:2	2:1 0:0		1:1 1:1	0:2 5:3	2:2 4:2	2:0 0:3	5:0 2:2	0:2 2:1
Локомот. — Г. Ор.	0:2 1:0	1:2 1:1	0:3 5:1	0:2 1:1	1:2 1:0	1:1 1:1		1:0 0:2	0:0 0:0	0:3 2:1	0:0 1:2	3:1 2:1
Академик — Св.	0:1 0:2	0:3 1:3	3:0 1:2	1:1 1:0	0:0 0:1	2:0 3:5	0:1 2:0		1:0 1:0	0:1 2:0	1:1 0:1	0:0 2:1
Септември — Мих.	0:1 2:0	1:3 3:0	1:5 1:3	1:0 3:1	0:0 2:0	2:2 2:4	0:0 0:0	0:1 0:1		0:2 0:1	2:1 0:2	2:0 2:1
Динамо — Вр.	0:0 0:3	0:3 2:1	0:2 0:3	1:2 0:0	1:2 0:0	0:2 3:0	3:0 1:2	1:0 0:2	2:0 1:0		0:0 0:5	1:0 6:0
Ударник — Пл.	0:3 0:3	0:6 0:1	0:2 2:0	0:3 0:0	3:0 1:1	0:5 2:2	0:0 2:1	1:1 1:0	1:2 2:0	0:0 5:0		0:0 2:2
Строител — Св.	0:0 0:0	0:3 2:4	0:3 0:1	1:0 0:4	0:3 1:0	2:0 1:2	1:3 1:2	0:0 1:2	0:12 1:2	0:1 0:6	0:0 2:2	

Югоизточна „Б“ републиканска група

Броят на отборите и в тази група бе дванадесет — както във всичките останали „Б“ групи. Два отбора от Пловдив, по два от Бургас и Сливен и по един от Стара Загора, Хасково, Пазарджик, Чирпан, Поморие и Харманли поведоха борбата за почетното място, което даваше право на своя носител да влезе от 1954 година в „А“ републиканска футболна група.

По-късно отборът на „ДНА“ от Хасково преустанови участието си в първенството и на неговото място продължи борбата младият отбор на „Миньор“ от Кърджали.

Трябва още в началото да отбележим, че докато в другите „Б“ републикански групи борба за първото място водеха обикновено само два отбора или пък, както беше в Североизточната група, един отбор застана начело още в началото и остана там до края, увеличавайки постоянно аванса си пред останалите, тук, в Югоизточната „Б“ републиканска група, още от началото се очертах три единадесеторки с почти еднакви възможности и стойност. Първата от тях, която в началото застана начело, бе „Ударник“ от Пловдив — един млад отбор с установена, приятна за око, но не много резултатна игра. Другите два — „Ударник“ от Стара-Загора и „ДНА“ от Сливен — бързи и по-резултатни отбори, с по-малки технически познания от пловдивчани, но по-издържливи и по-бойки, атакуваха непрекъснато първото място и не се отчайваха от това, че в началото го отстъпиха на друг отбор.

Всеки нов кръг се очакваше поне единият от трите отбора да „оттегли претенциите си“ за водачеството в таблицата, но никой от тях не се предаваше.

Едва към края на пролетния полусезон старозагорският „Ударник“, побеждавайки армейците от Сливен, можа да се отскубне от него и своя пловдивски съименик с незначителния аванс от две точки.

Непосредствено след трите отбора се наредиха амбициозните представители на Чирпан и Поморие, които се надяваха през втората половина от първенството да се намесят в борбата за челното място.

В края на пролетния полусезон дванадесетте отбора заеха следните места в таблицата на групата:

1	Ударник — Ст. Загора	11 м.	8 п.	2 р.	1 з.	17: 3 г	18 т.
2	ДНА — Сливен	11 „	7 „	2 „	2 „	21: 6 „	16 „
3	Ударник — Пловдив	11 „	6 „	4 „	1 „	14: 7 „	16 „
4	Червено знаме — Поморие	11 „	7 „	0 „	4 „	19: 14 „	14 „
5	Торпедо — Чирпан	11 „	6 „	2 „	3 „	14: 14 „	14 „
6	Спартак — Бургас	11 „	5 „	3 „	3 „	9: 8 „	13 „
7	Червено знаме — Пазарджик	11 „	4 „	2 „	5 „	15: 10 „	10 „
8	Динамо — Пловдив	11 „	3 „	2 „	6 „	15: 17 „	8 „
9	Динамо — Сливен	11 „	3 „	2 „	6 „	10: 22 „	8 „
10	Строител — Бургас	11 „	3 „	1 „	7 „	8: 11 „	7 „
11	Миньор — Кърджали	11 „	3 „	0 „	8 „	11: 20 „	6 „
12	Червено знаме — Харманли	11 „	0 „	2 „	9 „	4: 25 „	2 „

Очакваната развръзка през есенния сезон дойде едва в последния кръг. Борбата между трите първи единадесеторки не само, че не престана, но стана още по-оспорвана.

Ив края на този полусезон „Ударник“, (Стара Загора), „Ударник“, (Пловдив) и „ДНА“, (Сливен) събраха по еднакъв брой точки и така първото място бе разрешено с оная преднина от две точки, с които старозагорци бяха успели „да се запасят“ през първата половина от първенството.

Някои от останалите отбори показаха значително подобрение: „Динамо“, (Пловдив), „Строител“, (Бургас) и особено „Миньор“, (Кърджали). Други, нетренирани достатъчно, не издържаха и се представиха по-зле към края, отколкото в началото: „Торпедо“, (Чирпан) и особено „Червено знаме“, (Поморие), който през първата половина от първенството спечели 14 точки и зае четвъртото място, веднага след първите три отбора, а през втората успя да набере само 5 точки и бе задминат от четири други единадесеторки.

Подреждането на отборите за есенния полусезон е следното:

№	Отбор	М.	П.	Р.	З.	Г.	Т.
1	Ударник — Ст. Загора	11 м.	6 п.	4 р.	1 з.	16: 4 г.	16 т.
2	Ударник — Пловдив	11 „	6 „	4 „	1 „	21: 7 „	16 „
3	Д. Н. А. — Сливен	11 „	7 „	2 „	2 „	13: 6 „	16 „
4	Динамо — Пловдив	11 „	5 „	3 „	3 „	18: 9 „	13 „
5	Спартак — Бургас	11 „	4 „	4 „	3 „	12: 13 „	12 „
6	Червено знаме — Пазарджик	11 „	5 „	2 „	4 „	12: 14 „	12 „
7	Торпедо — Чирпан	11 „	3 „	5 „	3 „	12: 14 „	11 „
8	Строител — Бургас	11 „	4 „	3 „	4 „	12: 14 „	11 „
9	Миньор — Кърджали	11 „	5 „	0 „	6 „	19: 16 „	10 „
10	Динамо — Сливен	11 „	4 „	0 „	7 „	17: 23 „	8 „
11	Червено знаме — Поморие	11 „	1 „	3 „	7 „	6: 17 „	5 „
12	Червено знаме — Харманли	11 „	0 „	2 „	9 „	7: 28 „	2 „

Като се събраха точките, постигнати от отборите през двата полусезона, се получи следното крайно класиране в югоизточната „Б“ републиканска група:

№	Отбор	М.	П.	Р.	З.	Г.	Т.
1	Ударник — Ст. Загора	22 м.	14 п.	6 р.	2 з.	33: 7 г.	34 т.
2	Д. Н. А. — Сливен	22 „	14 „	4 „	4 „	34: 12 „	32 „
3	Ударник — Пловдив	22 „	12 „	8 „	2 „	35: 14 „	32 „
4	Спартак — Бургас	22 „	9 „	7 „	6 „	21: 21 „	25 „
5	Торпедо — Чирпан	22 „	9 „	7 „	6 „	26: 28 „	25 „
6	Червено знаме — Пазарджик	22 „	9 „	4 „	9 „	27: 24 „	22 „
7	Динамо — Пловдив	22 „	8 „	5 „	9 „	33: 26 „	21 „
8	Червено знаме — Поморие	22 „	8 „	3 „	11 „	25: 31 „	19 „
9	Строител — Бургас	22 „	7 „	4 „	11 „	20: 25 „	18 „
10	Миньор — Кърджали	22 „	8 „	0 „	14 „	30: 36 „	16 „
11	Динамо — Сливен	22 „	7 „	2 „	13 „	27: 45 „	16 „
12	Червено знаме — Харманли	22 „	8 „	4 „	18 „	11: 53 „	4 „

В тази група се получи и един куриоз: отборът на „Червено знаме“ от Харманли, явно по-слаб от останалите, не можа да спечели нито един от 22-та си мача за първенство, но завърши наравно с единия от фаворитите — „Ударник“ ((Пловдив) и с това му попречи да заеме второто място в групата.

Югоизточна „Б“ група

	Ударник — Ст. З.	ДНА — Сл.	Ударник — Пд.	Спартак — Бург.	Торпедо — Чир.	Черв. знаме — Паз.	Динамо — Пд.	Ч. знаме — Пом.	Строител — Бург.	Миньор — Кърд.	Динамо — Сл.	Ч. знаме — Хар.
Ударник — Ст. З.	1:0 1:0	0:0 0:0	0:0 3:2	4:1 0:0	2:0 0:0	0:1 4:0	2:0 0:0	2:0 0:0	1:0 0:1	2:0 3:0 _{сл}	4:1 2:1	1:0 3:0
ДНА — Сл.	0:1 0:1	2:0 2:1	1:0 0:0	0:0 0:0	2:1 2:0	4:1 0:2	0:1 2:0	0:0 0:0	3:1 1:0	2:1 1:0	3:0 2:1	6:1 2:1
Ударник — Пд.	0:0 0:0	0:2 1:2	1:0 0:0	2:0 2:0	1:0 1:1	1:1 2:1	4:1 1:1	1:0 4:1	2:1 2:0	2:2 4:1	0:0 4:0	0:0 4:0
Спартак — Бург.	0:0 2:3	0:1 0:0	0:1 0:0	1:1 1:1	0:0 0:1	2:1 2:0	1:0 1:1	0:3 3:2	1:0 0:5	3:1 1:0	3:1 2:0	1:0 2:0
Торпедо — Чирп.	1:4 0:0	0:0 0:0	0:2 0:2	1:1 1:1	1:0 1:4	1:0 0:0	1:5 3:1	1:0 1:1	2:1 2:0	3:0 2:4	3:1 2:1	3:1 2:1
Черв. знаме — Паз.	0:2 0:4	1:2 0:2	0:1 1:1	0:0 1:0	0:1 4:1	2:2 1:0	4:0 1:0	0:1 2:0	3:1 0:3 _{сл}	2:0 0:1	3:0 2:2	3:0 2:2
Динамо — Пд.	1:0 0:0	1:4 2:0	1:1 1:2	1:2 0:2	0:1 0:0	2:2 0:1	1:3 3:1	3:0 0:0	2:3 2:1	0:1 5:2	3:0 5:0	2:0 5:0
Черв. знаме — Пом.	0:2 0:0	1:0 0:2	1:4 1:1	0:1 1:1	5:1 1:3	0:4 0:1	3:1 1:3	1:0 0:1	1:0 0:1	3:1 0:1	3:0 1:4	2:0 1:0
Строител — Бург.	0:1 1:0	0:0 0:2	0:1 1:4	3:0 2:3	0:1 1:1	1:0 0:2	0:3 0:0	0:1 1:0	0:1 4:1	0:2 1:0	4:1 1:1	4:1 1:1
Миньор — Кърдж.	0:2 0:3 _{сл}	1:3 0:1	1:2 0:2	0:1 5:0	1:2 0:2	1:3 3:0 _{сл}	3:2 1:2	1:3 1:0	1:0 1:4	1:2 5:0	1:0 3:2	1:0 3:2
Динамо — Сл.	1:4 1:2	0:3 1:2	2:2 1:4	1:3 0:1	0:3 4:2	0:2 1:0	1:0 2:5	0:3 4:1	2:0 0:1	2:1 0:5	1:1 3:0	1:1 3:0
Ч. знаме — Харм.	0:1 0:3	1:6 1:2	0:0 0:4	0:1 0:2	1:3 1:2	0:3 2:2	0:3 0:5	0:2 0:1	1:4 1:1	0:1 2:3	1:1 0:3	1:1 0:3

Югозападна „Б“ републиканска група

Югозападната републиканска група бе най-разнообразната „Б“ група по своя състав — в нея влизаха отбори от десет населени места, между които и няколко села.

Може да се смята, че в тази републиканска група нямаше отбори от класата, да речем на „Спартак“, (Сталин).

Но създаването на тази републиканска група бе оправдателно от друга гледна точка: то повиши интереса към футболната игра в тази част от нашата родина, а самите състезания допринесоха за издигане равнището на футбола в участващите населени места.

През пролетния полусезон два от отборите — „Червено знаме“, (Кюстендил) и „Строител“, (Петрич) се откъснаха от другите и поведоха борба за крайната победа.

Останалите десет отбора се оформиха в две групи и поведоха помежду си борба — шестте за местата в „златната среда“, а следващите четири — за откъсване от така неприятната „опашка“.

След изиграването на половината от състезанията, таблицата на тази група имаше следния вид:

1	Червено знаме — Кюстендил	11 м.	10 п.	0 р.	1 з.	25: 5 г.	20 г.
2	Строител — Петрич *	11 „	8 „	2 „	1 „	27: 13 „	18 „
3	Червено знаме — Радомир	11 „	6 „	2 „	3 „	15: 16 „	14 „
4	Динамо — Ст. Димитрово	11 „	6 „	1 „	4 „	30: 13 „	13 „
5	Торпедо — Костинброд	11 „	5 „	3 „	3 „	14: 15 „	13 „
6	Строител — Благоевград	11 „	5 „	1 „	5 „	20: 15 „	11 „
7	Червено знаме — Ел. Пелин	11 „	5 „	1 „	5 „	12: 14 „	11 „
8	Червено знаме — Петрич	11 „	4 „	2 „	5 „	18: 17 „	10 „
9	Миньор — Своге	11 „	3 „	0 „	8 „	11: 23 „	6 „
10	Спартак — Кюстендил	11 „	2 „	2 „	7 „	9: 23 „	6 „
11	Строител — Гоце Делчев	11 „	1 „	3 „	7 „	9: 16 „	5 „
12	Урожай — Бобошево	11 „	2 „	1 „	8 „	6: 26 „	5 „

Само няколко месеца след започването на първенството почти всички отбори в групата показаха несъмнен напредък. Честите състезания и работата на неколцината добри треньори се отразиха благотворно на младите отбори.

Трябва да се отбележи, че с отборите от тая група работеха едни от добрите наши треньори и бивши национални състезатели: Христо Минковски („Торпедо“, Костинброд), Стоян Недялков („Миньор“, Своге), Димитър Николаев („Динамо“, Ст. Димитров), Милети Костов („Строител“, Благоевград), Петър Евчев („Червено знаме“ — Кюстендил) и др.

През втората половина от първенството най-добри резултати регистрира отборът на „Строител“, (Благоевград). Той победи водача на таблицата — кюстендилския „Червено знаме“ с 4:0, победи и втория отбор — „Строител“, (Петрич), а в мачовете си срещу „Урожай“ (Бобошево) и „Червено знаме“, (Елин-Пелин) прояви изключителна резултатност, отбелязвайки в мрежите им 10, респективно 8 гола. Благоевградци спечелиха убедително първото място за есенния полусезон, но многото загубени точки в началото не им позволиха да се изкачат по-нагоре от третото място в крайното класиране.

„Червено знаме“ Кюстендил в началото на есенния полусезон изживя сериозна криза, но, като спечели последователно няколко от решителните срещи, можа да си запази първото място и осигури влизането си в „А“ републиканска футболна група.

Освен благоевградският „Строител“ през втората половина от първенството явно забележим напредък показаха отборите на „Миньор“ Своге (треньор Стою Недялков) и „Спартак“ Кюстендил (треньор Кирил Тишански). Докато в пролетния полусезон тези два отбора се класираха на девето и десето място, през есента те се наредиха на третото и четвъртото.

Може да се отбележи, че в тая група формата на отборите бе най-непостоянна — всички те отбелязваха напредък, но темпът на засилването им бе най-различен.

Отборите заеха следните места в таблицата през есенния полусезон:

1	Строител — Благоевград	11 м.	8 п.	1 р.	2 з.	38: 16 г.	17 г.
2	Червено знаме — Кюстендил	11 „	7 „	1 „	3 „	20: 11 „	15 „
3	Миньор — Своге	11 „	7 „	1 „	3 „	29: 20 „	15 „
4	Спартак — Кюстендил	11 „	5 „	3 „	3 „	22: 15 „	13 „
5	Строител — Петрич	11 „	5 „	2 „	4 „	21: 14 „	12 „
6	Торпедо — Костинброд	11 „	4 „	2 „	5 „	18: 15 „	10 „
7	Червено знаме — Петрич	11 „	4 „	2 „	5 „	17: 16 „	10 „
8	Червено знаме — Радомир	11 „	4 „	2 „	5 „	20: 20 „	10 „
9	Динамо — Ст. Димитрово	11 „	4 „	1 „	6 „	16: 17 „	9 „
10	Червено знаме — Ел. Пелин	11 „	4 „	1 „	6 „	21: 40 „	9 „
11	Урожай — Бобошево	11 „	3 „	2 „	6 „	10: 27 „	8 „
12	Строител — Гоце Делчев	11 „	1 „	2 „	8 „	6: 27 „	4 „

Интересно е да се отбележи, че през тоя полусезон едни от слабите отбори в групата — „Червено знаме“ (Елин-Пелин) и „Урожай“ (Бобошево) изненадаха водачите в таблицата. Елин-пелинци победиха водача в таблицата „Червено знаме“, (Кюстендил) с 3:2 и „Строител“ (Петрич) с 3:1, а бобошевци се наложиха над първия отбор и завършиха наравно с втория.

Югозападна „Б“ група

	Червено знаме Кюст.	Строител Петр.	Строител Благ.	Червено знаме Рад.	Торпедо Кост.	Динамо Ст. Д.	Миньор Своге	Червено знаме Петрич	Спартак Кост.	Червено знаме Ел. П.	Урожай Бобошево	Строител Г. Делч.
Червено знаме Кюст.		0:2 2:1	3:0 0:4	4:0 2:1	2:0 2:1	2:0 1:0	3:1 5:0	3:1 3:0 _{св}	4:1 0:0	1:0 2:3 _{св}	2:0 0:1	1:0 3:0 _{св}
Строител Петр.	2:0 1:2		3:0 _{св} 0:1	3:0 3:2	4:1 1:3	0:7 2:0	2:0 4:1	2:2 1:1	2:2 5:1	4:0 1:3	3:0 _{св} 0:0	2:1 3:0 _{св}
Строител Благ.	0:3 4:0	0:3 _{св} 1:0		6:2 3:5	0:1 4:1	2:1 2:1	5:0 0:2	4:1 1:0	2:3 2:2	1:0 8:2	0:1 10:2	0:0 3:1
Червено знаме Рад.	0:4 1:2	0:3 2:3	2:6 5:3		3:0 0:0	1:0 1:1	1:0 1:5	0:0 0:3	3:0 3:1	2:2 5:1	1:0 0:1	2:1 3:0 _{св}
Торпедо Костинбр.	0:2 1:2	1:4 3:1	1:0 1:4	0:3 0:0		2:2 1:2	1:0 1:2	3:0 _{св} 0:2	1:1 3:1	1:0 1:1	2:1 3:0 _{св}	2:2 4:0
Динамо Ст. Д.	0:2 0:1	7:0 0:2	1:2 1:2	0:1 1:1	2:2 2:1		5:2 3:4	2:1 0:2	4:1 0:2	1:2 4:1	6:0 3:1	2:0 2:0
Миньор Своге	1:3 0:5	0:2 1:4	0:5 2:0	0:1 5:1	0:1 2:1	2:5 4:3		0:1 4:1	2:0 0:3 _{св}	2:3 8:1	2:1 1:1	2:1 2:0
Червено знаме Петр.	1:3 0:3 _{св}	2:2 1:1	1:4 0:1	0:0 3:0	0:3 _{св} 2:0	1:2 2:0	1:0 1:4		3:0 _{св} 1:2	1:2 3:0 _{св}	6:0 1:2	2:1 3:3
Спартак Кюст.	1:4 0:0	2:2 1:5	3:2 2:2	0:3 1:3	1:1 1:3	1:4 2:0	0:2 3:0 _{св}	0:3 _{св} 2:1		0:1 6:1	0:1 3:0	1:0 1:1
Червено знаме Ел. П.	0:1 3:2	0:4 3:1	0:1 2:8	2:2 1:5	0:1 1:1	2:1 1:4	3:2 1:8	2:1 0:3 _{св}	1:0 1:6		2:0 5:2	0:1 3:0 _{св}
Урожай Бобошево	0:2 1:0	0:3 _{св} 0:0	1:0 2:10	0:1 1:0	1:2 0:3 _{св}	0:6 1:3	1:2 1:1	0:6 2:1	1:0 0:3	0:2 2:5		2:2 0:1
Строител Г. Делч.	0:1 0:3 _{св}	1:2 0:3 _{св}	0:0 1:3	1:2 0:3 _{св}	2:2 0:4	0:2 0:2	1:2 0:2	1:2 3:3	0:1 1:1	1:0 0:3 _{св}	2:2 1:0	

Окончателна таблица на отборите от югозападната „Б“ републиканска футболна група доби следния вид:

1	Червено знаме — Кюстендил	22 м.	17 п.	1 р.	4 г.	45:16 г.	35 т.
2	Строител — Петрич	22 „	13 „	4 „	5 „	48:27 „	30 „
3	Строител — Благоевград	22 „	13 „	2 „	7 „	58:31 „	28 „
4	Червено знаме — Радомир	22 „	10 „	4 „	8 „	35:36 „	24 „
5	Торпедо — Костинброд	22 „	9 „	5 „	8 „	32:30 „	23 „
6	Динамо — Ст. Димитрово	22 „	10 „	2 „	10 „	46:30 „	22 „
7	Миньор — Своге	22 „	10 „	1 „	11 „	40:43 „	21 „
8	Червено знаме — Петрич	22 „	8 „	4 „	10 „	35:33 „	20 „
9	Червено знаме — Ел. Пелин	22 „	9 „	2 „	11 „	33:54 „	20 „
10	Спартак — Кюстендил	22 „	7 „	5 „	10 „	31:38 „	19 „
11	Урожай — Бобошево	22 „	5 „	3 „	14 „	16:53 „	13 „
12	Строител — Гоце Делчев	22 „	2 „	5 „	15 „	15:43 „	9 „

Създаването на пет „Б“ републикански футболни групи се отрази благотворно върху развитието на футбола във всички краища на нашата родина.

То амбицира ръководителите на спортните организации и състезателите от участващите отбори да вземат сериозни мерки за повишаване на футболното майсторство: ангажирани бяха квалифицирани треньори, започна се тренировка на научни основи, преведената в последните години съветска футболна литература се изучаваше грижливо и внимателно. У онези отбори пък, които останаха извън съставите на „Б“ републиканските групи, се породиха подчертан стремеж да се подготвят така, че от следната година да се включат в борбата за атакуване най-почетното място в групата на майсторите, което дава на своя носител званието „първенец на републиката по футбол“.

Няма никакво съмнение, че първенствата на петте „Б“ републикански групи спомогнаха за повишаване класата особено на провинциалния футбол, чието развитие вървеше значително по-бавно.

ОКРЪЖНИ ГРУПИ

Из цялата страна — от Златна Добруджа до красивия Пирински край, из равнините на Тракия и подбалканските долини — до всички градове на републиката месеци наред любителите на футболната игра следеха не само проявите на нашите първи футболни отбори, а и на своите съграждани-футболисти, които участваха в окръжните групи. Спечелването на първото място в окръжните групи даваше правото на отбора-първенец да бъде включен в някоя от петте „Б“ републикански групи, откъдето вече се откриваше пътя към

групата на майсторите и спечелването на високото звание „Първенец на републиката“.

Тази мисъл импулсираше всички футболисти, чиито отбори водеха борба за окръжно първенство. И затова не малко бяха и тук срещите, които държеха в напрежение зрителите до последната минута.

Двадесет отбора бяха включени в борбата за челното място в Софийски окръг. Те бяха разделени на две групи — Северна и Южна. Когато първенствата на двете групи завършиха, начело на Северната бе стегнатият отбор на „Ударник“ (гара Яна), който от 16 срещи бе събрал 29 точки. „Ударниците“ от Яна бяха отбелязали във вратата на своите противници 38 гола, а техният вратар бе имал неудоволствието да извади топката от мрежата си само четири пъти. Достоен противник на футболистите от гара Яна беше амбициозната единадесеторка на с. Сливница. Сливнишките футболисти бяха спечелили също 29 точки, а головото им съотношение бе също така отлично — 55:6. Поради равните точки на двата отбора наложи се те да се срещнат в два допълнителни мача, за да излъчат първенеца на групата. В тези две срещи „Ударник“ се наложи над достойния си противник с резултати 1:0 и 3:0 и стана първенец на Северната група в Софийски окръг.

В Южната група с три точки преднина първото място бе заето от бившия член на „Б“ републиканска група „Червено знаме“ (Самоков). Отборът на самоковци имаше 29 точки от 18 мача, отбелязал бе 47 гола, а бе получил в своята врата 12.

За да бъде определен първенецът на Софийския окръг трябваше при разменено домакинство да се срещнат двата отбора-първенци на Северната и Южната група. И в Самоков, и в с. Яна „ударниците“ победиха своя противник (с 2:0 и 3:2) и станаха първенец на Софийския окръг.

Упорита борба за челното място в Пловдивската окръжна група водиха отборите на „Червено знаме“ (Асеновград) и „Строител“ (Велинград). Когато всички отбори изиграха състезанията си, тези две единадесеторки имаха еднакъв брой точки. Наложиха се и тук да се изиграят две класификационни срещи, победителят от които да заеме мястото в Югоизточната „Б“ републиканска група. Това право спечелиха футболистите от Асеновград, които победиха с 2:0 противника си в срещата, произведена в своя град, а завършиха 0:0 мача си във Велинград.

Осем отбора взеха участие в първенството на Благоевградски окръг. Най-достоен измежду тях се показа Д Н А от гр.

Гоце Делчев, който спечели първото място в групата с доста внушителен аванс пред следващия го отбор.

Първото място в Бургаския окръг бе оспорвано от голям брой отбори — 26, разделени в три окръжни групи: Бургаска, Поляновградска и Поморийска.

В решителната среща между отборите на „Локомотив“ (Бургас) и първенеца на Поляновградската група — „Спартак“ (Елхово) бургаските футболисти успяха да изтръгнат победата с 2:1 и да се окичат с титлата „първенец на Бургаски окръг“.

В Сталинския окръг отборите бяха разпределени в две групи — Сталинска и Добруджанска. Най-силен измежду всички отбори в окръга се показва сталинският „Динамо“, който освен че се класира пръв в групата си, но в класификационната среща победи с 2:0 първенеца на Добруджанската група „Строител“ (Толбухин).

Отборът на „Динамо“ (гр. Сталин), първенец на Сталински окръг

Плевенският окръг излъчи като първенец бойкият отбор на „Септември“ (Плевен), който се наложи в борбата срещу най-опасните си съперници „Торпедо“ (Ловеч) и „Локомотив“ (Троян).

42 точки от 26 състезания набра „Червено знаме“ (Горна Оряховица) и това му осигури първото място в Търновския окръг и мястото в Североизточната „Б“ републиканска футболна група.

Най-упорит конкурент на първенеца в борбата му за първото място бе неговият „съгражданин“ „Динамо“.

Първенецът на Търновски окръг — „Червено знаме“ (Горна-Оряховица)

Армейците от Коларовград имаха пълно превъзходство по време на целия мач и отбелязаха във вратата на противника си 6 гола, които бяха достатъчни, за да им осигурят окръжното първенство и мястото в Североизточната „Б“ републиканска футболна група.

В останалите четири окръга първенци излезоха следните отбори: Хасковски — „Червено знаме“ (Хасково), Русенски — „Спартак“ (Русе), Старо-Загорски — „Локомотив“ (Ст. Загора) и Врачански — „Урожай“ — (Ново село, Видинско).

В двете коларовградски окръжни групи взеха участие общо 14 отбора. След двойни срещи помежду си те излъчиха най-добрите два — ДНА (Коларовград), първенец на първата група и „Червено знаме“ (Търговище) — на втората. Допълнителните две състезания между тези два отбора се различаваха коренно едно от друго. Първото протече при равностойна игра и краят му дойде при резултат 2:2. Съвършено различна бе картината при второто състеза-

III

РЕПУБЛИКАНСКО ПЪРВЕНСТВО ПО ФУТБОЛ 1954

Издавки от наредбата за провеждане на републиканските първенства

Отборите от „А“ РФГ, които в края на първенството ще заемат дванадесетото, тринадесето и четирнадесето места в класирането, изпадат от състава на групата и преминават в съответните „Б“ републикански групи.

Първенците на „Б“ републиканските групи (пет) в края на първенството ще участвуват в така наречен класификационен турнир. Той ще се проведе по системата на точките. Трите отбора, които ще заемат първото, второто и третото места, ще преминават за 1955 година в състава на „А“ РФГ.

От „Б“ групите изпадат последните два отбора от крайното класиране. На тяхно място влизат първенците на съответните окръжни групи. Броят на изпадащите отбори се увеличава, ако от състава на „А“ група изпаднат един или повече отбори.

Ако при крайното класиране в „А“ и „Б“ републиканските групи на първо и второ място застанат отбори с еднакво число точки — подреждането им в таблицата няма да става по головото съотношение, а ще се изиграят по две класификационни срещи за определяне първенец.

Отборът, който се класира на първо място в „А“ РФГ получава преходното знаме на ВКФС и звание „Републикански първенец по футбол на НР България през 1954 год.“, а състезателите му — звание „майстор на спорта“, грамоти и златни медали. Класираният се на второ място отбор получава плакат, а състезателите му — грамоти и сребърни медали; отборът, който заеме третото място в крайната градация получава плакат, а състезателите му — грамоти и бронзови медали.

Първенците на петте „Б“ републикански групи получават плакати, а състезателите им — грамоти. Грамоти получават и отборите, които заемат втори и трети места.

Състезанията от турнира за купата в чест на Съветската армия-освободителка се провеждат успоредно с първенството. Те се играят по системата на отстраняването. Околийските първенци се излъчват до 20 август, а окръжните — до 20 септември. Първенците на окръзите (12), отборите от „А“ РФГ (14), първенецът на гр. София и републиканският селски първе-

нец — всичко 28 отбора, участвуват в крайния кръг за определяне носителя на купата.

Ако при състезанията за купата, след изиграване на редовното време, се получи равен резултат, играят се допълнително две полувремени по 15 минути, като след редовното време и преди започване на продължението се определя почивка 10 минути. Ако и след това допълнително време резултатът от срещата е равен, състезанието се преиграва изцяло на следващия ден при същия съдия, дежурен и на същия терен; без да се дава продължение след редовното време. Ако и след второто състезание резултатът е пак равен — отборите играят отново до определяне на победител, като третото състезание се насрочва в селището на гостуващия отбор.

Финалната среща за купата се провежда в София. Отборът, който стане носител на купата, придобива право за 1955 година да участва в състава на „А“ РФГ. Ако отборът-носител на купата не е бил член на „А“ РФГ, от нейния състав ще изпадне и класираният се на единадесето място отбор.

Победителят в турнира за купата в чест на Съветската армия получава купата, а състезателите му придобиват звание „майстор на спорта“. Вторият финалист получава плакат, а състезателите му — грамоти.

Състезанията за републиканско юношеско първенство по футбол за 1954 година се провеждат между 1 септември 1953 год. и 30 август 1954 год. В състезанията могат да участвуват юноши, родени след 1. I. 1936 година, не по-малки от 15 години и да са носители на значката БГТО. В последната фаза от първенството участвуват окръжните първенци, както и двата отбора от първенството на гр. София и първенците на градовете Сталин и Пловдив. Състезанията се провеждат по системата на отстраняването. Полуфиналните и финалното състезания ще се състоят в София от 25 до 30 август. Отборът, който се класира на първо място, получава звание „Републикански юношески първенец по футбол за 1954 год.“ и преходна купа на ВКФС, а състезателите му — грамоти медали. Отборът, класиран на второ място, получава плакат, а неговите състезатели — грамоти и медали.

Състезателите от всички отбори трябва да имат на гърба на фланелките си номера, съответстващи на поста, който заемат: вратар — 1, десен защитник — 2, централен защитник — 3, ляв защитник — 4, десен полузащитник — 5, ляв полузащитник — 6, дясно крило — 7, дясна свръзка — 8, център нападател — 9, лява свръзка — 10, ляво крило 11. Капитаните на отборите носят задължително на лявия си ръкав лента широка 12 см, която по цвят трябва да се различава от фланелката.

Всеки отбор има право да смени по време на едно състезание вратаря и един от останалите състезатели. Влезният резервен вратар може да играе само на този пост.

В края на годината Републиканската секция по футбол и отдел „Футбол“ при ВКФС ще оповестят листата на 22-мата най-добри футболисти на страната. За добра работа през годината ще бъдат наградени 5 треньори и 5 футболни съдии.

СЪСТАВЪТ НА „А“ ГРУПА

След завършването на републиканското първенство за 1953 година и окончателното класиране на отборите в „А“ РФГ, както и след излъчването на първенците в петте „Б“ републикански групи, съставът на „групата на майсторите“ за 1954 год. бе оформен така:

„Динамо“	— София
ЦДНА	— София
ВМС	— Сталин
„Локомотив“	— Пловдив
„Ударник“	— София
„Спартак“	— Плевен
„Локомотив“	— София
„Миньор“	— Димитрово
„Спартак“	— Пловдив
„Завод 12“	— София
„Спартак“	— Сталин
„Торпедо“	— Плевен
„Ударник“	— Стара Загора
„Червено знаме“	— Кюстендил

Отборите от „А“ републиканска футболна група започнаха отрано своята подготовка.

В техните състави бяха включени много млади състезатели.

В състезанията за първенство през 1954 година организациите и ведомствата ще се представяват от следните футболисти:

Отборът на „Динамо“ — София за 1954 година, отляво надясно, прави — м. сп. Васил Спасов (ст. треньор), Д. Попдимитров, Г. Георгиев, Д. Илиев, Д. Еленков, Ив. Георгиев, Ал. Кръстев, Д. Димитров, В. Дойчинов, Ст. Симов, м. сп. Борис Апостолов, Ал. Бахчеванджиев, К. Георгиев (мл. треньор); влякнали: К. Натаров, Д. Андонов, М. Ангеловски, Т. Абаджиев, Ст. Гецов, Т. Такев, Ив. Захариев и Т. Стоянов. Отсъствуват: М. Атанасов и Н. Трифонов.

ДИНАМО

(София)

Доброволна спортна организация на пощенските служители и работниците от леката промишленост.

Републикански първенец по футбол за 1946, 1947, 1949, 1950 и 1953 год.

Носител на купата на Съветската войска през 1946, 1947, 1949 и 1950 год.

Републикански първенец за юноши през 1952 и 1953 год.

Старши треньор: м. сп. Васил Спасов

Димитър Дойчинов

Младши треньори: Константин Георгиев

Игрище с размери: 103 x 62 м, квартал „Иван Вазов“

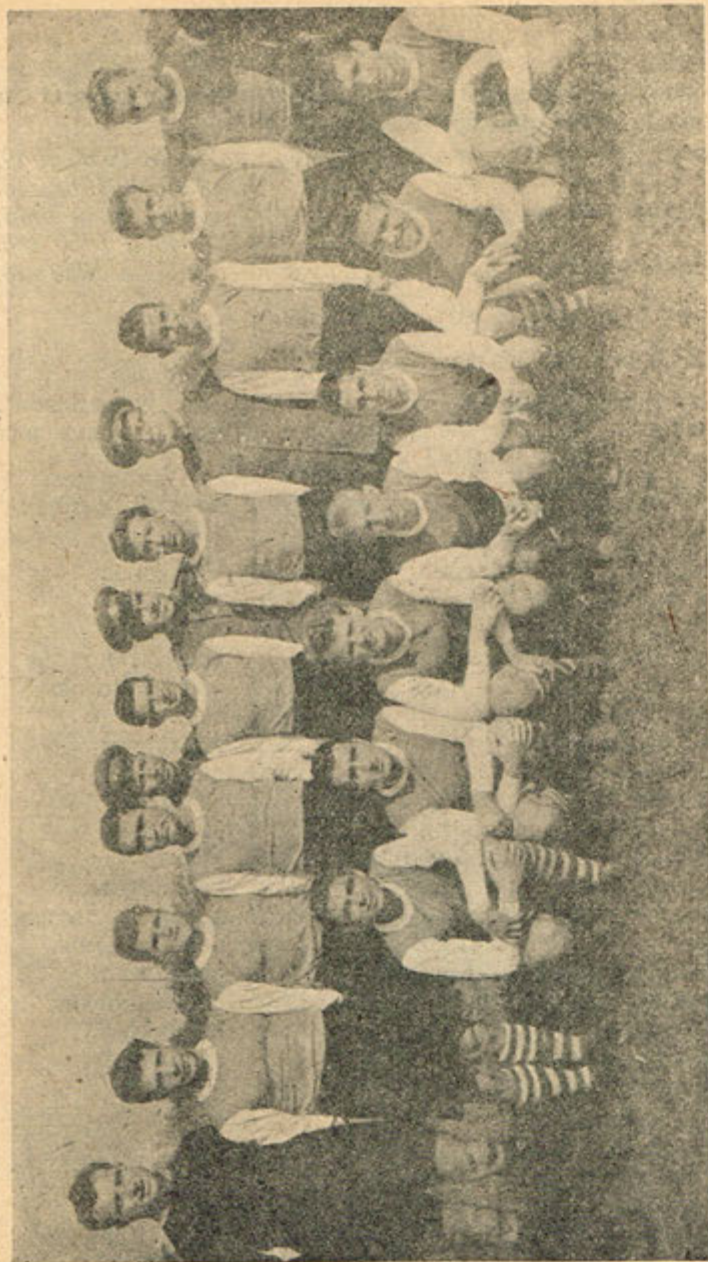
Форма: жълто-червени фанелки и бели гащета или сини фанелки и бели гащета.

Състезатели от представителния отбор за 1954 година:

	Абаджиев Стефан	род. 1934	нападател
	Ангеловски Методи	1934	защитник
	Андонов Димитър	1925	нападател
м. сп.	Апостолов Борис	1924	защитник
	Атанасов Михаил	1935	нападател
	Бахчеванджиев Александър	1930	полузащитник
	Георгиев Георги	1935	защитник
	Георгиев Иван	1936	нападател
	Гецов Стефан	1929	нападател
	Димитров Димитър	1930	защитник
	Дойчинов Веселин	1934	нападател
	Еленков Димитър	1927	вратар
	Захариев Иван	1930	нападател
	Илиев Димитър	1925	центр. защитник
	Кръстев Александър	1932	полузащитник
	Попдимитров Димитър	1928	нападател
	Симов Стойко	1929	полузащитник
	Стоянов Тодор	1932	нападател
	Такев Тодор	1924	нападател
	Трифонов Недельчо	1935	вратар

Класиране в „А“ група

1950	год.	— 1	място
1951	„	— 3	„
1952	„	— 5	„
1953	„	— 1	„

Отборът на ЦДНА. Прави: Ст. Геренски, м. сп. Д. Милашов, м. сп. Ив. Колев, м. сп. М. Янков, Б. Трънков (мл. треньор), П. Михайлов, засл. м. сп. Кр. Милев (ст. треньор), м. сп. Ст. Стефанов, политотговорникът — кап. Шаулов, Кр. Янчев, А. Милашов, м. сп. П. Панайотов; клекнали: К. Ракаров, Ат. Цанов, засл. м. сп. Ст. Божков, м. сп. Г. Енишейнов, м. сп. Г. Стоянов, м. сп. Г. Цветков и м. сп. М. Манолов. Отсъствуват: Хр. Андонов, П. Пеев и Т. Тодоров.

Ц Д Н А

(София)

Физкултурен колектив при Централния дом на народната армия — София.

Републикански футболен първенец за 1948, 1951 и 1952 год.
Носител на купата на Съветската войска през 1951 год.

Старши треньор: засл. м. сп. Крум Милев

Младши треньор: Борис Трънков

Игрище „Народна войска“, с размери 103 x 70 м; капацитет 35 000 зрители.

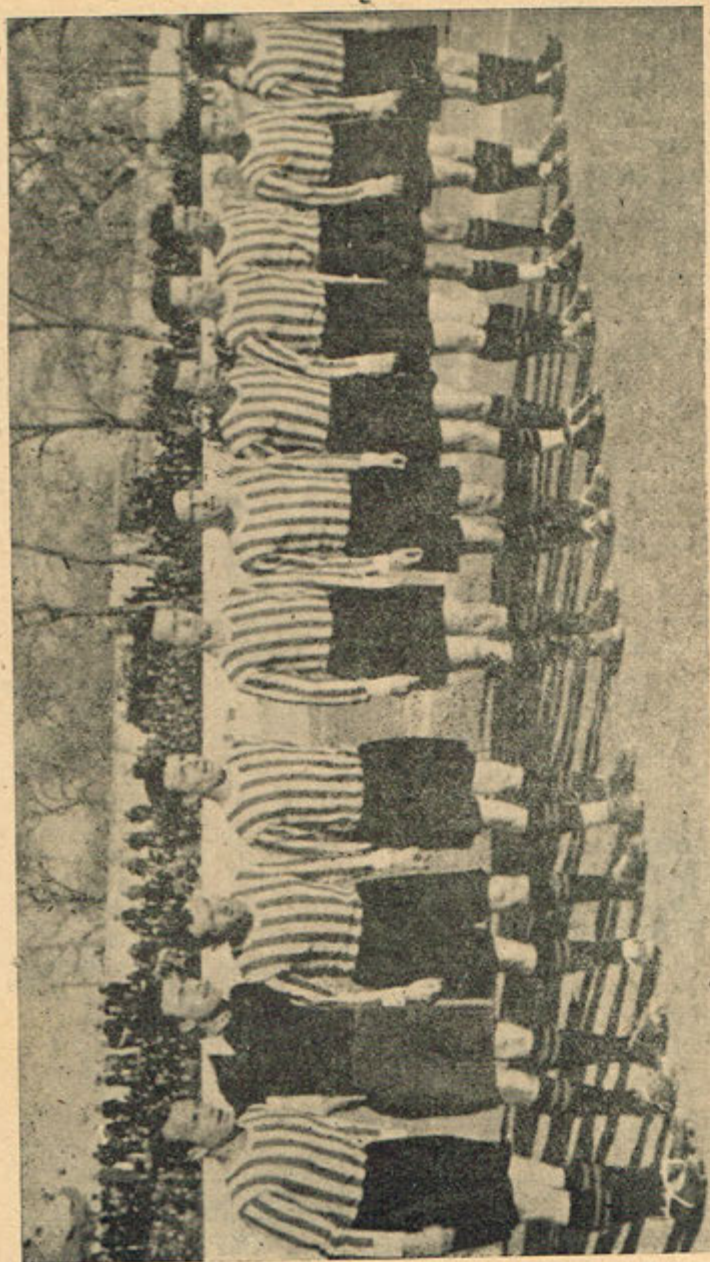
Форма: червени фанелки с черни гашета; зелени фанелки с бели ръкави и черни гашета; бяло-червени фанелки на отвесни черти и бели гашета.

Състезатели от представителния отбор за 1954 година:

	Андонов Христо	род. 1932	вратар
засл. м. сп.	Божков Стефан	1923	полузащитник
	Геренски Стефан	1926	вратар
м. сп.	Енишейнов Георги	1929	защитник
м. сп.	Колев Иван	1930	нападател
м. сп.	Манолов Манол	1925	центр. защитник
	Миланов Ангел	1930	нападател
м. сп.	Миланов Димитър	1927	нападател
	Михайлов Петър	1930	нападател
	Ракаров Кирил	1932	защитник
м. сп.	Стоянов Гаврил	1929	полузащитник
м. сп.	Стефанов Стефан	1927	нападател
м. сп.	Панайотов Панайот	1930	нападател
	Пеев Пейчо	1930	нападател
	Тодоров Тодор	1926	нападател
	Цанов Атанас	1928	полузащитник
м. сп.	Цветков Георги	1925	защитник
	Янев Крум	1929	нападател
м. сп.	Янков Михаил	1928	нападател

Класиране в „А“ група

1950 год.	— 4 място
1951 „	— 1 „
1952 „	— 1 „
1953 „	— 2 „ (ОСГ)

Отборът на ВМС — гр. Сталин.

ВМС
(Гр. Сталин)

Физкултурен колектив „Военно-морски сили“ — гр. Сталин.

Старши треньор: *Иван Моканов*

Младши треньор: *Атанас Аврамов*

Игрище: 108 x 75 м; капацитет 5000 зрители.

Форма: синьо-бели фанелки на отвесни черти и черни гашета.

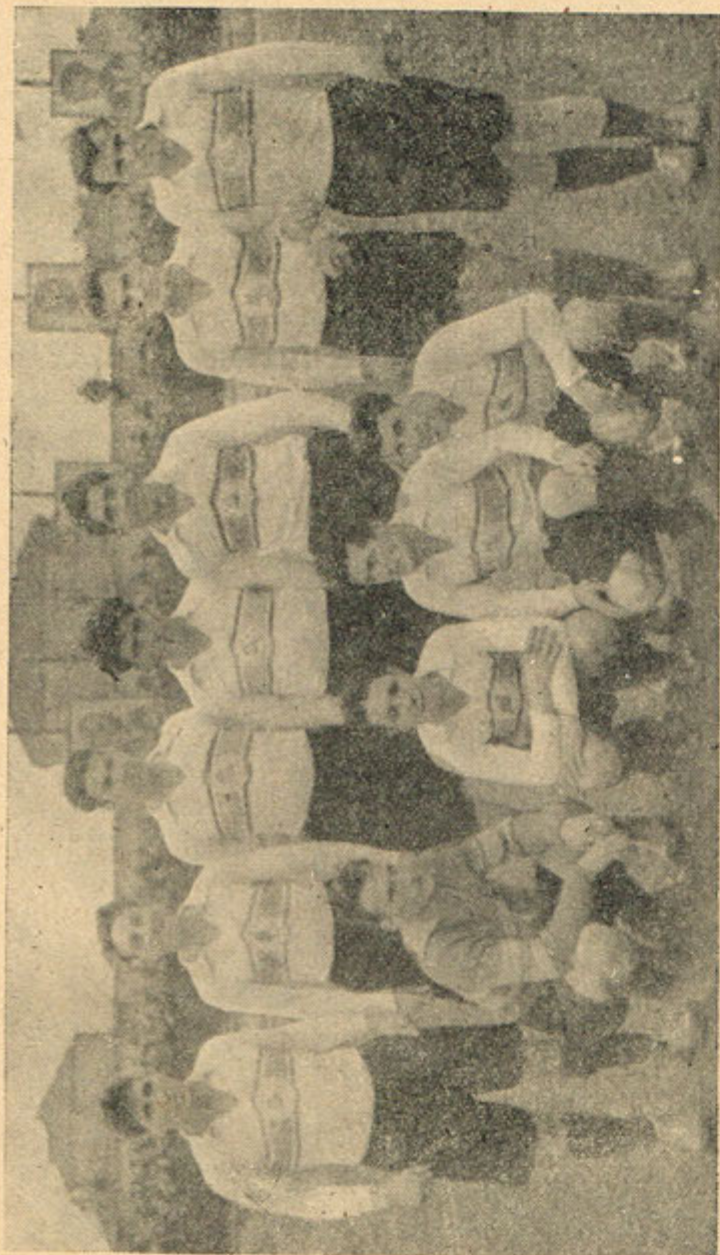
Състезатели от представителния отбор за 1954 год.:

Александров Никола	1930	полузащитник
Алексиев Никола	1925	нападател и полузащитник
Богданов Кирил	1924	нападател
Дервентски Иван	1932	вратар
Димитров Георги	1931	нападател
Досев Васил	1931	нападател
Йовчев Димитър	1928	нападател
Ковачев Борислав	1919	нападател
Конаков Атанас	1928	нападател
Лулчев Иван	1933	нападател
Николов Тодор	1927	защитник
Пандов Стоян	1936	защитник
Петров Спас	1933	нападател
Пиргов Иван	1929	полузащитник
Попов Никола	1930	полузащитник
Райков Данаил	1932	вратар
Русев Гочо	1924	защитник
Стефанов Димитър	1920	защитник
Ташев Любен	1931	вратар
Терзистоев Тодор	1930	нападател
Тунчев Тонко	1930	защитник
Филипов Благой	1928	центр. защитник
Шулев Иван	1929	полузащитник

Класиране в „А“ група

1952 год. — 7 място

1953 „ — 3 „

Отборът на „Локомотив“ — Пловдив

ЛОКОМОТИВ

(Пловдив)

Доброволна спортна организация при Окръжния съвет на профсъюза на транспортните работници — гр. Пловдив.

Старши треньор: *Георги Филипов*
 Младши треньор: *Георги Панайотов*

Игрище: 103 x 70; капацитет 15000 зрители.

Форма: фанелки: червено и небесно-синьо, гашета: черни или черно-бели фанелки на раета и черни гашета.

Състезатели от представителния отбор за 1954 година:

Андонов Христо	1926	полузащитник
Атлиев Тодор	1927	защитник
Бечиров Тодор	1927	вратар
Божилков Борис	1930	полузащитник
Бъчваров Христо	1920	полузащитник
Василев Иван	1927	нападател
Гаврилов Георги	1935	полузащитник
Георгиев Момчил	1928	защитник
Делев Иван	1929	нападател
Дечев Никола	1927	нападател
Кошерев Андрей	1928	нападател
Кунчев Богомил	1927	вратар
Куцев Атанас	1923	полузащитник
Милков Николай	1926	нападател
Николов Атанас	1925	нападател
Панайотов Георги	1928	нападател
Попов Давид	1927	центр. защитник
Прахаров Димитър	1923	нападател
Слабаков Делчо	1935	полузащитник
Станчев Димитър	1923	защитник
Събев Петър	1921	защитник

Класиране в „А“ група

1951 год.	—	7 място
1952 „	—	6 „
1953 „	—	4 „

Отборът на софийски "Ударник" за 1954 год. Отляво-надясно (преди): Ив. Радов (ст. треньор), Св. Христов, Гр. Петков, Б. Скачков (секретар на секция "футбол"), м. сп. Г. Стойчев, Хр. Езтимов, Веклес (политръжководител), Г. Кардашев, Ст. Данев (подпредседател на секция "футбол"), Хр. Гомов, Д. Стояничев (председател на секция "футбол"), Г. Ахтимов, Зл. Георгиев, Н. Петров, М. Николов (мл. треньор), М. Минчев; клекнати: м. сп. М. Горанов, П. Патев, м. сп. П. Велев, Гр. Тодоров, Изид. Йосифов, Г. Гугалов, Г. Агичаев, П. Флоров; Огъсвават: м. сп. Н. Иванов, Д. Ташков, М. Христов и Сп. Михов.

УДАРНИК

(София)

Доброволна спортна организация при Главното управление на трудовата повинност.

Носител на купата на Съветската войска през 1952 год.

Старши треньор: *Иван Радов*

Младши треньор: *Манол Николов*

Игрище: 103 x 70.

Форма: бели фанелки с червена хоризонтална лента и бели гащета; червени фанелки с бяла хоризонтална лента и бели гащета.

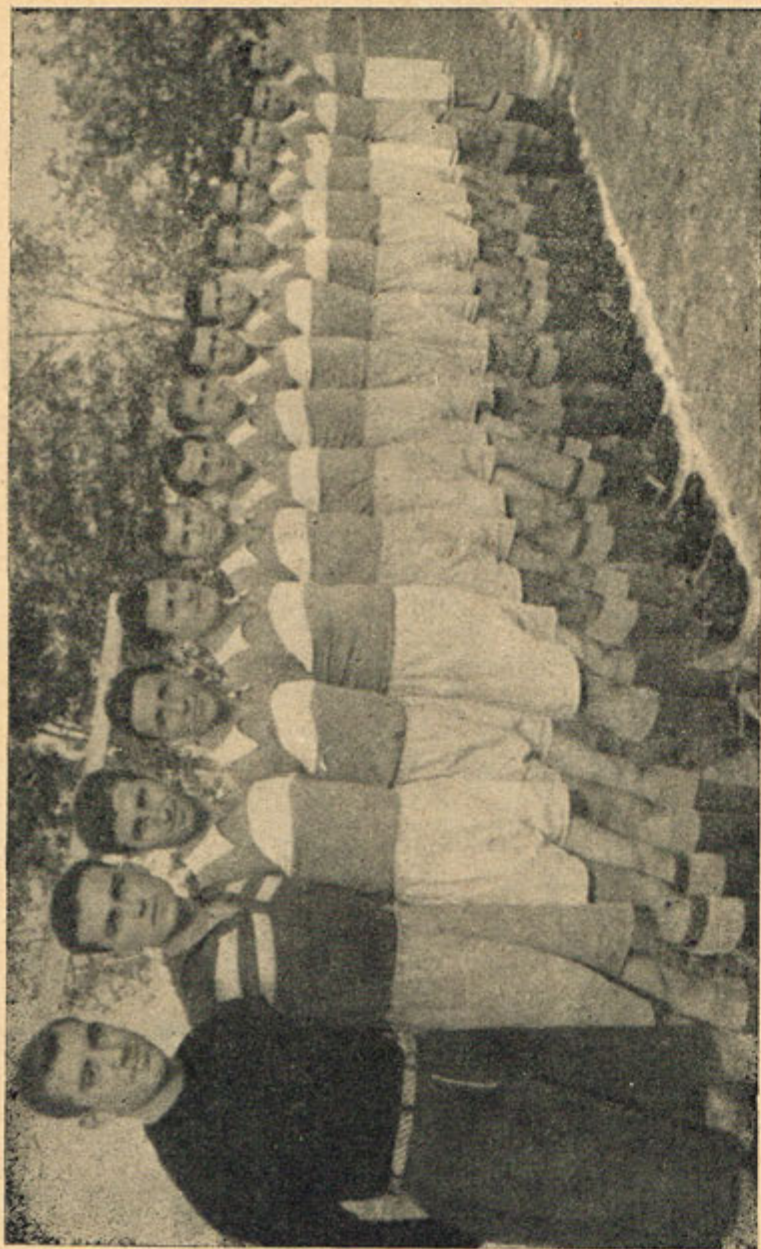
Състезатели от представителния отбор за 1954 година:

	Атанасов Тома	1931	центр. защитник
	Ахтимов Григор	1921	нападател
м. сп.	Велев Панайот	1927	защитник
	Георгиев Златко	1932	нападател
м. сп.	Горанов Милчо	1928	защитник
	Гугалов Георги	1934	нападател
	Ефтимов Христо	1921	нападател
м. сп.	Иванов Никола	1923	полузащитник
м. сп.	Игнатов Игнат	1926	нападател
	Йосифов Йордан	1932	вратар
	Кардашев Георги	1924	нападател
	Минчев Минко	1925	вратар
	Михов Спас	1925	нападател
	Патев Петър	1926	полузащитник
	Петков Трайчо	1923	полузащ. и напад.
	Петров Найден	1933	центр. защитник
м. сп.	Стойчев Георги	1923	нападател
	Ташков Добромир	1925	нападател
	Тодоров Григор	1927	защитник
	Томов Христо	1929	вратар
	Флоров Петър	1933	защитник
	Христов Светослав	1935	нападател

Класиране в "А" група

1952 год. — 8 място

1953 " — 5 "

Отборът на „Спартак“ — Плевен

СПАРТАК
(Плевен)

Доброволна спортна организация на служителите при Министерството на вътрешните работи — Окръжен съвет, гр. Плевен.

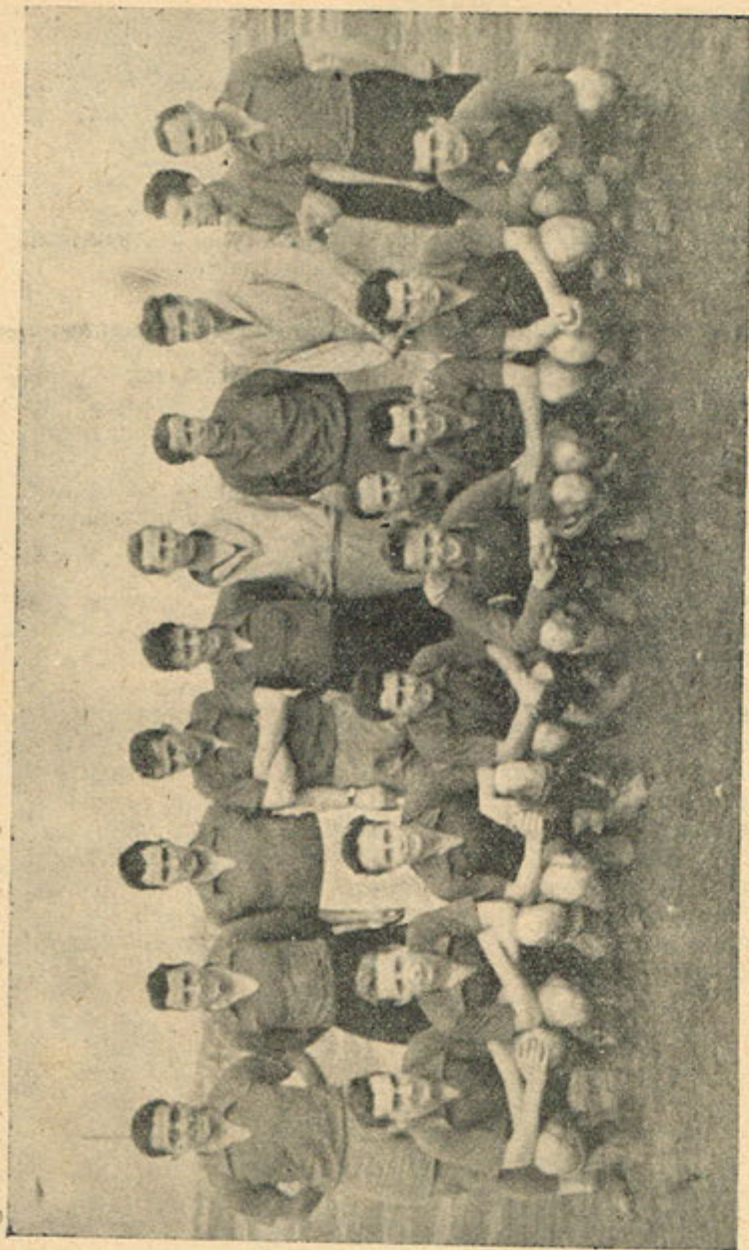
Треньор: Христо Младенов
Игрище: 105 × 70, капацитет 8000 зрители.
Форма: бели фанелки със синя хоризонтална лента и бели гашета; сини фанелки с бяла лента и сини гашета.

Състезатели от представителния отбор за 1954 година:

Анков Николай	1928	нападател
Бъчваров Георги	1924	нападател
Богомилов Недялко	1931	центр. защитник
Виденев Панталей	1932	вратар
Вулов Васил	1925	нападател
Върбанов Христо	1933	полузащитник
Ганков Никола	1930	нападател
Ганчев Марин	1927	нападател
Георгиев Борис	1930	полузащитник
Илиев Димитър	1930	нападател
Дагнев Йордан	1931	полузащитник
Димитров Пъшо	1933	защитник
Дишовски Дочо	1931	нападател
Минчев Димитър	1927	нападател
Пенков Пенко	1932	полузащитник
Пърчанов Никола	1930	вратар
Спиров Стефан	1922	нападател
Русев Никола	1929	центр. защитник
Тодоров Живко	1928	вратар
Тотев Тодор	1933	нападател
Ценов Златан	1933	нападател
Цоловски Стефан	1928	защитник

Класиране в „А“ група

1952 год. — 4 място
1953 „ — 6 „

Отбoрът на „Локомотив“ — София за 1954 г.сл. Сляво-надясно: прави — Г. Василев, Л. Христов, А. Панаџотов, Ал. Чачевски, Б. Петругов, М. Маринев, Ат. Ковачев (треньор), Д. Савгов, Д. Бачев, Н. Богданов; илезнали — П. Аргиџов, К. Блатсев, Т. Финков, Ст. Михайлов, П. Панов, Ив. Атанасов, Г. Берков, В. Барков, Я. Янков

ЛОКОМОТИВ

(София)

Доброволна спортна организация при профсъюза на транспортните работници — София.

Републикански пързенец по футбол през 1945 година.
Носител на купата на Съветската войска през 1948 и 1953 година.

Треньор: Атанас Ковачев

Игрище: 100 x 68.

Форма: червени фанелки и черни гашета или сини фанелки и черни гашета.

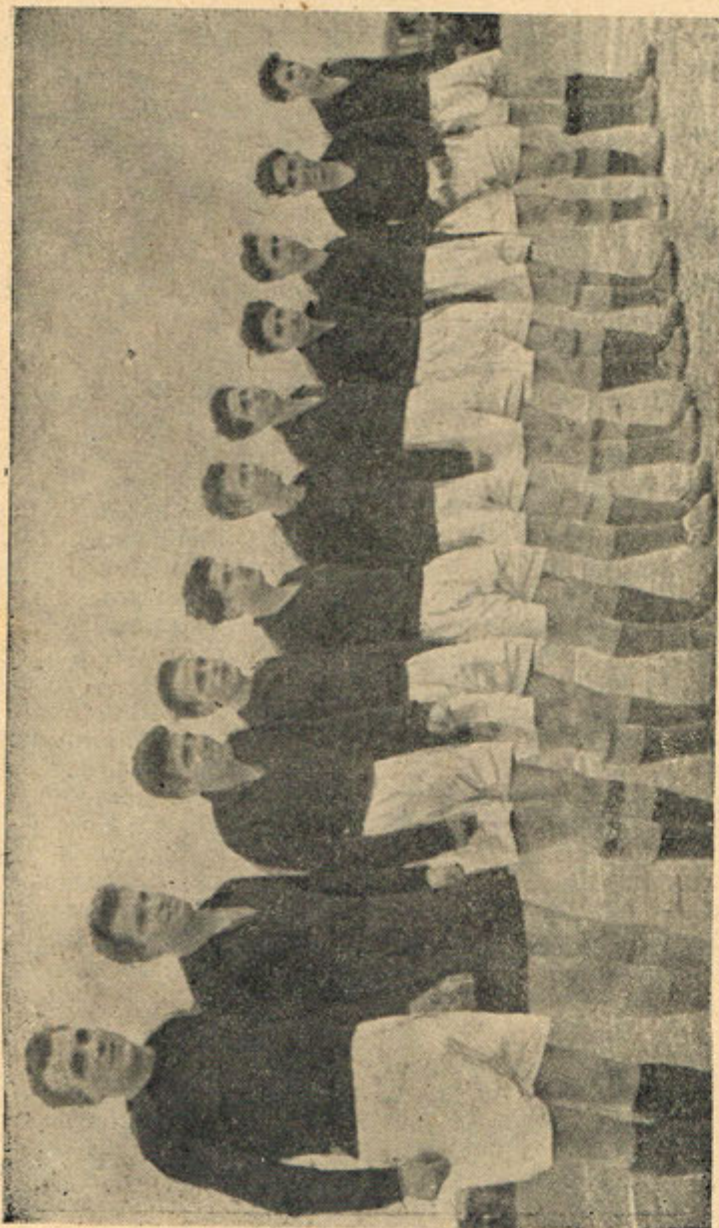
Състезатели от представителния отбор за 1954 година:

Аргигов Петър	1923	нападател
Атанасов Иван	1928	защитник
Барков Васил	1930	нападател
Бачев Димитър	1926	защитник
Берков Георги	1926	нападател
Благоев Константин	1927	нападател
Богданов Никола	1922	нападател
Василев Георги	1931	защитник
Маринов Марин	1933	вратар
Михайлов Стоян	1929	нападател
Панаџотов Асен	1928	центр. защитник
Панов Петър	1929	полузащитник
Петрунов Борис	1926	нападател
Славов Димитър	1933	вратар
Стоянов Никола	1929	нападател
Финков Тодор	1924	центр. защитник
Христов Лазар	1925	полузащитник
Чачевски Апостол	1933	центр. защитник
Янков Янко	1931	полузащитник

Класиране в „А“ група

1952 год. — 3 място

1953 „ — 7 „

Отборът на „Миньор“ — Димитрово

МИНЬОР

(Димитрово)

Доброволна спортна организация при Окръжния съвет на Профсъюза на миньорите — Димитрово.

Старши треньор: *Димитър Мутафчиев*

Младши треньор: *Боян Стоилов*

Игрище: 100 x 70 м.; капацитет 15000 зрители.

Форма: зелени фанелки с бяло и бели гашета.

Състезатели от представителния отбор за 1954 година;

Ангелов Васил	1930	нападател
Божков Роман	1933	нападател
Ботев Ботю	1929	нападател
Владимиров Павел	1932	нападател
Витанов Стоян	1920	центр. защитник
Гарванов Димитър	1932	защитник
Данчев Иван	1924	нападател
Евстатиев Тодор	1929	защитник
Захариев Димитър	1935	защитник и полуз.
Карадалиев Живко	1933	нападател
Лишков Стойчо	1927	полузащитник
Лозанов Петър	1929	полузащитник
Методиев Димитър	1934	защитник
Мицов Борис	1924	нападател
Павлов Олег	1933	нападател
Пушев Богомил	1932	полузащитник
Соколов Георги (II)	1926	вратар
Стоилов Александър	1931	вратар
Цонев Стоян	1935	полузащитник
Чолев Стефан	1933	нападател
Янакиев Силвестър	1930	полузащитник
Янев Любомир	1930	вратар

Класиране в „А“ група

1952 год. — 10 място

1953 год. — 8 „

Отборът на „Спартак“ — Пловдив

СПАРТАК

(Пловдив)

Доброволна спортна организация на служителите при Министерството на вътрешните работи — Окръжен съвет, гр. Пловдив.

Старши треньор: *Кирил Тишански*

Младши треньор: *Константин Мутафов*

Игрище: 103 x 70 м; капацитет 15000 зрители.

Форма: бели фанелки със синя хоризонтална лента и синя якичка, гащета светлосини или черни.

Състезатели от представителния отбор през 1954 год.

Арабаджиев Филип	1928	нападател ^м
Барбов Иван	1934	нападател
Бакърджиев Никола	1924	полузащитник
Дамянов Никола	1925	вратар
Диев Борис	1929	вратар
Диев Тодор	1934	нападател
Иванов Димитър	1929	нападател
Калайджиев Васил	1931	нападател
Кръстев Цветан	1921	нападател
Манолов Атанас	1933	защитник
Манолов Иван	1930	защитник
Милев Найден	1926	нападател
Митков Божидар	1930	нападател
Найденев Найден	1933	нападател
Петков Иван	1931	защитник
Савинов Павел	1926	полузащитник
м. сп. Соколов Апостол (I)	1918	вратар
Соколов Павел (III)	1930	нападател
Сотиров Иван	1935	нападател
Томов Тома	1933	защитник
Фурнаджиев Георги	1921	полуз. и нападател
Щерев Георги	1922	центр. защитник

Класиране в „А“ група

1954 год. — 10 място

Отборът на Завод 12 — София

ЗАВОД 12

(София)

Физкултурен колектив при Доброволната спортна организация „Торпедо“ — София.

Участвува за пръв път в „А“ републиканска футболна група.

През миналата 1953 година беше първенец на Софийската „Б“ републиканска футболна група.

Треньор: *Димитър Байкушев*

Игрище: 100 x 73 м, квартал „Захарна фабрика“

Форма: винено-червени фанелки с бели гашета; сини фанелки с черни гашета.

Състезатели от представителния отбор за 1954 година :

Ангелов Елисей	1930	нападател
Башев Христофор	1929	нападател
Василев Павел	1931	защитник
Венков Михаил	1929	нападател
Деянов Йордан	1926	центр. защитник
Димитров Крум	1923	вратар
Ефтимов Петър	1929	нападател
Златарев Георги	1925	полузащитник
Златев Димитър	1927	центр. защитник
Иванов Димитър	1930	вратар
Илиев Александър	1929	нападател
Йорданов Димитър	1929	нападател
Ковачев Кирил	1927	защитник
Крумов Иво	1926	нападател
Митов Йордан	1930	нападател и полузащ.
Наков Димитър	1928	нападател
Панагонов Петър	1930	защитник
Пандуров Борис	1935	нападател
Ставрев Кръстю	1925	полузащитник
Станоев Петър	1936	полузащитник
Христов Димитър	1928	центр. защитник
Цветков Георги	1925	полузащитник

Отборът на „Спартак“ — гр. Сталин

СПАРТАК

(гр. Сталин)

Доброволна спортна организация на служителите при Министерството на вътрешните работи — Окръжен съвет, гр. Сталин. През 1953 год. беше първенец на Североизточна „Б“ републиканска футболна група.

Треньор: *Кирил Павлов*

Игрище: „Колодрума“ — 100 x 67 м; капацитет 10000 зрители.

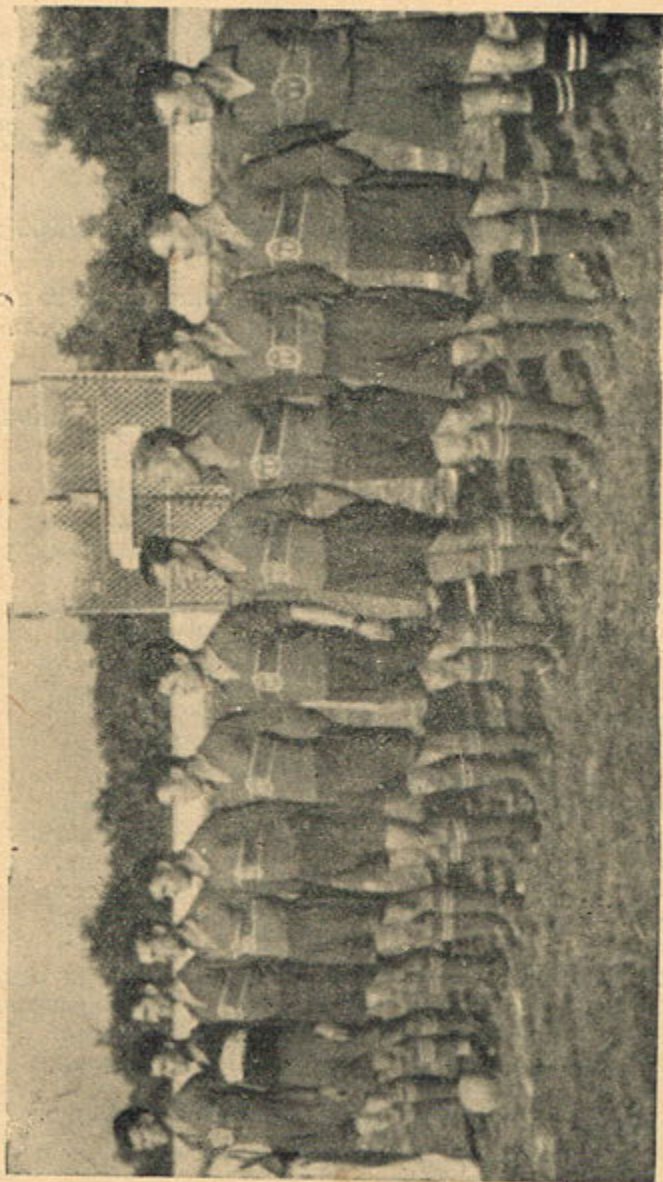
Форма: бели фанелки със синя хоризонтална лента и сини гащета; сини фанелки с бяла хоризонтална лента и бели гащета.

Състезатели от представителния отбор за 1954 година:

	Апостолов Апостол	1920	защитник
	Арнаудов Георги	1930	нападател
	Бедросов Бедрос	1932	вратар
	Белчев Белчо	1932	нападател
	Вълчанов Христо	1932	вратар
	Желябов Михаил	1929	нападател
м. сп.	Захариев Тома	1927	нападател
	Кашукеев Константин	1927	нападател
	Кирчев Илия	1932	защитник
	Кръстев Манол	1924	защитник
	Мечев Иван	1932	нападател
	Михайлов Михаил	1930	вратар
	Нанов Христо	1932	нападател
	Ненчев Димитър	1926	полузащитник
	Пандов Кирил	1929	полузащитник
	Парушев Борис	1922	нападател
	Рухов Спиридон	1922	нападател
	Сетрак Левон	1924	нападател
	Тодоров Константин	1935	полузащитник
	Филипов Спиридон	1931	центр. защитник
	Щерев Димитър	1929	защитник
	Янев Благой	1932	нападател

Класиране в „А“ група

1950 год.	—	5 място
1951 „	—	5 „
1952 „	—	12 „
1953 „	—	в „Б“ група

Отборът на „Горнедо“ — Плевен

Доброволна спортна организация при профсъюза на работниците от тежката промишленост и електрификацията, на строителните работници и работниците от селското и горско стопанство — Окръжен съвет, гр. Плевен. През 1953 год. беше първенец на Северозападната „Б“ републиканска група.

Треньор: *Марин Константинов*

Игрище: 105 x 75 м;

Форма: Сини фанелки и черни гащета или червени фанелки и бели гащета.

Състезатели от представителния отбор през 1954 година:

Аргиров Андрея	1930	нападател
Атанасов Христо	1929	нападател
Бояджиев Славейко	1930	защитник
Великов Владимир	1920	нападател
Георгиев Трифон	1925	полузащитник
Кръстев Милчо	1930	нападател
Минков Милко	1930	нападател
Михайлов Асен	1931	нападател
Мустафов Сабри	1930	вратар
Николов Атанас	1929	нападател
Николов Димитър	1931	нападател
Петров Цветан	1929	вратар
Попов Владимир	1931	полузащитник
Спасов Стефан	1927	защитник
Спиров Георги	1927	нападател
Стефанов Димитър	1927	центр. защитник
Стефанов Сава	1931	нападател
Стоянов Кирил	1934	полузащитник
Трифонов Трифон	1925	полузащитник
Христов Стефан	1932	нападател
Цветков Цветко	1927	центр. защитник
Ценков Димитър	1927	нападател

Класиране в „А“ група

1950 год.	—	8 място
1951 „	—	11 „
1952 „	—	в „Б“ група
1953 „	—	„

Отборът на „Ударник“ — Ст. Загора

УДАРНИК

(Ст. Загора)

Доброволна спортна организация на служителите при трудова повиност — гр. Стара Загора.

Участвува за пръв път в „А“ републиканска футболна група.

През изтеклата 1953 година отборът беше първенец на Юго-източната „Б“ републиканска футболна група.

Старши треньор: *Борис Аспарухов*

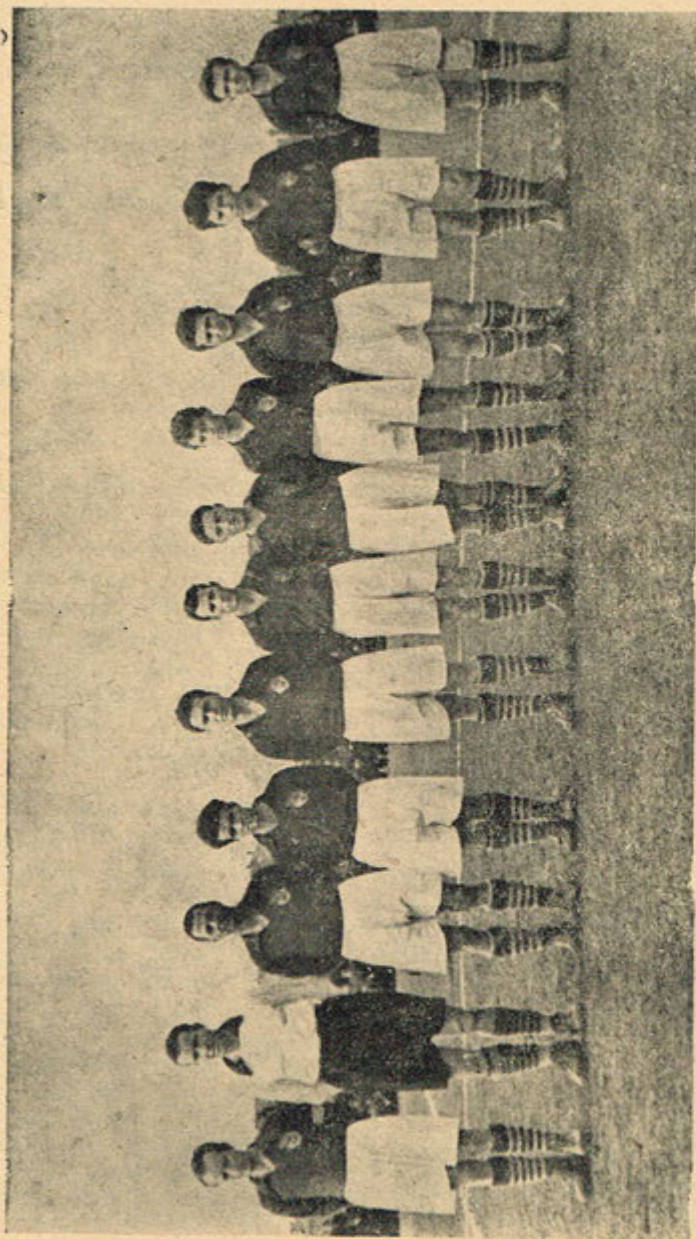
Младши треньор: *Панайот Танев*

Игрище: 103 x 68 м; капацитет — 10000 зрители.

Форма: бяло-червени фанелки на раета с бели гашета; бели фанелки с бели гашета.

Състезатели от представителния отбор за 1954 година:

Алиев Шабан	1932	нападател
Асенов Тодор	1929	полузащитник
Ванов Димитър	1932	полузащитник
Вълев Петко	1932	нападател
Горов Нойко	1934	нападател
Гълъбинов Гълъбин	1933	нападател
Иванов Енчо	1930	центр. защитник
Калъпчиев Йордан	1931	нападател
Камбуров Иван	1932	вратар
Ковачев Васил	1931	защитник
Колев Никола	1927	нападател
Леваков Петър	1930	нападател
Марков Марко	1934	защитник
Начев Румен	1932	защитник
Паскалев Иван	1929	вратар
Пеев Борис	1926	защитник
Пенчев Христо	1933	нападател
Петров Иван	1931	нападател
Христов Иван	1930	нападател
Чернев Кирил	1928	нападател
Щерев Колю	1932	полузащитник
Юсеинов Садък	1930	полузащитник

Отборът на „Червено знаме“ — Кюстендил

ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ

(Кюстендил)

Доброволна спортна организация на административните, просветните, здравните, театралните работници, и работниците по кредита и размяната — Окръжен съвет, гр. Кюстендил.

Участва за пръв път в „А“ републиканска футболна група.

През изтеклата 1953 година отборът беше първенец на Югозападната „Б“ републиканска група.

Треньор: *Петър Енчев*

Игрище: „Осогово“ с размери 105 x 75 м; капацитет 10000 зрители.

Форма: червени фанелки и бели гашета; сини фанелки и бели гашета.

Състезатели от представителния отбор за 1954 година:

Александров Кирил	1935	полузащитник
Андреев Георги	1929	полузащитник
Антонов Антон	1930	вратар
Атанасов Иван	1924	вратар
Батов Богдан	1929	нападател
Борисов Иван	1933	нападател и полуз.
Енчев Петър	1920	центр. защитник
Йорданов Славчо	1929	защитник
Кожаров Александър	1934	нападател
Любомиров Стоил	1927	центр. защитник
Мандалски Атанас	1930	полузащитник
Мандалски Стефан	1927	защитник
Младенов Здравко	1935	нападател
Накев Павел	1934	нападател
Николов Борислав	1935	полузащитник
Пенев Антон	1930	полузащитник
Площакков Георги	1934	нападател и полуз.
Припорски Тодор	1927	нападател
Салмов Георги	1925	центр. защитник
Смирнов Симеон	1930	нападател
Соколов Иван	1926	нападател
Стамов Христо	1934	нападател

Дата	Място	Отбори	Резултат	На полу-времето	Рез. от II мач
I кръг					
13. III	София	Завод 12 — Черв. знаме	0:1	0:1	—
14. .	София	Локомотив — Динамо	1:1	1:1	—
. .	Пловдив	Локомотив — Ударник (Сф)	1:0	0:0	—
. .	Димитрово	Миньор — Спартак (Пл)	2:1	2:0	—
. .	Плевен	Торпедо — Спартак (Пд)	1:1	0:0	—
. .	Ст. Загора	Ударник — ВМС	0:3	0:2	—
. .	гр. Сталин	Спартак — ЦДНА	0:2	0:1	—

Момент от първия мач за първенство на „А“ група (1954 год.) между „Завод 12“ (София) и „Черв. знаме“ (Кюстендил). Антонов лови.

II кръг					
20. III	гр. Сталин	Спартак — Локомотив (Пд)	0:0	0:0	—
. .	София	ЦДНА — Динамо	2:2	2:0	—
21. .	Кюстендил	Черв. знаме — Локомотив (Сф)	0:0	0:0	—
. .	гр. Сталин	ВМС — Завод 12	2:2	1:0	—
. .	Пловдив	Спартак — Ударник (Ст. з)	3:0	1:0	—
. .	Плевен	Спартак — Торпедо	0:0	0:0	—
. .	с. Мировене	Ударник — Миньор	0:1	0:0	—

III кръг					
26. III	София	Динамо — Черв. знаме	0:0	0:0	—
27. .	София	Локомотив — ВМС	1:0	0:0	—
28. .	Димитрово	Миньор — Спартак (Ст)	0:0	0:0	—
. .	Плевен	Торпедо — Ударник (Сф)	0:3	0:2	—
. .	Ст. Загора	Ударник — Спартак (Пл)	0:0	0:0	—
. .	София	Завод 12 — Спартак (Пд)	2:1	1:1	—
. .	Пловдив	Локомотив — ЦДНА	0:0	0:0	—

„Динамо“ — ЦДНА 2:2. Попдимитров в борба с Манолов

IV кръг					
3. IV.	Пловдив	Локомотив — Миньор	2:0	2:0	—
. .	с. Мировене	ЦДНА — Черв. знаме	3:0	1:0	—
. .	гр. Сталин	ВМС — Динамо	1:0	0:0	—
4. .	Пловдив	Спартак — Локомотив (Сф)	1:2	1:1	—
. .	Плевен	Спартак — Завод 12	0:1	0:0	—
. .	с. Мировене	Ударник — Ударник (Ст. З)	8:1	6:1	—
. .	гр. Сталин	Спартак — Торпедо	1:0	0:0	—

V кръг					
9. IV.	София	Динамо — Спартак (Пл)	3:0	0:0	—
10. .	с. Мировене	Завод 12 — Ударник	0:0	0:0	—
11. .	Плевен	Торпедо — Локомотив (Пд)	2:1	1:0	—
. .	Ст. Загора	Ударник — Спартак (Ст)	0:0	0:0	—
. .	София	Локомотив — Спартак (Пл)	2:0	2:0	—
. .	Кюстендил	Черв. знаме — ВМС	0:1	0:1	—
. .	Димитрово	Миньор — ЦДНА	1:2	0:2	—

VI кръг

17. IV.	София	ЦДНА — ВМС	3:0	0:0	—
	Пловдив	Локомотив — Ударник (Ст. 3)	4:0	1:0	—
18. „	Пловдив	Спартак — Черв. знаме	0:0	0:0	—
	Плевен	Спартак — Динамо	0:1	0:0	—
	гр. Сталин	Спартак — Завод 12	0:1	0:0	—
	Димитрово	Миньор — Торпедо (Пл)	3:0	2:0	—
19. „	София	Ударник — Локомотив (Сф)	3:2	1:1	—

VII кръг

23. IV.	София	Динамо — Ударник	—	—	—
24. „	София	Локомотив — Спартак (Ст)	—	—	—
25. „	Ст. Загора	Ударник — Миньор	—	—	—
	София	Завод 12 — Локомотив (Пл)	—	—	—
	Кюстендил	Черв. знаме — Спартак (Пл)	—	—	—
	гр. Сталин	ВМС — Спартак (Пл)	—	—	—
	Плевен	Торпедо — ЦДНА	—	—	—

VIII кръг

1. V.	Плевен	Спартак — ВМС	—	—	—
„	София	Ударник — Черв. знаме	—	—	—
2. „	гр. Сталин	Спартак — Динамо	—	—	—
„	Пловдив	Локомотив — Локомотив (Сф)	—	—	—
„	Димитрово	Миньор — Завод 12	—	—	—
„	Плевен	Торпедо — Ударник (Ст. 3)	—	—	—
„	София	ЦДНА — Спартак (Пл)	—	—	—

IX кръг

8. V.	София	Локомотив — Миньор	—	—	—
9. „	София	Динамо — Локомотив (Пл)	—	—	—
„	Кюстендил	Черв. знаме — Спартак (Ст)	—	—	—
„	гр. Сталин	ВМС — Ударник (Сф)	—	—	—
„	Пловдив	Спартак — Спартак (Пл)	—	—	—
10. V.	Ст. Загора	Ударник — ЦДНА	—	—	—
„	София	Завод 12 — Торпедо	—	—	—

X кръг

15. V.	София	Ударник — Спартак (Пл)	—	—	—
16. „	гр. Сталин	Спартак — ВМС	—	—	—
„	Пловдив	Локомотив — Черв. знаме	—	—	—
„	Димитрово	Миньор — Динамо	—	—	—
„	Плевен	Торпедо — Локомотив (Сф)	—	—	—
„	Ст. Загора	Ударник — Завод 12	—	—	—
„	София	ЦДНА — Спартак (Пл)	—	—	—

XI кръг

22. V.	София	Локомотив — Ударник (Ст. 3)	—	—	—
23. „	София	Динамо — Торпедо (Пл)	—	—	—
„	Кюстендил	Черв. знаме — Миньор	—	—	—
„	гр. Сталин	ВМС — Локомотив (Пл)	—	—	—
„	Пловдив	Спартак — Спартак (Ст)	—	—	—
„	Плевен	Спартак — Ударник (Сф)	—	—	—
24. V.	София	Завод 12 — ЦДНА	—	—	—

XII кръг

29. V.	София	ЦДНА — Ударник (Сф)	—	—	—
30. „	гр. Сталин	Спартак — Спартак (Пл)	—	—	—
„	Пловдив	Локомотив — Спартак (Пл)	—	—	—
„	Димитрово	Миньор — ВМС	—	—	—
„	Плевен	Торпедо — Черв. знаме	—	—	—
„	Ст. Загора	Ударник — Динамо	—	—	—
„	София	Завод 12 — Локомотив (Сф)	—	—	—

XIII кръг

5. VI.	София	Динамо — Завод 12	—	—	—
6. „	Кюстендил	Черв. знаме — Ударник (Ст. 3)	—	—	—
„	гр. Сталин	ВМС — Торпедо	—	—	—
„	Пловдив	Спартак — Миньор	—	—	—
„	Плевен	Спартак — Локомотив (Пл)	—	—	—
„	София	Локомотив — ЦДНА	—	—	—
7. VI.	София	Ударник — Спартак (Ст)	—	—	—

Класиране на отборите от „А“ група за пролетния полусезон

	Отбор	Мачо- ве	Побе- ди	Равни	Загу- би	Голово съотнош.	Точки
1		13					
2		13					
3		13					
4		13					
5		13					
6		13					
7		13					
8		13					
9		13					
10		13					
11		13					
12		13					
13		13					
14		13					

Крайно класиране

на отборите от „А“ РФГ за 1954 год.

	П.	Р.	З.	Г.С.	Т.
1	26				
2	26				
3	26				
4	26				
5	26				
6	26				
7	26				
8	26				
9	26				
10	26				
11	26				
12	26				
13	26				
14	26				

СЪСТАВИТЕ НА ПЕТТЕ „Б“ РЕПУБЛИКАНСКИ ФУТБОЛНИ ГРУПИ
за 1954 год.

Североизточна група

Северозападна група

1. Академик — Сталин	1. Червено знаме — Павликени
2. Локомотив — Сталин	2. Спартак — Враца
3. Ударник — Коларовград	3. Ударник — Търново
4. Септември — Толбухин	4. Динамо — Габрово
5. Червено знаме — Попово	5. Червено знаме — Видин
6. Локомотив — Русе	6. Локомотив — Горна Оряховица
7. Червено знаме — Силистра	7. Академик — Свищов
8. Динамо — Русе	8. Септември — Михайловград
9. Червено знаме — Нови пазар	9. Септември — Плевен
10. ДНА — Коларовград	10. Червено знаме — Горна Оряховица

11. Спартак — Русе
12. Динамо — Сталин

11. Урожай — с. Пордим, Плевенско
12. Урожай — с. Ново-село, Видинско

Отборът на „Академик“ — гр. Сталин, член на Североизточната „Б“ републиканска група

Отборът на ДНА — Пловдив, член на Югоизточната „Б“ републиканска група

1. ДНА — Пловдив	1. Торпедо — Петрич
2. ДНА — Сливен	2. Торпедо — Благоевград
3. Ударник — Пловдив	3. Черв. знаме — Радомир
4. Спартак — Бургас	4. Динамо — Ст. Димитрово
5. Торпедо — Чирпан	5. Сборен отбор — с. Своге
6. Червено знаме — Пазарджик	6. Черв. знаме — Петрич
7. Динамо — Пловдив	7. Черв. знаме — с. Елин-Пелин
8. Червено знаме — Поморие	8. Спартак — Кюстендил
9. Локомотив — Бургас	9. Динамо — Кюстендил
10. Локомотив — Ст. Загора	10. Черв. знаме — Самоков
11. Червено знаме — Хасково	11. Черв. знаме — Гоце Делчев
12. Черв. знаме — Асеновград	12. Сборен отбор — с. Сливница

Софийска група

1. Спартак	7. Завод „Кл. Ворошилов“
2. Торпедо	8. ЛВЗ „Г. Димитров“
3. ВВС	9. Завод „6 септември“
4. Академик	10. Септември
5. Черв. знаме	11. ЗСИ „В. Червенков“
6. Н-ско подделение	12. Завод „9 септември“

IV.

СРЕЩИ НА ДРУЖБАТА

След освобождението на страната от фашизма и капитализма и установяването на народна власт, нашата млада народна република тръгна уверено по пътя на социализма.

Забеляза се общ подем във всички отрасли на нашия стопански, политически и културен живот. Стремешт на нашето правителство и нашия народ към мир и братски връзки намери отражение и в спорта.

На футболното поле у нас и чужбина само за девет години и половина българските футболисти участваха в 242 международни срещи. Целта на тия срещи не бе само обмяна на спортен опит и спортната победа, а преди всичко сближението на българските спортисти със спортистите от другите страни, заякването на дружбата помежду им, а оттам и спечелването на най-ценната победа — спечелването на траен мир между народите.

Това е най-важната победа, за спечелването на която не малък е и приносът на българските футболисти.

МЕЖДУНАРОДНИТЕ СРЕЩИ НА БЪЛГАРСКИТЕ „А“ И „Б“ ОТБОРИ след 9 септември 1944 година

„А“ ОТБОР

8 октомври 1946 год.	Тирана	България	—	Ромъния	2:2 (2:0)
9 октомври 1946 год.	Тирана	България	—	Албания	1:3 (1:1)
12 октомври 1946 год.	Тирана	България	—	Югославия	1:2 (0:1)
15 юни 1947 год.	София	България	—	Албания	2:0 (2:0)
6 юли 1947 год.	София	България	—	Ромъния	2:3 (0:1)
17 август 1947 год.	Будапеща	България	—	Унгария	0:9 (0:3)
12 октомври 1947 год.	Загреб	България	—	Югославия	1:2 (1:2)
4 април 1948 год.	София	България	—	Полша	1:1 (1:1)
20 юни 1948 год.	Букурещ	България	—	Ромъния	2:3 (2:1)
4 юли 1948 год.	София	България	—	Югославия	1:3 (1:1)
29 юли 1948 год.	София	България	—	Чехословакия	1:0 (1:0)
7 ноември 1948 год.	София	България	—	Унгария	1:0 (1:0)

4 септември 1949 год.	Прага	България — Чехословакия	3:1 (1:0)
2 октомври 1949 год.	Варшава	България — Полша	2:3 (1:3)
30 октомври 1949 год.	Будапешта	България — Унгария	0:5 (0:1)
17 ноември 1949 год.	София	България — Албания	0:0 (0:0)
4 юни 1950 год.	Тирана	България — Албания	1:2 (0:1)
27 август 1950 год.	София	България — Чехословакия	1:2 (1:0)
30 октомври 1950 год.	София	България — Полша	0:1 (0:1)
12 ноември 1950 год.	София	България — Унгария	1:1 (1:1)
18 май 1952 год.	Варшава	България — Полша	1:0 (1:0)
25 май 1952 год.	Будапешта	България — Унгария	1:1 (1:0)
17 юли 1952 год.	Котка	България — СССР	1:2 (0:0)
			(0:0)
14 юни 1953 год.	Дрезден	България — ГДР	0:0 (0:0)
28 юни 1953 год.	Букурещ	България — Рومъния	1:3 (0:2)
6 септември 1953 год.	София	България — Чехословакия	1:2 (0:2)
13 септември 1953 год.	София	България — Полша	2:2 (1:0)
4 октомври 1953 год.	София	България — Унгария	1:1 (0:1)
11 октомври 1953 год.	София	България — Рومъния	1:2 (1:1)
8 ноември 1953 год.	Братислава	България — Чехословакия	0:0 (0:0)

Общо от 9 септември 1944 год. до днес българският „А“ републикански отбор е изиграл 30 международни мача. Балансът от тях е незадоволителен — 5 победи, 9 равни срещи и 16 загуби. Головото съотношение е 32:56 във вреда на българския „А“ отбор.

За добиване по-нагледна представа за състоянието на нашия републикански отбор може да послужи долната таблица, в която са систематизирани срещите по години:

1946 год.	3 срещи	0 победи	1 равна	2 загуби	4:7 голове
1947 год.	4	1	0	3	5:14
1948 год.	5	2	1	2	6:7
1949 год.	4	1	1	2	5:9
1950 год.	4	0	1	3	3:6
1951 год.	0	0	0	0	0:0
1952 год.	3	1	1	1	3:3
1953 год.	7	0	4	3	6:10

От таблицата се вижда, че най-добра година за нашия републикански футболен отбор е 1952 година, когато единствено нашият баланс за спечелени и загубени срещи и отбелязани и получени голове не е отрицателен.

През нито една година нашият републикански „А“ отбор няма положителен баланс.

Най-неуспешна е годината 1953, когато от седем международни срещи нашият „А“ републикански отбор не е спечелил нито една.

Разбира се, това не дава основание да се говори за упадък на нашия футбол изобщо. По отношение главно на масовизацията на футбола и покриването на разреди бяха постигнати безспорни успехи. Така, докато през 1952 година броят на активните състезатели по футбол бе 98337 души, през 1953 год. той нарастна на 112579 души.

6722 разредници бяха регистрирани през 1952 год., а през 1953 тяхното число се увеличи значително — разред получиха 11047 футболисти.

В някои от срещите на националните ни отбори, а също и на дружествени срещи наши представители са показвали истинско майсторство във футбола и много чуждестранни вестници са отбелязвали добрата им класа. В много от международните срещи обаче, било поради лошо ръководство от страна на отговорните деятели, било поради недостатъчно добра подготовка или погрешно съставен отбор, нашите футболисти са търпели неуспехи. Типичен случай за некомпетентно отношение към нашия футбол е срещата в Будапешта, когато загубихме с 0:9. За този мач нашият отбор бе „подготвен“ в продължение на една седмица, замина без трениор и когато по време на играта Божков беше сериозно контузен, нямаше кой да го смени и в края засл. майстор на спорта Кр. Милев влезе сам, по свой почин да го замести. Резервният вратар на нашия отбор в тая среща — С Костов трябваше през второто полувреме да замести Соколов. Той обаче не бе в спортна форма и докато се облече и влезе в играта, на нашия отбор бяха вкарани нови три гола.

В другата голяма загуба на нашия отбор — с 0:5 пак в Будапешта, трениорът на националния ни тим А. Хайду в средата на второто полувреме заспа, легнал зад вратата, обърнат с гръб към игрището.

Има и не малко други случаи за недостатъчно отговорно, а нерядко и некомпетентно отношение към въпросите на българския футбол.

Интересно е да се знае и това, че ние сме играли по-големия брой от срещите си (14) на свой терен (всички в София), а на чужд терен сме провели 13. Останалите 3 състезания на „А“ отбора са проведени на неутрален терен (срещу Румъния и

Югославия в албанската столица — Тирана и срещу отбора на СССР — във Финландия).

От 14-те срещи на „А“ републикански отбор, проведени на наш терен, ние сме спечелили 3, завършили сме наравно 5 и сме загубили 6.

От 13-те играни на чужд терен срещи сме регистрирали 2 победи, 3 равни мача и 8 загуби. Най-голямата ни победа на чужд терен е тази в срещата с Чехословакия през септември 1949 година, когато нашите футболисти спечелиха с 3:1.

От 3-те срещи играни на неутрален терен, ние загубихме 2 и една завършихме наравно.

Интересно е да се отбележи, че 11 от всичките 16 загуби на националния ни отбор са само с един гол разлика. Това показва, че в тия 11 срещи нашите най-добри футболисти са имали реална възможност да постигнат по-добър резултат, но по една или друга причина не са успявали.

Друга характерна особеност е тази, че в 17 от всичките 24 мача (в които „А“ отборът е отбелязал голове) българският отбор пръв е пращал топката в мрежата на противника си. След това обаче само в 5 от всичките 17 мача ние сме успявали да използваме тоя аванс от един, а понякога и от два гола, за да извоюваме крайната победа. В останалите 12 мача противникът ни не само е изравнявал резултата, но често е вкарвал и победни голове. Тези докоснати, но не задържани победи, говорят за липсата на достатъчно физическа издръжливост, морална устойчивост и тактическа зрялост у състезателите от нашия национален отбор, които в повечето случаи са се успокоявали от временния успех и са позволявали победата да им бъде отнета.

Много често съществена причина за нашата загуба е била слабата игра на вратарите, някои от които са пропускали в мрежата си доста лесни за спасяване топки.

В проведените на наш терен мачове ние сме отбелязали 15 гола, а сме получили в своята мрежа 18.

В 13-те мача на чужд терен нашите нападатели от „А“ отбора са отбелязали 13 гола, което прави средно по един гол на мач. В тия 13 мача нашите вратари са били принудени да се навеждат под мрежата, за да извадят топката 32 пъти.

Съотношението на отбелязаните и получени голове в трите мача на неутрален терен е 4:6 във вреда на „А“ републикански отбор.

БЕЛЕЖКИ

за проведените мачове на „А“ републикански отбор след 9 септември 1944 год.

БЪЛГАРИЯ — АЛБАНИЯ

Преди започването на срещата България — Албания (15. VI. 1947 год.) вождът и учителят на нашия народ Георги Димитров разговаря с капитаните на двата отбора — Лоро Боричи и Стоян Недялков, които му поднесоха цветя

Тирана, 9 октомври 1946 година, 1:3

Тази първа среща между българските и албански футболисти, която се състоя на кокетния стадион „Кемал Стафа“, бе валидна за Балканско първенство. Присъстваха около 25000 зрители.

Срещата бе ръководена от ромънския футболен съдия Истрати.

Нашият отбор излезе на терена преуморен от тежката борба, която предния ден бе водил на калния терен срещу силния отбор на Ромъния. Освен това албанските представители излезоха на терена с рядка амбиция да покажат на какво са способни. Главно тоя висок дух им помогна да спечелят няколко дена по-късно първото място в Балканския шампионат. Нашият отбор, който дотогава не бе играл с албански футболисти, подцени възможностите им. Особено се отпуснаха нашите състезатели, когато още в 4-та минута поведоха резултата, благодарение на един отличен удар на Спасов.

Постепенно албанските играчи се организираха и в 29-та минута център-нападателят на албанския отбор Лоро Боричи с прекрасен далечен удар изравни резултата.

В 20-та минута на второто полувреме нашият защитник Радоев фаулира дясното крило на албанския отбор и Боричи, със силен удар превърна в гол отсъдения 11-метров наказателен удар.

Нашият отбор се обърка и това позволи на Мираши да използва едно недоразумение между Костов и Орманджиев и да затвърди победата на отбора си с трети гол, отбелязан две минути след втория.

Двата отбора играха в следните състави:

България: м. сп. *Костов* — засл. м. сп. *Орманджиев, Недялков, Радоев* — *Л. Петров, Петков* — *Попов*, засл. м. сп. *Божков, Ласков*, м. сп. *Спасов* и засл. м. сп. *Милев* (капитан). Технически ръководител: *Т. Конов*.

Албания: *Дода* — *Дибра, Кавая, Спахиу* — *Ламби, Факия* — *Парапани, Телити, Боричи, Бичаку* и *Мираши*.

София, 15 юни 1947 година, 2:0

На игрище „Юнак“ бяха дошли да наблюдават срещата повече от 25000 зрители.

Мачът бе ръководен от футболния съдия Подубски (Югославия).

Българският отбор използва само две от многобройните си възможности за отбелязване на голове. С хубави удари Станков на два пъти прати топката в мрежата на албанския вратар (2-та и 20-та минута на първото полувреме).

В тоя мач двата отбора бяха комплектувани от следните състезатели:

България: м. сп. *Костов* — засл. м. сп. *Орманджиев, Недялков* (капитан), *Димчев* — *Петков, Л. Петров* — м. сп. *Др. Георгиев*, м. сп. *Спасов*, засл. м. сп. *Милев*, засл. м. сп. *Станков* и *Йорданов*. Треньор: *Ив. Радоев*.

Албания: *Подзели* — *Дибра, Сакиджи, Спахиу* — *Ламби, Кавая* — *Парапани, Бичаку, Боричи, Бегея* и *Телити*.

София, 17 ноември 1949 година, 0:0

Срещата се състоя на стадион „Народна войска“ в присъствието на около 30,000 зрители.

Ръководството на състезанието бе поверено на чехословашкия съдия Вълчек.

Деветдесетте минути на тоя мач се отличаваха със забележителната безрезултатност на нашата нападателна петорка, която пропусна много идеални положения за отбелязване на гол. Макар че почти през целия мач вратата на албанския отбор бе обсадена, нито един от многобройните удари, четири от които пратиха топката в гредите, не можа да се превърне в гол.

Съставите на двете единадесеторки в тая среща бяха следните:

България: м. сп. *Костов* — засл. м. сп. *Орманджиев, Трънков*, м. сп. *Б. Апостолов* — *Петков, Димчев* — *Ахтимов*, м. сп. *Спасов, М. Николов*, засл. м. сп. *Станков*, м. сп. *Стефанов*. Треньор: *А. Хайду*.

Албания: *Вогли* — *Боричи II, Ламби, Шакири* — *Спахиу, Кавая* — *Телити, Гинали, Боричи I, Бичаку* и *Лачиа*.

България — Албания 0:0. През албанската врата Шакири и Ахтимов водят борба за топката

На срещата присъстваха близо 25000 зрители, които бяха изпълнили всички места и входове на стадиона „Кемал Стафа“.

Резултатът бе открит от Боричи в 21-та минута на първото полувреме. Десет минути след подновяването на играта Бичаку отбеляза втори гол за Албания. Едва в 75-та минута на Спасов се удаде да намали резултата, който остана до края 2:1 в полза на албанския отбор.

Двете страни се представяваха в тази среща от следните футболисти:

България: Андреев (м. сп. Костов) — Ил. Апостолов, Димчев, м. сп. Б. Апостолов — Петков, м. сп. Др. Георгиев — м. сп. Д. Миланов, м. сп. В. Спасов (капитан), Ташков, засл. м. сп. Станков и засл. м. сп. Божков. Треньор: засл. м. сп. Люб. Ангелов.

България — Албания 1:2. Безплоден натиск на българския отбор. Дори лявата свързка на албанците — Бичаку, се е върнал да помага на своята отбрана

Албания: Бонати — Дибра, Ламби, Спахиу — Кавая, Вати — Пекини, Телити, Боричи, Бичаку, Каранджа Лачия. Футболен съдия — Вълчек (Чехословакия).

	срещи	победи	равни	загуби	голове
България	4	1	1	2	4:5
Албания	4	2	1	1	5:4

Голове за България: засл. м. сп. Станков и м. сп. Спасов — по два.
Голове за Албания: Л. Боричи — три, Мираши и Бичаку — по един.

БЪЛГАРИЯ — ГДР

14 юни 1953 година, Дрезден, 0:0

Това бе първата среща между представителните отбори на българските и германски футболисти след освобождението на двете страни от фашизма.

Германската спортна общественост прояви голям интерес към тая среща и стадионът бе изпълнен с повече от 60,000 зрители.

Мачът бе ръководен от унгарския футболен съдия Данко.

Въпреки усилията и на двата отбора да спечелят победата, през деветдесетте минути топката не посети мрежата на нито един от вратарите и срещата завърши с равен резултат.

Съставът на двата отбора бе:

България: м. сп. Соколов — Василев (Ракаров), м. сп. Манолов, м. сп. Б. Апостолов — засл. м. сп. Божков (капитан), м. сп. Стоянов — м. сп. Д. Миланов, м. сп. Колев, м. сп. Панайотов (Ташков), Аргиров, Янев. Треньор: засл. м. сп. Ст. Орманджиев.

ГДР: Герхард — Нордхаус, Айлиц — Мюлер, Шон, Шербан — Шрьотер, Райнхард, Хаазе, Краузе, Илч.

БАЛАНС ОТ СРЕЩИТЕ БЪЛГАРИЯ — ГДР.

	срещи	победи	равни	загуби	голове
България	1	0	1	0	0:0
ГДР	1	0	1	0	0:0

София, 4 април 1948 година, 1:1

Първото гостуване на полски футболисти у нас след войната бе посрещнато от софийската спортна публика с необикновено голям интерес. Около 30,000 зрители бяха препълнили стадиона „Юнак“.

Срещата протече през интересни перипетии, под ръководството на футболния съдия Подубски (Югославия).

България — Полша 1:1. Милев и Парпан водят енергична борба за овладяване на топката

Първ отбеляза гол българският отбор чрез лявата си свързка Станков. Това бе в 17 минута на първото полувреме. Само две минути по-късно с удар от 30 метра централният защитник на полския отбор Парпан изравни резултата.

Краят на мача дойде при голово съотношение 1:1.

Двата отбора играха в следните състави:

България: м. сп. *Костов* — засл. м. сп. *Орманджиев*, *Трънков*, *Клева* — *Петков*, *Патев* — *Цветков*, м. сп. *Спасов*, засл. м. сп. *Милев* (капитан), засл. м. сп. *Станков* и *Аргиров*.
Треньор: засл. м. сп. *Люб. Ангелов*.

Полша: *Яник* — *Влодарски*, *Парпан*, *Барвински* — *Васко*, *Гайджик* — *Баран*, *Чешлик*, *Греч*, *Бялас*, *Бобула*.

България — Полша 1:1. Вратарят Яник лови топката, охраняван от съграчтите си Барвински и Парпан. Аргиров очаква евентуален пропуск, за да се намеси

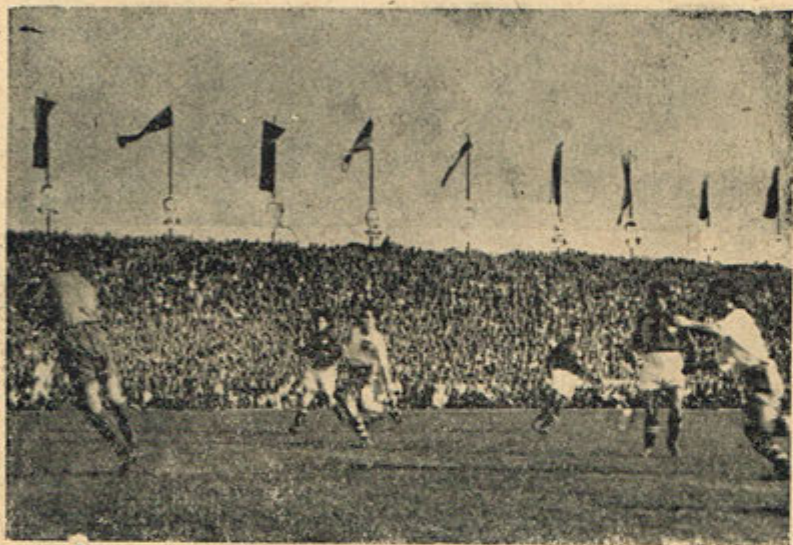
Българският национален отбор на летище Варшава (1949 год.)

Варшава, 2 октомври 1949 година, 2:3

Тази среща бе предизвикала огромен интерес в Полша, поради това, че в трите си последни срещи нашият „А“ национален отбор бе регистрирал три отлични победи (над Чехословакия в София и Прага и над Унгария в София).

На стадиона на армията във Варшава се бяха събрали повече от 50,000 зрители.

Нашият отбор показва по-слаба игра, отколкото в предишните си срещи, но съществени причини за загубата му бяха

България — Полша 2:3. Соколов лови далечен удар на Патколо

освен това контузването на Станков в началото на второто полувреме и не съвсем компетентното ръководство на футболния съдия Камараш.

Головете, признати от съдията, отбелязаха Спасов (20 мин.) и Божков (63 мин.), а за полския отбор — Чешлик (25 и 36 мин.) и Патколо (38 мин.).

В този мач двата отбора бяха комплектувани от следните състезатели:

България: м. сп. Соколов (Минчев) — засл. м. сп. Орманджиев (капитан) Димчев, м. сп. Б. Апостолов — Ненчев,

Петков — м. сп. Д. Миланов (Цветков), м. сп. Спасов, Ласков, засл. м. сп. Станков (Божков) и засл. м. сп. Божков (м. сп. Стефанов.) Треньор: А. Хайду.

Полша: Рибички — Гендуек, Парпан, Барвински — Сушчик, Яблоински — Алшер, Чешлик, Швицаш, Патколо и Мамон.

София, 30 октомври 1950 година, 0:1

Този мач се проведе на стадиона „Народна войска“, в присъствието на около 25,000 зрители. Ръководи ромънският съдия Джеак.

След четири поредни неуспеха, българският отбор излезе на терена в един подновен състав, в който не всички постове бяха поверени на най-добрите в момента наши футболисти.

Играта на нашите „единадесет“ беше неуверена и те загубиха заслужено срещу бързите и амбициозни полски футболисти.

Единственият гол бе отбелязан в 29-та минута от Чешлик.

Съставите на двете одинадесеторки в това състезание бяха следните:

България: м. сп. Костов — Ил. Апостолов, м. сп. Каприлов, м. сп. Б. Апостолов — Петков, м. сп. Иванов — м. сп. Д. Миланов, засл. м. сп. Божков, (капитан), Трендафилов, засл. м. сп. Станков и Андоков. Треньор: засл. м. сп. Ст. Орманджиев.

Преди срещата България—Полша в София капитаните на двата отбора си разменят цветя

Полша: *Боруш — Гендуек, Счурек, Глима — Сусчик, Виечеурек — Трампиш, Аниола, Брайтер, Чешлик, Вишне-вски.*

Варшава, 18 май 1952 година, 1:0

Под ръководството на футболния съдия Дороги (Унгария), нашият отбор изтръгна ценна победа, която бе сърдечно аплодирана от 50-хилядната варшавска публика.

Този мач бе подготвителен на нашите представители за предстоящата олимпиада и победата им вдъхна увереност за добро представяне.

Единственият гол бе отбелязан от дясното крило на нашия отбор Д. Миланов в последната минута на първото полувреме.

За запазване на резултата в част от второто полувреме нашият отбор игра с трима нападатели, като на мястото на Колев и Янков влезе защитникът Атанасов и полузащитникът Петков.

Състави на двата отбора:

България: м. сп. *Соколов — Г. Василев*, м. сп. *Манолов*, м. сп. *Б. Апостолов* — засл. м. сп. *Божков* (капитан), *Христов* — м. сп. *Д. Миланов*, м. сп. *Янков*, м. сп. *Панайотов*, *Аргиров* м. сп. *Колев*. Треньор: засл. м. сп. *Ст. Орманджиев*.

Полша: *Скромни (Стефанишич) — Гендуек, Цебула, Глима — Сушчик, Тим (Виечеурек) — Ероминек, Ясковски (Красувка), Алшер, Чешлик, Собек.*

София, 13 септември 1953 година, 2:2

В присъствието на около 45,000 зрители нашият отбор показа известно подобрене, в сравнение с последните си две състезания за световно първенство, но все пак не успя да победи гостуващия му полски отбор.

Резултатът бе открит с рядко ефектен удар на младия център-нападател на нашия отбор Георги Димитров, който премина крайната полска отбрана и в движение заби топката в горния ъгъл на вратата. Това бе в последната минута на първото полувреме.

Тринадесет минути след подновяването на играта Собек(П) изравни резултата. В 60-та минута, след центриране отдясно, Димитров се връза в полската отбрана и с глава отново прати топката в мрежата на Шимковяк. Но радостта на публиката не бе дълготрайна. В 75-та минута Вишневски отново изравни и краят на тази интересна среща дойде при резултат 2:2.

Отборите бяха съставени от следните играчи:

България: м. сп. *Соколов* — м. сп. *Горанов, Ракаров*, м. сп. *Б. Апостолов* — м. сп. *Манолов*, м. сп. *Стоянов* — м. сп. *Колев*, засл. м. сп. *Божков* (капитан), *Г. Димитров (Благоев), Хранов, Томов (Аргиров)*. Треньор: засл. м. сп. *Люб. Ангелов*.

Полша: *Шимковяк — Гендуек, Бартила, Дурньоко — Виечеурек, Биенек — Собек, Ковал (Коринт), Алшер, Чешлик и Вишневски.*

Състезанието се проведе на стадиона „Васил Левски“. Ръководител бе футболният съдия Жолт (Унгария).

БАЛАНС НА СРЕЩИТЕ БЪЛГАРИЯ — ПОЛША

	срещи	победи	равни	загуби	голове
България	5	1	2	2	6:7
Полша	5	2	2	1	7:6

Голове за България: Г. Димитров — два; Станков, Спасов, Божков и Миланов — по един.

Голове за Полша: Чешлик — три; Парпан, Патколо, Собек и Вишневски — по един.

БЪЛГАРИЯ — РОМЪНИЯ

Тирана, 8 октомври 1946 година, 2:2

Този мач бе първото изпитание на нашия отбор в Балканския шампионат в Тирана и първата среща между представителните отбори на двете страни след войната.

Срещата започна под ръководството на футболния съдия Матанчич (Югославия), в присъствието на около 12,000 зрители.

На силно разкаляния терен нашият отбор излезе със силна воля за победа, веднага наложи надмощие и в резултат на постоянния натиск левият защитник на ромънския отбор Негреску, в желанието си да отбие, в 19 мин. прати топката в собствената си врата.

Две минути по-късно Милев преодоля крайната отбрана на противниковия отбор и отбеляза втори гол.

Това бе първият мач на нашите футболисти на шампионата и отличната игра, която те демонстрираха в началото на срещата, накара югославския съдия Матанчич да види в лицето на българския тим сериозен претендент за първото място, което при започването на игрите югославяните смятаха осигурено за себе си. Затова два прекрасни гола отбелязани от Божков и след това от Милев бяха анулирани от съдията и полувремето, вместо 4:0, завърши 2:0 в наша полза.

Нашите състезатели подновиха играта явно успокоени за крайната победа. Отпускането им бе използвано още в началото и, след две недоразумения между нашата крайна отбрана и вратаря, Ройтер и Тот изравниха резултата (48 и 53 мин.).

България — Ромъния 2:2 (Тирана, 1946 год). Двата отбора преди започване на срещата

Едва тогава нашите футболисти заиграха отново с пълни сили, но не можах да постигнат победен гол. Срещата завърши 2:2.

Двата отбора бяха комплектувани от следните състезатели:

България: м. сп. *Костов* — засл. м. сп. *Орманджиев*, *Недялков*, *Радоев* — *Л. Петров*, *Петков* — *Попов*, засл. м. сп. *Божков*, *Ласков*, м. сп. *Спасов* и засл. м. сп. *Милев* (капитан)
Техн. ръководител: *Т. Конов*:

Ромъния: *Лазареану* — *Ритер*, *Мезарош*, *Негреску* — *Симаток*, *Печовски* — *Фабиан*, *Мариан*, *Ройтер*, *Йордаке*, *Тот*.

София. 6 юли 1947 година, 2:3

Около 25,000 зрители бяха изпълнили трибуните на софийския стадион „Юнак“, за да наблюдават срещата между двата отбора, тъй като това бе първото гостуване на ромънски представителен отбор след освобождението на двете страни.

На поканата на футболния съдия Матанчич двата отбора излезоха на терена в следните състави:

България: м. сп. *Костов* (м. сп. *Соколов*) — засл. м. сп. *Орманджиев*, *Недялков*, *Димчев* — *Петков*, *Л. Петров* — *Попов*, засл. м. сп. *Божков*, засл. м. сп. *Милев* (капитан), м. сп. *Спасов* и засл. м. сп. *Станков* (В средата на второто полувреме излезе *Попов*, *Божков* мина дясно крило, *Спасов* — дясна свръзка, *Станков* — лява свръзка, а на поста ляво крило влезе *Йорданов*). Треньор: *Ив. Радоев*.

България — Ромъния 2:3. Милев е спрян в последния момент от Пал.

Ромъния: *Стаческу* — *Ритер*, *Пал*, *Фармати* — *Бакуц*, *Шиклован* — *Фаркаш*, *Мариан*, *Шпилман*, *Печовски*, *Думитреску*.

Резултатът бе открит в 37-та минута на първото полувреме от *Бакуц* (Ромъния), с далечен, лесно спасяем удар.

Три минути след подновяването на играта Станков изравни, но в 59-та и 61-та минута Костов допусна нови два гола отбелязани от Печовски и Шпилман и бе заменен със Соколов. Неговото влизане и включването на Вучко Йорданов в нападението вдъхнаха вяра в нашия отбор и той обсади вратата на гостите. Но резултатът не можа да бъде изравнен. Все пак на Йорданов се удаде да намали разликата и мачът завърши 3:2 в полза на ромънския отбор.

Букурещ, 20 юни 1948 година, 2:3

Докосната, но не задържана победа за нашия отбор, който се представи добре, но бе принуден да играе дълго време с 10 състезатели.

Тази среща, на която присъствуваха около 30,000 зрители, бе ръководена от унгарския футболен съдия Сигети.

В първите минути нашият отбор наложи надмощие и два хубави удара на Аргиров (в 13 мин.) и Цветков (21 мин.) накараха ромънския вратар Йонеску да се наведе под мрежата, за да извади топката. Две минути след втория гол Фаркаш успя да намали резултата на 1:2. При този резултат завърши полувремето.

След почивката контузеният Велев бе заменен от Б. Апостолов, но той бе отстранен малко след това от съдията. В 61-та минута срещу нашия отбор бе отсъден 11 м. наказателен удар и Фаркаш прати топката в мрежата. Докато нашите състезатели продължаваха да се разправят със съдията, ромънците започнаха играта от центъра и отбелязаха половин минута след това нов гол чрез Думитреску.

Срещата завърши при резултат 3:2 в полза на ромънския отбор.

Двата отбора играха в следните състави:

България: м. сп. *Костов* — засл. м. сп. *Орманджиев, Недялков, м. сп. Велев* (м. сп. *Б. Апостолов*) — *Петков, м. сп. Иванов* — *Цветков, м. сп. Спасов, засл. м. сп. Милев* (капитан) засл. м. сп. *Станков и Аргиров*. Тренър: засл. м. сп. *Люб. Ангелов*.

Ромъния: *Йонеску* — *Ваш, Маринеску, Петреску* — *Михайлеску, Ритер* — *Фаркаш, Барта, Йордаке, Фламаропол и Думитреску*.

Букурещ, 28 юни 1953 година, 1:3

Това бе първата среща на нашия отбор от предварителния кръг за световното футболно първенство. На нея присъствуваха около 60,000 зрители и много официални лица. Ръководството на състезанието бе поверено на футболния съдия Шулц (Герм. дем. република).

Резултатът бе открит от 11-метров наказателен удар, изпълнен от Печовски (20 мин). Девет минути по-късно, след наказателен удар, Печовски отбеляза втори гол за своя отбор.

От този момент картината на мача се промени. В желанието си да изравни, нашата единадесеторка упражни силен натиск към ромънската врата, като девет минути след подновяването на играта Ташков успя да намали на 1:2. След много пропуснати възможности от страна на нашата нападателна петорка, ромънският център-нападател Ене се откъсна и затвърди победата на своя отбор с нов гол. Краен резултат 3:1 в полза на Ромъния.

Съставите на двете републикански единадесеторки в тая среща бяха следните:

България: м. сп. *Соколов* — *Ракаров, м. сп. Манолов, м. сп. Б. Апостолов* — засл. м. сп. *Божков* (капитан), *Цанов* — м. сп. *Д. Миланов, м. сп. Колев, м. сп. Панайотов, Аргиров (Янев), Ташков*. Тренър: засл. м. сп. *Ст. Орманджиев*.

Ромъния: *Войнеску* — *Завода II, Аползан, Фармати* — *Калиною, Серфьозо* — *Сьоке, Никушор, Ене, Печовски, Киш*.

София, 14 октомври 1953 година, 1:2

Четиридесет хиляди зрители, повечето с чадъри в ръце, наблюдаваха срещата до последната ѝ минута, с надеждата, че нашия отбор ще може най-после да регистрира успех в мач за световното първенство.

Състезанието се проведе на стадиона „Васил Левски“ и бе ръководено от унгарския съдия Дороги.

Ромънският отбор по-добре се приспособи към особеностите на терена, показа по-правилна игра и заслужено спечели победата.

Първият гол отбеляза Сарфьозо в 26-та минута на първото полувреме, а само две минути по-късно Колев изравни с нисък удар.

Две минути след почивката ромънският отбор отбеляза победния си гол чрез Калиною, който първото полувреме игра на поста десен полузащитник, а през второто — на поста дясна свръзка.

Двете страни се представляваха от следните футболисти:
България: м. сп. Соколов — Ракаров, м. сп. Манолов, м. сп. Б. Апостолов — засл. м. сп. Божков, (капитан), м. сп. Стоянов — Янев, Г. Димитров, Ташков, м. сп. Колев. Аргиров. Треньор: засл. м. сп. Ст. Орманджиев.

Ромъния: Тома — Андровичи, Аползан, Съоке — Калиною (Онисие), Бакуц — Озон (Печовски), Печовски, (Калиною), Ене, Сарфьозо, Суру.

БАЛАНС НА СРЕЩИТЕ БЪЛГАРИЯ — РОМЪНИЯ

	срещи	победи	равни	загуби	голове
България	5	0	1	4	8:13
Ромъния	5	4	1	0	13:8

Голове за България: Милев, Станков, Йорданов, Аргиров, Цветков, Ташков, Колев — по един и един автогол на Негреску (Ром).

Голове за Ромъния: Печовски — три, Фаркаш — два, Ройтер, Тот, Бакуи, Шпилмай, Думитреску, Сарфьозо и Калиною — по един.

БЪЛГАРИЯ — СССР

Котка, 17 юли 1952 година, 1:2

Капризният жребий противопостави на нашите футболисти още в първата среща от турнира за първенство на XV-те олимпийски игри отличния отбор на СССР.

В присъствието на около 15,000 зрители нашите състезатели проведоха срещата с рядко желание за добро представяне и висок състезателен дух, което им позволи да бъдат равностоен противник на прославените съветски футболисти.

Редовното време завърши без нито един от двата отбора да успее да отбележи поне един гол, който би го изпратил във втория кръг от първенството.

При продължението на играта на Колев се удаде да открие резултата в полза на българския отбор. Но това трая само четири минути. В 99-та минута Бобров изравни съотношението, а в 103-та минута от играта Трофимов отбеляза победния гол за отбора на СССР.

Краят на другарската игра дойде при резултат 2:1 за съветските представители.

С това българският отбор прекрати участието си във футболния турнир за първенство на XV-те олимпийски игри, състояли се във Финландия.

Двата отбора се представиха на унгарския съдия Жолт в следните състави:

Отборът на Москва, преди мача си с Унгария. Почти същият отбор два месеца по-късно взе участие във футболния турнир на XV-та олимпиада в Хелзинки

СССР: Иванов — Крижевски, Башашкин, Нирков — Петров, Нетто — Трофимов, Тинягин, Бобров, Гогоберидзе, Илин.

България: м. сп. Соколов, — Василев, м. сп. Манолов, м. сп. Б. Апостолов, — засл. м. сп. Божков, Петков — м. сп. Д. Миланов, м. сп. Колев, м. сп. Пакайотов, Аргиров, Янев. Треньор: засл. м. сп. Ст. Орманджиев.

БАЛАНС НА СРЕЩИТЕ СССР — БЪЛГАРИЯ

	срещи	победи	равни	загуби	голове
България	1	0	0	1	1:2
СССР	1	1	0	0	2:1

Гол за България: Колев

Голове за СССР: Бобров и Трофимов

България — Унгария 1:0. Божков преодолява Лорант и над унгарската врата надвисва опасност

Будапеща, 17 август 1947 година, 0:9

Първата ни среща след войната с отличните унгарски футболисти завърши с тежък за нашия отбор резултат.

В нашата врата бяха отбелязани девет гола; пет от тях вкара водачът на унгарското нападение Деак, а останалите четири: Божик, Захариаш, Хидегкути и Жолнай.

Нашият отбор показва слаба морално-волева подготовка и след два последователни гола в началото на второто полувреме, когато резултатът стана 0:5, се отказа от борбата и допусна топката да посети нашата мрежа още четири пъти.

Състави:

България: м. сп. Соколов, (м. сп. Костов) — засл. м. сп. Орманджиев, Недялков (капитан), м. сп. Б. Апостолов — Петков, Л. Петров — Цветков, м. сп. Спасов, засл. м. сп. Божков, засл. м. сп. Станков (засл. м. сп. Милев) и Аргиров. Техн. ръководител: Михаил Манов.

Унгария: Тот — Сюч, Нагъмароши, Балог II — Божик, Захариаш — Егреши, Хидегкути, Деак, Жолнай и Силаги.

Футболен съдия — Константин (Ромъния). Публика — 50,000.

Един от най-големите успехи на българския футбол бе постигнат само една година след неговото тежко поражение

В този мач, наблюдаван от около 35,000 зрители, нашите „единадесет“ вложиха огромна воля за победа и, превъзхождайки главно в тактическо отношение, заслужено се наложиха над именитите унгарски майстори.

Единственият гол бе отбелязан в 15-та минута от първото полувреме от Миланов, който шутира гърбом към вратата. Въпреки бързите нападения и на двата отбора, до края на мача резултатът не се промени.

Отборите бяха в следните състави:

България: Минчев — засл. м. сп. Орманджиев, (м. сп. Г. Цветков), Трънков (Орманджиев), м. сп. Б. Апостолов — Петков, Димчев (Цанов) — м. сп. Миланов, м. сп. Спасов,

засл. м. сп. Милев (капитан), засл. м. сп. Станков и засл. м. сп. Божков. Треньор: А. Хайду.

Унгария: Хени — Лорант, Бьоржей, Балог II — Божик, Захариаш — Егреши, Кубала (Деак), Деак (Силаги), Пушкаш и Тот.

Футболен съдия: Т. Илиеску (Ромъния).

Борба между Трънков и Деак за една висока топка

България — Унгария 1:0. Хени изпреварва Миланов и спасява трудното положение

Будапеща, 30 октомври 1949 година, 0:5

Ръководената от чехословака Вълчек среща-реванш — бе наблюдавана от около 65,000 зрители.

През първото полувреме играта на двата отбора бе равностойна, като Деак от унгарският отбор успя да разклати мрежата на нашия вратар в 17-та минута.

Второто полувреме донесе още четири гола в полза на домакините, които демонстрираха игра от много висока класа и спечелиха убедително срещата.

Съставите на отборите бяха следните:

България: м. сп. Костов — засл. м. сп. Орманджиев (капитан), Трънков, м. сп. Б. Апостолов — Петков, Димчев — м. сп. Д. Миланов, (Божков), м. сп. Спасов, Ласков, засл. м. сп. Станков и засл. м. сп. Божков (м. сп. Стефанов). Треньор: А. Хайду.

Унгария: Хени — Рудаи, Лорант, Балог II — Божик, Захариаш — Будаи II (Кишпетер), Коциш, Деак, Пушкаш и Тот.

Головете през второто полувреме отбелязаха: Пушкаш — три (в 58-та, 69-та и 85-та минути) и Божик, от наказателен удар (в 66-та минута).

София, 12 ноември 1950 година, 1:1

Тази среща потвърди убеждението, че на свой терен българският отбор е винаги равностоен противник на отличните

България — Унгария 1:1. Отборът на НР Унгария

Унгарски майстори в играта с кръглата топка. (В София „А“ отборът на Унгария не е спечелил нито един от трите си мача).

Унгарците дойдоха в София с най-добрия си състав:
Грошич — Бузански, Бьоржей, Лантош — Божик, Лакат — Шандор, Хидегкути (Кочиш), Силаги, Пушкаш и Цибор.

Срещу него бе противопоставен следният наш отбор:

М. сп. *Костов* — м. сп. *Горанов*, м. сп. *Капралов*, м. сп. *Б. Апостолов* — м. сп. *Манолов*, м. сп. *Иванов* — м. сп. *Д. Миланов*, засл. м. сп. *Божков* (капитан), *Трендафилов*, засл. м. сп. *Станков* (м. сп. *Пачеджиев*) и *Ар. Димитров*.
Треньор: засл. м. сп. *Ст. Орманджиев*.

Още във втората минута Ар. Димитров получи топката, излъга хитро Бузански и с остър, нисък удар я изпрати в мрежата на Грошич. След две минути унгарският отбор успя да изравни с лек удар, даден от Силаги.

Следващите 86 минути протекоха при оспорвана борба за всяка топка, надмощие имаше ту единият, ту другият отбор, но последната свирка на съдията Вълчек (Чехословашко) завари резултатът равен — 1:1.

Корнер в наша полза. Дори централният защитник на българския отбор Капралов е отишъл пред вратата на Грошич

Стадионът „Народна войска“ приюти на тоя мач рекорден брой зрители — повече от 30,000.

Будапеща, 25 май 1952 година, 1:1

Около 40,000 зрители присъстваха на тая среща, на която унгарците се представиха със силно променен отбор.

Фанелките с националния герб на НР Унгария в този мач бяха облекли следните футболисти:

Хени — Ракочи, Наги, Омбоди — Фехервари, Декани — Будаи II, Варга, Силаги, Солнок и Шароши.

През второто полувреме бяха направени следните смени: Хени бе сменен с *Палотай*, вместо Декани влезе *Дачев* (българин, живущ в Унгария), вместо Варга — *Вираг*, а на мястото на Солнок — *Беренди*.

Българският отбор бе в следния състав:

М. сп. *Соколов* — *Василев*, м. сп. *Манолов*, м. сп. *Апостолов*, — засл. м. сп. *Божков*, *Христов* — м. сп. *Д. Миланов*, м. сп. *Янков*, м. сп. *Панайотов*, *Аргиров* и м. сп. *Колев*. Треньор: засл. м. сп. *Ст. Орманджиев*.

Към края на играта, с цел да бъде запазен равния резултат, отбраната на нашия отбор бе подсилена със защитника *Ив. Атанасов* и полузащитника *Тр. Петков*, които влязоха на мястото на нападателите Янков и Колев.

Пръв откри резултата нашият отбор в 24-та минута чрез *Колев*. Унгарският отбор изравни в 75-та минута чрез *Силаги*.

Мачът бе ръководен от унгарския футболен съдия *Данко*.

София, 4 октомври 1953 година, 1:1

В тази среща унгарците излезоха в променен състав, тъй като същия ден играеха на четири фронта.

На новия стадион „В. Левски“ присъстваха около 50,000 зрители.

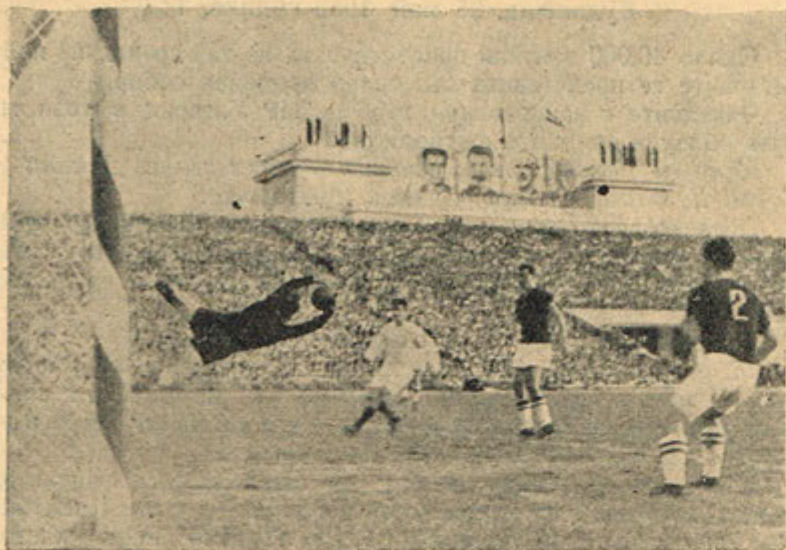
След свирката на чехословашкия съдия *Хароучек* двата отбора заеха местата си в следните състави:

България: м. сп. *Соколов* — *Ракаров*, м. сп. *Манолов*, м. сп. *Б. Апостолов* — засл. м. сп. *Божков* (капитан), м. сп. *Стоянов* — *Янев*, *Г. Димитров*, *Ташков*, м. сп. *Колев* и *Аргиров*.
Треньор: засл. м. сп. *Ст. Орманджиев*.

Петнадесет минути преди края българският отбор остана с четирима нападатели, тъй като на мястото на Аргиров бе вкаран *Горанов*, за да „бетонира“ отбраната, макар че нашите нападатели бяха взели почина и играеха в половината на гостите.

Унгария: *Хени* — *Шипош*, *Кишпетер*, *Такач* — *Кестхей*, *Гюрк* — *Тот II*, *Ашпирани*, *Силаги*, *Вираг* и *Баболмай*.

Голове: *Силаги* (38-та минута) и *Колев* (73 минута).

С красив пловж Хени спасява мрежата си от второ посещение на топката

БАЛАНС НА СРЕЩИТЕ БЪЛГАРИЯ — УНГАРИЯ

	срещи	победи	равни	загуби	голове
България	6	1	3	2	4:17
Унгария	6	2	3	1	17: 4

Голове за България: Колев — два, Д. Миланов и Ар. Димитров — по един.

Голове за Унгария: Деак — шест, Пушквеш и Силаги — по три, Божик — два, Захариаш, Жолнай и Хидегкути — по един.

БЪЛГАРИЯ — ЧЕХОСЛОВАШКО

София, 29 август 1948 година, 1:0

Българският отбор не бе играл с националния тим на Чехословакия точно десет години — последната среща, играна през 1938 година, бе завършила с резултат 0:6 във вреда на нашия отбор и това правеше предстоящата среща още по-интересна.

Нашите футболисти имаха тежка задача срещу един отбор, в чиито състав личеха такива известни имена, като Бицан,

дългогодишен майстор на футболната игра, Лудъл, играл само няколко месеца преди това в отбора на континенто срещу Англия и др.

На 30,000-те зрители и футболния съдия Илиеску (Ромъния) двата отбора се представиха в следните състави:

България: м. сп. Соколов — засл. м. сп. Орманджиев, Трънков, м. сп. Б. Апостолов — Петков, Димчев — м. сп. Д. Миланов, Благоев (Кардашев), засл. м. сп. Милев (капитан), засл. м. сп. Станков и Аргиров. Треньор: А. Хайду.

Чехословашко: Моравек — Сенецки, Иира, Ведрал — Лудъл, Вълк (Менцлик) — Кокщайн, Хлавачек, Бицан (Брадач), Копецки, Брадач (Вълк).

Деветдесетте минути протекоха при голяма борба, топката се пренасяше бързо ту към едната, ту към другата врата.

България—Чехословакия 1:0. Чехословашкият отбор преди мача. Първият вдясно е капитанът на отбора Бицан

В 35-та минута на първото полувреме център-нападателят на нашия отбор Милев се освободи от „пазача“ си Иира, премина и изпречилия се насреща му Лудъл и с остър, нисък удар заби топката в левия ъгъл на Моравек.

Този резултат остана до края на играта и българският отбор спечели заслужено победата в тая среща.

Прага, 4 септември, 1949 година, 3:1

Реваншът на първата среща се игра една година по-късно пред около 60,000 зрители.

Българският национален отбор, който победи в Прага националния отбор на Чехословакия. Отдясно-наляво: засл. м. сп. Ст. Орманджиев (капитан), м. сп. Ап. Соколов, Б. Ласков, м. сп. В. Спасов, Ив. Димчев, Тр. Петков, Д. Ненчев, засл. м. сп. Тр. Станков, м. сп. Д. Миланов и м. сп. Б. Апостолов

Нашият представителен отбор даде една от най-хубавите си игри, които сме наблюдавали от него, бори се с рядко желание за овладяване на победата и напусна терена като победител с резултат 3:1.

Първ отбеляза гол нашият отбор чрез Ласков в 40-та минута от първото полувреме, а 11 минути след подновяването на играта Спасов за втори път прати топката в чехословашката мрежа. Чехословашкият отбор хвърли напред всичките си сили, с желание да промени резултата. Няколко минути по-късно съдията Камараш маркира дузпа в наша вреда. Централният полузащитник на чехословашкия отбор Марко превърна в гол 11-метровия наказателен удар.

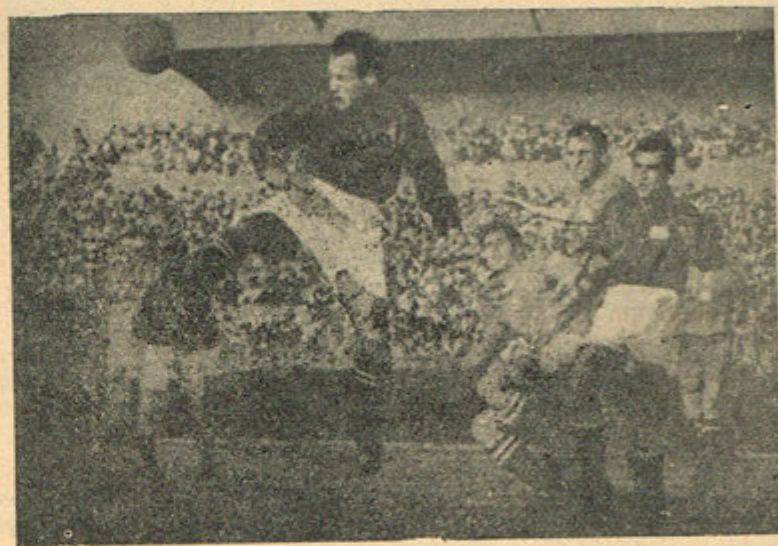
Но това не отчая нашите представители. Те продължиха да се борят за всяка топка и четири минути преди края от-

късналият се Миланов разби надеждите и на най-оптимистично настроените зрители, като прати за трети път топката в мрежата на чехословашкия вратар.

Двете единадесеторки бяха в следните състави:

България: м. сп. Соколов — засл. м. сп. Орманджиев (капитан), Димчев, м. сп. Б. Апостолов — Ненчев, Петков, — м. сп. Д. Миланов, м. сп. Спасов, Ласков, засл. м. сп. Станков и засл. м. сп. Божков. Треньор: А. Хайду.

Чехословакия: Йонак — Коцоурек, Марко, Ведрал — Трънка, Менцлик — Хлавачек, Пажцики, Бицан, Прайс, Шимански.

България—Чехословакия 3:1 (Прага, 1949 год.). Станков спира нападение на чехословашкия отбор. Зад него са Петков, Бицан и Прайс

София, 27 август, 1950 година, 1:2

В тази среща нашите футболисти започнаха бърза игра и още в третата минута на Трендафилов се удаде да реализира хубав гол за нашия отбор. Но като че с това свърши и желанието на нашите „единадесет“ да се борят за осигуряването на победата. Те се отпуснаха, но все пак успяха да задържат преднината от един гол чак до 20-та минута на второто

полувреме, когато Прайс изравни резултата. Окуражени от изравняването, чехословашките футболисти се активизираха в последните минути и само петдесет секунди преди края на мача опасният и бръз Хлавачек бе изпуснат от Манолов и отбеляза победния гол за своя отбор.

България—Чехословакия 1:2. Б. Цветков, в борба с вратаря на чехословашкия отбор Моравек и Краснохорски. На опразнената врата, в очакване да се случи нещо, са застанали Венглар, Трендафилов и Вичан

Съставите на двата отбора бяха:

България: Андреев — Клева, Димчев, м. сп. Б. Апостолов, (м. сп. Манолов) — Ненчев, Петков — Цветков, м. сп. Спасов (капитан), Трендафилов, Хрансв (засл. м. сп. Божков) и Томов. Треньор: *Ив. Радоев.*

Чехословакия: Моравек — Венглар. Вичан, Краснохорски — Малатински, Бенедикович — Хлавачек, Прайс, инж. Тегелхоф (Томаш), Ждарски и Вълк.

Стадион „Народна армия“, публика 35.000, футболен съдия Александру (Ромъния).

София, 6 септември 1953 година, 1:2

Тази среща, която се проведе пред около 50.000 зрители на стадиона „Васил Левски“, бе валидна за световното първенство.

Още в 5-та минута лявото крило на Чехословакия Вълк се озова пред нашата врата, непокрит от Ракаров и откри резултата. Нашият отбор веднага след гола обсади противниковата мрежа, но поради струпане на много състезатели в центъра, не можа да постигне успех. Вместо това при един наказателен удар на около 25 метра от нашата врата Геренски не реагира правилно и фалцово битата топка се спря в мрежата. Полувремето завърши с резултат 2:0 в полза на чехословашкия отбор.

След почивката гостите се оттеглиха назад, за да пазят вратата си, нашият отбор премина изцяло в тяхната половина, но поради погрешната си игра, не можа да постигне изравняване. Единственият гол, отбелязан от Божков, бе от 11-метров наказателен удар.

Момент от срещата за световно първенство между България и Чехословакия в София. Чехословашкият вратар Стахо спъра устрема на българския центронападаател Г. Димитров.

Състави:

България: Геренски (м. сп. Соколов) — Ракаров, м. сп. Манолов, м. сп. Б. Апостолов — засл. м. сп. Божков (капитан),

м. сп. Стоянов — Янев, м. сп. Колев, м. сп. Пакайстов (Г. Димитров), Благоев и Ташков. Треньор: засл. м. сп. Люб. Ангелов.

Чехословакия: Стахо — Шафранек, Карел, Новак — Трънка, Краус — Хертъл, Пажцики, Качани, Църха, Вълк. Футболен съдия Александрович (Полша).

Братислава, 8 ноември 1953 година, 0:0

Вторият мач, от предварителния кръг за световно първенство не бе от значение нито за нашия, нито за чехословашкия отбор, който бе вече осигурил участието си във финалния кръг.

Все пак към него бе проявен голям интерес — 50,000 зрители наблюдаваха безплодните усилия и на двата отбора от първата до деветдесетата минута. Лекото надмощие на домакините не можа да бъде изразено в победен гол и срещата завърши 0:0.

Отличното ръководство на съветския футболен съдия Чхатарашвили и другарската игра на двата отбора бяха сърдечно приветствувани от публиката.

Съставът на двата отбора бе:

България: м. сп. Соколов — м. сп. Горанов, м. сп. Манолов, м. сп. Б. Апостолов — засл. м. сп. Божков (капитан), м. сп. Стоянов — Янев, Благоев, Г. Димитров (Ташков), м. сп. Колев и Аргиров м. сп. Игнатов). Треньор: засл. м. сп. Ст. Орманджиев.

Чехословакия: Стахо — Шафранек, Хледик, Новак — Трънка, Краус — Хертъл, Пажцики (Дворжак), Хемеле (Кошнай), Църха и Вълк.

БАЛАНС НА СРЕЩИТЕ БЪЛГАРИЯ — ЧЕХОСЛОВАКИЯ

	срещи	победи	равни	загуби	голове
България	5	2	1	2	6:5
Чехословакия	5	2	1	2	5:6

Голове за България: Милев, Ласков, Спасов, Д. Миланов, Трендафилов и Божков — по един

Голове за Чехословакия: Вълк — два, Марко, Прайс и Хлавачек — по един.

Тирана, 12 октомври 1946 година, 1:2

Това бе последният мач на нашия отбор в рамките на Балканското първенство по футбол. Поради решителния характер на срещата, трибуните на стадиона „Кемал Стафа“ бяха изпълнени до последното място (при победа с 2:0, балкански първенец ставаше Югославия, а в случай, че българският отбор отбележеше гол — Балканския шампионат се печелеше от Албания).

В 35-та и 70-та минути две недоразумения в нашата крайна отбрана доведоха резултата до 2:0 за Югославия (център-нападателят Сандич използва на два пъти неточни подавания на топката към Костов, при което тя се спря в големите локви пред нашата врата, и отбеляза два последователни гола).

Но когато всички мислеха, че Югославия е спечелила необходимата ѝ победа, която я пращаше начело в таблицата след корнър пред вратата на Шоштарич, Ласков скочи най-високо от всички и светкавично заби мократа топка в горния ъгъл на вратата.

Това стана в последната минута на мача и ентусиазираната публика, едва дочакала свирката на съдията, понесе Ласков на ръце.

Първото място в шампионата спечели отборът на НР Албания, а нашият отбор остана на последното място.

В тоя мач двата отбора бяха комплектувани така:

България: м. сп. Костов, — засл. м. сп. Орманджиев Недялков (капитан), Димчев — Л. Петров, Петков — м. сп. Др. Георгиев, засл. м. сп. Божков, Ласков, м. сп. Спасов, засл. м. сп. Станков. Техн. ръководител: Т. Конов.

Югославия: Шоштарич — Брозович, Петрович, Хорват — Чайковски, Симоновски — Рупник, Матошич, Сандич, Атанацкович и Михайлович.

Загреб, 12 октомври 1947 година, 1:2

Месец и половина преди това състезание нашият отбор игра срещу отбора на Унгария и загуби с 0:9.

Този факт бе настроил доста оптимистично ръководните кръгове на югославския футбол, които очакваха техните футболисти „да прегазят“ нашия отбор с подобен резултат.

Но още началото показва, че силите са напълно равностойни. Дори в първите минути Аргиров и Игнатов пропуснаха идеални положения за откриване на резултата. Натискът на нашия отбор продължи и в 12-та мин. Станков премина няколко

души от отбраната на югославците и през плонжа на Шоштарич отбеляза гол за нашия отбор.

Обаче два наказателни удара близо до нашето наказателно поле позволиха на Михайлович с далечни удари да постигне два гола (в 17-та и 44-та минута), поради неправилно нареждане на нашата отбрана при изпълнението на ударите.

През второто полувреме и двата отбора направиха усилия да променят резултата, но това не им се удаде.

От двата отбора участие в срещата взеха следните футболисти:

България: м. сп. *Костов* — засл. м. сп. *Орманджиев*, *Недялков* (капитан), *Никушев* — *Петков*, *Христов* — м. сп. *Игнатов* (*Патев*), засл. м. сп. *Божков*, засл. м. сп. *Милев* (капитан), засл. м. сп. *Станков* и *Аргиров*. Техн. ръководител: заслужил деятел на физкултурата *Георги Стоянов*.

Югославия: *Шоштарич* — *Станкович*, *Хорват*, *Ожегович* — *Чайковски I*, *Симоновски* — *Цимерманчич*, *Митич*, *Бобек*, *Чайковски II* и *Михайлович*.

Публика — 20,000. Футболен съдия *Варга Бела* (Унгария).

София, 4 юли 1948 година, 1:3

Срещата се проведе на стадиона „Юнак“ пред близо 30,000 зрители, под ръководството на футболния съдия *Илиеску* (Ромъния).

Нашият отбор отново пръв откри резултата с хубав гол,

Център-нападателят на българския национален отбор *Божин Ласков*, провъзгласен за „най-добър футболист на Балканските игри в Тирана“ (1946 год.)

отбелязан с глава от *Аргиров* в 38-та мин., но не можа да запази аванса си и само три минути по-късно *Велфъл* изравни. След почивката *Костов* показа несигурност и допусна два леки гола (54-та мин. *Митич* и 72-та мин. *Чайковски II*), поради което бе сменен с *Геренски*. Той дебютира много сполучливо в този пръв свой мач в „А“ националния отбор.

Мачът завърши 3:1. Двата отбора играха в следните състави:

България: м. сп. *Костов* (*Геренски*) — засл. м. сп. *Орманджиев*, *Недялков*, м. сп. *Б. Апостолов* — *Петков*, м. сп. *Иванов* (*Станков*) — *Цветков*, м. сп. *Спасов*, засл. м. сп. *Милев* (капитан), засл. м. сп. *Станков* (м. сп. *Пачеджиев*), *Аргиров*. Треньор: засл. м. сп. *Люб. Ангелов*.

Югославия: *Шоштарич* — *Брозович*, *Йованович*, *Станкович* — *Палфи*, *Атанацкович* — *Цимерманчич*, *Митич*, *Велфъл*, *Бобек* и *Чайковски II*.

БАЛАНС НА СРЕЩИТЕ БЪЛГАРИЯ — ЮГОСЛАВИЯ

	срещи	победи	равни	загуби	голове
България	3	0	0	3	3:7
Югославия	3	3	0	0	7:3

Голове за България: *Станков*, *Ласков* и *Аргиров* — по един.

Голове за Югославия: *Сандич* и *Михайлович* — по два *Митич*, *Велфъл* и *Чайковски II* — по един.

РАЗЛИЧНИ СВЕДЕНИЯ

около срещите на „А“ национален отбор

От 9 септември 1944 година до края на 1953 година в българския „А“ републикански отбор са взели участие общо 59 души състезатели:

Име	Пост	ДСО	Срещи в „А“ отбор
<i>Андонов</i> <i>Димитър</i>	нападател	<i>Спартак</i>	1
<i>Андреев</i> <i>Спас</i>	вратар	<i>Динамо</i>	2
м. сп. <i>Апостолов</i> <i>Борис</i>	защитник	<i>Спартак</i>	23
<i>Апостолов</i> <i>Илия</i>	защитник	<i>Ботев</i> (Ст)	2
<i>Аргиров</i> <i>Петър</i>	нападател	<i>Локомотив</i>	15
<i>Атанасов</i> <i>Иван</i>	защитник	<i>Академик</i>	2
<i>Ахтимов</i> <i>Григор</i>	нападател	<i>Ударник</i>	1
<i>Благоев</i> <i>Константин</i>	нападател	<i>Локомотив</i>	4

Заб. Отбелязва се онази ДСО, числейки се към която състезателят е взел участие в най-голям брой срещи на „А“ републиканският отбор.

з. м. сп.	Божков Стефан	н. и полуз.	Нар. войска	24
	Василев Георги	защитник	Локомотив	4
м. сп.	Велев Панайот	защитник	Ударник	1
м. сп.	Георгиев Драган	н. и полуз.	Динамо	3
	Геренски Стефан	вратар	Нар. войска	2
м. сп.	Горанов Милчо	защитник	Ударник	3
	Димитров Арсен	нападател	Динамо	1
	Димитров Георги	нападател	ВМС (Ст)	5
	Димчев Иван	з. и полуз.	Динамо	11
м. сп.	Иванов Никола	полузаш.	Ударник	4
м. сп.	Игнатов Игнат	нападател	Ударник	2
	Йорданов Вучко	нападател	Локомотив	2
м. сп.	Капралов Тодор	цен. заш.	Ударник	2
	Карлашев Георги	нападател	Динамо	1
	Клев Амедео	защитник	Динамо	2
м. сп.	Клев Иван	нападател	Нар. войска	10
м. сп.	Костов Симеон	вратар	Локомотив	15
	Ласков Божин	нападател	Левски	6
м. сп.	Манолов Манол	з. и полуз.	Нар. войска	12
м. сп.	Миланов Димитър	нападател	Нар. войска	13
з. м. сп.	Милев Крум	нападател	Локомотив	11
	Минчев Минко	вратар	Ударник	2
	Недялков Стоян	цен. заш.	Локомотив	9
	Ненчев Димитър	полузаш.	Спартак	3
	Николов Манол	нападател	Ударник	1
	Никушев Стефан	защитник	Спартак	1
з. м. сп.	Орманджиев Стоян	защитник	Локомотив	16
м. сп.	Панайотов Панайот	нападател	Нар. войска	6
	Патев Петър	полузаш.	Черв. знаме	2
м. сп.	Пачеджиев Георги	нападател	Динамо	2
	Петков Трайчо	полузаш.	Локомотив	21
	Петров Любен	полузаш.	Левски	6
	Попов Александър	нападател	Локомотив	3
	Радоев Иван	защитник	Спортист	2
	Ракаров Кирил	з. и полуз.	Нар. войска	6
м. сп.	Соколов Апостол	вратар	Спартак	15
м. сп.	Спасов Васил	нападател	Динамо	16
з. м. сп.	Станков Трендафил	пол. и нап.	Спартак	17
м. сп.	Стефанов Стефан	нападател	Нар. войска	2
м. сп.	Стоянов Гаврил	полузаш.	Нар. войска	6
	Ташков Добромир	нападател	Спартак	7
	Томов Йордан	нападател	Динамо	2
	Трендафилов Трен.	нападател	Академик	3
	Трънков Борис	цен. заш.	Нар. войска	5

	Хранов Любомир	нападател	Динамо	2
	Христов Лазар	полузаш.	Локомотив	3
	Цанов Атанас	полузаш.	Нар. войска	2
	Цветков Борислав	нападател	Динамо	6
м. сп.	Цветков Георги	защитник	Нар. войска	1
	Янев Крум	нападател	Нар. войска	7
м. сп.	Янков Михаил	нападател	Нар. войска	2

Общо в нашия „А“ републикански отбор са взели участие петима различни вратари, 15 защитници, 8 полузащитници, 26 нападатели, двама състезатели, които са играли като защитници и полузащитници и трима, които са играли и полузащитници, и нападатели.

В тридесетте мача на „А“ републикански отбор отделните постове са били заемани различно — на някой от тях дълго време е играл един и същ състезател, на друг — играчите са семенявали постоянно.

Така поста „вратар“ на първия републикански отбор се е заемал досега от петима състезатели, постове „десен защитник“, „централен защитник“ и „ляв защитник“ — от по 7 състезатели „десен полузащитник“ — от 5 (на него дълго време се беше „закрепостил“ Петков), „ляв полузащитник“ — от 10, „дясно крило“ — от 9, „дясна свързка“ — 8, „център нападател“ — 9, „лява свързка“ — 10, а „ляво крило“ — от 13.

Явно е, че най-непостоянният пост, на който са се сменявали най-много футболисти, е постът „ляво крило“. (Сравнително по-голям брой срещи на този пост има Аргиров — 10. В останалите 20 мача на „А“ отбора, са се сменили 12 различни „леви крила“ !)

На поста „ляв полузащитник“ също е имало голямо „текучество“. (Петков е играл 7 пъти отляво и има най-много срещи и измежду всички „леви“ полузащитници).

Националната фанелка е била обличана от 14 състезатели на „Народна войска“ („Септември“, ЦДВ, ЦДНВ, ОНВ, ЦДНА и ОСГ), от 13 състезатели на „Динамо“ („Левски“), 11 на „Локомотив“ („Торпедо“), 8 на „Ударник“ („Строител“), 7 на „Спартак“, от двама състезатели на „Академик“ и ВМС („Ботев“) — гр. Сталин и по един на „Спортист“ и „Черв. знаме“.

В „А“ републикански отбор от 9 септ. 1944 год. до днес са взели участие само двама играчи от провинциални единнадесеторки — това са Георги Димитров и Илия Апостолов (и двамата от гр. Сталин).

Има, разбира се и състезатели, започнали да играят футбол в провинциални отбори, които по-късно, след преминаването си в някой от добрите софийски тимове, се оформят като добри футболисти и биват предвиждани за „А“ републикански отбор. Такива са: засл. м. сп. Ст. Орманджиев и Д. Ташков (гр. Сталин), м. сп. М. Янков и Кр. Янев (Пловдив), Ат. Цанов (Плевен), Г. Кардашев (гр. Станке-Димитров), К. Ракаров (Павликени), м. сп. Ст. Стефанов (Стара-Загора), м. сп. Т. Капралов (Търговище), м. сп. М. Горанов (Лом).

Най-много пъти са обличали националната фанелка на „А“ отбора състезателите от „Локомотив“ — 104 пъти. Състезателите от „Народна войска“ са взели участие в „А“ отбора 97 пъти, от „Спартак“ — 67 пъти, от „Динамо“ — 60 пъти, от „Ударник“ — 16 пъти, от ВМС (Ботев) — гр. Сталин — 7 пъти, от „Академик“ — 5 пъти, от „Спортист“ и „Червено знаме“ — по два пъти.

Стахановецът Стою Недялков, („Локомотив“) дългогодишен състезател от българския национален отбор.

Интересно е да се отбележи това, че от „Ударник“ са взели участие в „А“ отбора сравнително голям брой състезатели — 8, но нито един от тях не се е затвърдил за по-дълго време на поста си. Само м. сп. Иванов е участвувал в отбора 4 пъти, м. сп. Горанов — 3 пъти, а останалите са играли по 1—2 мача.

Най-много пъти са обличали фанелката на „А“ национален отбор следните 15 футболисти:

1. Засл. м. сп. *Стефан Божков* (ЦДНА) — 24 пъти
2. М. сп. *Борис Апостолов* (Спартак) — 23 пъти
3. *Трайчо Петков* (Локомотив) — 22 пъти
4. Засл. м. сп. *Трендафил Станков* (Спартак) — 17 пъти
5. Засл. м. сп. *Ст. Орманджиев* (Локомотив) и м. сп. *Васил Спасов* (Динамо) — по 16 пъти, 7. М. сп. *Апостол Соколов* (Спартак), м. сп. *Самеон Костов* (Локомотив) и м. сп. *Петър Аргиров* (Локомотив) — по 15 пъти, 10. М. сп. *Димитър Миланов* (ЦДНА) — 13 пъти, 11. М. сп. *Манол Манолов* (ЦДНА) — 12 пъти, 12. Засл. м. сп. *Крум Милев* (Локо-

мотив) и *Иван Димчев* (Динамо) — по 11 пъти, 14. М. сп. *Иван Колев* (ЦДНА) — 10 пъти и 15. *Стою Недялков* (Локомотив) — 9 пъти.¹⁾

От тези 15 наши футболисти, обличали най-много националната фанелка, 6 са от „Локомотив“, 4 от ЦДНА, трима от „Спартак“ и двама от „Динамо“.

В отделните постове на „А“ отбор най-много пъти са взели участие следните състезатели:

Вратар: 1. Соколов и Костов, 3. Геренски, Минчев и Андреев;

Десен защитник: 1. Орманджиев, 2. Ракаров, 3. Василев;

Централен защитник: 1. Недялков, 2. Манолов, 3. Трънков;

Ляв защитник: 1. Б. Апостолов, 2. Димчев, 3. Радоев
Десен полузащитник: 1. Петков, 2. Божков, 3. Л. Петров и Ненчев;

Ляв полузащитник: 1. Петков, 2. Стоянов, 3. Иванов и Димчев;

Дясно крило: 1. Д. Миланов, 2. Цветков, 3. Янев;

Дясна свръзка: 1. Спасов, 2. Божков, 3. Колев;

Център-нападател: 1. Милев, 2. Ласков и Панайотов;

Лява свръзка: 1. Станков, 2. Аргиров, 3. Спасов;

Ляво крило: 1. Аргиров, 2. Божков, 3. Стефанов.

Би било интересно, например, да се знае и това, че някои от нашите национали са играли на няколко поста в „А“ републикански отбор. Така Милев е играл като център-нападател, лява свръзка и ляво крило, Станков — ляв полузащитник, център-нападател, лява свръзка и ляво крило, а Божков е сменил 6 от всичките 11 поста в „А“ отбора: десен полузащитник, дясно и ляво крило, дясна и лява свръзка и център-нападател.

Ето как би изглеждал най-постоянния български „А“ отбор (ако бъде съставен от състезателите, играли най-много пъти на 11-те отделни поста):

Соколов или *Костов* (и двамата са участвували по 16 пъти), — *Орманджиев*, *Недялков*, *Б. Апостолов* — *Божков* *Петков* — *Д. Миланов*, *Спасов*, *Милев*, *Станков* и *Аргиров*.

¹⁾ Срещите, в които Милев, Орманджиев, Спасов, Недялков, Йорданов, Л. Петров, М. Николов и Пачеджиев са играли в нацизма преди 9. IX. 44 године влизат в тези изчисления.

А ако се помъчим да съставим един така наречен „отбор на победите“ (като поставим на всеки пост ония играчи, които в 5-те мача, спечелени от нашия „А“ отбор, са взели най-много пъти участие) ще се получи следния състав: Соколов — Орманджиев, Трънков и Б. Апостолов — Петков и Димчев — Д. Миланов, Спасов, Милев, Станков и Божков.

Капитани на българския „А“ републикански отбор са били следните негови изтъкнати състезатели:

Засл. м. сп. Ст. Божков — 12 пъти, засл. м. сп. Кр. Милев — 9 пъти, засл. м. сп. Ст. Орманджиев — 4 пъти, Ст. Недялков — 3 пъти и м. сп. В. Спасов — 2 пъти.

В момента капитан на „А“ отбора е заслужилият майстор на спорта Стефан Божков, който има най-голям брой срещи в отбора.

Долната таблица пък показва кои са голмайсторите на „А“ републикански отбор:

Състезател	Брой на срещите, в които е играл нападател	Брой на головете, които е отбелязал
1. Тр. Станков	16	5
2. Ив. Колев	10	4
3. В. Спасов	16	4
4. Д. Миланов	12	3
5. Г. Димитров	5	2
6. Б. Ласков	6	2
7. Кр. Милев	11	2
8. П. Аргиров	14	2
9. Ст. Божков	15	2 (единият от дузпа)
10. Ар. Димитров	1	1
11. В. Йорданов	2	1
12. Тр. Тревдафилов	3	1
13. Б. Цветков	6	1
14. Д. Ташков	7	1

Всичко 31 гола

Тридесет и втория гол в полза на нашия „А“ отбор е оenzi, който ромънският защитник Негреску отбеляза в собствената си врата в първия международен мач на нашия „А“ отбор след 9 септ. 1944 год.

А кои състезатели са отбелязали 56-те гола в нашата врата?

„Враг № 1“ за мрежата на нашия „А“ републикански отбор е център-нападателят на унгарския национален отбор Деак, който е отбелязал в нашата врата 6 гола (пет от които само в един мач).

Българският национален отбор преди срещата България—Унгария 1:0. Отлясно-наляво: засл. м. сп. Кр. Милев (капитан), М. Мичев, м. сп. В. Спасов, Б. Трънков, засл. м. сп. Ст. Божков, засл. м. сп. Ст. Орманджиев, Ив. Димчев, Тр. Петков, засл. м. сп. Тр. Станков, м. сп. Д. Миланов, м. сп. Б. Апостолов

След него са: Пушкаш и Силаги (Унгария), Печовски (Ромъния), Чешлик (Полша) и Боричи (Албания) — по 3 гола, Божик (Унгария), Вълк (Чехословакия), Фаркаш (Ромъния). Сандич и Михайлович (Югославия) — по 2 гола, Бобров и Трофимов (СССР), Хидекути, Захариаш и Жолнай (Унгария), Хлавачек, Прайс и Марко (Чехословакия), Ройтер, Тот, Бакуц, Шпилман, Думитреску, Сафръозо и Калиною (Ромъния), Парпан, Патколо, Собек и Вишневски (Полша), Мираши и Бичаку (Албания), Митич, Велфъл и Чайковски II (Югославия) — по 1 гол.

От 11-метрови наказателни удари в нашата врата са отбелязани 4 гола, а ние сме отбелязали само 1 гол.

След 9 септ. 1944 год. нашият „А“ национален отбор е играл срещу националните отбори на 8 европейски страни: СССР, Полша, Чехословакия, Унгария, Ромъния, ГДР, Албания и Югославия.

Ето показателна таблица за всичките 30 срещи:

С коя страна	Срещи	Победи	Равни	Загуби	Голове
Албания	4	1	1	2	4:5
ГДР	1	0	1	0	0:0
Полша	5	1	2	2	6:7
Ромъния	5	0	1	4	8:13
СССР	1	0	0	1	1:2
Унгария	6	1	3	2	4:17
Чехословакия	5	2	1	2	6:5
Югославия	3	0	0	3	3:7
Общо	30	5	9	16	32:56

Най-много от срещите си нашият „А“ републикански отбор е играл в София — 14. В Тирана са се играли 4 мача, в Будапеща — 3 мача, във Варшава и Букурещ — по 2 мача, а в Прага, Братислава, Дрезден, Загреб и Котка (Финландия) — по 1 мач.

Мачовете в София са проведени на три стадиона: на „Юнак“ сега („Спартак“) — 6 мача, на „Народна войска“ и „Васил Левски“ — по 4 мача. И трите мача, които сме спечелили на наш терен, са играни на стадиона „Юнак“.

Тридесетте мача на отбора са били наблюдавани от 1,120,000 зрители (Средно по 37,333 души на мач).

Най-много зрители присъстваха на срещата България — Унгария, която се състоя в Будапеща през 1949 година — 65,000. Това не е трудно да се обясни, тъй като предишната

среща между двата отбора, играна в София, бе завършила с победа на българския отбор и унгарската спортна обществена ност прояви огромен интерес, очаквайки реванш от своите футболисти.

Тук трябва да се каже, че цифрата 65,000 зрители, ако е рекордна за срещите на нашия национален отбор, съвсем не е най-голямата, пред която са играли наши футболисти. Някои от мачовете на „Локомотив“ и на Софийския сборен отбор в Москва бяха наблюдавани от близо 100,000 зрители.

Пред московския стадион „Динамо“ по време на международна среща

Най-малко публика (около 12,000) имаше на мача България — Ромъния в Тирана. Това е естествено. Не можеше да се очаква от албанските любители на футбола да проявят голям интерес от това към едно състезание, в което не участваха техните футболисти (особено като се има предвид, че целият град Тирана наброява около 80,000 жители).

Десет от всичките 30 мача са ръководени от унгарски съдии, 7 от ромънски, 5 от чехословашки, 4 от югославски по една от съветски, полски, германски и албански.

Най-много срещи на нашия „А“ републикански отбор е ръководил чехословашкият съдия Вълчек — 4. Илиеску (Ромъния) е ръководил 3 срещи; Дороги, Данко, Камараш и Жолт (Унгария), Подубски и Матанчич (Югославия) — по две срещи; Чхатарфили (СССР), Сигети и Варга Бела (Унгария), Александрович (Полша), Хорсучек (Чехословакия), Шулц (ГДР), Истрати, Константин, Джеак и Александру (Ромъния) и Дервиши (Албания) — по една среща.

„Б“ ОТБОР

1948 год. 5 юли	Белград	България (Б)—Югославия (Б)	0:0 (0:0)
1948 год. 29 юли	Братислава	България (Б)—Чехословашко (Б)	1:3 (1:1)
1949 год. 4 септ.	София	България (Б)—Чехословашко (Б)	1:1 (1:1)
1949 год. 2 окт.	София	България (Б)—Полша (Б)	0:1 (0:0)
1949 год. 30 окт.	София	България (Б)—Унгария (Б)	0:2 (0:0)
1950 год. 27 авг.	Устина Лабе	България (Б)—Чехословашко (Б)	2:0 (1:0)
1950 год. 12 ноемв.	Будапеша	България (Б)—Унгария (Б)	0:2 (1:0)
1952 год. 18 май	София	България (Б)—Полша (Б)	3:1 (2:1)
1952 год. 25 май	София	България (Б)—Унгария (Б)	3:2 (1:1)
1953 год. 14 юни	София	България (Б)—ГДР (Б)	2:1 (1:1)
1953 год. 4 окт.	Будапеша	България (Б)—Унгария (Б)	0:3 (0:0)

Националният „Б“ отбор на България, който през 1953 год. победи „Б“ отбора на Полша с 3:1 и на Унгария с 3:2. Отдясно-наляво: м. сп. Ст. Стефанов (капитан), М. Минчев, м. сп. Т. Капралов, К. Благоев, Т. Такев, Д. Ташков, Ат. Цанов, м. сп. Н. Иванов, Кр. Янев, П. Дончев и м. сп. Г. Цветков.

Българският „Б“ републикански отбор е изиграл от 9 септември 1944 год. до днес общо 11 международни мача. От тях той е спечелил 4, завършил е 2 наравно и 5 е загубил. Головото съотношение е 12:16 във вреда на нашия „Б“ отбор.

И за „Б“ републиканския отбор най-щастливата година е 1952. Но докато през тая година „А“ отборът има една победа и една загуба, то вторият отбор на републиката е спечелил и двете си срещи през тази година с общо голово съотношение 6:3.

Най-неудачна е годината 1949, когато от три международни срещи „Б“ отборът не можа да спечели нито една.

От 11-те си срещи втората републиканска единадесеторка е играла 6 на свой терен и 5 на чужд.

От проведените 6 срещи на наш терен, републиканският „Б“ отбор е спечелил 3, завършил е наравно една, а е загубил 2.

Три от играните на чужд терен 5 срещи нашият втори отбор е загубил, една е завършил наравно и една е спечелил.

В мачовете, които са се състояли на наш терен, „Б“ отборът е отбелязал 9 гола, а е получил 8.

В играните 5 мача на чужд терен „втората единадесеторка“ е вкарала 3 гола на противника, а е допуснала в своята мрежа 8.

Международният футболен съдия Вълчек (Чехословакия).

Балансът на нашия втори представителен отбор през отделните години е следният:

1948 год.	2 срещи	0 победи	1 равни	1 загуби	1:3 голове
1949 год.	3	0	1	2	1:4
1950 год.	2	1	0	1	2:2
1951 год.	0	0	0	0	0:0
1952 год.	2	2	0	0	6:3
1953 год.	2	1	0	1	2:4

КРАТКИ БЕЛЕЖКИ

за проведените мачове на „Б“ републикански отбор след 9 септември 1944 год.

БЪЛГАРИЯ (Б) — ГДР (Б)

София, 14 юни 1953 год., 2:1

Състави:

България (Б): Геренски—Дончев, Димчев, м. сп. Горанов—Цанов, Петков(капитан) — м. сп. Г. Николов (м. сп. Стефанов), Михайлов, Трендафилов, Благоев, А. Миланов (Диев).

Треньор: засл. м. сп. Люб. Ангелов.

ГДР (Б): Бернхард — Елер, Рапзилбер, Бауер — Адам, Фьорберг—Пренцел, Фогъл, Артъл, Сатрана, Цвар (Трьогер).

Голове: Благоев (Б) — 28 мин., Пренцел (ГДР)—33 мин., Цанов (Б) — 70 мин.

Стадион „В. Левски“, — публика — 30,000. Футболен съдия Шлайфер (Полша).

Баланс на срещите България (Б) — ГДР (Б)

България (Б)	срещи	победи	равни	загуби	голове
ГДР (Б)	1	1	0	0	2:1
	1	0	0	1	1:2

Голове: За България — Благоев и Цанов, по един;
За ГДР. — Пренцел, един.

БЪЛГАРИЯ (Б) — ПОЛША (Б)

София, 2 октомври 1949 год. 0:1

Състави:

България (Б): Андреев—Ил. Апостолов, Сотиров, Клева—Патев (капитан), м. сп. Манолов — Аргиров, м. сп. Пачеджиев

(Благоев), Кардашев (Пачеджиев), Хранов и Ар. Димитров.
Треньор: Венцеслав Ангелов.

Полша (Б): Юрович — Собковиак, Виечоурек, Флашек — Слома, Бжзовски — Хогендорф, Баран, Чапчик (Кохут) Кохут (Мускала), Вишневски.

Гол: Баран (П) 56 мин.

Стадион „Народна войска“, публика — 25000. Футболен съдия — Дороги (Унгария).

София, 18 май 1952 год., 3:1

Състави:

България (Б): Мичев — м. сп. Г. Цветков, м. сп. Капралов, Дончев—Цанов, м. сп. Иванов — м. сп. Стефанов (капитан), Благоев, Ташков, Такев, Янев.

Треньор: засл. м. сп. Люб. Ангелов.

България (Б)—Полша (Б) 3:1. Борба между капитана на българския отбор Стефанов и вратаря на Полша (Б) — Счужински

Полша (Б): Счужински — Бартила, Кашуба, Банши — Виечоурек (Мамон), Бениек — Сойшадек, Янковски (Патколо), Брайтер, Райтер, Олейник.

Голове: Янев (Б) — 22 мин., Райтер (П) — 35 мин., Янев (Б) — 40 мин. и Благоев (Б) — 69 мин.

Стадион „Народна войска“, публика — 30,000. Футболен съдия — Константин (Ромъния).

БАЛАНС НА СРЕЩИТЕ БЪЛГАРИЯ (Б) — ПОЛША (Б)

	срещи	победи	равни	загуби	голове
България (Б)	2	1	0	1	3:2
Полша (Б)	2	1	0	1	2:3

Голове: За България — Янев — два и Благоев — един;
За Полша — Баран и Райтер — по един.

БЪЛГАРИЯ (Б) — УНГАРИЯ (Б)

София, 30 октомври 1949 год. 0:2

Състави:

България (Б): Андреев — м. сп. Велев, Сотиров, Д. Цветков — Ненчев, Христов — Б. Цветков, м. сп. Пачеджиев, М. Николов (капитан) Андонов (Ганчо Василев), Ар. Димитров.
Треньор: засл. м. сп. Кр. Милев.

Унгария (Б): Грошич — Ковач II, Наги II, Коня — Ковач I, Хорват — Домбош, Ашпирани (Кестей), Мезьо, Кестей (Жолнай) и Иловски.

Голове: Домбош — 80 мин., Жолнай — 89 мин. (11 м. нак. удар).

Стадион „Народна войска, публика — 30,000. Футболен съдия — Немчовски (Чехословакия).

Будапеща, 12 ноември 1950 год. 0:2

Състави:

България (Б): Еленков — м. сп. Г. Цветков, Димчев, м. сп. Велев — Патев (капитан), Христов — Ахтимов, Гецов, Андонов, м. сп. Др. Георгиев и Русев.

Треньор: засл. м. сп. Люб. Ангелов.

Унгария (Б): Гелер — Ракоци, Наги II, Коня — Сойка, Текани — Будай II, Кестхели, Палоташ, Тот, Баболмай.

Голове: Палоташ (У) — 24 мин.; Палоташ (У) — 57 мин.

Публика — 15000; футболен съдия Джеак (Ромъния).

София, 25 май 1952 год. 3:2

Състави:

България (Б): Минчев — м. сп. Г. Цветков, м. сп. Каралов, Дончев — Цанов, м. сп. Иванов — м. сп. Стефанов (капитан), Благоев, Ташков, Такев и Янев.

Треньор: засл. м. сп. Люб. Ангелов.

Унгария (Б): Ружа — Льоринц, Калмар, Далмоки — Сойка Гюрк — Баблена, Тот II, Деак, Месарош, Колешански.

Голове: Янев (Б) — 35 мин., Деак (У) — 45 мин., Деак (У) — 66 мин. (11 м. нак. удар), Цанов (Б) — 71 мин., Такев (Б) — 85 мин.

Стадион „Народна армия“, публика — 35000. Футболен съдия — Константин (Ромъния).

Будапеща, 4 октомври 1953 год. 0:3

Състави:

България (Б): Геренски — Г. Василев, А. Панайотов, м. сп. Енишейнов — Цветанов, м. сп. Иванов — Михайлов, м. сп. Игнатов, Андонов, м. сп. Спасов (капитан), А. Миланов.

Треньор: Д. Мутафчиев.

Унгария (Б): Гуяш — Омбоди, Телеки, Шойом — Олмай, Котас — Радули, Махош, Деак, Фейеш, Иловски.

Голове: Махош (У) — 54 мин., Деак (У) — 60 мин., Деак (У) — 75 мин.

Публика — 50000. Футболен съдия — Варга Бела (Унгария)

БАЛАНС НА СРЕЩИТЕ БЪЛГАРИЯ (Б) — УНГАРИЯ (Б)

	срещи	победи	равни	загуби	голове
България (Б)	4	1	0	3	3:9
Унгария (Б)	4	3	0	1	9:3

Голове: За България — Янев, Цанов и Такев, по един;
За Унгария — Деак — четири, Палоташ — два, Домбош, Жолнай и Махош — по един.

БЪЛГАРИЯ (Б) — ЧЕХОСЛОВАКИЯ (Б)

Братислава, 29 август 1948 год. 1:3

Състави:

България (Б): м. сп. Костов (Пангаров) — Методиев, Недялков (капитан), Никушев — Цанов, Патев — Цветков, Караджов, М. Николов, Андонов, Йорданов.

Техн. ръководител: засл. деятел на физкултурата *Георги Стоянов*.

Чехословакия (Б): *Фолта — Крижан, Марко, Краснохорски — Кухарж, (Шедо), Бенедикович — Захара, Самуелчик, (Кухарж), Хемеле, Климек, Сталмашек.*

Голове: Сталмашек (Ч) — 27 мин., Андонов (Б) — 42 мин. (11 м. нак. удар), Захара (Ч) — 81 мин. и Хемеле (Ч) — 82 мин. Публика — 20000. Футболен съдия — *Дороги (Унгария)*.

София, 4 септември, 1949 год. 1:1

Състави:

България (Б): *Геренски — Ил. Апостолов, Сотиров, Клева — Патев, (капитан), Христов — Ахтимов, Ар. Димитров, Кардашев, Хранов, м. сп. Стефанов.*

Треньор: засл. м. сп. *Люб. Ангелов.*

България (Б) — Чехословакия (Б) 1:1. Българският „Б“ отбор (отляво-надясно): П. Патев (капитан), Ст. Геренски, Г. Кардашев, Л. Хранов, Ил. Апостолов, М. Сотиров, м. сп. Ст. Стефанов, Г. Ахтимов, Ар. Димитров, Л. Христов и А. Клева.

Чехословакия (Б): *Хавличек — Венглар, Вичан, Свобода I — Ханке, (Ипсер), Ипсер, (Бенедикович) — Кокщайн, Хемеле, ижж. Тегелхоф, Сършин (Пешек) и Пешек (Свобода II)*

Голове: Кокщайн (Ч) — 8 мин., Стефанов (Б) — 28 мин.

Стадион — „Народна войска“, публика — 30000. Футболен съдия — *Дороги (Унгария)*.

Усти на Лабе, 27 август 1950 год., 2:0

Състави:

България (Б): м. сп. *Костов — м. сп. Г. Цветков, м. сп. Капралов, м. сп. Горанов — Патев (капитан), м. сп. Иванов — Ар. Димитров (Минев), Гецов, Андонов, засл. м. сп. Станков, м. сп. Стефанов (м. сп. Стойчев).*

Техн. ръководител: засл. деятел на физкултурата *Георги Стоянов*.

Чехословакия (Б): *Шишка — Маркулед, Бенеш, Мед — Староста, Шюц — Вокоун, Крал, Коваржик, Плюскал и Дърха.*

Голове: Димитров (Б) — 2 мин., Андонов (Б) — 69 мин.

Публика — 15000. Футболен съдия — *Гронер (Ромъния)*.

БАЛАНС НА СРЕЩИТЕ БЪЛГАРИЯ (Б) — ЧЕХОСЛОВАКИЯ (Б)

	срещи	победи	равни	загуби	голове
България (Б)	3	1	1	1	4:4
Чехословакия (Б)	3	1	1	1	4:4

Голове за България: Андонов — два, Стефанов и Ар. Димитров — по един;

Голове за Чехословакия: Сталмашек, Захара, Хемеле и Кокщайн — по един.

България (Б) — Чехословакия (Б) 1:1. Геренски лови сигурно една висока топка, но Ил. Апостолов е застанал на вратата „за всеки случай“.

БЪЛГАРИЯ (Б) — ЮГОСЛАВИЯ (Б)

Белград, 5 юли 1948, г. 0:0

Състави:

България (Б): м. сп. Соколов — Методиев (капитан), Трънков, Никушев — Цанов, Патеv — м. сп. Д. Миланов, Минев, М. Николов, Хранов, Томов.

Техн. ръководител: А. Денев.

Югославия (Б): Жмара — Филипович (Чирич), Язбиншек, Ожегович — Пукшец, Джаич — Томашевич, Такач, Езеркич, Грушковняк (Голоб) и Бенко.

Публика 8000. Футболен съдия — Стефанович (Югославия).

БАЛАНС НА СРЕЩИТЕ БЪЛГАРИЯ (Б) — ЮГОСЛАВИЯ (Б)

	срещи	победи	загуби	равни	голове
България (Б)	1	0	1	0	0:0
Югославия (Б)	1	0	1	0	0:0

НЯКОИ ДАННИ

около срещите на „Б“ републикански отбор

В срещите на нашия „Б“ републикански отбор са взели участие 64 състезатели. Това е доста куриозно, като се има предвид, че в срещите на „А“ отбора, играл два пъти и половина повече мачове, са взели участие 59 футболисти.

Футболистите, защищавали честта на нашата втора национална гарнитура, са:

Име	Пост	ДСО	Срещи в „Б“ отбор
Андонов Димитър	нападател	Спартак	5
Андреев Спас	вратар	Динамо	2
Апостолов Илия	защитник	Ботев (Сталин)	2
Аргиров Петър	нападател	Локомотив	2
Ахтимов Григор	нападател	Ударник	1
Благоев Константин	нападател	Локомотив	4
Василев Ганчо	нападател	Нар. войска	1
Василев Георги	защитник	Локомотив	1
м. сп. Велев Панайот	защитник	Ударник	2
м. сп. Георгиев Драган	нападател	Динамо	1
Геренски Стефан	вратар	Нар. войска	3
Гецов Стефан	нападател	Академик	2

м. сп. Горанов Милчо	защитник	Ударник	2
Диев Тодор	нападател	Спартак	1
Димитров Арсен	нападател	Динамо	4
Димчев Иван	защитник и полузащит.	Динамо	2
Дончев Петър	защитник	Спартак	3
Еленков Димитър	вратар	Динамо	1
м. сп. Енишейнов Георги	защитник	Нар. войска	1
м. сп. Иванов Никола	полузащит.	Ударник	4
м. сп. Игнатов Игнат	нападател	Ударник	1
Йорданов Вучко	нападател	Локомотив	1
м. сп. Капралов Тодор	центр. защит.	Ударник	3
Караджов Димитър	нападател	Спартак	1
Кардашев Георги	нападател	Динамо	2
Клева Амедео	защитник	Динамо	2
м. сп. Костов Симеон	вратар	Локомотив	2
м. сп. Манолов Манол	полузащит.	Нар. войска	1
Методиев Стефан	защитник	Динамо	2
Миланов Ангел	нападател	Нар. войска	2
м. сп. Миланов Димитър	нападател	Нар. войска	1
Минев Стояне	нападател	ВВС	2
Минчев Минко	вратар	Ударник	2
Михайлов Петър	нападател	Нар. войска	2
Недялков Стоян	центр. защит.	Локомотив	1
Ненчев Димитър	полузащит.	Спартак	1
м. сп. Николов Георги	нападател	Спартак	1
Николов Манол	нападател	Ударник	3
Никушев Стефан	защитник	Спартак	2
Панайотов Асен	центр. защит.	Локомотив	1
Пангаров Христо	вратар	Спартак	1
Патеv Петър	полузащит.	Червено знаме	6
м. сп. Пачеджиев Георги	нападател	Динамо	2
Петков Трайчо	полузащит.	Локомотив	1
Русев Гочо	нападател	Нар. войска	1
м. сп. Соколов Апостол	вратар	Спартак	1
Сотиров Михаил	центр. защит.	Спартак	3
м. сп. Спасов Васил	нападател	Динамо	1
засл. м. сп. Станков Трендафил	нападател	Спартак	1
м. сп. Стефанов Стефан	нападател	Нар. войска	4
м. сп. Стойчев Георги	нападател	Ударник	1
Такев Тодор	нападател	Динамо	2
Ташков Добромир	нападател	Спартак	2
Томов Йордан	нападател	Динамо	1
Трендафил Тренд.	нападател	Академик	1
Трънков Борис	центр. защит.	Нар. войска	1
Хранов Любомир	нападател	Динамо	3
Христов Лазар	полузащит.	Локомотив	3
Цанов Атанас	полузащит.	Нар. войска	5
Цветанов Цветан	полузащит.	ВВС	1
Цветков Борислав	нападател	Динамо	2
м. сп. Цветков Георги	защитник	Нар. войска	4
Цветков Димитър	защитник	Нар. войска	1
Янев Крум	нападател	Нар. войска	2

Общо в 11-те срещи на републиканския „Б“ отбор са играли 7 различни вратари (в „А“ отбора 5 души при 29 срещи), 16 защитници, 8 полузащитници и 32 нападатели (в „А“ отбор — 26). Един състезател е играл като защитник и полузащитник.

„Текуществото“ във втория отбор е толкова голямо, че примерно, на постове „ляво крило“ и „дясно крило“ са се сменили по 9 състезатели за 11 мача.

Фланелката на „Б“ националния отбор е била обличана от 14 състезатели на „Народна войска“, 14 на „Динамо“, 12 на „Спартак“, по 9 на „Локомотив“ и „Ударник“, по 2 на „Академик“ и „ВВС“ и по един от „Червено знаме“ и „Ботев“, гр. Сталин.

В „Б“ отбора до днес е взел участие само един състезател от провинциален отбор. Това е Илия Апостолов (гр. Сталин). Състезателите Караджов и Диев (Пловдив), Ганчо Василев (Русе), А. Миланов и Михайлов (Димитрово) и м. сп. Енишейнов (гр. Ст. Димитров) влязоха в „Б“ отбора след като преминаха в столични отбори. Единствен Василев дойде не направо от Русе, а от чехословашкия отбор „Бжендов“.

Най-много пъти са обличали фланелката на втората ни национална гарнитура състезателите от „Народна войска“ — 30 пъти. Състезателите от „Динамо“ са на второ място — 27 пъти. Състезателите на „Спартак“ са вземали участие в „Б“ отбора 22 пъти, тези на „Ударник“ — 20 пъти, на „Локомотив“ — 15 пъти, на „Червено знаме“ — 6 пъти, на „Академик“ и „ВВС“ по три пъти, на „Ботев“ (гр. Сталин) — 2 пъти.

Най-често участие в „Б“ отбора имат следните 15 състезатели:

Патев — 6 пъти, Андонов, Цанов и Стефанов — по 5 пъти, Иванов, Ар. Димитров, Благоев и Г. Цветков — по 4 пъти, М. Николов, Хранов, Христов, Геренски, Дончев, Капралов и Сотиров — по 3 пъти.

В отделните постове на втория отбор на България най-често са взимали участие следните състезатели: *вратар* — Геренски, *оесен защитник* — Г. Цветков, *ляв защитник* — Дончев, *десен полузащитник* — Цанов, *централен защитник* — Капралов и Сотиров, *ляв полузащитник* — Иванов, *оясно крило* — Стефанов, *дясна свързка* — Благоев, *център-нападател* — М. Николов и Андонов, *лява свързка* — Хранов, *ляво крило* — Ар. Димитров, Янев и А. Миланов.

Капитани на „Б“ отбора са били: Патев — 4 пъти, Стефанов — 2 пъти, Недялков, Спасов, Петков, М. Николов и Методиев — по един път.

Таблицата на голмайсторите на „Б“ отбора има следния вид:

Състезател	Брой на срещите, в които е играл нападател	Голове
1. Крум Янев	2	3
2. Константин Благоев	3	2
3. Атанас Цанов	0	2
4. Димитър Андонов	5	2
5. Тодор Такев	2	1
6. Арсен Димитров	4	1
7. Стефан Стефанов	5	1

Най-много голове са отбелязани от състезатели на „Народна войска“ — 6. Състезатели от „Динамо“, „Локомотив“ и „Спартак“ са вкарвали по 2 гола.

И по количеството на отбелязаните голове и процентно Янев е най-добрият реализатор от участниците в „Б“ отбора. Той е вкарвал по 1.5 гола средно на мач. Следват Благоев и Цанов (по 0.66), Такев (0.50) и т. н. И тук процентното класиране на голмайсторите не е съвсем правилно, тъй като състезателите не са участвували в еднакъв брой срещи.

Не би било безинтересно да се отбележи факта, че Цанов е играл и в трите си мача на поста „десен полузащитник“. И макар че не е нападател, същият даде пример на всички нападатели как трябва да се обстрелва противниковата врата, като отбеляза два прекрасни гола със силни и точни далечни удари. Цанов е единственият наш полузащитник, който от този си пост е отбелязал голове при мачове между национални отбори.

Чуждите нападатели, които са отбелязали голове във вратата на нашия втори отбор са следните:

Деак (Унгария) — 4 гола, Палоташ (Унгария) — 2 гола, Домбош, Махош, Жолнай (Унгария), Кокшайн, Хемеле, Захара, Сталмашек (Чехословашко), Баран, Райтер (Полша) и Пренцел (ГДР) — по 1 гол.

В нашата врата са отбелязани 2 гола от 11-метрови наказателни удари, а ние сме отбелязали един.

От 1944 год. до днес нашият втори представителен отбор е играл срещу „Б“ отборите на 5 страни: Полша, Чехословакия, Унгария, ГДР и Югославия.

Сборната таблица за всичките срещи на „Б“ отбора изглежда така:

Таблица
(по страни)

С коя страна	Срещи	Поб.	Рав.	Заг.	Голове
ГДР (Б)	1	1	0	0	2:1
Полша (Б)	2	1	0	1	3:2
Унгария (Б)	4	1	0	3	3:9
Чехословакия (Б)	3	1	1	1	4:4
Югославия (Б)	1	0	1	0	0:0
Общо	11	4	2	5	12:16

Шест от срещите си българският „Б“ национален отбор е играл в София (5 на стадион „Народна войска“ и една — на стадион „Васил Левски“, две в Будапеща и по една в Братислава, Усти на Лабе и Белград.

Около 288000 зрители са наблюдавали единадесетте мача на „Б“ отбора, което прави средно по около 26000.

Най-голямо посещение — 50000 зрители е било отбелязано на мача Унгария (Б) — България (Б), игран през октомври 1953 година в Будапеща. Най-слабо посетена е била срещата България (Б) — Югославия (Б), състояла се в Белград. На нея са присъствували около 8000 души.

Осем души футболни съдии от 5 различни страни са ръководили състезанията на отбор „Б“ — трима ромънци, двама унгарци, по един чехословак, поляк и югославянин. Две от срещите ни — една с Унгария (Б) и тази с Югославия (Б) в Белград не бяха ръководени от неутрален съдия (тази с унгарците ръководи унгарец, а на срещата с югославяните свири югославски съдия). Най-много мачове на „Б“ отбора е ръководил унгарският футболен съдия Дороги (3). Два мача е ръководил Митран (Ромъния), а по един — Деак и Гронер (Ромъния), Шлайфер (Полша), Варга Бела (Унгария), Немчовски (Чехословакия) и Стефанович (Югославия).

ОБЩ БАЛАНС

за срещите на „А“ и „Б“ републикански отбори

Таблица
(по години)

	Срещи	Победи	Равни	Загуби	Голове
1946	3	0	1	2	4:7
1947	4	1	0	3	5:14
1948	7	2	2	3	7:10
1949	7	1	2	4	6:13
1950	6	1	1	4	5:8
1951	0	0	0	0	0:0
1952	5	3	1	1	9:6
1953	9	1	5	4	8:14
Общо	41	9	11	21	44:72

	Срещи	Поб.	Рав.	Заг.	Голове
България — Албания	4	1	1	2	4:5
България — ГДР	2	1	1	0	2:1
България — Полша	7	2	2	3	9:9
България — Ромъния	5	0	1	4	8:13
България — СССР	1	0	0	1	1:2
България — Унгария	10	2	3	5	7:26
България — Чехословакия	8	3	2	3	10:9
България — Югославия	4	0	1	3	3:7

15 национални състезатели

взели участие в най-много срещи на „А“ и „Б“ отбори

1. Стефан Божков — 24 срещи (всички в „А“ отбора)
2. Борис Апостолов — 23 (всички в „А“ отбора)
3. Трайчо Петков — 23 (22 в „А“ и 1 в „Б“)
4. Трендафил Станков — 18 (17 в „А“ и 1 в „Б“)
5. Васил Спасов — 17 (16 в „А“ и 1 в „Б“)
6. Симеон Костов — 17 (15 в „А“ и 2 в „Б“)
7. Стоян Орманджиев — 16 (всички в „А“ отбора)
- 8—9. Апостол Соколов и Петър Аргиров — по 16 (15 в „А“ и 1 в „Б“)
10. Димитър Миланов — 14 (13 в „А“ и 1 в „Б“)
11. Манол Манолов — 13 (12 в „А“ и 1 в „Б“)
12. Иван Димчев — 13 (11 в „А“ и 2 в „Б“)
13. Крум Милев — 11 (всички в „А“ отбор)
14. Иван Колев — 10 (всички в „А“ отбор)
15. Стоян Недялков — 10 (9 в „А“ и 1 в „Б“)

Голмайстори

на „А“ и „Б“ републикански отбори (първите петима)

1. Трендафил Станков — 5 гола
 - 2—3. Васил Спасов и Иван Колев — по 4 гола.
 - 4—5. Димитър Миланов и Крум Янев — по 3 гола.
- Най-много голове в мрежата на нашите републикански отбори е отбелязал унгарският център нападател Деак — общо 10 (6 на „А“ и 4 на „Б“ отбора).

Ние сме вкарвали 2 гола от 11-метрови наказателни удари, а в нашата врата са отбелязани 6.

МЕЖДУНАРОДНИ СРЕЩИ
на българските градски отбори след
9 септември 1944 год.

1945 год. 6. V.	Белград	София—Белград	0:5
" 7. V.		София—Белград	2:1
" 10. VI.	София	София—Белград	3:2
" 12. VI.		София—Белград	1:2
" 28. X.	Букуреш	София—Букуреш	3:2
" 9. XII.	София	София—Торпедо (Москва)	3:6
" 16. XII.	Варна	Варна—Торпедо (М)	0:4
" 19. XII.	Пловдив	Пловдив—Торпедо (М)	0:8
1946 год. 23. VI.	София	София—Букуреш	0:2

Отборът на София, преди срещата му с Букуреш през 1946 год. Отляво-надясно: засл. м. сп. Кр. Милев, м. сп. С. Костов, Б. Ласков, засл. м. сп. Ст. Божков, засл. м. сп. Ст. Орманджиев, Л. Петров, Ст. Никушев, Ал. Попов, Тр. Петков, В. Йорданов.

1947 27. IV.	Букуреш	София—Букуреш	0:2
" 3. V.	Варшава	София—Полша (нац. отб.)	2:0
" 6. V.	Краков	София—Краков	1:2

Софийският отбор преди първото му гостуване в Полша, където победи полския национален футболен отбор (1947 год.) Отляво-надясно: прави — м. сп. С. Костов, засл. м. сп. Кр. Милев (капитан), Ст. Недялков, м. сп. В. Спасов, засл. м. сп. Ст. Орманджиев, Л. Петров; клекнали: — Тр. Петков, Ив. Димчев, В. Йорданов, м. сп. Др. Георгиев и М. Николов

1947 9. V.	Катовице	София—Силезия (сб. отб.)	2:3
" 16. VII.	Русе	Русе—Металац (Белгр.)	0:7
" 19. VII.	Варна	Варна—Металац (Белгр.)	0:2
" 21. VII.	Шумен	Шумен—Металац (Белгр.)	2:4
" 23. VII.	Сливен	Сливен—Металац (Белгр.)	0:12
" 12. X.	Русе	Русе—Букуреш	0:5
" 25. X.	София	София—Букуреш	6:1
1948 год. 5. V.	Пловдив	Пловдив—Ухломоост (Чех.)	2:3
" 18. V.	София	София—Прага	2:2
" 6. VI.	София	София—Загреб	0:2
1949 год. 23. X.	Добрич	Добрич—Кюстенджа	3:2
1950 год. 28. IX.	Пловдив	Пловдив—Шкода (Пилзен)	1:0
1951 год. 8. XI.	Пловдив	Пловдив—Шахтьор (Стал.)	2:8
1952 " 11. VI.	Москва	София—ЦДСА (Москва)	2:2
" 15. VI.	Тбилиси	София—Динамо (Тбил.)	1:2
" 18. VI.	Москва	София—ЦДСА (Москва)	2:2
" 9. IX.	Русе	Русе—Гюргево	6:3
1953 год. 1. V.	София	София—ФСЖТ (Париж)	15:0
" 2. VIII.	Бургас	Бургас—Ф К Вин (Вена)	1:1
" 12. VIII.	София	София—Вашаш (Будапеща)	3:4
" 23. XI.	Пловдив	Пловдив—Спарт. (Москва)	1:6
" 26. XI.	гр. Сталин	Сталин—Спарт. (Москва)	2:3

Пробив на Д. Миланов по време на мача София—ЦДСА (2:2), състоял се в Москва през 1952 год.

Нагледна таблица

за срещите на софийския сборен отбор срещу други градски отбори

	Среци	Победи	Равни	Загуби	Голове
София—Белград	4	2	0	2	6:10
София—Букурещ	4	2	0	2	9:7
София—Загреб	1	0	0	1	0:2
София—Краков	1	0	0	1	1:2
София—Прага	1	0	1	0	2:2
	11	4	1	6	18:23
София — други (неградски) отбори					
	8	2	2	4	30:19
Общо	19	6	3	10	48:42

Нагледна таблица

за срещите на провинциалните сборни градски отбори срещу различни други отбори.

Пловдив	5	1	0	4	6:25
Сталин (Варна)	3	1	0	2	2:9
Русе	3	1	0	2	6:15
Бургас	1	0	1	0	1:1
Коларовград (Шумен)	1	0	0	1	2:4
Сливен	1	0	0	1	0:12
Толбухин (Добрич)	1	1	0	0	3:2
Общо	15	4	1	10	20:68
Общ брой на срещите на българските градски отбори	34	10	4	20	68:110

МЕЖДУНАРОДНИ СРЕЩИ

на отборите на организациите след 9. IX. 1944 год.

1944 год., 15. X.	Гюргево	ЖСК (Русе)—Унирея (Гюргево)	2:3
22. X.	Силистра	Вихър (Сил)—Триколом—Венус (Кал.)	4:0
1945 год. 2. VI.	Зайчар	Бенковски (Видин)—Зайчар (гр. отб.)	2:2
3. VI.	Зайчар	Бенковски (Видин)—Зайчар (р. отб.)	2:2
5. VI.	Неготин	Бенковски (Видин)—Неготин (гр. отб.)	3:1
6. VI.	Неготин	Бенковски (Видин)—Неготин (гр. отб.)	0:1
2. XII.	София	Локомотив (Соф.)—Торпедо (Москва)	1:3

Отборът на ромънския първенец ЧФР (Букуреш) загубил срещу софийския „Локомотив“ с 1:3 (Букуреш 1946 год.)

1946 год. 21. IV.	Букуреш	Локомотив (Соф.)—Чокавул (Бук)	1:1
22. IV.	Букуреш	Локомотив (Соф.)—ЧФР (Бук)	5:1
12. V.	Варна	ТВ 45 (Варна)—Дезробия (Кюстенджа)	3:0
6. VII.	София	Локомотив (Соф.)—Хайдук (Сплит)	1:1
30. VII.	Москва	Локомотив (Соф.)—Торпедо (Москва)	0:1
4. VIII.	Сталинград	Локомотив (Соф.)—Трактор (Сталингр.)	4:2
9. VIII.	Ленинград	Локомотив (Соф.)—Динамо (Ленинград)	1:3
13. VIII.	Москва	Локомотив (Соф.)—Динамо (Москва)	3:3
15. VIII.	Белград	Ченгелов (Пд)—Белград (раб. отбор)	1:5
16. VIII.	Борово	Ченгелов (Пд)—Борово (раб. отбор)	1:0
17. VIII.	Вараждин	Ченгелов (Пд)—Вараждин (раб. отбор)	0:2
19. VIII.	Карловац	Ченгелов (Пд)—Карловац (раб. отбор)	4:2

20. VIII.	Смедерево	Ченгелов (Пд)—Смедерево (раб. отбор)	3:3
21. VIII.	См. паланка	Ченгелов (Пд)—Смед. паланка (раб. отб.)	3:1
23. VIII.	Борово	Ченгелов (Пд)—Борово (раб. отбор)	2:3
29. VIII.	Добрич	Динамо (Д)—Марина Гизила (Кюстенд.)	2:2
30. VIII.	Добрич	Славия (Д)—Марина Гизила (Кюстенд.)	4:0
1. IX.	Добрич	ЮВ 45 (Д)—Марина Гизила (Кюст.)	7:1
19. IX.	Букуреш	Металик (Соф.)—Металохимик (Бук)	3:2
25 IX.	София	Спортист (Соф.)—Македония (Скопие)	0:0
29. IX.	София	Левски (Соф.)—Македония (Скопие)	2:2
2. X.	Гор. Джумая	Ю. Дерменджиев (Г. Дж.)—Макед. (Ск.)	3:2
27. XI.	Раш. Девеле	Републик. (Пл)—Спортклуб (Р. Девеле)	8:3
28. XI.	Т. Мъгурели	Републик. (Пл)—Олтул (Т. Мъгурели)	1:0
1947 год. 23. II.	София	Левски (Соф.)—МТК (Будапешта)	6:1
6. IV.	Загреб	Левски (Соф.)—Динамо (Загреб)	0:1
13. IV.	София	Локомотив (Соф.)—ЧФР (Букуреш)	2:2
13. IV.	София	Левски (Соф.)—Вашоташ (Будапешта)	0:1
14. IV.	София	Локомотив (Соф.)—Вашоташ (Будапешта)	2:3
14. IV.	София	Левски (Соф.)—ЧФР (Букуреш)	1:2
17. IV.	Русе	Локомотив (Русе)—ЧФР (Букуреш)	1:7
14. V.	Кладно	Локомотив (Соф.)—Кладно—Чех. (гр. отб.)	1:2
13. VII.	Плевен	Скобелев (Пл)—Металац (Белград)	0:1
15. VII.	Будапешта	Локомотив (Соф.)—Австрия (жел. отб.)	2:1
18. VII.	Будапешта	Локомотив (Соф.)—Франция (жел. отб.)	1:0
20. VII.	Будапешта	Локомотив (Соф.)—Унгария (жел. отб.)	1:3
24. VII.	Будапешта	Локомотив (Соф.)—ЧФР (Букуреш)	0:1
27. VII.	София	Левски (Соф.)—Металац (Белград)	2:1
3. VIII.	Добрич	Динамо (Д)—Металохимик (Букуреш)	2:4
6. VIII.	Ямбол	Лъсков (Ям)—Металохимик (Букуреш)	2:5
10. VIII.	София	Металик (Соф.)—Металохимик (Букур.)	2:0
13. VIII.	Пловдив	Левски (Пд)—Металохимик (Букур.)	2:2
9. IX.	Силистра	Септември (Сил)—Калараш (гр. отбор)	6:1
10. IX.	София	Спартак (Соф.)—Будапешенска полиция	2:0
12. IX.	Пловдив	Спартак (Пд)—Будапеш. полиция	1:2
17. IX.	София	Славия (Соф.)—Будапеш. полиция	2:2
28. IX.	Петрич	Илинден (П-ч)—Работник (Битоля)	1:3
28. X.	София	Славия (Соф.)—Вардар (Скопие)	0:0
31. X.	Г. Джумая	Ю. Дерменджиев (Г. Дж.)—Вардар (Ск)	0:3
8. XI.	София	Септември—Спортист (С)—Динамо (З)	2:2
9. XI.	София	Левски (Соф.)—Динамо (Загреб)	1:2
11. XI.	Силистра	Септември (Сил)—Калараш (гр. отб.)	4:3
29. XI.	Тирана	Левски (Соф.)—Партизан (Тирана)	1:1
30. XI.	Тирана	Левски (Соф.)—Тирана (гр. отбор)	2:3
1948 год. 31. I.	Скопие	Септември (Соф.)—Вардар (Скопие)	0:2
1. II.	Скопие	Септември (Соф.)—Вардар (Скопие)	0:4
27. IV.	Варна	ТВП—Спартак (В)—Ухл. Мост—(Ч)	2:1
30. IV.	София	Левски (Соф.)—Ухломоост (Мост Чех.)	2:3
2. V.	Першик	Рудничар (П)—Ухломоост (Мост, Чех.)	0:4
9. V.	Г. Джумая	Ю. Дерменджиев (Г. Дж.)—Динамо (Ск)	4:4
10. V.	Св. Врач	Ян. Сандански (С. Вр.)—Динамо (Ск)	2:4
23. V.	Плевен	Винаров (Пл)—Пролетар (Пирот)	8:2
24. V.	Плевен	Спартак (Пл)—Партизан (Т. Мъгурели)	1:1
24. V.	Г. Джумая	Ю. Дерменджиев (Г. Дж.)—Кожух (Гевг)	4:1
26. V.	Търново	Трапезица (Т)—Пролетар (Пирот)	3:4
26. V.	София	Средец (Соф.)—Раднички (Белград)	1:2

1948 год.	26. V.	Ловеч	Кърпачев (Л)—Партизан (Т. Мъгур.)	2:1
.	26. V.	Петрич	Илинден (П)—Кожух (Гевгели)	1:0
.	29. V.	Плевен	Спартак (Пл)—Пролетар (Пирот)	4:0
.	29. V.	Плевен	Винаров (Пл)—Партизан (Т. Мъгур.)	3:1
.	30. V.	Видин	Бенковски (В)—Барацин (Неготин)	2:2
.	2. VI.	Ловеч	Кърпачев (Л)—Пролетар (Пирот)	0:3
.	8. VI.	София	Левски (Сф)—Динамо (Загреб)	1:2

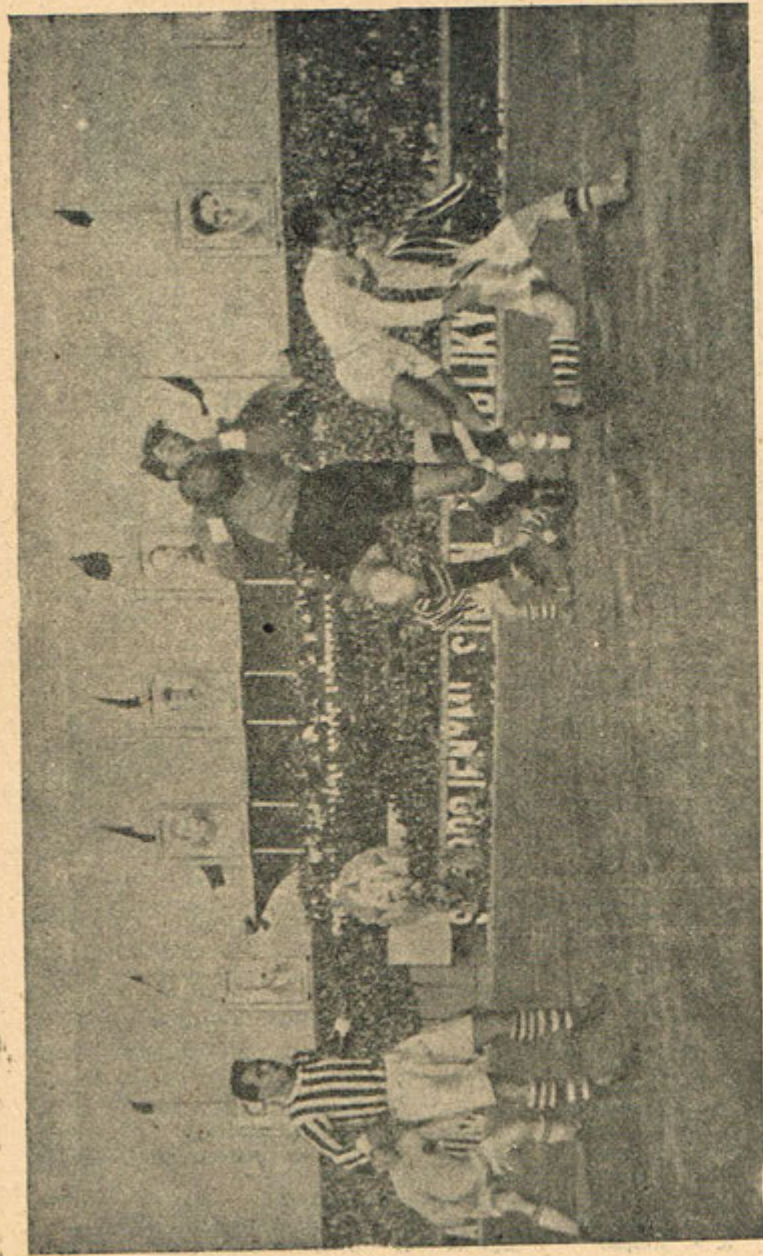
Унгарският футболен отбор „Матеос“ преди срещата си с „Локомотив“ (София)

.	18. VII.	София	Локомотив (Сф)—Матеос (Будапеща)	4:1
.	20. VII.	София	Славия (Сф)—Матеос (Будапеща)	5:5
.	22. VII.	София	Левски (Сф)—Пощаш (Будапеща)	0:0
.	25. VII.	София	Септември (Сф)—Пощаш (Будапеща)	8:1
.	1. X.	Будапеща	Левски (Сф)—Уйпеш—МТК (Буд)	2:0
.	2. X.	Будапеща	Левски (Сф)—Пощаш (Будапеща)	1:4

Момент от срещата „Динамо“ (София) — „Пощаш“ (Будапеща) в София. Унгарският вратар и м. сп. Г. Пачеджиев се борят за топката

1949 год.	5. VI.	София	Спартак (Сф)—Динамо (Букуреш)	1:2
.	7. VI.	София	ЦДНВ (Сф)—Динамо (Букуреш)	2:6
.	7. VII.	Варна	Локомотив (В)—Сокол-Авиа (Прага)	4:3
.	9. VIII.	Варна	Локомотив (Сф)—Сокол-Авиа (Прага)	2:2
.	10. VIII.	София	Локомотив (Сф)—Сокол-Авиа (Прага)	5:1
.	9. X.	София	ЦДНВ (Сф)—АТК (Прага)	0:1
.	12. X.	Варна	Ботев (Варна)—АТК (Прага)	0:2
1950 год.	20. VIII.	София	Динамо (Сф)—Дожа (Будапеща)	1:1
.	24. IX.	София	Ударник (Сф)—Шкода (Пилзен)	1:1
.	26. IX.	Сталин	Спартак (Ст)—Шкода (Пилзен)	1:1
.	3. X.	Прага	Нар. войска (Сф)—Хонвейд (Будапеща)	1:4
.	5. X.	Острава	Нар. войска (Сф)—АТК (Прага)	2:2
.	7. X.	Прага	Нар. войска (Сф)—ЦВКС (Варшава)	1:4
1951 год.	1. V.	София	Динамо (Сф)—Динамо (Букуреш)	0:0
.	1. V.	Букуреш	ЦДНА (Сф)—Армата (Букуреш)	0:0
.	15. IX.	Комаров	Спартак (Сф)—Бузулух (Комаров)	0:0
.	19. IX.	Поважка	Спартак (Сф)—Жилина (П. Бистрица)	2:0
.	23. IX.	Бистрица	Спартак (Сф)—Жилина (П. Бистрица)	2:0
.	23. IX.	Будапеща	ЦДНА (Сф)—АТК (Прага)	2:2
.	26. IX.	Дебрецен	ЦДНА (Сф)—Хонвейд (Будапеща)	1:3
.	27. IX.	Соколово	Спартак (Сф)—ХЛБ (Соколово)	3:1
.	30. IX.	София	Динамо (Сф)—НВ Братислава (Брат)	0:0
.	3. X.	Прага	ЦДНА (Сф)—АТК (Прага)	3:1
.	4. X.	Бърно	Спартак (Сф)—Бърно (гр. отб)	1:4
.	4. X.	Пловдив	Локомотив (Пл)—НВ Братислава (Бр)	2:1
.	5. X.	Бърно	ЦДНА (Сф)—Китайски военен отб.	9:1

Момент от мача ЦДНА (София) — Хонвейд* (Будапешта) 2:3, състояла се в Прага през 1951 год. Геренски из-преварва Хидекуни и лови топката. Пушкаш и Цветков (вляво); Стоянов, Коциш и Божков (вляво) очакват да се намесят

1951 год.	7.	Х.	Прага	Спартак (Ст)	—	НВ Братислава (Бр)	1:1
..	10.	Х.	София	ЦДНА (Сф)	—	Хонвейд (Будапешта)	2:3
..	1.	XI.	Димитрово	Ударник (Сф)	—	НВ Братислава (Бр)	1:1
..	11.	XI.	София	Торпедо (Дим)	—	Шахтьор (Сталино)	0:1
..	25.	XI.	Букурещ	ЦДНА (Сф)	—	Шахтьор (Сталино)	0:0
..	25.	XI.	София	Динамо (Сф)	—	Динамо (Бук)	2:3
..	29.	XI.	Плевен	Академик (Сф)	—	Фламюра Роше (Арад)	1:2
..	2.	XII.	Сталин (Р)	Спартак (Сф)	—	Фламюра Роше (Арад)	1:1
..	5.	XII.	София	Динамо (Сф)	—	Динамо (Ст—Ромъния)	1:3
..	6.	XII.	Орадея	ЦДНА (Сф)	—	Фламюра Роше (Арад)	2:1
..				Динамо (Сф)	—	Прогресул (Орадея)	1:0

Отборът на „Шахтьор“ (Сталино), преди гостуването му в България

1952 год.	12.	VII.	Прага	Спартак (Сф)	—	Черв. звезда (Пр)	4:2
..	14.	VIII.	Братислава	Спартак (Сф)	—	НВ Братислава (Бр)	2:1
..	19.	VIII.	Прага	Спартак (Сф)	—	Спарта (Прага)	3:1
1953 год.	3.	V.	Пловдив	Локомотив (Пл)	—	ФСЖТ (Париж)	5:0
..	5.	VII.	Виена	Строител (Сф)	—	Усия (Виена)	6:1
..	8.	VII.	Виена	Строител (Сф)	—	Долна Австрия (Сб. раб. отбор)	6:1
..	12.	VII.	София	Динамо (Сф)	—	ФК Вин (Виена)	4:1
..	16.	VII.	Сталин	ВМС (гр. Ст)	—	ФК Вин (Виена)	4:3
..	19.	VII.	Коларовгр.	Ударник (Колар)	—	ФК Вин (Виена)	0:2
..	23.	VII.	Русе	Локомотив (Русе)	—	ФК Вин (Виена)	0:2
..	25.	VII.	Плевен	Спартак (Пл)	—	ФК Вин (Виена)	1:1
..	26.	VII.	София	ВВС (Сф)	—	Вашаш (Будапешта)	0:2
..	29.	VII.	Пловдив	Спартак (Пл)	—	ФК Вин (Виена)	0:0
..	30.	VII.	София	ОСГ (Сф)	—	Вашаш (Будапешта)	0:0
..	2.	VIII.	Сталин	ВМС (гр. Ст)	—	Вашаш (Будапешта)	1:0
..	5.	VIII.	Ст. Димитр.	Черв. знаме (Ст. Д)	—	ФК Вин (В)	1:2
..	7.	VIII.	Сталин	Спартак (гр. Ст)	—	Вашаш (Будап.)	0:5
..	20.	XI.	София	Динамо (Сф)	—	Спартак (Москва)	1:3
..	29.	XI.	София	ЦДНА (Сф)	—	Спартак (Москва)	1:0

ТАБЛИЦА

с обозначение страните, с които тимове са играли българските клубни отбори (до 9 септември 1944 год.) и отборите на ДСО (след 9 септ.)*

Срещу отбора на коя страна	Общ брой на срещите	Победи	Равни	Загуби	Голово съотношение
	15	4	5	6	26 : 41
Австрия	10	5	2	3	24 : 14
	25	9	7	9	50 : 55
	0	0	0	0	0 : 0
Албания	2	0	1	1	3 : 4
	2	0	1	1	3 : 4
	7	2	2	3	12 : 14
Германия	0	0	0	0	0 : 0
	7	2	2	3	12 : 14
	33	20	3	10	78 : 64
Гърция	0	0	0	0	0 : 0
	33	20	3	10	78 : 64
	3	2	1	0	9 : 2
Египет	0	0	0	0	0 : 0
	3	2	1	0	9 : 2
	2	1	1	0	6 : 5
Естония	0	0	0	0	0 : 0
	2	1	1	0	6 : 5
	5	3	0	2	16 : 13
Италия	0	0	0	0	0 : 0
	5	3	0	2	16 : 13
	0	0	0	0	0 : 0
Китай	1	1	0	0	9 : 1
	1	1	0	0	9 : 1
	3	1	0	2	4 : 4
Литва	0	0	0	0	0 : 0
	3	1	0	2	4 : 4
	2	2	0	0	2 : 0
Палестина	0	0	0	0	0 : 0
	2	2	0	0	2 : 0
	8	2	3	3	14 : 16
Полша	1	0	0	1	1 : 4
	9	2	3	4	15 : 20
	38	24	6	8	116 : 69
Ромъния	34	15	8	11	79 : 61
	72	39	14	19	195 : 130

* В първия ред е указан броят на срещите преди 9 септември 1944 год., във втория — след тая дата, а в третия — общият сбор на срещите.

Продължение

Срещу отбора на коя страна	Общ брой на срещите	Победи	Равни	Загуби	Голово съотношение
	4	0	1	3	3 : 16
	9	2	2	5	11 : 16
	13	2	3	8	14 : 32
СССР	30	18	3	10	59 : 52
	0	0	0	0	0 : 0
Турция	30	18	3	10	59 : 52
	12	3	2	7	15 : 24
Унгария	21	6	5	10	40 : 41
	33	9	7	17	55 : 65
	16	7	3	6	39 : 42
Франция	1	1	0	0	1 : 0
	17	8	3	6	40 : 42
	12	4	2	6	25 : 28
Чехословакия	25	10	9	6	44 : 38
	37	14	11	12	69 : 66
	62	20	10	32	128 : 163
Югославия	35	10	9	16	63 : 70
	97	30	19	48	191 : 233

За разлика от републиканските „А“ и „Б“ отбори, представителните отбори на доброволните спортни организации са регистрирали по-значителни успехи в своите международни срещи.

От таблицата, в която са дадени изиграните срещи по години, е съвършено ясно състоянието на нашата страна в последните години преди освобождението и в първите години след установяването на народна власт у нас.

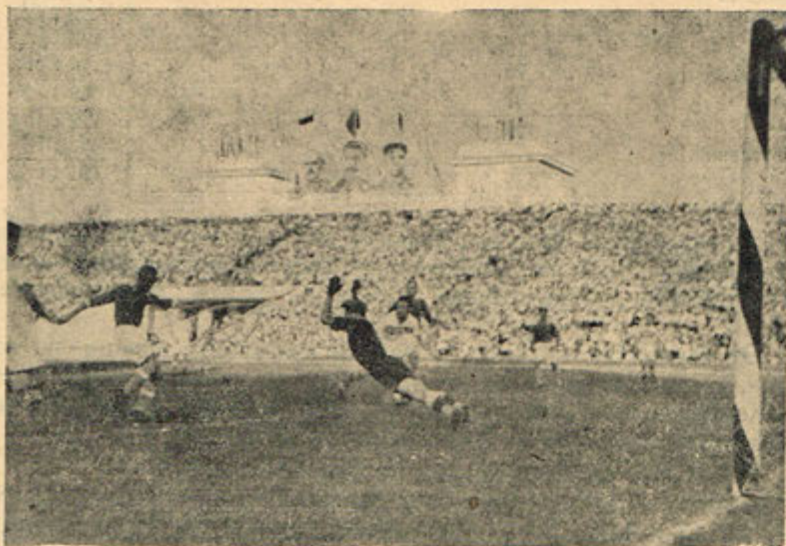
Какво бие на пръв поглед от тая таблица?

Първо, че в последните пет години преди 9 септември (1940, 41, 42, 43 и 44), т. е., най-черните години за нашия народ, когато в страната вилнееха фашизмът и мракобесието, налице бе общо загниване на обществения и културен живот. И това загниване, този упадък не можеше да не се отрази и върху спорта.

През тия последни години българските клубни отбори са имали 30 международни срещи (средно по 6 годишно). От тези 30 срещи те са спечелили само 4. В какво жалко състояние е бил българският дружествен футбол (а и футболът изобщо) през тоя период от време!

Второ — в следващите 4 години и 3 месеца (до края на 1948 година), след установяването на народната власт и поставянето на нашия спорт върху нови основи, отборите на нашите ДСО са изиграли 86 международни срещи (средно около 20 за година), от които са спечелили и завършили наравно 52. Каква рязка промяна, какво бързо възстановяване на нашия изостанал футбол и на нашия спорт изобщо! Грижете на народната власт за физкултурата и спорта още в първите години след освобождението на страната и бързото усвояване на най-прогресивната спортна школа в света — съветската—в кратко време тласнаха нашия футбол по пътя на прогреса.

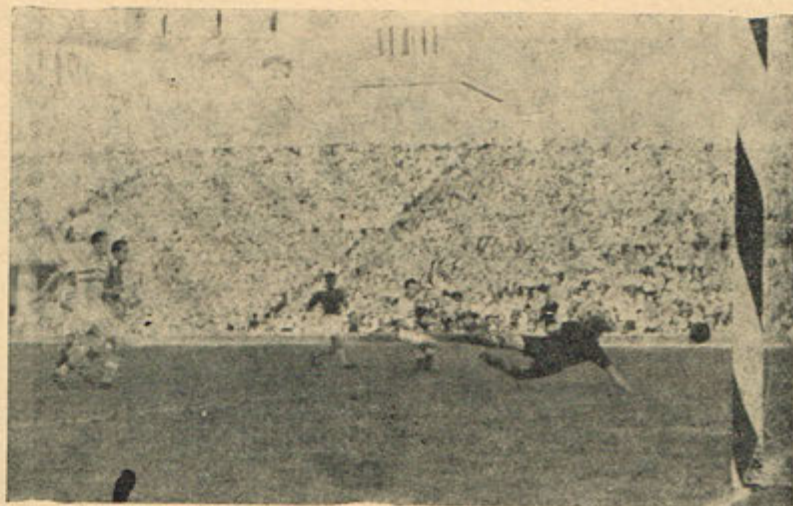
Напредъкът на нашия дружествен футбол може да се види ясно и от първата таблица, в която са обозначени страните, чиито отбори са се срещали с наши отбори преди и след 9 септември 1944 година.

„Динамо“ (София) — „ФК Вин“ (Виена) 4:1. След миг топката ще спре в мрежата на виенчани

Така например: преди 9 септ. 1944 год. нашите клубни отбори са играли 15 мача с австрийски клубни отбори и са спечелили само 4, при голово съотношение 26:41 във вреда на българските отбори. След освобождението от 10 играни мача нашите отбори са загубили само 3, при голово съотношение 24:14 в наша полза.

Подобренieto личи и при вглеждане в срещите с почти всички останали страни, с които сме играли преди 9 септември 1944 година.

„Динамо“ — „ФК Вин“, гол отбелязан от А. Миланов

С дружествените отбори на Чехословакия—преди 9 септември са играни 12 мача, от които са спечелени само 4, при голово съотношение 25:28. След тая дата от 25 срещи отборите на нашите ДСО са загубили само 6, при голово съотношение 44:38.

Нека погледнем и срещите с нашите учители във футбола—съветските футболисти. Нито една от четирите срещи със съветските футболисти преди 9 септември не е спечелена. Напротив, в тях нашите футболисти са отбелязали само 3 гола, а са получили 16 (без да се смята резултата 1:7, който регистрира сборният отбор на София срещу московския „Спартак“).

След освобождението ние сме спечелили 2 победи и сме завършили наравно 2 от мачовете си със съветские отбори, като общото голово съотношение от 9-те играни мача между български и съветски отбори е 11:16 във вреда на българските отбори. Дори отборът на българската народна армия постигна един изключителен успех, печелейки срещата си с първенца на СССР — „Спартак“ (Москва). Разликата в състоянието на нашия дружествен футбол преди и след 9 септември

1944 год. е очевидна и говори за несъмнения успех на футбола в нашите ДСО, който вече не е обект на търговски и др. сметки от страна на различни търгаши и политически карриеристи.

Първенецът на Съветския съюз „Спартак“ — Москва по време на гостуването си в София (1953 год.)

Прави впечатление и големият брой срещи, които са провели отборите на провинциалните доброволни спортни организации след освобождението — 59 мача, от които 24 победи и 13 равни резултата при голово съотношение 129:116. Това е несъмнен успех на провинциалните отбори.

Софийските отбори на ДСО са играли 79 мача, 26 от които са спечелили и 23 завършили наравно, при голово съотношение 147:128.

Разбира се, тук трябва да се каже, че софийските отбори са играли срещу много по-силни чуждестранни представители, отколкото отборите на провинцията. Изключение прави само отборът на ВМС (гр. Сталин), който единствен е играл няколко мача със силни противници и е спечелил два от тях — срещу будапещенския „Вашаш“ и виенския „ФК Вин“.

Измежду българските отбори на ДСО след 9. IX. 44 най-много международни мача е изнесъл „Динамо“ (Левски) — 22.

Интересно би било да се кажат няколко думи за представянето на най-добрите 5 софийски отбора (Динамо, ЦДНА, Спартак, Локомотив и Ударник) в международните срещи.

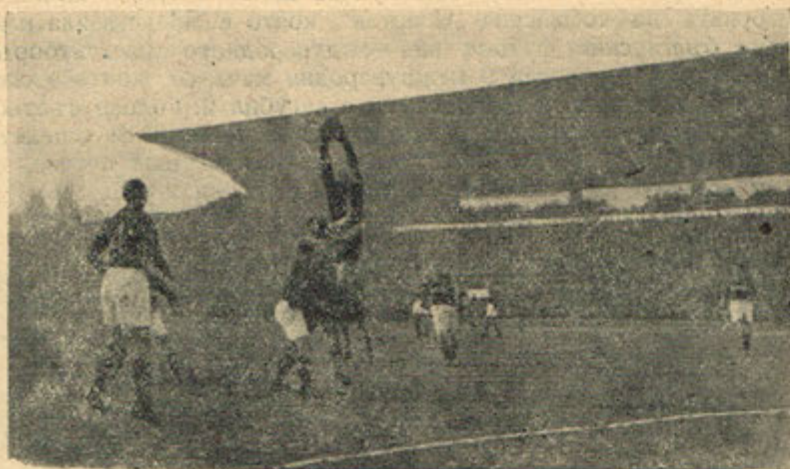
На първо място несъмнено трябва да се постави единадесеторката на софийския „Спартак“, която е представяла най-добре българския футбол на международното поле. Отборът на „Спартак“ е провел 9 международни мача, от които е спечелил 6, завършил е наравно 1 и е загубил 2. Голово съотношение 18:11 в полза на „Спартак“. Още по-ценни са успехите на софийските „спартаковци“ като се има предвид и това, че 7 от всичките си 9 мача те са играли на чужд терен.

Футболът е любима игра на софийските трудещи се

Интересен е балансът на софийския „Ударник“. Той е играл 5 международни мача и всичките е завършил с равни резултати. Общото голово съотношение на този отбор е 9:9.

Голям международен опит има и отборът на „Локомотив“. Той е играл 18 международни мача, от които е спечелил 6, загубил е 7 и 5 е завършил с равно голово съотношение. Софийските железничари имат в актива си няколко много ценни успехи — победа с 5:1 на чужд терен срещу първенеца на Ромъния — ЧФР., победа в Сталинград срещу „Трактор“, равен резултат — 3:3 срещу московския „Динамо“ и др. Головото съотношение на „Локомотив“ от международните му срещи е 36:31 в негова полза.

Момент от срещата „Спартак“-(Москва) — ЦДНА-София. Прекрасен скок на съветския вратар Разинский

Отборът на софийските глуховеми „Урбих“

Представителите на народната войска са изнесли 15 международни мача, от които са спечелили 4, загубили са 6 и 5 са завършили нерешено. Безспорно най-ценният успех на войсковия отбор е последната му победа срещу московския „Спартак“.

Най-неудачно се е представял в международните си срещи измежду софийските отбори републиканският първенец „Динамо“. От 9 септември 1944 год. до днес „динамовци“ са се срещали с чуждестранни отбори 22 пъти, а са напускали терена като победители само 5 пъти. Шест от срещите си те са завършили наравно, а останалите 11 са загубили.

МЕЖДУНАРОДНИ СРЕЩИ

на различните други български отбори (сборни работнически, на войкови подразделения и др.)

1945	19.V.	Клагенфурт (Австрия)	1 бълг. армия — 8 британска армия	6:4
	8.VII.	Белград	София — Белград (младежки отбори)	2:5
	12.VII.	Белград	София — Тирана (младежки отбори)	1:1
	15.VII.	Белград	София — Триест (младежки отбори)	3:2
	3.IX.	Пловдив	Пловдив—Югославия (работн. отбори)	0:4
	5.IX.	Пловдив	Пловдив—Югославия (работн. отбори)	3:6
	7.IX.	Бургас	Бургас — Югославия (работн. отбори)	1:7
	9.IX.	Сливен	Сливен — Югославия (работн. отбори)	0:8
	12.IX.	Габрово	Габрово — Югославия (работн. отбори)	1:0
	14.IX.	Габрово	Габрово — Югославия (работн. отбори)	1:3
1946	13. X.	София	София — Белград (военни отбори)	1:3
	17. X.	Пловдив	Пловдив — Белград (военни отбори)	3:4
1947	13.VIII	Варна	София—Букуреш (отб. на глуховеми)	5:0
	29.IX.	Белград	София — Белград (глухонеми)	2:1
	4.XII.	Загреб	„ — Загреб (глуховеми)	8:1
1948	14.VII.	София	„ — Будапеща (глухонеми)	8:1
	4.IX.	Прага	„ — Прага (глухонеми)	4:0
	6.IX.	Братислава	„ — Чехословакия (глухонеми)	1:1
	9.IX.	Будапеща	„ — Будапеща (глухонеми)	1:0
	10.IX.	Будапеща	„ — „	1:2
1949	15.V.	Букуреш	София — Букуреш (глухонеми)	4:2
1950	1.X.	Пилзен	Зав. „Г. Димитров“ — Пилзенска област	0:1
	5.X.	Пардубице	Зав. „Г. Димитров“ — Пардубице (сборен отбор)	1:1
	7.X.	Прага	Зав. „Г. Димитров“ — Сокол—Авия (Пр)	4:3
1951	28. X.	София	София (проф. отб.)—Шахтьор (Сталино)	1:2
1953	4. XI.	Букуреш	София — Букуреш (глухонеми)	0:2

Баланс

	Срещи	Победи	Равни	Загуби	Голове
Работнически отбори	10	2	1	7	12:35
Младежки отбори	3	1	1	1	6: 8
Военни отбори	3	1	0	2	10:11
Отбор на глухонеми	10	7	1	2	29:10
О б щ о .	26	11	3	12	57:64

ОБЩИ БЕЛЕЖКИ

От 9 септември 1944 година до края на 1953 година, т. е., за един период от около 9 години и 3 месеца различните български футболни отбори са изиграли общо 242 мача. Това прави средно около 26—27 мача годишно и говори, че нашият международен футболен живот е бил доста богат.

Ето как се разпределят международните футболни срещи:

	Срещи	Победи	Равни	Загуби	Голове
„А“ републикански отбор	30	5	9	16	32:56
„Б“ републикански отбор	11	4	2	5	12:16
Софийски градски отбор	19	6	3	10	48:42
Провинциални градски отбори	15	3	1	11	20:68
Отбори на ДСО и ведомства	141	51	37	53	280:249
Различни други отбори	26	11	3	12	57:64
О б щ о	242	80	55	107	449:495

От тези таблици могат да се направят интересни изводи.

Така например най-много международни срещи нашите футболисти са имали през 1947 и 1948 година. Това повдигна бързо нивото на нашия футбол и в края на 1948 година и през 1949 г. нашият „А“ национален футболен отбор постигна три поредни извънредно ценни международни победи — победи последователно в София отборите на Чехословакия и Унгария с по 1:0 и в Прага отбора на Чехословакия с 3:1.

И обратно — 1952 година бе най-бедната откъм международни прояви за нашите футболисти. В резултат още следващата 1953 година се забеляза застой в класата на нашите футболисти и, примерно, „А“ републиканският отбор от 7 международни мача не успя да спечели нито един.

Най-добре са се представили нашите футболисти на международното поле през годините 1946 и 1952, а нашият национален отбор — през 1948 година.

Повечето от срещите си — 146 (около 60,3% нашите футболисти са играли на свой терен, 82 (33,8%) — на чужд терен и 14 (5,9%) — на неутрален терен.

Най-куриозното е, че докато във футбола се смята, че при равностойни отбори победата обикновено клони повече към отбора-домакин, това не важи за нашите футболисти. Те най-добре са се представяли на чужд терен, а най-слабо — на свой терен. По-долу приведените цифри ще ви уверят в това:

	Срещи	Победи	Равни	Загуби	Голове
На свой терен	146	44	35	64	213:301
На чужд терен	82	31	17	34	156:165
На неутрален терен	14	5	3	6	32:29

Това значи, че от срещите проведени на свой терен, българските футболисти са спечелили 30,1%, от срещите на чужд терен — 37,8%, а от тези на неутрален — 35,7%.

Като че ли нашите отбори умеят по-добре да се мобилизират, когато играят пред чужда публика. Типичен пример в това отношение е отборът на софийския „Спартак“. От 7-те срещи, които този отбор е играл в чужбина, той е загубил само една.

СРЕЩИ С ФУТБОЛНИТЕ МАЙСТОРИ ОТ СССР

Първият контакт на българските футболисти със съветски футболни отбори бе установен сравнително отдавна — още през 1940 година, когато в нашата страна гостува прославеният отбор на московския „Спартак“.

Оттогава досега, в продължение на четиринадесет години, между съветски и български футболни отбори са изиграни общо 25 състезания. Редът на тяхното провеждане е:

11.	8.	1940 г.	София:	„Славия“ — „Спартак“ (Москва)	1:6
15.	8.	1940 г.	София:	София — „Спартак“ (Москва)	1:7
15.	9.	1940 г.	Москва:	„Спартак“ — „Славия“ (София)	0:4
22.	9.	1940 г.	Москва:	„Динамо“ — „Славия“ (София)	0:4
29.	9.	1940 г.	Ленинград:	„Динамо“ — „Славия“ (София)	2:2
2.	12.	1945 г.	София:	„Локомотив“ — „Торпедо“ (Москва)	1:3
29.	12.	1945 г.	София:	София — „Торпедо“ (Москва)	3:6
16.	12.	1945 г.	Варна:	Варна — „Торпедо“ (Москва)	0:4
19.	12.	1945 г.	Пловдив:	Пловдив — „Торпедо“ (Москва)	0:8
30.	7.	1946 г.	Москва:	„Торпедо“ — „Локомотив“ (Сф)	1:0
5.	8.	1946 г.	Сталинград:	„Трактор“ — „Локомотив“ (Сф)	2:4
9.	8.	1946 г.	Ленинград:	„Динамо“ — „Локомотив“ (Сф)	3:1
13.	8.	1946 г.	Москва:	„Динамо“ — „Локомотив“ (Сф)	3:3
28.	10.	1951 г.	София:	София (проф.) — „Шахтьор“ (Стал)	1:2
1.	11.	1951 г.	Димитрово:	„Миньор“ — „Шахтьор“ (Сталино)	0:1
2.	11.	1951 г.	Пловдив:	Пловдив — „Шахтьор“ (Сталино)	2:8

Отличният защитник на московския „Спартак“ — В. Соколов, по време на тренировка преди първото гостуване на отбора в България (1940 год.)

10. 11. 1951 г.	София: ЦДНВ — „Шахтьор“ (Сталино)	0:0
11. 6. 1952 г.	Москва: ЦДСА — София	2:2
14. 6. 1952 г.	Москва: „Динамо“ (Тбилиси) — София	2:1
18. 6. 1952 г.	Москва: ЦДСА — София	2:2
15. 7. 1952 г.	Котка: (Финландия): СССР—България	2:1
20. 11. 1953 г.	София: „Динамо“—„Спартак“ (Москва)	1:3
23. 11. 1953 г.	Пловдив: Пловдив—„Спартак“ (Москва)	1:6
26. 11. 1953 г.	Сталин: Сталин—„Спартак“ (Москва)	2:3
29. 11. 1953 г.	София: ЦДНВ — „Спартак“ (Москва)	1:0

Твърде интересни са първите впечатления на съветските футболисти от играта на българите. Преди първата среща „Спартак“ (Москва)—„Славия“ (София) в София през 1940 год. съветските футболисти бяха наблюдавали мач за първенство между отборите на ФК 13 и ЖСК. В своя дневник, трениорът на спартаковци Н. Попов е отбелязал на 10 август 1940 год. (извадки от дневника си той публикува във в. „Красний спорт“ — сега „Советский спорт“):

„... Темпото бе слабо, играе се с къси подавания. При изпълнение на ъглов удар нареждането на играчите става произволно. „Стената“ при наказателни удари не съществува. Крилата никога не се съобразяват с общата игра, играят изолирано. Поради това се получават наистина ефектни пробиви, но с високи подавания към вратата. Централният защитник играе дълбоко врязан напред и се връща назад твърде рядко. Смяната на вратаря се допуска само с играчи от отбора. Единадесет-метровият наказателен удар се отсъжда само при улавяне топката с ръка в наказателното поле пред вратата“.

Трениорът Попов предава впечатления и от наблюдавана тренировка на наши футболисти: „... Тренировката на българите, по наше мнение, е примитивна. Уводната част (гимнастика, отделни елементи на техниката и пр.) почти не се практикува. Ние не извлякохме нищо и от специалните занимания с топката, тъй като те се заключаваха само в това, че всички играчи, застанали пред вратата, започнаха да бият където им попадне (ние отдавна сме се отказали от такава тренировка и я считаме вредна)“.

Трениорът на „Динамо“—Москва, Б. Аркадиев е наблюдавал първата тренировка на „Славия“ — София в Москва преди състезанията там в 1940 година; своите впечатления той предаде във в. „Красний спорт“; между другото той писа: „... Българските играчи, ако се съди по тяхната тренировка, имат добра техническа подготовка, по-специално у тях проличава добрия удар по летяща топка. По това, как българските футболисти боравят с топката, може да се говори за

добра класа. Големият резултат, с който българските футболисти загубиха мачовете си със съветския отбор в София, очевидно произлиза на първо място поради тактически грешки в построяването на тяхната отбрана против „дубъл-ве“ на нашето нападение и поради недостатъчната физическа подготовка на отбора . . .“.

След втората среща на българските футболисти в Москва през 1940 год., в „Красний спорт“ писа: „Българите се придържат общо към нашата предишна тактика, но ясно очертаване на системата в тяхната игра не може да се види нито в

Първо гостуване на български футболисти в СССР след 9. IX. 1944 год. Отборът на „Локомотив“ София преди излитането си на лет. Враждебна,

защитата, нито в нападението. Това не е нито „дубъл-ве“, нито „пет в линия“. Свързките винаги са почти напред, а крилата не скъсяват ъгъла, не се отправят към вратата . . . Физически българските футболисти са силни. Те добре спират и отбиват топката, но в тренираност и бързина значително отстъпват на динамовци . . .“

В-к „Советский спорт“ направи на няколко пъти преценка на играта на „Локомотив“ — София при неговото гостуване в Съветския съюз през 1946 год. В бр. 51 от 3. VIII. 1946 г. бе отбелязано: „ . . . Гостите от България показаха блестяща,

почти виртуозна игра. Ние видяхме няколко комбинации със смени на места, добре изпълнени трикове и значително по-добра, отколкото в „Торпедо“, игра с глава при високите топки. На гостите трябва да се пожелае усвояването на завършващи нападенията удари . . .“.

Отборът на „Шахтър“—Сталино на софийския стадион „Народна войска“

За последния мач на „Локомотив“ в Москва в „Советский спорт“ отбеляза, че той „беше безспорно най-интересният и най-оспорваният . . . Работата не се състои само в това, че до края на мача имаше още 33 минути, а резултатът беше 3:0 в полза на играещия добре шампион на България. Българските футболисти проведоха този международен мач с голяма воля, енергия и старание. И, ако при резултат 3:3, българският отбор започна да разтегля времето, това се обяснява най-вече с отсъствието в играчите на така необходимата физическа подготовка; те не можаха да издържат мощния шурм на динамовците, сериозно осъзнали целия драматизъм на този мач...“

Треньорът на отбора на „Шахтър“ (Сталино) при гостуването му в България през 1951 год., отбеляза: „Отборът на ЦДНВ е вашият най-добър отбор и технически, и тактически. Неговата игра е равна — отначало до край, без никакво отпадане. Това говори за неговата класа. Отборът на ЦДНВ би участвувал и в нашата група на майсторите с голям успех“.

българските футболисти са повишили значително качеството на своята игра в сравнение с миналото и успешно могат да играят срещу всеки европейски отбор. Ние сме убедени, че победата на отбора на ЦДНА още повече ще задължи армейските футболисти да работят за повишаване на своето майсторство. Пожелавам на българските спортисти и особено на футболистите нови големи успехи". Държавният треньор по футбол на СССР, Гаврил Качалин, който придружаваше отбора на „Спартак“, в беседа с журналисти, между другото отбеляза: „... Моето първо впечатление от българските футболисти е от миналата (1952) година, когато сборен отбор на вашата страна гостува в Москва. Всички треньори у нас оценява тогава високата класа на вашия отбор, който показва, че може успешно да играе срещу всеки отбор на Европа... В състезанията с български отбори, които имах възможност да наблюдавам, ми напоявиха добро впечатление редица ваши футболисти. Най-добри вратари са Геренски и Костов. От защитниците изпъкват Ракаров, Манолов, Енишейнов, Станчев (от отбора на Пловдив), Филипov (от сборния състав на гр. Сталин), а от полузащитниците — Божков и Стоянов. В линията на нападението най-добри са Янев, Колев, Аргиров, Пеев (от отбора на Пловдив), Захариев и Димитров (от гр. Сталин)... Треньорите у вас работят творчески; те учат състезателите на правилна игра. Играта със смени на местата (която наблюдавах в отбора на ЦДНА) е твърде полезна за развитието и на самите състезатели... Особено съм доволен от вашата публика. Зрителите на футболните срещи в България „болеят“ за по-добрия. Това говори за обективност. В София, в Пловдив, в гр. Сталин публиката аплодираше нашите успехи топло, от сърце. Това още повече засили прекрасния спомен от гостуването ни в братска България. В близко време ние често ще се срещаме с българските спортисти. Нашите другарски срещи ще подпомогнат повишаването класата на футбола и у нас, и у вас. Така ще заякчаваме още повече здравата дружба между младежта и народите на нашите страни...“

V.

ФУТБОЛЪТ ЗАД ГРАНИЦА

СЪВЕТСКИ СЪЮЗ

Футболът в СССР е най-масовият спорт. Броят на трудещите се, участващи в редовните официални състезания за първенство, расте непрестанно. В първите години след победния край на Отечествената война в първенството на страната участваха 300,000 души. През 1947 година този брой нарастна на 340,000, в 1948 год. се удвои, през 1949 год. достигна 727,000, а през 1950 год. участниците в първенствата наброяваха 1,000,000. В най-масовото футболно съревнование — всекигодишните турнири за купата на СССР — участвуват хиляди колективи от просторната съветска страна. Докато в първия турнир през 1936 год. за овладяването на купата водеха борба само 83 отбора, през 1939 год. техният брой бе 2,000, в 1949 год. — 8,500, през 1950 год. 12,000, а през 1953 год. — повече от 17,000.

За правилното развитие на футбола в Съветския съюз са създадени и продължават да се създават все нови игрища и стадиони. В огромния размах на строителството, изграждането на стадиони заема предно място. Прекрасни места за спортване изникват не само в Москва и Ленинград, в Тбилиси и Киев, в Сталинград и Харков, в Ереван и Куйбишев, в Рига и Баку — а навсякъде. Стадионите са любимо място за културен отдых на милионите трудещи се — верни приятели на футболната игра.

Примерна грижа за правилна подготовка на млади футболни кадри в Съветския съюз представляват неколкогодишните юношески школи по футбол, които съществуват при редица училища. Юношеската футболна школа при 35-то единно училище в Тбилиси, например, е учредена още през 1945 година. Нейната задача е да създава добри футболисти от средата на средношколците. В школата се приемат физически здрави деца между 11 и 13 години. През първата и втората години школниците имат по 290 учебни часа, а през третата и четвъртата година — по 310. Застъпената материя, изразена в часове, е: обща теория на физкултурата 80 часа — през цялото времетраене на школното занимание; обща физическа подготовка — 370 часа;

На московския стадион „Динамо“. Момент от мача ЦДСА—София 2:2.
Миланов в борба за топката

техника на футболната игра — 650 часа; тактика — 100 часа, или в четиригодишния курс на школата програмата предвижда общо 1,200 учебни часа... Учебно-тренировачната работа в школата се води под постоянно лекарско наблюдение. Поставена на такива научни основи, работата в юношеската школа по футбол дава действително добри резултати. През 1949 година в школата в Тбилиси е имало 200 деца и юноши. Успешно са завършили годината всички 27 души от последния курс и 11 от тях били веднага включени в дублиращия състав на „Динамо“—Тбилиси. Отборът на школата участва в състезания за първенство, не само от местен, но и от всесоюзен мащаб. Представителите на тбилиската школа се класират винаги най-успешно.

Всяка година, от ранна пролет до късна есен, особено голям интерес за всички в Съветския съюз представлява напрегнатата борба за първенството по футбол на страната. В него се проявява високото техническо и тактическо майсторство на най-добрите футболни колективи, които водят благородна борба за

спечелване преходното червено знаме на първенството и почетното звание „шампион на страната“.

Отборът на ЦДСА—Москва, първенец на СССР за 1948 год.

В проведените досега първенства на Съветския съюз победители са били:

1936 г. — прол. сезон	„Динамо“	— Москва
1936 г. — есен. сезон	„Спартак“	— Москва
1937 г. —	„Динамо“	— Москва
1938 г. —	„Спартак“	— Москва
1939 г. —	„Спартак“	— Москва
1940 г. —	„Динамо“	— Москва
1945 г. —	„Динамо“	— Москва
1946 г. —	ЦДКА	— Москва
1947 г. —	ЦДКА	— Москва
1948 г. —	ЦДКА	— Москва
1949 г. —	„Динамо“	— Москва
1950 г. —	ЦДКА	— Москва
1951 г. —	ЦДСА	— Москва
1952 г. —	„Спартак“	— Москва
1953 г. —	„Спартак“	— Москва

През тази година „А“ футболна група на Съветския съюз е съставена от следните 13 отбора:

„Спартак“ (Москва), „Динамо“ (Тбилиси), „Торпедо“ (Москва), „Динамо“ (Москва), ЦДСА, „Зенит“ (Ленинград), „Локомотив“ (Москва), „Зенит“ (Куйбишев), „Локомотив“ (Харков), „Динамо“ (Киев), „Трудови резерви“ (Ленинград), „Спартак“ (Минск), и „Торпедо“ (Горки).

В съставите на отборите са направени някои изменения. В отбора на „Динамо“ преминаха нападателят Бондаренко и защитникът Юрченко от Ленинград. В състава на „Торпедо“ бе включен Гулевски от куйбишевския „Зенит“. От „Торпедо“ в „Локомотив“ премина център-нападателят Малов.

Освен това всички отбори са попълнили съставите си с млади, надеждни футболисти.

Отново е формиран отборът на Централния дом на Съветската армия. От „Спартак“ се завърнаха в отбора А. Башакин, Б. Разинский, В. Фомин, а също и В. Емишев, от „Динамо“ — С. Коршунов, А. Петров, В. Бузунов, от „Торпедо“ — В. Федоров. Честта на армейския отбор ще защитават също В. Демин, Ю. Нирков и много други известни футболисти.

В съревнованието за първенство на „Б“ групите ще участвуват 34 отбора, разпределени в три подгрупи. След завършване първенствата на трите групи отборите, класирани на първите две места във всяка група (общо 6 на брой) ще играят помежду си и най-добрият измежду тях ще получи

правото да премине в „А“ група.

Успоредно със състезанията за първенство, при най-масово участие и напрегнат интерес протича всекигодишната борба за спечелване кристалната купа на СССР. Досега, в четирнадесетте турнира за купата, нейни носители са били следните отбори:

1936 г.	„Локомотив“	— Москва
1937 г.	„Динамо“	— Москва
1938 г.	„Спартак“	— Москва
1939 г.	„Спартак“	— Москва
1944 г.	„Зенит“	— Ленинград
1945 г.	ЦДКА	— Москва
1946 г.	„Спартак“	— Москва
1947 г.	„Спартак“	— Москва
1948 г.	ЦДКА	— Москва
1949 г.	„Торпедо“	— Москва
1950 г.	„Спартак“	— Москва
1951 г.	ЦДСА	— Москва
1952 г.	„Торпедо“	— Москва
1953 г.	„Динамо“	— Москва

Характерно е, че в историята на първенствата на Съветския съюз по футбол званието „шампион на страната“ са печелили само три отбора — „Динамо“, ЦДКА и „Спартак“ — и трите от Москва, а в четирнадесетте турнира за купата на СССР нейни носители са били двойно по-голям брой отбори: спемнатите три и „Локомотив“, „Торпедо“ — Москва и „Зенит“ — Ленинград, които не винаги са успявали да се наредят в първите пет места в таблицата за първенството...

Купата на СССР по футбол

Момент от финалния мач за купата на СССР: „Спартак“ — Москва — ЦДСА

Високото майсторство на съветските футболисти не се проявява само в състезанията за първенство и за купата на СССР.

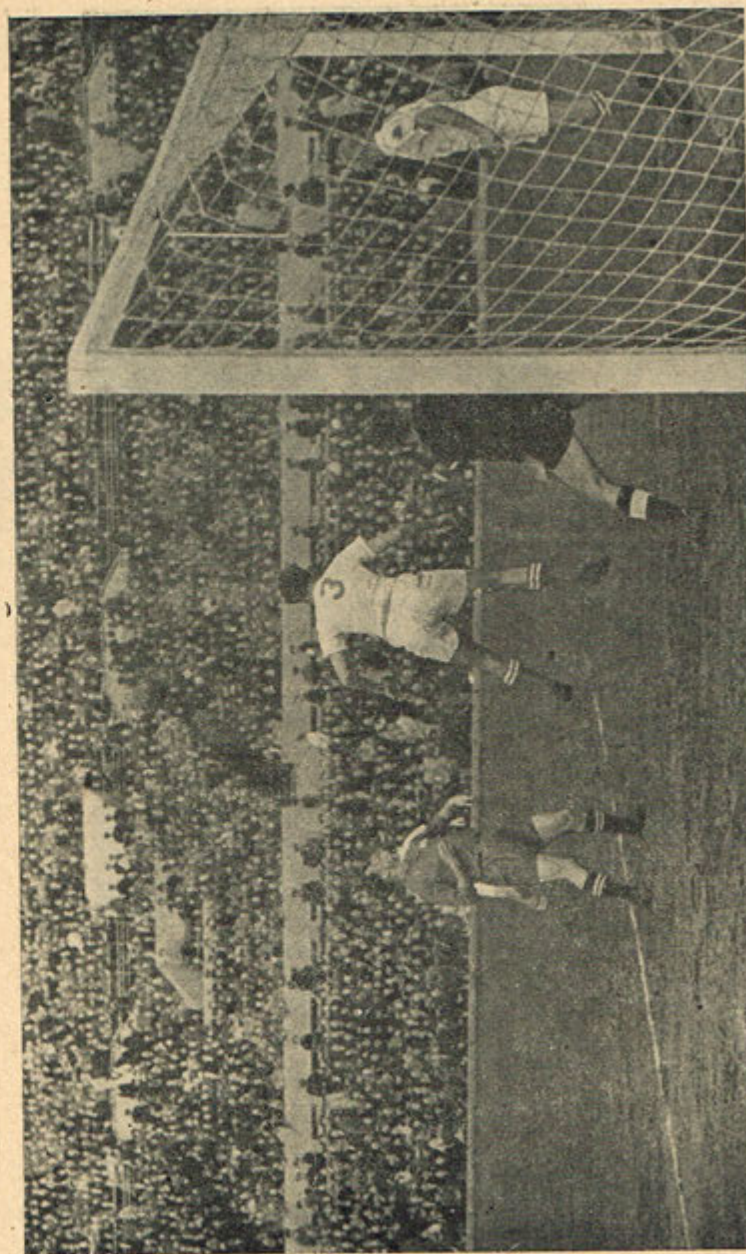
То се отразява много по-отчетливо в дългия низ международни срещи. Съветските футболисти участвуват в такива състезания в продължение на повече от 30 години. Те са мерили сили с отбори от Австрия, Албания, Англия, Баскония, Белгия, България, Унгария, Германия, Холандия, Дания, Иран, Испания, Норвегия, Полша, Ромъния, Турция, Уругвай, Финландия, Франция, Чехословакия, Швеция, Швейцария, Югославия, Индия и са демонстрирали прекрасните черти на съветския спорт: колективност, воля за победа, прекрасната физическа подготовка на състезателите и висока техника. Повечето от международните състезания на съветските футболисти са между дружествени отбори. Особено изпъкват между тях състезанията на „Динамо“ — Москва във Великобритания; динамовци победиха „Кардиф Сити“ с 0:1 и подсиления състав на „Арсенал“ с 4:3, а завършиха наравно с „Челси“ — 3:3 и „Глазгоу Рейнджърс“ — 2:2. Общият баланс от гостуването на „Динамо“ бе 19:9 за съветските футболисти. Показателни за високата класа на съветския футбол са и редицата победи над отбори на Швеция, Норвегия, Чехословакия, Австрия, Унгария и др.

Сборният отбор на СССР е участвувал досега в 20 международни срещи. Осемнадесет от тях са срещу турските футболисти. Отборът на СССР е печелил 13 победи, 5 състезания е завършил наравно и е загубил само 2. Головото съотношение е 51:28 за съветските футболисти.

Международните срещи на съветските футболисти са прекрасна обмяна на опит. Футболистите от всички страни желаят да се срещат все по-често със своите съветски другари. През 1953 година съветски отбори участваха в 50 състезания с футболисти от други страни. Съветските футболисти спечелиха 31 срещи, 9 състезания завършиха наравно и бяха победени само в 10 мача. Общото голово съотношение бе 156:56 в полза на футболистите на СССР.

УНГАРИЯ

Проявите на футболната игра в Унгария датират от около 60 години. Първата футболна топка се е появила в Будапеща през 1892 год. Новият спорт започнал да се практикува в два будапещенски спортни клуба. Първото футболно състезание е било проведено на 9 май 1897 год., а първата международна футболна среща — на 31 октомври с. г. между отборите на „Будапещи Торна клуб“ и „Крикет футбол клуб“ (Виена). Пред 2,000 зрители гостите спечелили с 2:0.

Напрегнат момент пред унгарската врата из срещата Москва — Унгария (май 1952 год.), завършила с равен резултат — 1:1.

Мач го случай откриването на „Народния стадион“ в Будапеща (октомври, 1953 год.) между „Хснвейд“ — Будапеща и „Спартак“ — Москва (3:2)

Първата международна среща на унгарския национален отбор е била през 1902 год. (12. X.) срещу отбора на Австрия. Тя се е състояла на стадиона във виенския „Пратер“.

Дълги години футболът не можеше да се масовизира, защото политическите, икономическите и обществени условия в страната не позволяваха на широките народни маси да спортуват. И футболът, както всички останали спортове беше привилегия на буржоазията и се практикуваше от ограничен кръг хора.

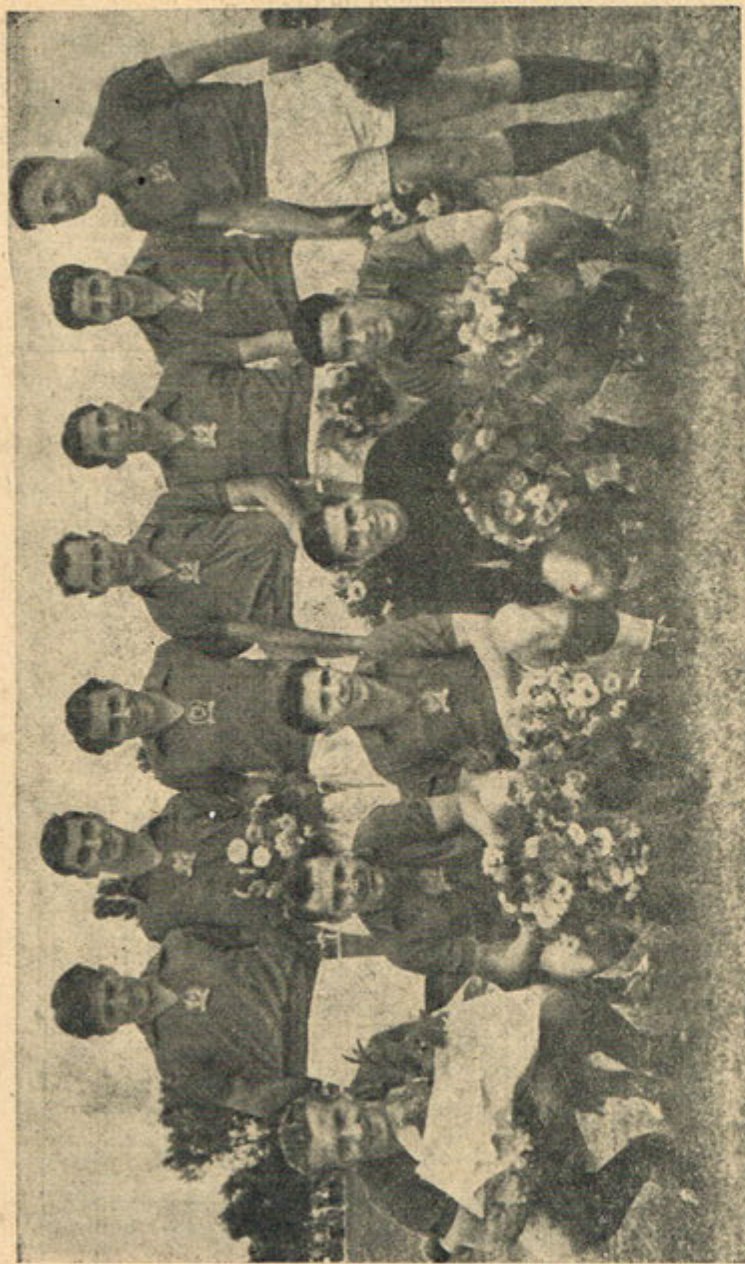
По-късно пречка за никакви особени успехи на унгарския футбол бе професионалната основа, на която той бе поставен.

Особено големи успехи постигна този спорт след освобождението на страната от фашизма, когато народната власт осигури на трудещите се прекрасни условия за овладяване на любимия спорт.

И докато преди 1945 год. успехите на унгарския национален футболен отбор стигаха 59.7%, след освобождението те станаха много по-чести и достигнаха 81.3 на сто. Унгарските футболисти след освобождението имат положителен баланс в срещите си с националните отбори на всички страни, с които са играли.

Поместената по-долу таблица показва нагледно срещите на унгарския „А“ национален футболен отбор срещу останалите отбори след 1945 година:

Срещу	Общо	Състезания			
		победи	равни	загуби	големо стотн.
Австрия	15	10	1	4	45 : 30
Албания	3	2	1	0	15 : 0
Англия	1	1	0	0	6 : 3
Българи	6	2	3	1	17 : 4
Г. Д. Р.	1	1	0	0	5 : 0
Египет	1	1	0	0	3 : 0
Италия	4	2	1	1	9 : 4
Люксембург	1	1	0	0	7 : 2
Полша	5	5	0	0	30 : 7
Ромъния	5	5	0	0	26 : 4
Турция	1	1	0	0	7 : 1
Финландия	2	2	0	0	14 : 1
Чехословакия	5	4	0	1	16 : 8
Швейцария	2	2	0	0	11 : 6
Швеция	5	3	2	0	19 : 6
Югославия	2	2	0	0	5 : 2
Общо	59	44	8	7	235 : 78

Отборът на НР Унгария, победител на последните олимпийски игри в Хелзинки. Отляво-надясно прави: Цибор, Кочиш, Булай II, Бузански, Захариаш, Божикси, Лорант; клекнали: Лангош, Хилегути, Пушкаш (капитан), Грошич и Палоташ (резерва)

Унгарският „А“ национален футболен отбор е играл срещу националните отбори на 16 страни. От тях само 4 са успели да спечелят мачове срещу прославените унгарски майстори (Австрия, Чехословакия, Италия и България).

Интересно е да се отбележи, че най-голям успех срещу „А“ републиканския унгарски отбор е зарегистрирал българският национален отбор, който е загубил само две от петте си срещи.

Успехът на унгарския национален отбор се изразява процентно така:

Срещу България — 58,3%, срещу Италия — 62,5%, срещу Австрия — 70%, срещу Чехословакия и Швеция — 80%, срещу Албания — 83,3%, а срещу Англия, ГДР, Египет, Люксембург, Полша, Ромъния, Турция, Финландия, Швейцария и Югославия — 100%.

Преди освобождението на Унгария, например, националният футболен отбор на страната търпеше чести неуспехи от Австрия, Швеция и особено от Италия. От изиграните 19 срещи между Унгария и Италия до 1945 година, унгарските футболисти бяха спечелили само 4, бяха завършили наравно 5, а останалите 10 бяха загубили. Сега унгарските футболисти имат положителен баланс и с тези три страни и особено с олимпийския първенец за 1948 год. — Швеция, срещу когото от пет срещи не са загубили нито една.

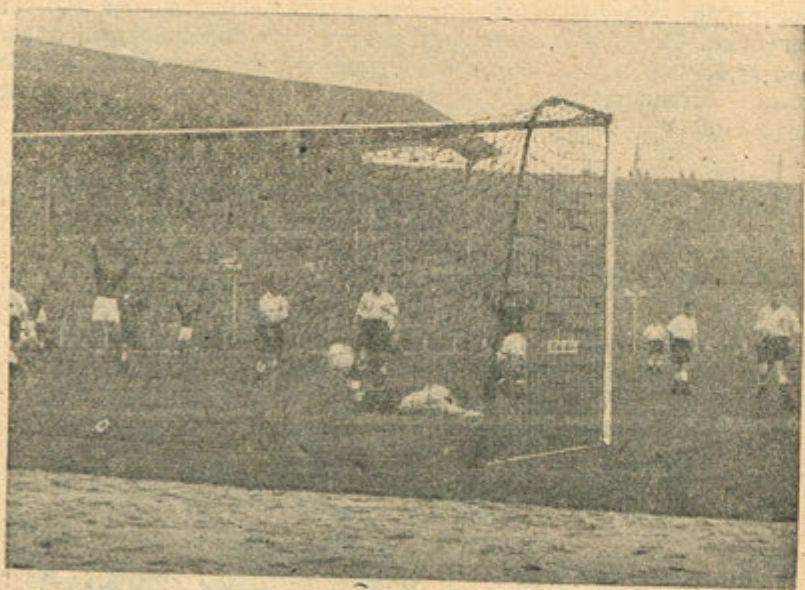

Унгария—Австрия 3:2 (Виена, ноември, 1953 год.). Пушкаш бележи гол през плонжа на австрийския вратар Земан

Успехите на унгарския футбол не се дължат на случайност. През цялата година унгарските футболисти се подготвят много грижливо. Те възприеха методите на съветските спортисти и ги приложиха успешно.

Новият унгарски футбол за пръв път показа своето лице на Олимпиадата в Хелзинки. Унгарският отбор е участвувал и в други олимпиади (в Стокхолм — 1912 год., в Париж — 1924 год., в Берлин — 1936 год.), но не е постигал значителни успехи. На Олимпиадата в Хелзинки унгарският футбол показа, че е скъсал завинаги с красивата, изпъстрена с технически трикове и жонгльорства, игра, която никога не му е носила особени успехи. В Хелзинки унгарските футболисти се наложиха над всичките си противници с отличната си комбинативна игра, която бе съчетание на техника, тактика, издръжливост, устрем, сила и точност на удара и висок патриотичен морал.

За успехите на унгарския футбол сериозна заслуга имат ръководителите, треньорите и футболните съдии.

Унгария—Англия 6:3. (Лондон, декември, 1953 год.). С удар от 30 метра Божик отбелязва петия гол в английската врата

Ето и самите резултати, постигнати от „А“ националния футболен отбор на Унгария след освобождението на страната.

1945 год.

С Австрия — 2:0 и 5:2, с Ромъния — 7:2.

1946 год.

С Австрия — 2:3 и 2:0, с Люксембург — 7:2.

1947 год.

С Австрия — 5:2 и 3:4, с Албания — 3:0, с България — 9:0, с Италия — 2:3, с Ромъния — 3:0, с Югославия — 3:2.

1948 год.

С Австрия — 2:1 и 2:3, с Албания — 0:0, с България — 0:1, с Полша — 6:2, с Ромъния — 5:1 и 9:0, с Чехословакия — 2:1, с Швейцария — 7:4 и 4:2.

1949 год.

С Австрия — 6:1 и 4:3, с България — 5:0, с Италия — 1:1, с Полша — 8:2, с Чехословакия — 2:5, с Швеция — 2:2 и 5:0.

1950 год.

С Австрия — 4:3 и 3:5, с Албания — 12:0, с България — 1:1, с Полша — 5:2, с Чехословакия — 5:0.

1951 год.

С Полша — 6:0, с Финландия — 8:0, с Чехословакия — 2:1.

1952 год.

С България — 1:1, с ГДР — 5:0, с Италия (аматьори) — 3:0, с Полша — 5:1, с Ромъния — 2:1, с Турция — 7:1, с Финландия — 6:1, с Швеция — 6:0, с Югославия — 2:0.

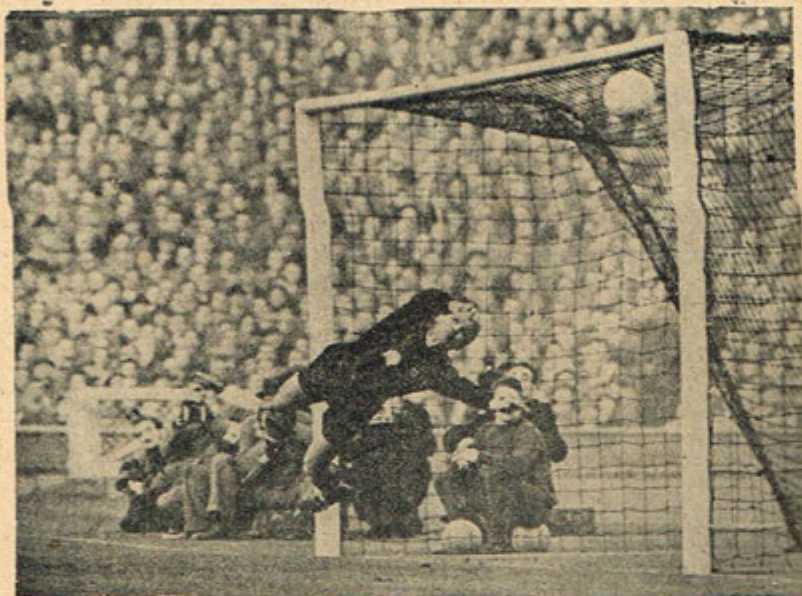
1953 год.

С Австрия — 1:1 и 3:2, с Англия — 6:3, с България — 1:1, с Италия — 3:0, с Чехословакия — 5:1, с Швеция — 4:2 и 2:2.

1954 год.

(до турянето на книгата под печат)

С Египет — 3:0.
С Австрия — 1:0

Унгария—Англия 6:3. Грошич избива в корнър силния удар на английския нападател Мортенсън

Паралелно с успехите на унгарските футболисти, постоянно се увеличава и интересът към футболните мачове в Унгария. Докато през 1938 година се падаха средно 2748 зрители на футболен мач (за цялата страна), след освобождението тази цифра бе далеч надхвърлена: за 1947 год. — 3929, за 1948 — 5308, за 1949 — 5382, за 1950 — 5811, за 1951 — 7715, за 1952 — 8118, за 1953 — 9100.

Проведените през 1953 година футболни срещи за първенство на Унгария бяха наблюдавани от 3,500,000 зрители. Най-голямото посещение — 70,000 зрители е отбелязано при срещата между двата най-добри отбора на страната „Вьорош Лобого“ и „Хонвейд“.

Титлата „първенец на Унгария по футбол“ получава класираният на първо място отбор в „А“ група, съставена от 14 отбора.

От 1949 год. досега първенци на Унгария по футбол са били следните отбори: „Хонвейд“ (Будапеща) — през 1949, 1950 и 1952 год. и „Вьорош лобого“ — бивш „Баша“ (Будапеща) — през 1951 и 1953 год.

Най-добрите стрелци в унгарската „А“ футболна група през 1951 год. са били: Кочиш — 30 гола, Палоташ — 25, през 1952 год.: Кочиш — 35 гола, Хидегкути — 28, през 1953 год.: Пушкаш — 27 гола, Кочиш — 24.

В първенството на „А“ група през 1953 год. са били отбелязани 629 гола. От тях 25 са от 11-метрови наказателни удари, 10 от наказателни удари и 72 са вкарани с глава. След ъглов удар унгарските нападатели са отбелязали 16 гола; „най-дългия“ гол с глава е вкарал Хегедюш, („Гийор“) — от 22 метра разстояние.

Най-доброто нападение в групата на майсторите през изтеклата година е имал „Хонвейд“ (Будапеща). Най-резултатни на отделните постове са: дясно крило Шандор (В. Лоб.) — 20, дясна свръзка Кочиш (Х) — 24, център-нападател Хидегкути (В. Лоб.) — 23, лява свръзка Пушкаш (Х) — 27, ляво крило Цибор (Х) — 16.

Интересно е, че дясното крило на националния отбор Будаи П, през годината е отбелязал само 3 гола.

Измежду защитниците най-резултатен през годината е националът Лантош, който е автор на 6 гола.

ДРУГИТЕ СТРАНИ С НАРОДНА ДЕМОКРАЦИЯ

Футболът във всички страни с народна демокрация е най-популярният спорт. Броят на международните срещи расте непрекъснато. На предно място са състезанията със съветски футболни отбори, които представляват прекрасна обмяна на опит.

Интересна картина представляват международните състезания между националните отбори на отделните страни.

Албания

Първи международни срещи националният отбор на Албания уреди през 1946 год., по време на балканския футболен турнир в Тирана. Отборът на Албания победи тогава България с 3:1 и Ромъния с 1:0, загуби от Югославия с 2:3 и зае първо място в турнира.

Националният отбор на НР Албания, първенец на Балканските игри, произведени в Тирана през 1946 год.

Албанският национален отбор е провел досега общо 22 състезания.

Срещу	Общо	Състезания			Голово съотн.
		победи	равни	загуби	
България	4	2	1	1	5:4
Полша	3	1	1	1	3:2
Ромъния	6	2	1	3	4:15
Унгария	3	—	1	2	0:15
Чехословакия	3	2	—	1	5:6
Югославия	3	—	1	2	5:7
Общо	22	7	5	10	22:49

Германска демократична република

Футболният отбор на Германската демократична република провежда международни срещи отскоро.

Срещу	Общо	Състезания			Голово съотн.
		победи	равни	загуби	
България	1	—	1	—	0:0
Полша	3	—	—	3	1:10
Ромъния	1	—	—	1	1:3
Унгария	2	—	—	2	1:8
Чехословакия	1	1	—	—	1:0
Общо	8	1	1	6	4:21

Народна република Китай

Представителният отбор на Народна република Китай досега има само две международни срещи. За първи път той участва в международно изпитание срещу отбора на Турция и загуби с 0:4. Със същия резултат отборът загуби и срещата с Финландия, по време на Олимпийските игри в Хелзинки през 1952 год.

Полша

Националният футболен отбор на НР Полша при първото си гостуване в София

Броят на международните срещи, в които е участвувал представителният отбор на страната, не е малък — 37. Полските футболисти са мерили сили с представителните отбори на дванадесет страни.

Срещу	Общо	Състезания			Голово съотнош.
		победи	равни	загуби	
Албания	3	1	1	1	2:3
България	5	2	2	1	7:6
ГДР	3	3	—	—	10:1
Дания	3	—	—	3	1:12
Норвегия	1	—	—	1	1:3
Ромъния	5	—	3	2	5:7
Унгария	5	—	—	5	7:30
Финландия	2	2	—	—	5:1
Франция	1	1	—	—	2:1
Чехословакия	6	1	2	3	10:16
Швеция	1	—	—	1	4:5
Югославия	2	—	—	2	1:8
Общо	37	10	8	19	55:93

Ромъния

Представителният отбор на Ромъния има добри прояви в своите международни срещи.

Срещу	Общо	Състезания			Голово съотнош.
		победи	равни	загуби	
Албания	6	3	1	2	15:4
България	5	4	1	—	13:8
ГДР	1	1	—	—	3:1
Полша	5	2	3	—	7:5
Унгария	6	—	—	6	7:30
Чехословакия	8	2	2	4	12:17
Югославия	2	1	—	1	3:4
Общо	33	13	7	13	60:69

Ромъния—Полша 1:1. Вратата на поляците в опасност

Чехословакия

След отбора на Унгария, чехословашкият национален отбор е участвувал в най-голям брой международни състезания. Балансът от тези срещи е доста добър. Успешно е, например, участието на отбора на Чехословакия в състезанията за купата на Европа. В последния турнир той победи на два пъти Швейцария и по веднаж Италия и Унгария. Чехословакия участва сега отново в световното първенство.

Чехословашкият национален отбор, участник в световното първенство по футбол (1953—1954 год.)

Срещу	Общо	Състезания			Голово съотнош.
		победи	равни	загуби	
Австрия	4	2	—	2	9:11
Албания	3	1	—	2	6:5
България	5	2	1	2	5:6
ГДР	1	—	—	1	0:1
Дания	1	—	1	—	2:2
Италия	3	1	—	2	3:6
Люксембург	2	2	—	—	10:5
Полша	6	3	2	1	16:10
Ромъния	8	4	2	2	17:12
Унгария	6	1	—	5	8:21
Франция	3	—	—	3	0:8
Швейцария	3	2	1	—	9:3
Югославия	3	1	—	2	5:7
Общо	48	19	7	22	90:97

ФУТБОЛНИТЕ ТУРНИРИ В ОЛИМПИСКИТЕ ИГРИ

Първите олимпийски игри са се състояли през 1896 година в Атина. В тяхната програма футболът не е бил включен. Състезания по футбол не е имало и в следващите две олимпиади — в Париж (1900 год.) и в Сен Луис (1904 год.). За пръв път футболът е бил включен в олимпийската програма на четвъртата олимпиада.

IV Олимпиада

Тя е била произведена в Лондон през 1908 год. Във футболните състезания са взели участие 5 страни, като Франция е била представена с два отбора. Получили са се следните резултати:

Първи кръг:

Англия—Швеция 12:1 и Дания—Франция (Б) 9:0;

Полуфинали:

Англия—Холандия 4:0 и Дания—Франция (А) 17:1;

Финал:

Англия—Дания 2:0

На първо място се е класирал отборът на Англия, следван от този на Дания. Останалите полуфиналисти Холандия и Франция не са играли за III и IV място.

V Олимпиада

На петата олимпиада, произведена в Стокхолм през 1912 год. са взели участие 11 футболни отбори. Произведените срещи са завършили така:

Първи кръг:

Холандия—Швеция 4:3; Финландия—Италия 3:2; Австрия—Германия 5:1;

Втори кръг:

Англия—Унгария 7:0; Дания—Норвегия 7:0; Холандия—Австрия 3:1; Финландия—Русия 2:1;

Полуфинали:

Англия—Финландия 4:0; Дания—Холандия 4:1;

Финал:

Англия—Дания 4:2

За III и IV място:

Холандия—Финландия 9:0

Крайното класиране от футболния турнир е следното.

1. Англия, 2. Дания, 3. Холандия, 4. Финландия, и т. н.

VI Олимпиада

Поради войната Шестата олимпиада, която трябвало да се проведе през 1916 год. се осуетява.

VII Олимпиада

Тя е била проведена в Анверс през 1920 год. Във футболния турнир са взели участие 14 страни. Резултати:

Първи кръг: Чехословакия—Югославия 7:0; Испания—Дания 1:0; Холандия—Люксембург 3:0; Норвегия—Англия 3:1, Швеция—Гърция 9:0; Италия—Египет 2:1.

Втори кръг: Белгия—Испания 3:1; Чехословакия—Норвегия 4:0; Холандия—Швеция 5:4; Франция—Италия 3:1.

Полуфинали: Белгия—Холандия 3:0; Чехословакия—Франция 4:1.

Финал: *Белгия—Чехословакия 2:0*

В тази финална среща чехословашкият отбор, в знак на протест срещу ръководството на мача и намесата на публиката, напуска терена преди края, поради което бива дисквалифициран.

Първото място се заема от отбора на *Белгия*, а за останалите места се провежда допълнителен турнир, който завършва със следните резултати:

Испания—Швеция 2:1; Италия—Норвегия 2:1; Испания—Италия 2:0; Испания—Холандия 3:1.

По този начин на второто място се класира отборът на Испания, следван от представителите на Холандия, Франция, Италия и т. н.

VIII Олимпиада

Във футболния турнир на осмата олимпиада, проведена в Париж 1924 год., са се записали да участвуват представителите отбори на 22 страни. За първи път взима участие и представителният отбор на България. Получили са се следните резултати:

Първи кръг: Ирландия—България 1:0; Уругвай—Югославия 7:0; Швейцария—Литва 9:0; Швеция—Белгия 8:1; Холандия—Ромъния 6:0; Франция—Естония 7:0; Италия—Испания 1:0; С. А. Щати—Летония 1:0; Чехословакия—Турция 5:2; Унгария—Полша 5:0.

Втори кръг: Уругвай—СА Щати 3:0; Швейцария—Чехословакия 1:1, 1:0; Италия—Люксембург 2:0; Египет—Унгария 3:0.

Трети кръг: Уругвай—Франция 5:1; Швейцария—Италия 2:1; Швеция—Египет 5:0; Холандия—Ирландия 2:1.

Полуфинали: Уругвай—Холандия 2:1; Швейцария—Швеция 2:1.

Финал: *Уругвай—Швейцария 3:0.*

За III и IV място: Швеция—Холандия 1:1, 3:1.

Крайното класиране от футболния турнир е следното:

1. *Уругвай*, 2. Швейцария, 3. Швеция, 4. Холандия и т. н.

IX Олимпиада

На деветата олимпиада, проведена през 1828 год. в Амстердам, са взели участие футболните отбори от 18 страни. Проведените срещи са завършили така:

Първи кръг: Уругвай—Холандия 2:0; Аржентина—САЩ 11:2; Италия—Франция 4:3; Египет—Турция 7:1; Германия—Швейцария 4:0; Белгия—Люксембург 5:3; Испания—Естония 2:0; Португалия—Чили 4:2.

Втори кръг: Испания—Мексико 7:1; Португалия—Югославия 2:1.

Трети кръг: Уругвай—Германия 4:1; Аржентина—Белгия 6:3; Италия—Испания 1:1, 7:1; Египет—Португалия 2:1.

Полуфинали: Уругвай—Италия 3:2; Аржентина—Египет 6:0.

Финал: *Уругвай—Аржентина 1:1, 2:1.*

За III и IV място: Италия—Египет 11:3.

Крайното класиране от футболния турнир е следното:

1. *Уругвай*, 2. Аржентина, 3. Италия, 4. Египет и т. н.

X Олимпиада

На десетата олимпиада, проведена през 1932 год. в Лос Анжелос, футболът не е застъпен.

XI Олимпиада

Тя се проведе в Берлин през 1936 год. Във футболния турнир взеха участие отборите на 16 страни. Резултатите са следните:

Първи кръг: Италия—СА Щати 1:0; Австрия—Египет 3:1; Норвегия—Турция 4:0; Полша—Унгария 3:0; Япония—Швеция 3:2; Перу—Финландия 7:3; Германия—Люксембург 9:0; Англия—Китай 2:0.

Втори кръг: Италия—Япония 8:0; Норвегия—Германия 2:0; Полша—Англия 5:4; Перу—Австрия 4:2. (Перу губи

срещата административно, поради напускане терена преди края на мача).

Полуфинали: Италия — Норвегия 2:1; Австрия — Полша 3:1.

Финал: *Италия—Австрия 2:1.*

За III и IV място: Норвегия—Полша 3:2.

Класирането на футбол в XI олимпиада е следното:

1. *Италия*, 2. Австрия, 3. Норвегия, 4. Полша и т. н.

XII и XIII Олимпиада

И двете олимпиади, които трябваше да се състоят през 1940 и 1944 год. се осуетиха поради войната.

XIV Олимпиада

На Лондонската олимпиада, проведена през 1948 година бяха представени с футболни отбори 18 страни. Проведените срещи завършиха със следните резултати:

Първи кръг: Холандия—Ирландия 3:1; Люксембург—Афганистан 6:0.

Втори кръг: Швеция—Австрия 3:0; Югославия—Люксембург 6:1; Дания—Египет 3:1; Англия—Холандия 4:3; Корея—Мексико 5:3; Турция—Китай 4:0; Италия—САЩати 9:0; Франция—Индия 2:1.

Трети кръг: Швеция—Корея 12:0; Югославия—Турция 3:1; Дания—Италия 5:3; Англия—Франция 1:0.

Полуфинали: Швеция — Дания 4:2; Югославия — Англия 3:1.

Финал: *Швеция—Югославия 3:1.*

За III и IV място: Дания—Англия 5:3.

Крайното класиране във футболния турнир е следното:

1. *Швеция*, 2. Югославия, 3. Дания, 4. Англия и т. н.

XV Олимпиада

Тя се проведе през 1952 год. в Хелзинки. Във футболния турнир бяха записани да участвуват 27 страни — рекорден брой за всички проведени олимпийски игри. За първи път взе участие с представителен отбор и СССР, а наш, български представителен отбор участвува за втори път в олимпийските игри.

Проведените срещи между отборите завършиха със следните резултати:

Първи кръг: Унгария—Ромъния 2:1; Югославия—Индия 10:1; Дания—Гърция 2:1; Бразилия—Холандия 5:1; Ита-

Олимпийският стадион в Хелзинки

лия—САЩати 8:0; СССР—България 2:1; Египет—Чили 5:4; Полша—Франция 2:1; Норвегия—Куба 3:0 (служебно); Австрия—Саар 3:0 (служебно).

Втори кръг: Унгария—Италия 3:0; Югославия—СССР 5:5, 3:1; Швеция—Норвегия 4:1; Зап. Германия—Египет 3:1; Турция—Антилски острови 2:1; Дания—Полша 2:0; Австрия—Финландия—4:3; Бразилия—Люксембург 2:1.

Трети кръг: Унгария—Турция 7:1; Югославия—Дания 5:3; Швеция—Австрия 3:1; Зап. Германия—Бразилия 4:2.

Полуфинали: Унгария—Швеция 6:0; Югославия—Зап. Германия 3:1.

Финал: *Унгария—Югославия 2:0.*

За III и IV място: Швеция—Зап. Германия 2:0.

Класирането във футболния турнир на XV олимпиада е следното:

1. *Унгария*, 2. Югославия, 3. Швеция, 4. Зап. Германия и т. н.

Футболните турнири в Олимпийските игри

В първите футболни турнири на Олимпийските игри хегемонията на англичаните е била очевидна. Единственият отбор, който им оказва сериозна съпротива е отборът на Дания.

В третия турнир отборът на Белгия успява да овладее първото място, след като среща сериозна съпротива от чехословаците.

В следващите два футболни турнира се налагат представителите на Южна Америка — Уругвай.

Футболният турнир на XI-та олимпиада в Берлин бе спечелен от отбора на световния първенец — Италия, а в първата олимпиада след войната — тази в Лондон през 1948 година за пръв път олимпийски шампион по футбол стана отборът на Швеция. В този турнир обаче не взеха участие нито отборите на народнодемократичните страни, нито южно-американските отбори (с изключение на Мексико).

В турнира по футбол на последната Олимпиада в Хелзинки взеха участие не само рекорден брой страни, но и наистина най-силните в тоя момент аматьорски футболни отбори в света.

Този турнир бе спечелен от отбора на народната република Унгария, който не само победи убедително всичките си противници, но доказа, че хегемонията в световния футбол преминава сигурно в ръцете на отборите от народно-демократичните страни. Унгарският отбор отбеляза на противниците си в мачовете за олимпийско първенство 20 гола, а получи в своята мрежа само два гола. Най-сериозният противник на унгарската единадесеторка по пътя му към първото място бе отборът на друга народна република — Румъния, който след равностойна игра загуби от унгарските майстори с минимален резултат — 1:2.

Унгарският футболен отбор спечели това високо звание за първи път в историята на Олимпийските игри. И това не е случайно. Своето превъзходство над другите отбори унгарските футболисти дължат не толкова на своята дългогодишна футболна традиция (която сама не им помогна в предишните олимпиади и световни първенства), колкото на това, че унгарският футбол, след освобождението на страната от фашизма и капитализма, уверено тръгна по нов път — по пътя на съветската футболна школа.

Последната олимпиада доказа, че както във всички спортове, така и във футбола, занаяпред най-сериозните претенденти за първенството ще бъдат отборите на страните, в които възтържествува народно-демократичният обществен строй.

Унгария—Италия 3:0, в мач за олимпийско първенство (1952 год). Хидегкути пред вратата на италианския отбор

СВЕТОВНИ ФУТБОЛНИ ПЪРВЕНСТВА

Световният футбол се ръководи от Международната футболна федерация, известна като ФИФА, което име идва от първите букви от нейното френско наименование. Тази федерация е основана на 21 май 1904 година в Париж, където и днес е нейното седалище.

Кое е довело до създаването на ФИФА? Преди всичко необходимостта да се обединят отделните национални футболни съюзи, да се засили връзката помежду им и да се играе в целия свят по едни и същи правила. Във ФИФА членуват повече от 50 отделни национални съюзи, а от 1946 година член на федерацията е и Всесъюзната секция по футбол на СССР.

Като първа голяма проява на футболния спорт от международен характер може да се смята участието му на олимпийските игри в Лондон през 1908 година, в рамките на Четвъртата олимпиада. Прието бе да се смята, че олимпийският първенец ще се смята за най-силен футболен отбор в света.

До деветата олимпиада в Амстердам футболните представители на отделните държави не спазваха устава на Международния олимпийски комитет и в Олимпийските игри се състезаваха свободно и аматьори, и професионалисти.

Едва през 1929 година Международният олимпийски комитет взе решение на олимпиадите да се допускат само доказани аматьори-футболисти.

Това решение доведе до конфликт между Олимпийския комитет и Международната футболна федерация. В желанието си да се противопостави на решението на Олимпийския комитет, ФИФА реши да провежда свое отделно световно първенство, до което да се допуска участието на всички футболисти, без оглед на това, дали те са професионалисти или аматьори. Чрез този си акт Международната върховна ръководителка на футбола в света потвърди първоначалното си решение от 1928 година за поощряване търговския дух във футболния спорт.

Между ФИФА и Международния олимпийски комитет бе постигнато единствено споразумение: световното футболно първенство, което също ще се провежда на всеки четири години да не съвпада по време с провеждането на Олимпийските игри

I турнир

Той се проведе през 1930 година в столицата на Уругвай Монтевидео. В турнира участваха с представителните си отбори 13 страни, измежду които само 4 от Европа: Франция, Ромъния, Белгия и Югославия.

Тринадесетте страни бяха разделени на четири групи, които по системата на срещи „всеки срещу всеки“ трябваше да излъчват първенци на групите.

В I група влязоха отборите на Аржентина, Мексико, Чили и Франция. Техните срещи завършиха със следните резултати:

Аржентина—Чили 3:1, Аржентина—Франция 1:0, Аржентина—Мексико 6:3, Чили—Франция 1:0, Чили—Мексико 3:0, Франция—Мексико 4:1.

Първенец на групата излезе отборът на *Аржентина*, следван от Чили, Франция и Мексико.

II група бе съставена от три отбора — Бразилия, Боливия и Югославия. Мачовете помежду им завършиха така:

Югославия—Бразилия 2:1, Югославия—Боливия 4:0, Бразилия—Боливия 4:0.

Пръв в групата излезе отборът на *Югославия*, следван от представителите на Бразилия и Боливия.

III група също включваше три отбора: домакинът Уругвай, Ромъния и Перу. Резултатите от играните между тях срещи бяха:

Уругвай—Ромъния 4:0, Уругвай—Перу 1:0, Ромъния—Перу 3:1.

Първото място в групата бе спечелено от отбора-домакин — *Уругвай*. На второ място бе ромънският отбор, а трети — отборът на Перу.

IV група включваше в състава си представителите на САЩ, Парагвай и Белгия. Те също изиграха мачове помежду си, които завършиха при следните резултати:

С. Щати—Парагвай 3:0, С. Щати—Белгия 3:0, Парагвай—Белгия 1:0.

Правото да представлява групата във финалния кръг получи отборът на *Съединените Американски щати*.

По системата на елиминирането бяха проведени състезания между четирите отбора — първенци на отделните групи. Те завършиха с големи резултати в полза на южно-американските отбори:

Уругвай—Югославия 6:1, Аржентина—С. Щати 6:1.

По този начин за финала останаха представителите на Уругвай и Аржентина. Напрегнатата среща завърши с резултат 4:2 в полза на отбора—домакин *Уругвай*, който стана първият световен първенец по футбол. На второ място се класираха футболистите на Аржентина, а състезание за третото място не се проведе.

II турнир

Във втория турнир, който се проведе през 1933—34 година взеха участие 28 страни. За първи път участва и България. Участниците бяха разделени в предварителния кръг от турнира на 12 групи, според географското си положение, като за финалния кръг, който трябваше да се проведе в Италия, бяха определени да останат най-добрите 16 отбора. След остър конфликт между ФИФА и Южна—Америка, последната в знак на протест изпрати в Италия своите аматьорски отбори.

В I група първенец излезе отборът на *С. Щати*, след като спечели срещу отбора на Мексико с 4:2.

Във II група се класира отборът на *Бразилия*, тъй като представителите на Перу не се явиха да играят финалната среща с бразилците.

В III група Чили отказа да се яви и представител на групата стана отборът на *Аржентина*.

В IV група футболистите на *Египет* победиха последователно отбора на Палестина (в Кайро с 9:0 и в Тел-Авив с 4:1) и също се класираха за финалния кръг.

В V група Швеция и Естония завършиха в Стокхолм 6:2, а в Ковно 2:0 в полза на отбора на *Швеция*, който се класира за финала.

В VI група Испания победи последователно Португалия и в Мадрид (9:0) и в Лисабон (2:1) и осигури участието си в по-нататъшната борба.

В VII група отборът на Италия леко победи Гърция с 4:0 (в Милано) и я отстрани от по-нататъшно участие.

В VIII група бяха включени отборите на Унгария, Австрия и България. Два от тях добиваха правото да участвуват във финалната борба. Проведените три срещи завършиха със следните резултати:

В София — България—Унгария 1:4,

В Будапеща — Унгария—България 4:1 и

във *Виена* — Австрия—България 6:1.

По този начин правото да заминат за Италия получиха представителите на Австрия и Унгария, а нашите футболисти отпаднаха от борбата за световно първенство.

В IX група отборът на Чехословакия победи във Варшава Полша с 2:1. В Прага полските футболисти предпочоха да не се явят и по този начин Чехословакия се класира за финалните състезания.

В X група имаше три отбора: Ромъния, Швейцария и Югославия, два от които получаваха правото да участвуват в крайния кръг. Изиграните три състезания завършиха със следните резултати:

Ромъния—Швейцария 2:2 (в Берн), Ромъния—Югославия 2:1 (в Букурещ) и Швейцария—Югославия 2:2 (в Белград).

По този начин от трите отбора отпадна този на Югославия, който се класира на последното място в групата.

XI група бе съставена също от 3 отбора, с право на участие във финалите на два от тях. Резултати:

Холандия—Белгия 4:2 (в Анверс); Холандия—Ирландия 5:2 (в Амстердам) и Белгия—Ирландия 4:4 (в Дъблин).

На първите две места се класираха Холандия и Белгия.

В XII група, съставена от три отбора, бяха изиграни два мача. В Люксембург отборът на Люксембург загуби последователно от Германия с 1:9 и от Франция с 1:6 и отпадна от по-нататъшното съревнование.

Останалите непобедени 16 отбора пристигнаха в Италия, за да продължат борбата по системата на отстраняването след

една среща. Жребият противопостави един на друг следните отбори:

В Рим: Италия — С. Шати 7:1, *в Триест*: Чехословакия—Ромъния 2:1, *във Флоренция*: Германия—Белгия 5:2, *в Торино*: Австрия—Франция 3:2, *в Генуа*: Испания—Бразилия 3:1, *в Милано*: Швейцария—Холандия 3:2, *в Болоня*: Швеция—Аржентина 3:2, *в Неапол*: Унгария—Египет 4:2.

В проведените четвъртфинали се получиха следните резултати:

Във Флоренция: Италия—Испания 1:0 (след втори мач; първият завърши 1:1), *в Торино*: Чехословакия—Швейцария 3:2, *в Милано*: Германия—Швеция 2:1, *в Болоня*: Австрия—Унгария 2:1.

Полуфиналите завършиха така:

В Рим: Чехословакия—Германия 3:1, *в Милано*: Италия—Австрия 1:0.

Финалната среща между отборите на Италия—Чехословакия, играна в Рим, завърши с победа на италианския отбор с 2:1. С това отборът на *Италия* стана световен шампион по футбол. В борба за 3 и 4 място Германия победи Австрия с 3:2

III турнир

Организирането на финалния кръг от третия турнир за световно футболно първенство ФИФА възложи на Франция. Предварителните срещи от този турнир започнаха през 1937 година, а финалните се проведоха през 1938 година.

В третия турнир за световно първенство се записаха да вземат участие представителните отбори на 36 страни. Измежду записаните бе и нашата страна. За излъчване на най-добрите 16 отбора, които да продължат борбата във Франция, бяха образувани 10 предварителни групи.

I група се състоеше от четири отбора. От тях първите два в класирането добиваха правото да участвуват по-нататък. Получиха се следните резултати в мачовете помежду им:

В Алтона: Германия—Швеция 5:0, *в Кьонигсберг*: Германия—Естония 4:1, *в Хелзинки*: Германия—Финландия 2:0, *в Стокхолм*: Швеция—Естония 7:2, *в Стокхолм*: Швеция—Финландия 4:0, *в Або*: Естония—Финландия 1:0.

Отборите на Германия и Швеция спечелиха правото да представляват групата.

II група: отборите на Норвегия, Полша, Ирландия и Югославия трябваше да определят помежду си два отбора. Игрите срещи (по друга система) завършиха така:

Във Варшава: Полша—Югославия 4:0, *в Белград:* Югославия—Полша 1:0, *в Осло:* Норвегия—Ирландия 3:2, *в Дъблин:* Ирландия—Норвегия 3:3.

На първите две места, с право на по-нататъшно участие, се класираха отборите на Полша и Норвегия.

В III група отборът на Ромъния се класира направо за финалните състезания, поради това, че Египет се отказва да участва.

В IV група: Швейцария победи Португалия с 2:1 на неутралния терен в Милано и заслужи мястото си между 16-те отбора.

В V група бяха включени отборите на Унгария, Гърция и Палестина. Правото да участва във финалната борба добиваше само един от тях. Проведените три срещи завършиха със следните резултати:

В Тел-Авив: Гърция—Палестина 3:1, *в Атина:* Гърция—Палестина 1:0, *в Будапеща:* Унгария—Гърция 11:1.

По такъв начин правото да замине за Франция и участва във финалната борба получи отборът на Унгария.

В VI група попадна България. Неин противник бе един от фаворитите — отборът на Чехословакия, финалист в предишния турнир за световно първенство.

Първият мач, състоял се в София, завърши с равен резултат — 1:1, но в Прага чехите регистрираха голяма победа (6:0) и спечелиха първенството на групата.

В VII група имаше три отбора: Австрия, Летония и Литва, един от които щеше да получи правото да участва в крайния кръг. Изиграните три състезания завършиха със следните резултати:

В Рига: Летония—Литва 4:2, *в Ковно:* Летония—Литва 5:1, *във Виена:* Австрия—Летония 2:1.

Така първенец на групата стана отборът на Австрия.

В VIII група, съставена от 3 отбора, бяха изиграни две срещи, които завършиха със следните резултати:

В Ротердам: Холандия—Люксембург 4:2, *в Люксембург:* Белгия—Люксембург 3:2.

Групови представители станаха отборите на Холандия и Белгия.

Отборите на Бразилия и Куба представляваха IX група, а отборът на Холандска Индия — X група.

За финалните кръгове, освен победителите в отделните групи, останаха и отборите на Италия, като последна носителка на купата и Франция, като организаторка на турнира.

Ето как завършиха срещите от финалните кръгове, играни в различните френски градове:

В Париж: Франция—Белгия 3:1, Швейцария—Германия 4:2 (след като първият мач помежду им завърши 1:1), *в Марсилия:* Италия—Норвегия 2:1, *в Реймс:* Унгария—Холандска Индия 6:0, *в Страсбург:* Бразилия—Полша 6:5, *в Хавър:* Чехословакия — Холандия 3:0, *в Тулуза:* Куба—Ромъния 2:1 (първата среща между тези два отбора завърши 3:3). Отборът на Австрия не се яви срещу Швеция и отпадна от по-нататъшната борба.

Четвъртфиналите, в които се срещнаха победителите от първия рунд, завършиха със следните резултати:

В Париж: Италия—Франция 3:1, *в Лил:* Унгария—Швейцария 2:0, *в Бордо:* Бразилия—Чехословакия 2:1 (първата среща помежду им завърши 1:1), *в Антиб:* Швеция—Куба 8:0.

В полуфиналите победи регистрираха:

В Париж: Унгария срещу Швеция с 5:1 и *в Марсилия:* Италия срещу Бразилия с 2:1.

Финалната среща, изиграна *в Париж*, бе спечелена с 4:2 от отбора на Италия, който за втори път спечели световната купа.

Третото място бе спечелено от бразилския отбор, който победи представителите на Швеция с 4:2. Тази среща бе изиграна в Бордо.

IV турнир

„Турнирът за Световната купа в Бразилия ще бъде чиста пародия и неговите резултати в никой случай няма да дадат представа за силата и класата на международния футбол“.

„В бразилската система за провеждане предстоящото световно първенство явно господствуват политическите сметки, взели връх над спортно-техническите“.

Тези два цитата, взети от френските вестници „Сьо Соар“ и „Франс футбол“ (орган на френската футболна федерация), ясно говорят за характера и значението на четвъртия турнир за световната купа, чийто финален кръг се проведе в Бразилия.

Не само тези вестници, а и целият европейски печат с рядко единодушие квалифицира „бразилския вариант“ на Жул Риме, председателя на ФИФА, като политическа спекулация.

Жул Риме, съсредоточил в ръцете си цялата власт върху световния футбол, в стремежа си да се хареса на задокоеанските господари на маршализирана Франция, направи всичко,

за да осигури най-изгодни условия за отборите на Северна и Южна Америка. По негово настояване на 12-те отбора от американската зона бяха гарантирани във финала 7 от всичките 13 места, а за останалите 6 места трябваше да се борят 17 европейски отбори. Това по начало намаляваше шансовете на европейските страни да се борят за първото място. Като прибавим и крайно неблагоприятните условия за игра в Бразилия, където не минава мач без кръвопролитие, където животът на запалняковците се застрахова посредством добавки към цените на билетите, където убийствата на съдии се редуват със зверски побоища над играчите, ще добием представа за условията за игра, които се предлагаха на участниците в турнира.

Всички тези неща и бясната антисъветска пропаганда във връзка с турнира, принудиха едни от най-силните страни във футбола в света: СССР, Унгария, Чехословакия и др. да откажат да участвуват в турнира, тъй като оградените с бодлива тел и ровове с вода трибуни на стадиона в Рио де Жанейро не гарантираха здравето и живота на техните най-добри футболисти.

Освен СССР и страните с народна демокрация, от участие в IV турнир се отказаха и някои страни, които са участвували винаги в световните първенства и олимпийските футболни турнири, като: Дания, Холандия, Норвегия и др., а Аржентина, Белгия, Филипините и Бирмания се отказаха впоследствие, когато състезанията бяха вече започнали.

Всички тези неща поставиха под голямо съмнение IV турнир, проведен в Бразилия през 1950 година и го направиха нереален.

Класираните за финалния кръг 13 отбора бяха разделени на 4 групи. В изиграните мачове се получиха следните резултати:

I група: Бразилия—Югославия 2:0, Бразилия—Швейцария 2:2, Бразилия—Мексико 4:0, Югославия—Швейцария 3:0, Югославия—Мексико 4:1, Швейцария—Мексико 2:1.

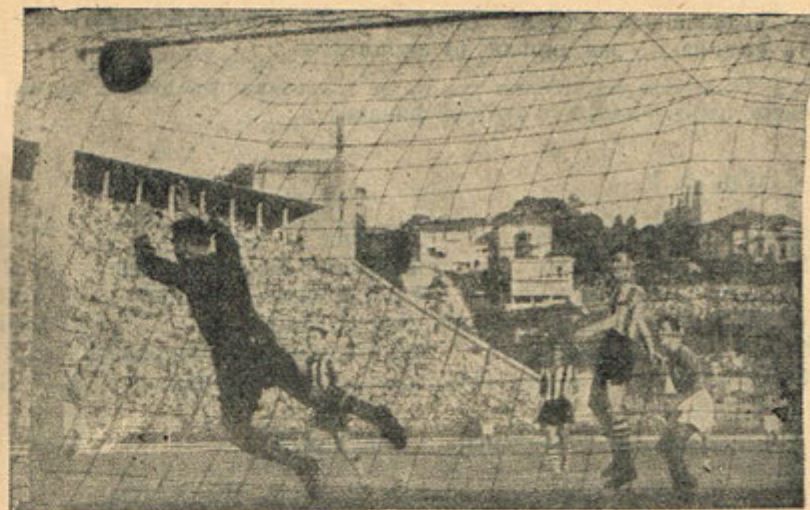
Първенец на групата излезе отборът на *Бразилия*.

II група: Испания—Англия 1:0, Испания—Чили 2:0, Испания—С. Щати 3:1, Англия—Чили 2:0, Англия—С. Щати 0:1, Чили—С. Щати 5:2.

На първо място застана отборът на *Испания*.

III група: Швеция—Италия 3:2, Швеция—Парагвай 2:2, Италия—Парагвай 2:0.

Първото място спечели отборът на *Швеция*.

Момент от мача за световно първенство между Италия и Парагвай — 2:0 (Сан-Паоло, Бразилия, 1950 год.) Вторият гол във вратата на Парагвай

IV група: В тая група бяха включени само два отбора — Уругвай и Боливия. С победата си над Боливия с 8:0 отборът на *Уругвай* се класира за финалната борба.

Четири отбора-първенци на отделните групи играха помежду си срещи за крайно класиране. Те завършиха така:

В Рио де Жанейро: Бразилия—Швеция 7:1 в Сан-Паоло: Уругвай—Испания 2:2, в Рио де Жанейро: Бразилия—Испания 6:1, в Сан-Паоло: Уругвай—Швеция 3:2. В Рио де Жанейро: Уругвай—Бразилия, 2:1, в Сан-Паоло: Швеция—Испания 3:1.

Крайно класиране на IV турнир:

1. *Уругвай*, 2. Бразилия, 3. Швеция, 4. Испания.

V турнир (1953—54 год.)

Тридесет и осем страни дадоха съгласието си да участвуват в петия турнир за Световната купа, чиито крайни срещи ще се проведат през настоящата година в Швейцария. В този турнир се записва да участва и България.

Участващите отбори бяха разделени на 13 групи, които трябваше да излъчат най-добрите 14 отбора. Тези 14 отбора, заедно с последния световен първенец — Уругвай и страната-организаторка на турнира — Швейцария ще съставят финалните 4 групи, в които ще влязат по 4 отбора.

Състезанията в 12-те отделни групи започнаха през миналата година и завършиха до април т. г.

В 13-те предварителни групи се състояха следните срещи, които излъчиха 14-те отбора-финалисти:

Група 1

24. VI. 1953 г.	Осло	Норвегия — Саар	2:3
19. VIII. "	Осло	Норвегия—Зап. Германия	1:1
11. X. "	Шутгард	Зап. Германия — Саар	3:0
8. XI. "	Саарбрюкен	Саар — Норвегия	0:0
22. XI. "	Хамбург	Зап. Германия — Норвегия	5:1
28. III. 1954 г.	Саарбрюкен	Саар — Зап. Германия	1:3

Класирането в тази група е следното:

1. Зап. Германия	4 мача	7 точки	12:3 гола
2. Саар	4 "	3 "	4:8 "
3. Норвегия	4 "	2 "	4:9 "

Група 2

25. V. 1953 год.	Хелзинки	Финландия—Белгия	2:4
28. V. "	Стокхолм	Швеция—Белгия	2:3
5. VIII. "	Хелзинки	Финландия—Швеция	3:3
16. VIII. "	Стокхолм	Швеция—Финландия	4:0
23. IX. "	Брюксел	Белгия—Финландия	2:2
8. X. "	Брюксел	Белгия—Швеция	2:0

Крайното класиране в групата е следното:

1. Белгия	4 м.	7 т.	11:6 г.
2. Швеция	4 "	3 "	9:8 "
3. Финландия	4 "	2 "	7:13 "

Група 3

3. X. 1953 год.	Белфаст	Ирландия—Шотландия	1:3
10. X. "	Кардиф	Уелс—Англия	1:4
4. XI. "	Глазгоу	Шотландия—Уелс	2:2
11. XI. "	Ливерпул	Англия—Ирландия	3:1
31. III. "	Врексам	Уелс—Ирландия	1:2
3. IV. "	Глазгоу	Шотландия—Англия	2:4

Класирането в групата е следното:

1. Англия	3 м.	6 т.	11:4 г.
2. Шотландия	3 "	3 "	7:7 "
3. Ирландия	3 "	2 "	4:7 "
4. Уелс	3 "	1 "	4:8 "

От тази група ще продължат борбата класираните на първите две места отбори — Англия и Шотландия.

Група 4

20. IX. 1953 год.	Люксембург	Люксембург — Франция	1:6
4. X. "	Дъблин	Сев. Ирландия—Франция	3:5
28. X. "	Дъблин	Сев. Ирландия—Люксемб.	4:0
25. XI. "	Париж	Франция—Сев. Ирландия	1:0
17. XII. "	Париж	Франция—Люксембург	8:0
7. III. 1954 г. д.	Люксембург	Люксембург—С. Ирландия	0:1

Класирането е следното:

1. Франция	4 м.	8 т.	20:4 г.
2. С. Ирландия	4 "	4 "	8:6 "
3. Люксембург	4 "	0 "	1:19 "

Първенец на групата е отборът на Франция, който ще участва във финалните състезания.

Група 5

27. IX. 1953 год.	Виена	Австрия—Португалия	9:1
29. XI. "	Лисабон	Португалия—Австрия	0:0

Класиране:

1. Австрия	2 м.	3 т.	9:1 г.
2. Португалия	2 "	1 "	1:9 "

Представител на групата стана отборът на Австрия.

Група 6

6 януари	Мадрид	Испания—Турция	4:1
14 март	Истамбул	Турция—Испания	1:0
18 март	Рим	Испания—Турция	2:2

Хвърлен бе жребий, който определи за представител на групата отборът на Турция.

Група 7

В състава на групата бяха включени Унгария и Полша. Впоследствие Полша се отказа от участие. Отборът на *Унгария* бе провъзгласен за победител и получи правото да участва в крайните срещи.

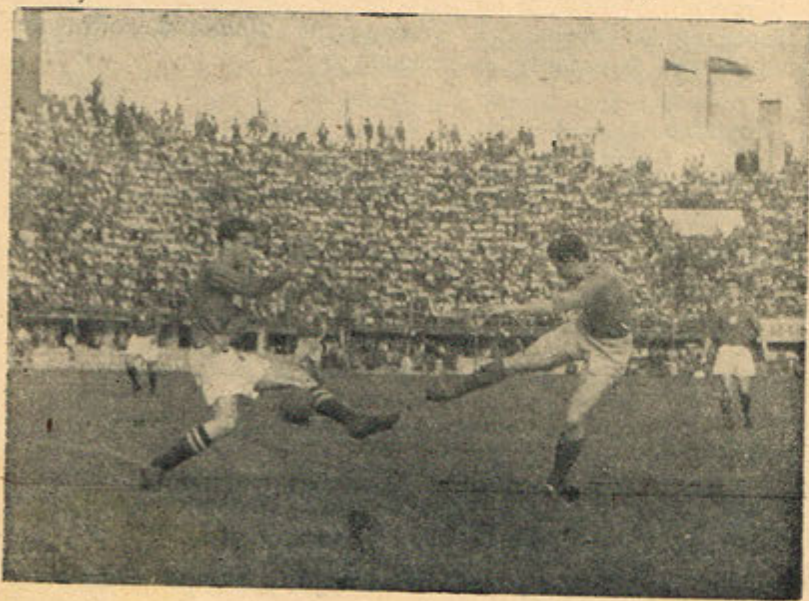
Група 8

14. VI. 1953 год.	Прага	Чехословакия—Ромъния	2:0
28. VI. "	Букурещ	Ромъния—България	3:1
6. IX. "	София	България—Чехословакия	1:
11. X. "	София	България—Ромъния	1:
25. X. "	Букурещ	Ромъния—Чехословакия	0:
8. XI. "	Братислава	Чехословакия—България	0:

Крайното класиране в групата е следното:

1. Чехословакия	4 м.	7 т.	5:1 г.
2. Ромъния	4 "	4 "	5:5 "
3. България	4 "	1 "	3:7 "

За финалния кръг се класира отборът на *Чехословакия*.

Момент от срещата за световно първенство Чехословакия—Ромъния (1953 год.), завършила с победата на чехословашките футболисти

Група 9

13. XI. 1953 год.	Кайро	Египет—Италия	1:2
24. I. 1954 "	Милано	Италия—Египет	5:1

Първенец на групата е отборът на *Италия*, който се класира за финалната борба в Швейцария.

Група 10

9. V. 1953 год.	Белград	Югославия—Гърция	1:0
1. XI. "	Атина	Гърция—Израел	1:0
8. XI. "	Белград	Югославия—Израел	1:0
8. III. 1954 год.	Тел-авив	Израел—Гърция	0:2
21. III. "	Тел-авив	Израел—Югославия	0:1
28. III. "	Атина	Гърция—Югославия	0:1

Таблицата в тази група изглежда така:

1. Югославия	4 м.	8 т.	4:0 г.
2. Гърция	4 "	4 "	3:2 "
3. Израел	4 "	0 "	0:5 "

В тая група първенец е отборът на *Югославия*.

Група 11

19. VII. 1953 год.	Мексико-сити	Мексико—Хаити	8:0
27. XII. "	Порт о Пренс	Хаити—Мексико	0:4
10. I. 1954 "	Мексико-сити	Мексико—САЩ	3:1
14. I. "	Мексико-сити	САЩ—Мексико	0:4
7. II. 1954 год.	Порт о Пренс	Хаити—САЩ	2:3
8. II. "	"	САЩ—Хаити	4:1

Класиране:

1. Мексико	4 м.	8 т.	19:1 г.
2. САЩ	4 "	4 "	8:10 "
3. Хаити	4 "	0 "	3:19 "

Представител на групата в крайната борба е отборът на *Мексико*.

Група 12

Срещите за тази група бяха насрочени да бъдат изиграни за:

21. II. 1954 год.	Асунсион	Парагвай - Чили	4:0
23. II. " "	Сантьяго	Чили—Парагвай	1:3
7. III. " "	Сантьяго	Чили—Бразилия	0:2
14. III. " "	Асунсион	Парагвай—Бразилия	0:1
21. III. " "	Рио де Жанейро	Бразилия—Чили	1:0
28. III. " "	Рио де Жанейро	Бразилия—Парагвай	4:1

Класиране:

1. Бразилия	4 м.	8 т.	8:1 г.
2. Парагвай	4	4 т.	8:6 г.
3. Чили	4	0 т.	1:10 г.

Първенец на групата е отборът на *Бразилия*.

Група 13

21. I. 1954 год.	Токио	Япония—Южна Корея	1:5
14. III. " "	Токио	Южна Корея—Япония	2:2

Първенец — отборът на *Южна Корея*.

Техническата комисия на Международната футболна федерация (ФИФА) установи и окончателно системата за провеждане на финалния кръг от първенството.

Шестнадесетте отбора-финалисти са разпределени в четири групи, съставени от по 4 отбора всяка една. Техническата комисия е възприела една доста странна формула за провеждане на състезанията от финалния кръг, която предизвика редица протести, тъй като по начало отборите са разделени на две групи — привилегировани и онеправдани. С гласуване бяха определени 8 отбора, които бяха обявени за водачи на отделните групи, като останалите 8 отбора бяха разпределени по жребий в установените групи. Водачите на групите: Унгария, Уругвай, Швейцария, Италия, Франция, Австрия, Англия и Турция са привилегировани в това отношение, че няма да играят помежду си, а само срещу двата отбора, включени по жребие в групите, докато тези последните ще трябва да играят както помежду си, така и с двата отбора-водачи на групите. Явява се ненормалното положение, че всеки от водачите на групите може да се класира за по-нататъшната борба дори само с една победа и един равен мач (стига единият от

водачите да победи отбора, срещу който другият ще даде равен мач), докато за онеправданите отбори са необходими по две победи.

От друга страна в редица групи състезанията от предварителния кръг не бяха още завършени. Тук се яви курioзно положение, че някои отбори (като например Испания, Бразилия и др.) бяха определени за водачи на финални групи, без още да бе осигурено тяхното участие във финалния кръг, тъй като при загуби те можеха изобщо да не получат правото да заминат за Швейцария. (Както стана с отбора на Испания).

Съставите на четирите финални групи са следните:

- I група. Бразилия, Франция, Мексико и Югославия.
- II група. Унгария, Турция, Зап. Германия, Южна Корея;
- III група. Австрия, Уругвай, Шотландия и Чехословакия;
- IV група. Англия, Италия, Белгия и Швейцария.

Ето и програмата за първия финален кръг:

16 юни: Бразилия — Мексико.
Франция—Югославия.
Унгария—Южна Корея.
Турция — Зап. Германия;

17 юни: Австрия—Шотландия,
Уругвай—Чехословакия,
Англия—Белгия,
Италия—Швейцария;

19 юни: Бразилия — Югославия
Франция—Мексико
Унгария—Западна Германия
Турция— Южна Корея;

20 юни: Австрия—Чехословакия,
Уругвай—Шотландия
Англия—Швейцария,
Италия—Белгия.

Мачовете от финалния кръг за световно първенство ще се играят в градовете: Берн, Женева, Цюрих, Базел, Лозана и Лугано.

Така наречената европейска купа бе учредена през 1927 год. и в нея дадоха съгласието си да участвуват пет страни: Унгария, Чехословакия, Италия, Австрия и Швейцария с представителните си отбори, като всяка страна се задължаваше да играе с всички останали по две срещи — една на свой и една на чужд терен.

Според предварителната уговорка, отборът, който спечели два пъти купата, става неин собственик.

Първият турнир започна през 1927 и завърши в 1930 година. Ето и самите резултати:

	Ит.	Чех.	Ав.	Ун.	Шв.
<i>Италия</i>		4:2	0:1	4:3	3:2
		2:2	0:3	5:0	3:2
<i>Чехословакия</i>	2:2		2:0	1:1	5:0
	2:4		1:0	0:2	4:1
<i>Австрия</i>	3:0	0:1		5:1	2:0
	1:0	0:2		3:5	3:1
<i>Унгария</i>	0:5	2:0	5:3		3:1
	3:4	1:1	1:5		5:4
<i>Швейцария</i>	2:3	1:4	1:3	4:5	
	2:3	0:5	0:2	1:3	

За б. Резултатите, отбелязани в горния ред са от срещите на свой терен, а тези в долния — на чужд.

Краино класиране

1. Италия 11 т. 21:15 г.
2. Чехословакия 10 „ 17:10 „
3. Австрия 10 „ 17:10 „
4. Унгария 9 „ 20:23 „
5. Швейцария 0 „ 11:28 „

Втори турнир (1931—1932 год.)

	Ав.	Ит.	Ун.	Чех.	Шв.
<i>Австрия</i>		2:1	0:0	2:1	3:1
		1:2	2:2	1:1	8:1
<i>Италия</i>	2:1		3:2	2:2	3:0
	1:2		1:1	1:2	1:1
<i>Унгария</i>	2:2	1:1		2:1	6:2
	0:0	2:3		3:3	1:3
<i>Чехословакия</i>	1:1	2:1	3:3		7:3
	1:2	2:2	1:2		1:5
<i>Швейцария</i>	1:8	1:1	3:1	5:1	
	1:3	0:3	2:6	3:7	

Краино класиране

1. Австрия 11 т. 19: 9 г.
2. Италия 9 „ 14:11 „
3. Унгария 8 „ 17:15 „
4. Чехословакия 7 „ 18:19 „
5. Швейцария 5 „ 16:30 „

Трети турнир (1933 — 1935 год.)

	Ит.	Ав.	Ун.	Чех.	Шв.
<i>Италия</i>		2:4	2:2	2:0	5:2
		2:0	1:0	1:2	3:0
<i>Австрия</i>	0:2		4:4	2:2	3:0
	4:2		1:3	0:0	3:2
<i>Унгария</i>	0:1	3:1		1:0	3:0
	2:2	4:4		2:2	2:6
<i>Чехослов.</i>	2:1	0:0	2:2		3:1
	0:2	2:2	0:1		2:2
<i>Швейцария</i>	0:3	2:3	6:2	2:2	
	2:5	0:3	0:3	1:3	

Краино класиране

1. Италия 11 т. 18:10 г.
2. Австрия 9 „ 17:15 „
3. Унгария 9 „ 17:16 „
4. Чехословакия 8 „ 11:11 „
5. Швейцария 3 „ 13:24 „

Поради това, че отборът на Италия спечели два от турнирите, купата стана нейна собственост.

Подарено бе ново — второ издание на купата.

Последният турнир започна през 1948 година и завърши през миналата 1953 год. Ето и резултатите от този последен турнир:

	Ун.	Чех.	Ав.	Ит.	Шв.
<i>Н. Р. Унгария</i>		2:1	6:1	1:1	7:4
		2:5	2:3	3:0	4:2
<i>Н. Р. Чехослов.</i>	5:2		3:1	2:0	5:0
	1:2		1:3	0:3	1:1
<i>Австрия</i>	3:2	3:1		1:0	3:3
	1:6	1:3		1:3	2:1
<i>Италия</i>	0:3	3:0	3:1		2:0
	1:1	0:2	0:1		1:1
<i>Швейцария</i>	2:4	1:1	1:2	1:1	
	4:7	0:5	3:3	0:2	

Краино класиране

1. Н Р Унгария 11 т. 27:17 г.
2. Н Р Чехословакия 9 „ 18:12 „
3. Австрия 9 „ 15:19 „
4. Италия 8 „ 10:9 „
5. Швейцария 3 „ 12:25 „

СРЕДНОЕВРОПЕЙСКА КУПА

Тази купа бе учредена през 1927 година, като се взе решение турнирът да се провежда всяка година, при участието на най-добрите два клубни отбора от Унгария, Чехословакия, Австрия и Югославия, които да водят борбата по системата на елиминирането чрез двойни мачове — един на свой и един на чужд терен. Още същата година се състоя първият турнир.

Първи турнир

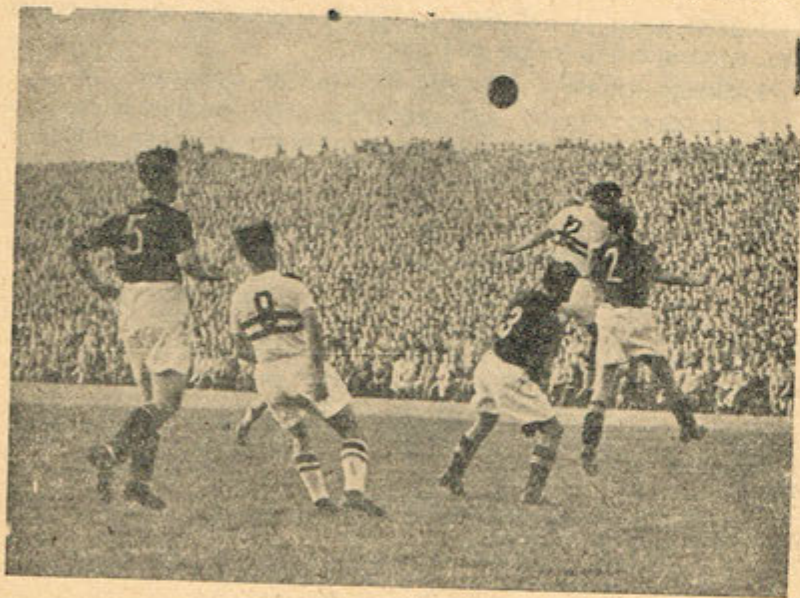
В него участваха следните 8 отбора: от Унгария—Уйпеш и Хунгария, от Чехословакия — Спарта и Славия, от Австрия—Рapid и Адмира и от Югославия — БСК и Хайдук. Теглен бе жребий и в играните по две срещи се получиха следните резултати: (първият резултат е на свой терен, а вторият — на чужд).

Спарта—Адмира 5:1 и 3:5, Славия—Уйпеш 4:0 и 2:2, Rapid—Хайдук 8:1 и 1:0, Хунгария—БСК 4:0 и 4:2.

Полуфинали: Rapid—Славия 2:1, 2:2, и Спарта—Хунгария 0:0 и 2:2. Поради нередовен играч Хунгария е отстранена от борбата.

Финали: Спарта—Rapid 6:2 и 1:2.

Първенец на турнира стана отборът на *Спарта* (Прага).

Унгария—Швейцария 4:2, в мач за купата на Европа (Берн, септември, 1953 г.). Хидекути и Кочиш в полето на швейцарския вратар

Втори турнир (1928 год.)

Участваха: Ференцварош и Хунгария (Унгария), Славия и Виктория Жишков (Чехословакия), Rapid и Адмира (Австрия), БСК и Граждански (Югославия).

Срещите помежду им завършиха така:
Ференцварош — БСК 6:1 и 7:0, Rapid—Хунгария 6:4, 1:3 и 1:0, Адмира—Славия 3:1 и 3:3, Виктория Жишков—Граждански 6:1 и 2:3.

Полуфинали: Ференцварош—Адмира 1:0 и 2:1, Rapid—Виктория Жишков 3:2, 3:4 и 3:1.

Финали: Ференцварош—Rapid 7:1 и 3:5.

Турнирът бе спечелен от отбора на *Ференцварош* (Будапеща).

Трети турнир (1929 год.)

Поради слабото представяне на нейните отбори, Югославия отказва да участва в по-нататъшните състезания за купата. На нейното място се съгласява да вземе участие Италия.

В този турнир участваха следните тимове: Уйпеш и Хунгария (Унгария), Спарта и Славия (Чехословакия), Rapid и Виена (Австрия), Ювентус и Дженоа 1893 (Италия). Резултати:

Уйпеш—Спарта 6:1 и 0:2, Виена—Хунгария 2:1 и 4:1, Rapid—Дженоа 1893 5:1 и 0:0, Славия—Ювентус 3:0 и 0:1.

Полуфинали: Уйпеш—Rapid 2:1, 2:3 и 3:1, Славия—Виена 4:2 и 2:3.

Финали: Уйпеш—Славия 5:1 и 2:2.

Победител в третия турнир излезе отборът на *Уйпеш* (Будапеща).

Четвърти турнир (1930 год.)

В този турнир взеха участие: Ференцварош и Уйпеш (Унгария), Славия и Спарта (Чехословакия), Rapid и Виена (Австрия) Амброзиана и Дженоа 1893 (Италия). Срещите помежду им завършиха със следните резултати:

Rapid—Дженоа 1893 6:1 и 1:1, Спарта—Виена 2:1 и 3:2, Ференцварош—Славия 1:0 и 2:2, Амброзиана—Уйпеш 2:4, 4:2, 1:1 и 5:3.

Полуфинали: Rapid—Ференцварош 5:1 и 0:1, Спарта—Амброзиана 6:1 и 2:2.

Финали: Спарта—Rapid 0:2 и 3:2.

Първото място в турнира изтръгна отборът на *Rapid* (Виена).

Пети турнир (1931 год.)

Осемте отбора, които взеха участие в този турнир бяха: Хунгария и Бочкай (Унгария), Славия и Спарта (Чехословакия), Виена и ВАК (Австрия), Ювентус и Рома (Италия).

Срещите от първия кръг завършиха така:
Виена—Бочкай 3:0 и 4:0, Хунгария—ВАК 1:5 и 3:1,
Рома—Славия 2:1 и 1:1, Спарта—Ювентус 1:0, 1:2, 3:2.
Полуфинали: Рома—Виена 2:3 и 1:3, ВАК—Спарта
2:3, 4:3 и 2:0.

Финали: Виена—ВАК 3:2 и 2:1.

Победител: Виена (Виена)

Шести турнир (1932 год.)

В него участваха следните 8 отбора: от Унгария—Ференцварош и Уйпещ, от Чехословакия—Славия и Спарта, от Австрия—Адмира и Виена и от Италия—Болоня и Ювентус.

Резултатите от отделните срещи в първия кръг бяха:

Болоня—Спарта 5:0 и 0:3, Славия—Адмира 3:0 и 0:1,
Ювентус—Ференцварош 4:0 и 3:3, Виена—Уйпещ 5:3 и 1:1.

Полуфинали: Болоня—Виена 2:0 и 0:1, Славия—Ювентус 4:0 и 0:2. Втората среща между Славия и Ювентус, състояла се в Торино, не завършва, поради избухването на масов скандал, в който участват състезатели и публика. Двата тима биват отстранени от по-нататъшната борба и купата бива връчена на отбора на Болоня, достигнал до финала.

Седми турнир (1933 год.)

Участваха: Уйпещ и Хунгария (Унгария), Славия и Спарта (Чехословакия), Виена и Австрия (Австрия), Ювентус и Амброзиана (Италия).

Срещите помежду им завършиха така:

Славия—Австрия 3:1 и 0:3, Уйпещ—Ювентус 2:4 и 2:6,
Виена—Амброзиана 1:0 и 0:4, Хунгария—Спарта 2:3 и 1:2.

Полуфинали: Австрия—Ювентус 3:0 и 1:1, Амброзиана—Спарта 4:1 и 2:2.

Финал: Амброзиана—Австрия 2:1 и 1:3.

Първенец на турнира стана отборът на Австрия (Виена)

Осми турнир (1934 год.)

В този турнир участваха вместо 8—16 отбора, по 4 от всяка страна. От Унгария: Ференцварош, Уйпещ, Хунгария и Бочкай, от Чехословакия: Спарта, Славия, Кладно и Теплицер, от Австрия: Репид, Адмира, Австрия и Флоридсдорфер и от Италия: Ювентус, Болоня, Амброзиана и Наполи.

Резултатите от първия кръг: Ференцварош—Флоридсдорфер 8:0 и 2:1, Кладно—Амброзиана 1:1 и 3:2, Болоня—Бочкай 2:0 и 1:2, Славия—Репид 1:3 и 1:1, Австрия—Уйпещ 1:2 и 1:2. Ювентус—Теплицер 4:2 и 1:0. Адмира—Наполи 0:0, 2:2 и 5:0, Хунгария—Спарта 2:1, 1:2 и 1:1. (Спарта се класира по жребие за по-нататъшната борба).

Четвъртфинали: Ференцварош—Кладно 6:0 и 1:4, Болоня—Репид 6:1 и 1:4, Уйпещ—Ювентус 1:3 и 1:1, Адмира—Спарта 4:0 и 2:3.

Полуфинали: Ференцварош—Болоня 1:1 и 1:5, Адмира—Ювентус 3:1 и 1:2.

Финали: Адмира—Болоня 3:2 и 1:5.

Турнирът бе спечелен от отбора на Болоня.

Девети турнир (1935 год.)

Участваха: Ференцварош, Уйпещ, Хунгария и Сегед (Унгария) Спарта, Славия, Жиденице и Виктория—Пилзен (Чехословакия), Репид, Адмира, Австрия и Виена (Австрия), Ювентус, Амброзиана, Фиорентина и Рома (Италия).

Срещите помежду им завършиха така:

Първи кръг: Адмира—Хунгария 3:2 и 1:7, Виктория (Пилзен)—Ювентус 3:3 и 1:5, Виена—Спарта 1:1 и 3:5, Уйпещ—Фиорентина 0:2 и 3:4, Жиденице—Репид 3:2 и 2:2, Рома—Ференцварош 3:1 и 0:8, Сегед—Славия 1:4 и 1:0, Амброзиана—Австрия 2:5 и 1:3.

Четвъртфинали: Хунгария—Ювентус 1:3 и 1:1, Спарта—Фиорентина 7:1 и 1:3, Жиденице—Ференцварош 4:2 и 1:6, Славия—Австрия 1:0, 1:2 и 2:5.

Полуфинали: Спарта—Ювентус 2:0, 1:3 и 5:1, Ференцварош—Австрия 4:2 и 2:3.

Финали: Ференцварош—Спарта 2:1 и 0:3.

Купата в деветия турнир бе спечелена от отбора на Спарта (Прага).

Десети турнир (1936 год.)

В този турнир броят на участващите отбори бе увеличен на 20, като бяха включени да участват и 4 отбора от Швейцария.

Двадесетте отбора-участници в десетия турнир бяха: Ференцварош, Уйпещ, Хунгария и Фебус (Унгария), Спарта, Славия, Жиденице и Простейов (Чехословакия), Репид, Адмира, Австрия и Виена (Австрия), Рома, Амброзиана, Болоня и Торино (Италия), Грасхопер, Лозана, Ф. К. Берн и Юнг Фелю (Швейцария).

Резултати:

Предварителен кръг: ФКБерн—Торино 1:4 и 1:7, Австрия—Грасхопер 3:1 и 1:1, Жиденице—Лозана 5:0 и 1:2, Юнг Фелоу—Фебус 0:3 и 2:6.

Първи кръг: Торино—Уйпеш 2:0 и 0:5, Жиденице—Амброзиана 2:3 и 1:8, Болоня—Австрия 2:1 и 0:4, Рапид—Рома 3:1 и 1:5, Адмира—Простейов 0:4 и 3:2, Ференцварош—Славия 5:2 и 0:4, Хунгария—Виена 0:2 и 1:5, Спарта—Фебус 5:2 и 2:4.

Четвъртфинали: Виена—Амброзиана 2:0 и 1:4, Спарта—Рома 3:0 и 1:1, Простейов—Уйпеш 0:1 и 0:2, Австрия—Славия 3:0 и 0:1.

Полуфинали: Амброзиана—Спарта 3:5 и 2:3, Уйпеш—Австрия 1:2 и 2:5.

Финали: Австрия—Спарта 0:0 и 1:0.

Победител в десетия турнир излезе отборът на *Австрия* (Виена).

Единадесети турнир (1937 год.)

В този турнир взеха участие 16 отбора от 7 страни. Унгария, Чехословакия, Австрия и Италия бяха представени с по 3 отбора, Швейцария — с 2, а Ромъния и Югославия — с по един.

Срещите помежду им завършиха със следните резултати:

Първи кръг: Славия (Прага)—Ференцварош (Будапеща) 2:2 и 1:3, Виена (В)—Юнг Фелоу (Цюрих) 2:1, 0:1 и 2:0, Болоня (Б)—Австрия (Виена) 1:2 и 1:5, Венус (Букурещ)—Уйпеш (Будапеща) 4:6 и 1:4, Адмира (Виена)—Спарта (Прага) 1:1, 2:2 и 2:0, Дженова (Генуа)—Граждански (Загреб) 3:1 и 3:0, Хунгария (Будапеща)—Лацио (Рим) 1:1 и 2:3, Грасхопер (Цюрих)—Простейов (Пр) 4:3 и 2:2.

Четвъртфинали: Ференцварош—Виена 2:1, 0:1 и 2:1, Австрия—Уйпеш 5:4 и 2:1, Лацио—Грасхопер 6:1 и 2:3, Адмира—Дженова 2:2. В тая среща, състояла се във Виена, стават големи инциденти. Двата отбора биват изключени от понататъшната борба и втората среща в Дженова не се играе. Поради тази причина бива изигран само единият от полуфиналите, а Лацио минава направо на финала.

Полуфинали: Австрия—Ференцварош 4:1 и 1:6.

Финали: Ференцварош—Лацио 4:2 и 5:4.

Победител в единадесетия турнир излезе отборът на *Ференцварош* (Будапеща).

Дванадесети турнир (1938 год.)

В него участваха 16 отбора—по 4 от Унгария, Чехословакия и Италия и по 2 от Ромъния и Югославия.

Получиха се следните резултати:

Първи кръг: Амброзиана (Милано)—Кишпеш (Будапеща) 4:2 и 1:1, Дженова (Генуа)—Спарта (Прага) 4:2 и 1:1, Хунгария (Будапеща)—Ювентус (Торино) 3:3 и 1:6, Рипензия (Букурещ)—ФК Милан (Милано) 3:0 и 1:3, Жиденице (Бърно)—Ференцварош (Будапеща) 3:1 и 0:3, Кладно (Кл)—ХАШК (Загреб) 3:1 и 1:2, БСК (Белград)—Славия (Прага) 2:3 и 1:2, Уйпеш (Будапеща)—Рапид (Букурещ) 4:1 и 0:4.

Четвъртфинали: Славия—Амброзиана 9:0 и 1:3, Дженова—Рапид 3:0 и 1:2, Ювентус—Кладно 4:2 и 2:1, Рипензия—Ференцварош 4:5 и 1:4.

Полуфинали: Дженова—Славия 4:2 и 0:4, Ювентус—Ференцварош 3:2 и 0:2.

Финали: Славия—Ференцварош 2:2 и 2:0.

Купата бе спечелена от отбора на *Славия* (Прага).

Тринадесети турнир (1939 год.)

В този турнир — последен преди войната, взеха участие 8 отбора: Ференцварош и Уйпеш (Унгария), Спарта и Славия (Чехословакия), Амброзиана и Болоня (Италия), Венус (Ромъния) и БСК (Югославия).

Състоялите се между тях срещи завършиха със следните резултати:

Първи кръг: Ференцварош—Спарта 2:3 и 2:0, Амброзиана—Уйпеш 2:1 и 1:3, Венус—Болоня 1:0 и 0:5, БСК—Славия 3:0 и 1:2.

Полуфинали: Болоня—Ференцварош 3:1 и 1:4, БСК—Уйпеш 4:2 и 1:7.

Финали: Уйпеш—Ференцварош 4:1 и 2:2.

Купата бе спечелена от отбора на *Уйпеш* (Будапеща) и остана в него, тъй като войната попречи турнирът да продължи.

Преди няколко месеца се състоя конференция, на която присъстваха представители на повечето от участващите в състезанията за Средноевропейската купа страни.

Взето бе решение турнирът на Средноевропейската купа да бъде възобновен и състезанията да започнат отново през 1955 година.

Вероятно в турнира през идната година ще вземат участие най-добрите отбори от НР Унгария, НР Чехословакия, НР Ромъния, Австрия, Швейцария и Италия. Точният брой и имената на участниците ще бъдат уточнени на специална конференция, която ще се свика през тая година.

МЕЖДУНАРОДНИ СРЕЩИ В ЕВРОПА

през 1953 год.

Изтеклата 1953 футболна година се характеризира с многобройните срещи, които се проведоха между различните национални и клубни отбори.

В рамките само на Световното първенство се състояха 32 срещи между представителни отбори на 23 различни европейски страни.

Богати международни прояви имаха и футболистите от СССР, които през годината направиха повече от 50 срещи с отборите на много страни. Резултатите от тези срещи показваха, че съветският футбол е на едно от първите места в Европа и света и че, учейки се от него, решителен напредък във футбола показаха и редица страни, преди всичко спортистите от страните с народна демокрация.

Друга година за „гвоздей“ във футболния европейски живот се смяташе традиционната среща между отборите на Англия и Континента. Наистина и тази година такава среща се проведе. Тя бе изиграна в Лондон и завърши с резултат 4:4. Този път обаче тази среща бе затъмнена от интереса и изхода на друга една среща — тази между отборите на НР Унгария и Англия, състояла се в Лондон и завършила с прекрасната победа на унгарските футболисти с резултат 6:3. Само за 90 минути представителите на Народната република Унгария разбиха 90-годишната легенда за непобедимостта на английския футбол на собствения му терен, показваха, че „Родина на футбола“ (както на запад наричат Англия) трябва „да си свери часовника“ и се поучи от една друга, прогресивна школа във футбола — съветската футболна школа, благодарение на която унгарските футболисти постигнаха невиджани успехи.

Мачът Унгария—Англия затова се смята не само като най-забележителното събитие през 1953 година, а като най-интересната футболна проява от много години насам. Не само резултатът, получен на терена е причина за това и не само той навява печал на футболните ръководители в Англия. Преди

всичко показателен е фактът, че унгарският отбор спечели победата си след пълно превъзходство във всяко отношение и след игра, за която представителите на много английски вестници писаха, че виждат за първи път.

Унгария—Англия 6:3. Английската отбрана с мъка успява да спре една устремна атака на Хидегкути

Между 31 март и 6 април т. г. бе проведен и турнирът за Европейско първенство по футбол за юноши. И тук убедително се наложиха младите представители на НР Унгария, които победиха последователно единадесеторките на Швейцария и Ирландия с по 4:0 и на Турция и Югославия с по 2:0.

Анализирайки резултатите от турнира на младите футболисти, международният печат е единодушен в оценката си на играта, която показва унгарският юношески отбор. Списанието „Франс футбол“ отбелязва атлетическото телосложение и прекрасната обща физическа подготовка на унгарските юноши. По-нататък списанието сочи, че техниката на играта на останалите участници в турнира не издържа никакво сравнение с техниката на унгарците. Белгийските вестници изтъкват особено много вратаря Балог, който в проведените от негова

отбор четири състезания не пропусна в мрежата си нито една топка. Отбелязва се също така високата класа на левия инсайд Карачони, който вестник „Льо спор“ нарича „Втори Пушкеш“. (Понастоящем Карачони е включен в републиканския отбор на Унгария и заедно с него през м. февруари т. г. посети Египет).

През годината бяха проведени следните международни срещи по футбол между националните отбори на отделните страни:

Австрия: със Зап. Германия 0:0, Ирландия — 0:4, Унгария — 1:1 и 2:3, Португалия—9:1 и 0:0.

Албания: с Полша — 2:0.

Англия: с Аржентина — 0:0, Белгия — 5:0, Европа (сборен отбор) 4:4, Зап. Германия — 4:0, Ирландия — 3:1, САЩ — 6:3, Уелс — 4:1, Унгария — 3:6, Уругвай — 1:2, Чили — 2:1, Шотландия — 2:2.

Белгия: с Англия — 0:5, Испания—1:3, Финландия — 4:2 и 2:2, Франция — 1:0, Холандия — 2:0 и 0:1, Швейцария — 2:2, Швеция — 3:2 и 2:0, Югославия — 1:3.

България: с ГДР — 0:0, с Полша — 2:2, с Ромъния — 1:3 и 1:2, с Унгария — 1:1, с Чехословакия — 1:2 и 0:0.

ГДР: с България — 0:0.

Гърция: с Израел — 1:0, с Франция (Б) — 0:0, с Югославия — 0:1.

Дания: с Исландия — 4:0, Норвегия — 1:0, Финландия — 6:1, Холандия — 1:2, Швейцария—4:1, Швеция—1:3.

Зап. Германия: с Австрия — 0:0, с Англия — 0:4, Испания — 2:2, Норвегия — 1:1 и 5:1, Саар — 3:0.

Ирландия: с Австрия — 4:0, с Англия — 1:3, Люксембург — 4:0, Франция — 3:5 и 0:1, Шотландия — 1:3.

Исландия: с Дания — 0:4, с Норвегия — 1:3.

Испания: с Аржентина — 0:1, с Белгия — 3:1, Зап. Германия — 2:2, Чили — 2:1, Швеция — 2:2.

Италия: с Египет — 2:1, с Унгария — 0:3, Чехословакия — 0:2 и 3:0, Швейцария — 2:0.

Люксембург: с Ирландия — 0:4, Франция—1:6 и 0:8.

Норвегия: с Дания — 0:1, Зап. Германия — 1:1 и 1:5, Исландия — 3:1, Саар — 2:3 и 0:0, Холандия — 4:0, Швеция — 0:0.

Полша: с Албания — 0:2, България — 2:2, Чехословакия — 1:1.

Португалия: с Австрия — 1:9 и 0:0.

Ромъния: с България 3:1 и 2:1, Чехословакия—0:2 и 0:1.

Саар: със Зап. Германия—0:3, Норвегия — 0:0 и 3:2.

Турция: с Италия (Б) — 0:1, Швейцария — 2:1, Югославия — 2:2.

Уелс: с Англия — 1:4, Франция — 1:6, Шотландия — 3:3, Югославия — 2:5.

Унгария: с Австрия — 1:1 и 3:2, Англия — 6:3, България — 1:1, Италия — 3:0, Чехословакия — 5:1, Швеция—4:2 и 2:2.

Финландия: с Белгия — 2:4 и 2:2, Дания — 1:6, Швеция — 3:3 и 0:4.

Франция: с Белгия — 0:1, Ирландия — 5:3 и 1:0, Люксембург — 6:1 и 8:0, Уелс — 6:1, Швейцария — 2:4, Швеция — 0:1, Югославия — 1:3.

Холандия: с Белгия — 0:2 и 1:0, с Дания — 2:1, Норвегия — 0:4, Швейцария — 1:2.

Чехословакия: с България — 2:1 и 0:0, Италия — 2:0 и 0:3, Полша — 1:1, Ромъния — 2:0, и 1:0 Унгария — 1:5, Швейцария — 5:0.

Швейцария: с Белгия — 2:2, Дания — 1:4, Италия — 0:2, Турция — 1:2, Франция — 4:2, Холандия — 2:1, Чехословакия — 0:5.

Швеция: с Белгия — 2:3 и 0:2, Дания — 3:1, Испания 2:2, Норвегия — 0:0, Унгария — 2:4 и 2:2, Финландия — 3:3 и 4:0, Франция — 1:0, Шотландия — 2:1.

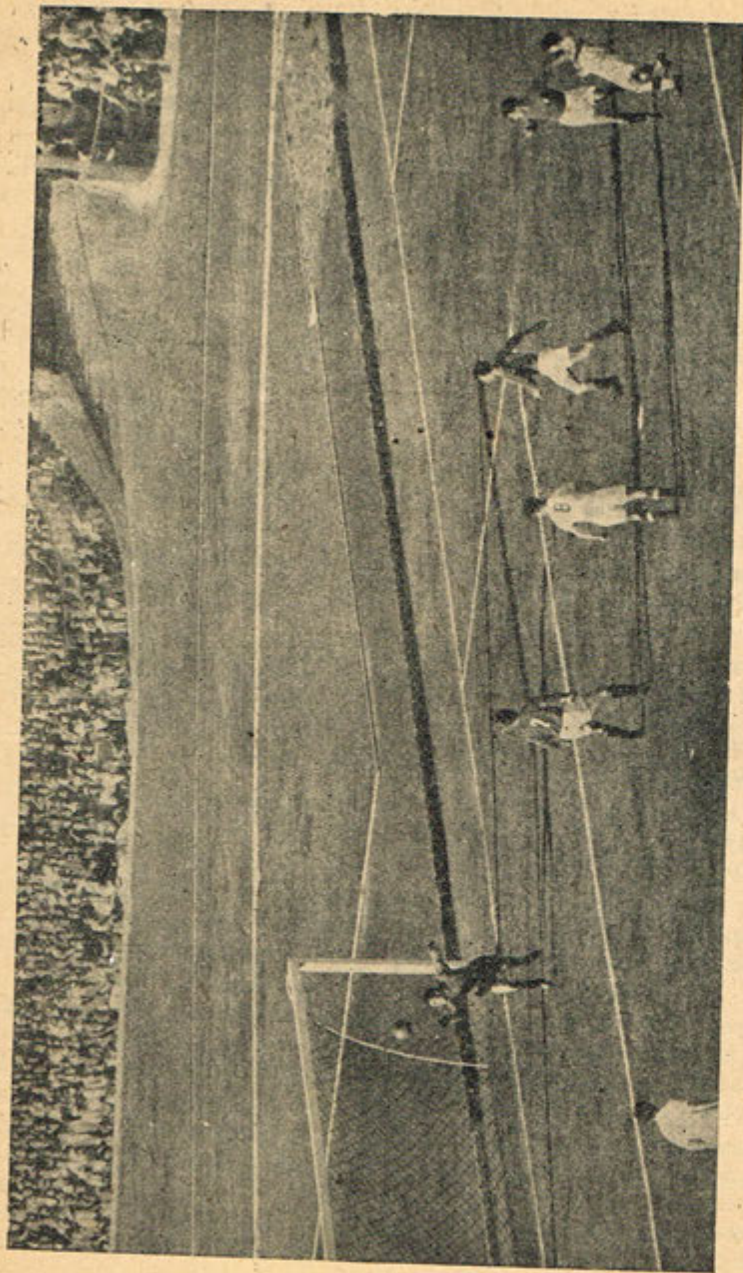
Шотландия: с Англия — 2:2, Ирландия — 3:1, Уелс—3:3, Швеция — 1:2.

Югославия: Белгия — 3:1, Гърция — 1:0, Египет — 3:1, Израел — 1:0, Индонезия — 2:0, Турция — 2:2, Уелс — 5:2, Франция — 3:1.

От поместените сведения се вижда, че през 1953 година 30 европейски страни са играли помежду си, а също така са се срещали и с представителни отбори от други континенти — Америка, Африка и Азия.

През 1953 година най-много международни срещи са провели националните отбори на Англия, Белгия и Швеция — по 11, след това отборите на Чехословакия и Франция — по 9, Унгария и Югославия—по 8, България и Швейцария — по 7 и т.н.

Измежду страните, провели повече от 6 международни срещи, само Унгария и Югославия нямат загубени срещи. Измежду всички най-резултатни са се показали нападателите на Унгария, които в 8 мача са отбелязали 25 гола (средно по 3.12 гола на мач). След тях по резултатност се нареждат французите — 28 гола

Момент от футболния мач Унгария — Италия за купата на Европа (Рим, 1953 год). Пушкеш (лясно, с бяла фланелка) шутира силно във вратата на италианския вратар Сентиненти, Цибор (ляво) и Кочиш (№ 8) очакват да се намесят

от 9 мача (3.11 гола на мач), англичаните — 34 гола в 11 мача (3.09 гола на мач) и т. н.

Между националните отбори от Европа и от другите континенти през 1953 год. са изиграни общо 11 мача. От тях европейските страни са спечелили 8 мача, загубили са 2 и са завършили наравно 1. Головото съотношение е 20:10 в полза на отборите от Европа.

ЗАБЕЛЯЗАНИ ПО-ВАЖНИ ПЕЧАТНИ ГРЕШКИ*

стр.	ред	напечатано	да се чете	по вина на
8	12 отгоре	246	256	автора
45	16 отдолу	Ст. Стоилов	Ст. Витанов	коректора
50	5 отгоре	м. сп. Андонов	Андонов	"
84	2 в табл.	2:3 сл.	0:3 сл.	"
97	22 отгоре	Петров Спас	Киров Спас	автора
109	7 отдолу	нападател	централен защитник и полузащитник	автора
137	1 отгоре	Вългария	България	коректора
142	10 отдолу	пълн	пълни	машиниста
145	14 отдолу	Серфъзо	Сарфъзо	коректора
148	2 отгоре	Лорант	Божик	автора
148	6 отдолу	Божков, засл. м. сп. Станков (засл. м. сп. Милев)	Божков (засл. м. сп. Милев), засл. м. сп. Станков	автора
155	2 отгоре	континенто	континента	машиниста
156	5 отгоре	(капитан)	(капитан)	коректора
156	6 отгоре	м. сп. В. Спасов, Ив. Димчев	м. сп. В. Спасов, засл. м. сп. Ст. Бож- ков, Ив. Димчев	автора
157	9 отдолу	Вългария	България	коректора
164	10 отдолу	защитник и полуза- щитник	защитник и централен защитник	автора
172	16 отгоре	0:2 (1:0)	0:2 (0:1)	коректора
180	14-15 отгоре	загуби равни	загуби равни	коректора
		1 0	0 1	"
		1 0	0 1	"
186	5 отдолу	Л. Петров. Ст. Нику- шев	Л. Петров, Ст. Недял- ков, Ст. Никушев	коректора
205	12 отдолу	8:1	3:1	словослаг.
209	9 отгоре	ЦДНВ	ЦДНА	автора
220	14 отгоре	0:1	10:1	коректора
240	1 отгоре	Футболните турнири в Олимпийските игри	Футболните турнири в Олимпийските игри — кратки бележки	редактора

На стр. 44, 45 и 46 състезателите: Бл. Филипов (ВМС—Сталин), Д. Попов (Локомотив—Пловдив), Т. Капралов (Ударник—София), Ас. Панайотов (Локомотив—София), Г. Щерев (Спартак—Пловдив), Хр. Марков и П. Снегаров (Академик—Сталин), Ал. Генев (Спартак—София), Йордан Деянов (Строител—София), Йон. Арсов (ВВС—София) са посочени като полузащитници вместо като защитници

автора